

INLEIDING

Wereldontwikkeling impliceert vele verschillende aspecten. Wij zullen echter de nadruk leggen op occulte ontwikkelingen, omdat deze in de wereld een veel grotere rol spelen, en hebben gespeeld, dan men misschien veronderstelt. Vanaf het begin van de mensheid heeft het occulte, de stemmen van voorvaderen, onbegrepen verschijnselen, bijgeloof en andere zaken, een grote rol gespeeld.

Wanneer wij verder teruggaan dan die eerste homo sapiens, dan komen wij zelfs terecht bij een leven dat absoluut wordt gedomineerd door geestelijke krachten. Waarin groepsgeesten nog als een zichtbare verschijning optreden en het gehele leven eigenlijk door wetten en ritmen wordt geleid die een dergelijke groepsgeest vaststelt. Sindsdien zijn er vele dingen veranderd.

De wereld van vandaag heeft aspecten, die soms doen denken aan de laatste dagen van Atlantis. Er zijn aspecten in van een wetenschap, die zichzelf tot een supergeloof heeft verheven, en gelijktijdig aspecten van een ontstellende honger naar datgene wat nog steeds paranormaal heet.

Als wij proberen de ontwikkeling van de wereld te schetsen, dan kunnen we dat alleen doen in vergelijkende termen. Wij moeten duidelijk maken welke gaven de mens in het verleden heeft gehad, hoe ze toen hebben gefunctioneerd en daar tegenover stellen hoe deze gaven vandaag de dag eventueel nog bestaan en zo ja, hoe ze functioneren.

Daarnaast hebben we natuurlijk te maken met kosmische invloeden en beïnvloedingen die ook een heel grote rol spelen. Deze dingen bij elkaar vormen dan een beeld van een wereld die op dit moment noodzakelijkerwijze moet veranderen. Niet alleen de menselijke samenleving maar ook de relatie van de mens met de natuur.

Wij hopen u in de reeks lessen, die we voorzien hebben, een totaalbeeld te kunnen geven van alles. Wij zullen daarnaast proberen om in het tweede gedeelte van de avond door verschillende sprekers toelichtingen te laten geven op het occulte, op de manier waarop dat voor u in deze tijd kan bestaan en hoe het eventueel werkzaam is.

Daarmee zou ik gaarne overgaan tot de eerste les.

LES 1 - DE ONBESTEMDE GODEN

In het verre verleden waren goden niet, zoals later omschreven, figuren. Zij waren vaagheden, flarden van wolken ergens in de wind, sterren, een zon, een maan. Dingen die je wel kon zien soms, maar die geen werkelijke betekenis hadden voor de mensen, anders dan door hun wijze van daaraan geloven.

Het betekende dat de mens in het verleden, veel meer dan u zich kunt voorstellen, was afgestemd op alle gebeuren in de natuur. Hij was ook veel gevoeliger voor de zaken die de hedendaagse mens meestal voorbij gaat of, zo ze optreden, door hem worden toegeschreven aan geesten, entiteiten of mogelijk zelfs aan onbestemde gevoelens en onbewuste verlangens.

Deze mensen zijn verder gegaan met het ontwikkelen van hun capaciteiten. Zij waren bijvoorbeeld in staat op afstand waar te nemen. Zij hadden geen televisie, ze hadden geen verrekijkers en toch konden ze soms zien wat er vele dagen en duizenden kilometers verder zou gaan gebeuren. Zij wisten aan welke gevaren zij zich nu konden onttrekken, ofschoon die gevaren pas veel later in verschijning zouden treden. Aangezien juist degenen die deze kwaliteiten bezaten, de beste overlevingskansen kregen, is het duidelijk dat toen de eerste grote stammen, de eerste dorpen, de eerste kleine rijken ontstonden, deze voor een groot gedeelte waren bevolkt door juist mensen die deze capaciteiten, deze occulte gaven, als u het zo wilt noemen, in zich hadden ontwikkeld.

Wij behoeven ons dan ook niet te verwonderen dat er tussen de oude tempels vaak telepathische contacten bestonden en niet, zoals men tegenwoordig aanneemt, supersnelle renboden alleen. Dat men gebruik maakte van gaven als hypnose bij wijze van verdoving, is helemaal niet uit de nieuwe tijd. Het is bekend, dat er speciaal hypnotiseurs werden opgeleid, die bij medische ingrepen als anesthesisten optraden. Dat gebeurde reeds in Egypte. Voorbeelden daarvan zijn vastgelegd. U kunt ze terugvinden in de historische afbeeldingen waar ze soms op muren staan gegrift en soms ook in bepaalde papyri geschreven zijn.

Als wij deze punten als uitgangspunt nemen, dan wordt duidelijk dat de goden eigenlijk eerder een soort symboolschrift zijn dat de mens gebruikt om een aantal voor hem bestaande invloeden te omschrijven. Zijn God is niet in de eerste plaats een bewust en denkend wezen. Neen, het is voornamelijk een functie ten aanzien van de persoon zelf in sommige gevallen. Maar in de meeste gevallen ten aanzien van een stad of een plaats.

Deze onbestemde goden waren nu nog steeds rond. 0, ze hebben andere vermommingen gekregen. Bij sommige mensen heten ze tegenwoordig heiligen. De wonderlijke fenomenen uit de tijd van de Druïden worden nu weerspiegeld in een bloedend Mariabeeldje of een tranen plengend heiligenbeeld. Maar de achtergronden zijn gelijk gebleven. Alleen is de mens langzaam maar zeker doof geworden voor al die indrukken en invloeden die vroeger voor het voortbestaan zo belangrijk waren en die daardoor ook vanzelfsprekender en bewuster gehanteerd werden, zelfs in veel latere tijden, omdat de gemeenschap nu eenmaal nog primitief was, primitief dacht en reageerde.

Laten wij dan eens kijken wat er in de huidige wereld is. Wij hebben een tijd gehad van heksenvervolgingen, heksenjacht. Mensen, die met natuurkrachten, natuurgeneeswijzen e.d. werkten, waren natuurlijk gevaarlijk, want zij hadden een ander geloof dan de kerk goed achtte. Dus moesten ze wel door de christenen worden uitgeroeid. Het was gewoon een kwestie van behoud van monopolie. Hetzelfde zien we tegenwoordig tussen de Internationals.

Dan hebben we gezien dat er een periode komt van occulte Loges. Vooral Parijs is als broeinest daarvan bekend geworden, maar in vele andere plaatsen waren ze ook. Laten we dan niet uitsluiten de verschillende Loges en groepen zoals de covens (heksengroepen) die hebben bestaan in Engeland vanaf 1600 tot 1900. Al deze groepen houden zich bezig met bepaalde aspecten van het occulte. In vele gevallen worden ze eerder aangetrokken door de

mogelijkheid daarin een sensatie te vinden, een lichamelijke bevrediging of een gevoel van macht, dan door de gave zelf. Het aanvaarden van de impulsen die zo een grote rol spelen is eigenlijk maar secundair.

Wanneer een magiër iets tot stand brengt, dan is dat natuurlijk schitterend. Maar hij is in de eerste plaats magiër om anders en meer te zijn dan een ander. Slechts in enkele gevallen zien wij, zoals in het geval van Gilles de Rais, dat iemand wordt gedreven door een enorme angst. Een angst voor zichzelf, voor het onbestemde dat hij voortdurend aanvoelt en dan probeert om op vaak krankzinnige, bloeddorstige en wrede wijze, op de een of andere manier daar een mouw aan te passen. Zo scheidt hij voor zich een elixer dat hem onafhankelijk maakt of hij tracht een verbond te sluiten waardoor hij in een uitzonderingspositie komt te verkeren en de angst overbodig wordt.

In deze dagen zijn de angsten vele. De angst voor het atoomgevaar, de atoombom zelf, de atoomoorlog. De angst voor al datgene wat er zal gebeuren, wanneer alle bossen eens geveld zullen zijn om zakelijke belangen en de kantoorbouw te dienen. De angst misschien ook voor de zinloosheid en de leegte van een leven, als je je niet kunt inpassen in een maatschappij als een nuttig lid volgens de geldende opvatting. Waar deze wanhoop (dat is het ergens op de achtergrond), waar deze angst of het gevoel van onvermogen optreedt, daar zien we een vreemd verschijnsel naar voren komen. Een soort werken met bezweringen. Geloof u, veel van de leuzen tegen de atoombom, tegen de atoomkracht, zijn op zichzelf rationeel niet verantwoord. Ergens hebben ze wel gelijk, zeker. Maar dat gelijk is in verhouding tot hetgeen zij zeggen en eisen zo enorm klein dat je eerder kunt spreken van een soort toverformule.

In de ecologie zien we soortgelijke verschijnselen. Men staat op de achterpoten omdat er een paar bomen worden geveld. Dat is al gebeurd zolang de aarde mensen heeft gedragen. Het gaat niet om die paar bomen. Ze vormen de aanleiding. Ze vormen de kreten. De gevoelens van angst en onlust worden afgereageerd. Als de bomen maar blijven staan, als de natuur maar weer rein wordt gemaakt, dan zal het leven op aarde een paradijs zijn. Dat is natuurlijk kolder, want het paradijs op aarde kan de mens voor de mens alleen maken met de mens en niet met bomen, planten en diertjes alleen.

Het onvermogen dat zovelen aanvoelen, brengt hen er vaak toe uit te wijken naar allerlei denkrichtingen. Dan zoekt men een Goeroe, een Bhagwan. Men zoekt een nieuwe manier om Jezus te beleven en te dienen. Men wil zich enerzijds losmaken van het bestaande en anderzijds toch opgaan in een eenheid die men voor zich dan ziet als een ontruikt worden aan deze noodlotsgebondenheid die schijnt te dreigen en die gelijktijdig als een blijmoedig afweerschild kan dienen tegen alle invloeden die je om je heen voelt.

Weglopen is iets wat ontzettend veel gebeurt in uw dagen. Vroeger vluchtte men weg door een tovenaar een andere god te laten oproepen. In uw dagen vlucht men weg door te protesteren (parlementair of buitenparlementair), door eisen te stellen waarvan men zelf eigenlijk wel aanvoelt dat ze niet reëel zijn. Door zich te voegen bij groepen die, onder de schijn van een enig zaligmakende leer of een enig verlossingbrengend systeem, in feite niets anders doen dan je conditioneren totdat je denkt los te staan van de wereld, die tot op dat ogenblik je wezen en je leven heeft bepaald.

Het occulte is hier allereerst gelegen in de onbestemde en niet-besepte werkingen in de mens. Maar daarnaast ook in het spontaan ontstaan van allerlei rituelen die op zich, volgens de duiding, weinig betekenen, maar die gelijktijdig een enorme werking kunnen hebben ten aanzien van de persoon maar ook ten aanzien van diens uitstraling.

Een bekend verschijnsel (wij hebben het hier vaker genoemd) is het 'chanten' zoals dat heet, want zingen mag je niet zeggen in het geval van het "hare, hare Krishna". Een voortdurende klankherhaling, monotonie. Eigenlijk is het een vorm van zelfhypnose. Maar het is wel degelijk ook een jezelf afstemmen op de groep, een verbonden zijn met de groep. Wat die groep als geheel beleeft en ervaart, wordt ergens uitgestraald. Het is een uitwisseling, die zeker ook te maken heeft met de wereld van de geest, maar die daarnaast bepaalde natuurkrachten kan aantrekken en zelfs de reactie kan bestemmen die kosmische invloeden op een dergelijke groep zullen hebben. Dat zijn dingen waar je niet aan voorbij kunt gaan.

Dan weten we dat in deze dagen steeds meer mensen zich op een wat zonderlinge manier juist getrokken voelen tot het niet-rationele. Men heeft een logica uitgevonden op aarde, een redeneermethode. Men heeft langzaam maar zeker geprobeerd zijn gehele denken en beleven daaraan ondergeschikt te maken. Nu blijkt die rationaliteit niet altijd te werken. Het blijkt dat de geloofswaarden, de ideaalbeelden lang niet allemaal te verwezenlijken zijn dat ze fata-morgana's zijn die weg wijken naarmate je daar harder naar toe loopt. En dan, ja, dan grijp je wel naar het onbestemde.

Maar als je je gaat instellen op het occulte, dan word je daarmee wel degelijk verbonden. En dan ontstaat er een zeer eigenaardige reactie. Degenen namelijk die zich, om welke reden dan ook, tevreden voelen met hun streven en hun huidige positie, ondergaan deze invloed niet. Zij schermen zich voor een groot gedeelte daartegen af. Degenen die ongelukkig, ontevreden, onevenwichtig zijn daarentegen voelen zich meer en meer aangetrokken tot dat onbestemde, dat vreemde en zoeken dan naar iets wat voor hen daaraan vorm kan geven.

Als ik u zeg dat in Nederland op het ogenblik het politieke spel, inclusief vakbonden e.d., niet meer dan hoogstens 10% van de Nederlandse bevolking nog vertegenwoordigt, dan zult u misschien schouderophalend zeggen, nou en wat dan? Maar die anderen beginnen langzamerhand toch gezamenlijk te denken. Er ontstaat een mate van harmonie, een mate van samenklank. Als die samenklank groot genoeg is, ontstaat er een invloed. Die invloed kan niet zonder meer een politicus omverwerpen. Ze kan niet een systeem wijzigen, naar ze kan wel alles frustreren wat dat systeem of die politicus tracht te doen. Het is alsof de massa - bewust of onbewust - alle nog zo verantwoorde en wetenschappelijk gefundeerde maatregelen teniet gaat doen.

Het zal uzelf misschien wel eens zijn overkomen dat u even dat gevoel had van, nu ben ik meer. Maar ook wel dat gevoel van, wat ben ik leeg vandaag. Het lijkt wel of ik opeens in de woestijn zit. Dat gevoel nu is kenmerkend voor de occulte werkingen die uw eigen persoon betreffen.

Een gevoel van vervuldheid, van kracht, van vermogen krijgt u op het ogenblik, dat er een eenheid bestaat met u en vele anderen; dat er een gemeenschappelijkheid bestaat en daardoor een gevoel van aanvaarden, van kunnen, eventueel zelfs van mogelijkheid. Indien u niet in staat bent die harmonie te handhaven, valt de kracht weg en treedt dat gevoel op van eenzaam zijn in de woestijn, al dan niet bekoord door de duivel en gevoed door de raven.

Als we nu willen nagaan wat een eenheid tot stand kan brengen, dan moeten we een eind teruggaan in de tijd. Er is namelijk een periode geweest in Atlantis, in het tweede rijk, waarin de priesters met hun tempels een bijzonder grote macht hadden gekregen over het denken van het volk.

De tempels waren, zeker voor de eigenlijke burgers (niet de slaven) in Atlantis een soort gelijkrichters geworden. Zij brachten al die mensen tot het aanvaarden van een bepaald wereldbeeld. Zij brachten hen tot het aanvaarden van bepaalde krachten, ook als die niet onmiddellijk en bewijsbaar aanwezig waren. Daarmee heeft men -- zij het een korte tijd - een soort luchtvaart bedreven. Men heeft gedachtenkracht en magische krachten gebruikt om voorwerpen te verplaatsen. Zoals men veel later in Egypte de hoop en de verwachting van de vele honderduizenden slaven gebruikte die bij de bouw van tempels en piramiden mede betrokken waren. Onder slaven verstaan wij in dit geval ook degenen die zich om den brode voor een korte tijd binnen het gezag van de slavenmeester gaven. Dat waren de fellahs, de boeren.

Hier werden ook bepaalde stenen kunstmatig lichter gemaakt, geleviteerd zou men tegenwoordig zeggen. Hier werden mogelijkheden geschapen die - als je uitgaat alleen van het normale technische kunnen van die dagen - bijna ondenkbaar zijn. Toch was de kracht die daarbij werd gebruikt magie, maar indirect ook weer de massaliteit van een denken.

Als wij in deze dagen kijken naar plaatsen als Fatina en Lourdes en we horen dat daar wonderen gebeuren, dan kunnen we natuurlijk zeggen, zoals de gelovigen, dat de H. Maagd dat heeft gedaan. U kunt ook nadenken en u afvragen of er niet enorme geestelijke spanningen kunnen worden opgebouwd als ontzettend veel gelovigen samen zijn en alleen een

wonder verwachten en met alle kracht aan dat wonder denken, ook als ze het niet definiëren. Dan hebben we daar weer een gemeenschappelijke kracht die zich kan ontladen en kan leiden tot genezing of tot absolute veranderingen in de psyche van bepaalde personen die dan beantwoorden aan de gestelde eisen ter plaatse en die zeer waarschijnlijk ziek zijn of aan iets anders lijden.

Realiseer u dat deze dingen vandaag aan de dag nog steeds gebeuren. Het was niet alleen in Atlantis, het is er ook vandaag. Er zijn allerlei eigenaardige voorbeelden waarmee ik dan niet direct wil overgaan tot het beschrijven van Siddhi's die zich verheffen en verplaatsen, maar de mens wordt geleerd om dingen te verwachten en hij deze dan ook in meer of mindere mate ziet waar worden. Ook in de wereld van vandaag zijn gedachten: wel degelijk krachten.

Het verborgen rijk van de geest, van de goden is er nog steeds. Als wij het anders benoemen, verandert het daardoor nog niet zijn kwaliteiten en mogelijkheden.

Als een bezwering van vandaag een wetenschappelijke formule heet dan is en blijft het toch een bezwering. Laten we die achterwege, dan blijkt het experiment te falen. Vreemd, maar waar. Laten we dan de conclusie trekken dat het occulte in deze dagen steeds sterker zal worden en zal gaan werken, omdat steeds meer mensen zich in een situatie bevinden waarin zij zich met de gebruikelijke denkwijzen en de gebruikelijke middelen niet echt meer kunnen redden ze hebben een uitvlucht nodig.

Die uitvlucht naar een ander bestaan zoeken ze soms in geweld, maar heel vaak ook in het occulte. Hierdoor verandert de gehele sfeer rond grote groepen mensen. Er is sprake van een geladenheid, van een uitstraling en daarmee is een veld geschapen waarbinnen geesten zich gemakkelijker kunnen manifesteren.

Er is een invloed geschapen waardoor inspiratieve werkingen zich veel spontaner en sneller voltrekken dan anders denkbaar is. Het is een wereld waarin een bewustzijn zich langzaam verwijderd van de zuiver stoffelijke normen en waarden. U kunt dat soms zien in de kunst waarin men zoekt naar nieuwe wegen zonder te weten hoe ze te vinden en gelijktijdig toch steeds weer buitenzintuiglijke waarden probeert uit te drukken in vele, soms vreemd lijkende, technieken. U bevindt zich eveneens in een dergelijk spanningsveld. Dat wil zeggen dat ook u fenomenen zou kunnen waarnemen.

Wat deden de verre verre voorouders met die impulsen? In de eerste plaats. Zij reageerden op die ingevingen, niet als iets waar je wel eens op moet letten, maar als een vaststaand feit. Het was voor een stam in die dagen niet zo gemakkelijk om een paar honderd kilometers weg te trekken. Toch deed men dat, alleen op het gevoel dat er een ramp zou gebeuren. Het vreemde is, dat die ramp in de meeste gevallen dan ook plaatsvond. Soms als een vulkanische uitbarsting, soms als een overstroming of een geweldige storm. Een enkele keer zelfs als een invasie van verscheurende dieren.

De mens van vandaag zou weer moeten leren om ook wat meer op dit aanvoelen af te gaan. O, ik zeg niet dat u plotseling moet gaan verhuizen. Bovendien, de afstanden zijn te klein geworden. Wat vroeger 2 à 300 km was, is nu een reis om de wereld in een vliegtuig. Maar als u deze dingen heeft en u houdt er rekening mee, dan zult u toch langzamerhand een beter besef kunnen opbouwen. Is dat niet belangrijk?

De mens van vandaag heeft de neiging om zich bezig te houden met allerlei papieren formuleringen. Dit is de wet. Dat is je recht. Zo dient een sociale zorg eruit te zien. Zo moeten wij misdadigers opvoeden tot deugdzaam mensen etc. De theorieën lopen gewoon de spuigaten uit. Maar die hoop papieren kan niets veranderen aan de feiten. Dat vergeet men wel eens. Pas op het ogenblik dat datgene, wat er allemaal is vastgelegd, niet volgens de letter wordt gebruikt, maar wordt beleefd als een formuleringaanleiding voor dat wat er in je bestaat, lopen de zaken anders. Dat is de moeilijkheid.

Je kunt niet een maatschappij in vaste wetten en regels alleen opbouwen. O zeker, in de tijd van de Azteken en Tolteken is dat zo geweest. Daar had je ook een uitstekend ingedeelde maatschappij. Maar die maatschappij kon zich dan ook niet verweren. Men kon niet uitgaan van de intuïtie, omdat men vastzat aan de heilige boeken en de interpretatie daarvan. Zodat

een Pizarro als een god werd beschouwd, maar dan wel iemand die, god zijnde, zich meer als een duivel gedroeg. Men had het anders kunnen doen, men wist het anders. Er zijn stammen geweest die niet zo aan de regels gebonden waren als juist die arme mensen die er eigenlijk voor een groot gedeelte onderdoor zijn gegaan. Die stammen trokken zich terug in bergvestingen. Ze verdwenen in de oerwouden en ontlieden daardoor bloedbaden, slavenjagers, afpersingen en wat dies meer zij.

U bent geformaliseerd in uw maatschappij. U weet het allemaal precies. En als u het niet weet, dan is er een deskundige die het weet. Als die het ook niet weet, dan is daar een computer die het ongetwijfeld wel zal weten. Maar weten heeft alleen zin als het wordt aangevuld, juist door aanvoelen.

Een profetie heeft geen enkele zin, tenzij ze kan worden aangevuld met erkenning van feiten, waarschijnlijkheid en mogelijkheid zoals die in uw wereld bestaat. Daarheen moet men in de eerste plaats terug.

Leren toveren, ach, dat is in uw dagen niet nodig, dat doet u technisch wel. Maar wel leren begrijpen, leren aanvoelen, vooruit zien in tijd en ruimte. Gaven, die uw voorouders eens nodig hadden om in leven te blijven, heeft u vandaag weer nodig om mens te kunnen blijven.

De ontwikkeling van de wereld houdt in dat de mensheid steeds verder moet evolueren. Op het ogenblik, dat je met een stoffelijk besef, met stoffelijke normen begint, met stoffelijke structuren en je je daaraan vastbindt, maak je de verdere ontwikkelingen in feite onmogelijk. Op het ogenblik, dat je je niet meer kunt losmaken van hetgeen er bestaat, ben je er slaaf van. Daarom heeft de mensheid in deze dagen op een andere manier diezelfde gaven hard nodig. Daarom ben ik er dan ook van overtuigd dat deze gaven in deze tijd bij steeds meer mensen zich zullen manifesteren. Dan blijft alleen nog de vraag over, hoe men dit zal verwerken.

Het zal u bekend zijn, dat er in Atlantis witte en zwarte priesters waren, althans volgens de tegenwoordig gebruikte termen. De witte priesters waren degenen die zich bezighielden met het licht. Die niet zochten voor zichzelf, maar eerder zochten te zijn ook door zichzelf. Daar tegenover stonden de zwarte priesters, de zwarte magiërs, die probeerden via de macht van de tempels en het gezag dat ze daaraan ontleenden hun eigen voordeel te behalen. Het wil niet zeggen, dat ze andere methoden gebruikten dan de witte priesters. Alleen hun gerichtheid en hun doel waren anders. De zelfzoeker zal altijd zwart-magisch reageren. Degene die anderen zoekt, die vooral rekening houdt met en streeft ook voor anderen, zal wit-magisch zijn. Dan zouden we in uw tijd dus moeten zeggen. Er zijn heel wat mensen die hun paranormale gaven eigenlijk verkeerd gebruiken, omdat zij ze gebruiken voor zichzelf. Niet als een middel om meer mens te zijn tegenover anderen, maar als een middel om voor zichzelf meer van anderen te verwerven, hetzij gezag, aanzien of goederen.

Daarom is er in deze dagen wel degelijk een strijd gaande, al wordt het niet openlijk gezegd. Er zijn heel wat staatslieden, die zich door helderzienden laten raden, die te rade gaan bij astrologen en zich ook op andere wijze trachten bezig te houden met de onthullingen uit het rijk van het occulte. Maar zij zoeken zichzelf. Daarom kunnen ze alleen verstaan wat ze willen horen en dan misleiden zij zichzelf.

De orakels van eens hadden vaak spreuken die duidelijk genoeg waren. Maar als je niet bereid was aan te nemen dat je zelf de verliezende kon zijn, dan waren ze een aanmoediging om je eigen val en ondergang te bewerkstelligen. Er zijn er heel wat van overgeleverd.

In deze dagen zal de zwarte magie de mens er ook toe brengen voor zich mogelijkheden en waarden te veronderstellen, eenvoudig maar aan te nemen dat iets kan terwijl het in wezen niet zo is. Hij zal zijn impulsen niet ervaren zoals ze zijn, maar hij zal ze vervormen. Deze vervorming die steeds sterker wordt, juist bij degenen die het meest invloed en gezag hebben in alle kringen, zou veel van de spanningen en problemen in deze wereld kunnen verklaren. Zolang de eenvoudige mensen ook in de eerste plaats aan zichzelf blijven denken, zullen ze het veld, waarin die anderen werken, versterken en daarmee de mislukking. Niet alleen voor degenen die het denkbeeld voortbrengen, maar voor allen die daartegen of daarvoor zijnde ermee werken op gelijksoortige wijze. Dat zijn de problemen van deze wereld.

Ik wil besluiten met een heel eenvoudig voorbeeld dat u misschien toch wel iets kan zeggen. Als we de Joodse wet nemen, dan is ze een van de meest humanitaire die er bestaat. Kijken we naar Israël, dan blijkt dat ook in dit land onderling menselijke waarden wel degelijk een heel grote rol spelen. Soms veel meer dan in andere maatschappijen, als we rekening ermee houden hoeveel verschillende vormen van cultuur en beschaving in dat land zijn samengestroomd. Maar we zien gelijktijdig dat deze mensen zich door enkelen, bezeten, door het denkbeeld een soort nieuw Salomonisch imperium te stichten, laten verleiden om anderen onrecht te doen tegen hun wet, tegen de essentie van hun geloof in.

Indien zij daarmee verder zouden gaan, dan is het duidelijk dat Israël de lont is aan het kruitvat dat al die kleine en nieuwe staten in het Midden-Oosten en Afrika vormen. Dan zou het een ontstellende situatie kunnen scheppen, niet alleen voor de Israëliërs, niet alleen voor de Palestijnen of Syriërs maar voor de gehele wereld. Om dit te voorkomen zal men in Israël de aloude wet ten aanzien van de mens en de medemens op allen moeten toepassen. Ook op de Palestijnen, ook op alle anders denkenden die misschien in opvatting, gebruiken of beschaving, sterk afwijken. Pas dan zal Israël zichzelf waarmaken. En het kan zichzelf waarmaken, omdat het de potentie daartoe heeft. Maar als het zich te vaak laat meeslepen in deze roes van geweld, van meester zijn, van zich niets van anderen behoeven aan te trekken, "wij zijn de enig echte mensen", dan zal het zichzelf te gronde richten.

Dit voorbeeld is er een die op het ogenblik weer erg actueel gaat worden. Ik zou er vele andere kunnen geven. Lopend van kleine bevolkingsenclaves in Nederland, die menen dat ze heel anders mogen handelen en reageren op mensen die niet-Nederlander zijn en op mensen die wél Nederlander zijn.

Ik zou u kunnen wijzen op eigenaardigheden in Duitsland, in Engeland. Ik zou u kunnen wijzen op de eigenaardige, ik zou haast zeggen dubbelhartige, benadering van wereldproblemen zoals de USA op het ogenblik kent, of het zelfbedrog waaronder de USRR voortdurend gebukt gaat.

Dit zijn vormen van magie. Dit is niet alleen maar politiek, een schaakspelletje. Het is iets dat gedragen en gedreven wordt door opgewekte emotionele velden. Het is iets dat steeds sterker zal moeten reageren op kosmische invloeden. Het is als het ware een Golem, geschapen door mensen die het goede willen, maar die niet begrijpen welke macht ze hanteren en die, in het smeden van een eenheid in de volkeren en een eenheid van denken, gelijktijdig een demon hebben losgelaten, die ze niet meester kunnen worden. De ontwikkeling van de wereld toont op het ogenblik aan dat de door mij gesignaleerde gevaren erg groot zijn. Ik geloof niet dat ze in vervulling zullen gaan, want er zijn steeds meer mensen die met die innerlijke krachten, die innerlijke stem toch iets meer doen.

In de volgende lessen zullen we proberen na te gaan wat de structuur is van dergelijke velden, wat de inwerking daarvan is op de aarde en ook trachten uit te zoeken op welke wijze de politieke, economische en internationale spanningen kunnen samenvallen met de kosmische invloeden. Als wij dat alles hebben geconstateerd, dan zullen we zeker niet nalaten ons ook af te vragen op welke wijze de mens zelf zich kan losmaken van deze, bijna demonische, dwang om daarvoor in de plaats een steeds grotere harmonie in vrijheid te vinden die het tevens mogelijk maakt om de invloeden, die nu regeren, langzaam maar zeker opzij te dringen. Ik hoop dat ik, in dit alles, de programmering voor de volgende lessen enigszins heb duidelijk gemaakt. U moet niet verwachten dat wij in dit eerste gedeelte occulte geheimen gaan ontsluiten. Wij gaan wel bespreken wat er is en hoe het inwerkt op de wereld. Het tweede gedeelte zal meer gericht moeten zijn op de mens zelf en daarmee op het occulte, het magische, zoals dit voor de mens bestaat en vanuit de mens kan werken.

HET SPIRITISME

Als wij spreken over het occultisme in deze dagen, dan is het spiritisme wel een van de punten die toch het sterkst naar voren treden. Het is meer dan een eeuw geleden begonnen. Het

begon op een vreemde manier. Er zijn klopgeluiden geproduceerd en soms vervalst. Er hebben wat tafels gedanst. Mediums hebben de ongelooflijkste fenomenen vertoond, zoals bijvoorbeeld een geest die zichzelf zozeer verstoffelijkte dat ze bij een bekende schrijver op schoot kwam zitten. Zij noemde zich Kathy Kind. Of een ander medium dat eventjes drie hoog het raam uit wandelde om na korte tijd via een ander raam weer even gemakkelijk naar binnen te wandelen, schijnbaar staande op lucht. Dat medium was Daniel Home.

Als we ons dus bezighouden met het spiritisme, dan lijkt het alsof het niet zoveel is. Een stelletje fenomenen, wat spiritistische en spiritualistische kerkjes en daar blijft het bij. Maar het zijn juist deze groepen die aanleiding zijn geweest tot het ontstaan van een geheel nieuwe vorsingstak van de wetenschap, de parapsychologie. Deze parapsychologie heeft een groot aantal fenomenen inderdaad kunnen controleren en als bestaand gemeld. Of de uitleg, die men eraan geeft, nu juist is of niet, weet men eigenlijk niet. Men weet alleen dat zaken als telepathie, helderziendheid, helderziendheid in ruimte en tijd, procognitie en dergelijke allemaal bestaan.

Men is verder gegaan en men heeft bewezen dat paranormale genezing mogelijk is. Men heeft bewezen dat geesten niet alleen onzin vertellen. Kortom, men heeft langzamerhand een beeld geschapen waardoor haast onbewust een deel van de parapsychologie is veranderd in een soort occulte mystiek.

Uzelf, die op onze bijeenkomsten komt, weet waarschijnlijk het een en ander af van het spiritisme. Daarom zou ik mij liever willen wenden tot de minder bekende facetten ervan.

Er zijn nogal wat spook- en geestverschijningen geconstateerd. Men weet nu dat sommige daarvan kennelijk berusten op ter plaatse aanwezige invloeden plus de aanwezigheid van een medium. In andere gevallen echter heeft men te maken met enorme angstgolven die de mensen overspoelen, terwijl er geen kenbare oorzaak voor is. In een geval heeft men het huis in kwestie (het was een spookhuis in Kent, Engeland afgebroken en daarna ongeveer op dezelfde plaats, helaas, een zeer modern huis gebouwd. De angstgolven bleken ook daarin te bestaan. Bodemonderzoek, onderzoek naar wateraders, naar aardstralen heeft allemaal niet veel uitgehaald. Men weet niet waar het vandaan komt. Dat zou erop kunnen wijzen dat er toch wel bepaalde punten op aarde zijn waar vreemde invloeden werken. Of dat nu geesten zijn of demonen, zoals sommigen beweren, daar kun je je schouders over ophalen. Maar het feit blijft bestaan. Een emotionele beïnvloeding van mensen gebonden aan een bepaalde plaats en als we andere gevallen die ik heb genoemd erbij rekenen, ook nog aan een bepaalde tijd. Dan blijkt bij nadere berekening dat de tijd in vele gevallen te maken heeft met de standen van zon en maan. Dus indirecte beïnvloeding van de zwaartekracht van de aarde.

Verder blijkt dat dergelijke plaatsen al in een ver verleden gebruikt zijn om daar offers, plechtigheden en magische ritens te bedrijven. Er moet dus iets bestaan. Dat iets kun je niet wetenschappelijk benaderen. Als ik een verklaring geef, dan is dat er een welke niet met feiten kan worden aangetoond als zijnde juist.

Er zijn bepaalde punten op aarde waar vele invloeden samenvallen, onder meer de bodemstructuur eronder, de werking van de aarde (wij zouden 'uitstraling' moeten zeggen, ofschoon dat meestal tamelijk diffuus is), maar ook het ontvangen van kosmische stralen. Al deze dingen tezamen, plus het een of ander bewustzijn, wordt door de mens als overweldigend beleefd.

Waar zijn de mensen het meest bang voor? Voor het begrip duister. Wat is duister? Het onvermogen om te zien. Wanneer een mens wordt geconfronteerd met een totaal vreemde wereld die hij niet kan vertalen in termen die hij kent, dan zal hij daardoor in een toestand van paniek worden gezet. Dat is kennelijk wat er op deze plaatsen gebeurt.

Dan hebben we te maken met andere verschijnselen, zoals daar zijn de mensen die in een ogenblik van trance of contemplatie opeens boodschappen doorkrijgen. Waar komt dat vandaan? Het is gemakkelijk te zeggen. Het is een geest die het je komt vertellen. Maar dan zou dat bijna altijd mogelijk moeten zijn. Er is altijd wel iemand die bijna slaapt. Dat kun je op avonden als deze soms heel goed zien. Er is altijd wel iemand die contempleert of sterk geconcentreerd ergens mee bezig is. In al deze gevallen is aan de toestand van openstaan

meestal voldaan. Toch gebeurt dat kennelijk niet. Dan moeten wij dus stellen, het is de toestand die men zelf opwekt plus iets in de persoonlijkheid.

Nu heb ik ook daarover een theorie gehoord die ik helemaal niet zo gek vind. Een mens, die vele levens achter zich heeft, zal in elk van die levens wel een aantal banden hebben gekregen met mensen die erg belangrijk waren. Er is een soort uitwisseling geweest van psychische gegevens. Dergelijke personen kunnen elkaar gemakkelijk bereiken, ook als de een in de geest vertoeft en de ander op aarde is. Maar de geest kan niet iedereen gelijkelijk en gemakkelijk benaderen. Dat is erg interessant als je er ooit zelf mee te maken hebt.

Er zijn mensen die zeggen, als ik nu maar eens een boodschap kreeg van deze of gene. Maar deze of gene heeft er klaarblijkelijk geen boodschap aan. Dan vraag je je wel eens af, waarom? Het antwoord zou moeten zijn, omdat er onvoldoende uitwisseling van psychische waarden is geweest. Je hebt innerlijk te weinig waarden gemeen gehad om gemakkelijk een contact mogelijk te maken. Als dit contact met een boodschap niet mogelijk is geweest, kan er wel worden teruggegrepen naar een gemeenschappelijke ervaring of beleving. Vooral wanneer - aangenomen dat de een in de geest is en de ander leeft op aarde - een ervaring in een vroeger leven overeenkomst vertoont met een situatie waarin men zich in het heden bevindt. Dan is het zo, dat je een droom krijgt.

Die droombeelden zijn dan niet honderd procent juist. Natuurlijk niet. Maar ze geven allemaal een tendens aan. Die tendens is de boodschap. De basis is een gemeenschappelijke beleving die bij de mens een bepaalde reeks associatieve beelden teweeg brengt. Dus als u ooit van die dromen heeft, dat zou kunnen voorkomen, dan moet u naar de tendens kijken. Wat droom ik precies, dat is meestal niet zo belangrijk. Maar wat is de ontwikkeling in die droom.

Als je soms dromen hebt die wat verder gaan, dan moet je geestelijk ook wat verder ontwikkeld zijn en dan zou je je ook moeten afvragen, gebruik ik misschien bepaalde symbolen in die droom? Dat is heel eenvoudig. Of je nu op de fiets zit, in een auto, in een openbaar vervoermiddel, in een vliegtuig of op rolschaatsen staat, in al die gevallen heb je te maken met een voertuig. Met andere woorden, de boodschap slaat in de eerste plaats op je voertuig, voertuiglijkheid, je lichaam.

In andere gevallen heb je het idee dat alles wazig is. De wereld verandert en je hebt zelf het gevoel stil te staan. In dergelijke gevallen gaat het om bewustzijn of waarneming. Het probleem en de zin van de boodschap zal waarschijnlijk psychisch zijn. Op die manier kunt u dus van uw dromen al een hoop leren.

Ook als u boodschappen hoort, dan moet u wel begrijpen, die boodschappen komen ook alleen maar doordat iemand uw hersens aan het werk zet. Dus vraag u af wat ze werkelijk betekenen. Probeer ze niet teveel te interpreteren. Zoek niet naar een betekenis als u er geen kunt vinden, maar vraag u af, waar slaat dat op? En als u daar een antwoord op weet, vraag u dan af, hoe stemt dat overeen met mijn gevoelens te dien aanzien? In hoeverre heeft het misschien te maken met mijn geesteshouding, met mijn uitstraling? Op die manier kunt u een stuk wijzer worden.

Dan blijkt, dat het spiritisme niet slechts het gegoochel is met een paar geesten die zitten te praten of die misschien een houtworm imiteren, maar dan wel volgens het alfabet, maar dat spiritisme werkelijk een contact is waarin allerlei waarden kunnen worden uitgewisseld. Ook waarden, dat moet u heel goed begrijpen, die te maken kunnen hebben met uw zieleven, met uw geestestoestand inclusief het onderbewustzijn of met uw lichaam. In al die gevallen wordt dit gewoonlijk ook in de boodschap aangeduid. Dus denk niet, het is een onmogelijke boodschap, maar probeer er achter te komen wat het is.

Dan zeggen de mensen ook, wij hebben de wereld van de geest. Die mensen zijn gek. Zij zien elfjes en dwergjes. Dadelijk zien zij ze nog vliegen ook. Dat is tegenwoordig erg gemakkelijk. Je hoeft maar naar boven te kijken en je ziet ze weer vliegen. Dan zeg je, dat zal allemaal wel onzin zijn. Het is toch duidelijk, een mens interpreteert. De boodschappen die u ontvangt, ook als het iets is dat de toekomst betreft of iets uit het verleden, worden altijd weergegeven in symbolen die u zelf hanteert.

Het valt mij op, dat er heel veel mensen zijn die bij droomuitleg al heel gauw gaan kijken in het grote droomhandboek van madame X. Vergeet het maar. Het zijn aardige uitleggingen, maar ze kloppen in negen van de tien gevallen alleen als u toevallig eens een keer ten aanzien van dat ene begrip of dat ene woord dezelfde associaties vertoont die degene, die het boek opstelde, veronderstelde.

Er zijn natuurlijk wel een groot aantal dingen waarvan je kunt zeggen, dat komt bij elke mens wel voor. Bijvoorbeeld de vliegroom, de valdroom. Daar kun je dan een betekenis aan verbinden. Maar je kunt op honderd verschillende manieren vallen. Vliegen kan een kwestie zijn van een uittreding. Het kan een kwestie zijn van een verstoring van de evenwichtsorganen en het kan zelfs een poging zijn om jezelf duidelijk te maken dat je niet gebonden bent aan de omstandigheden, ook al veronderstel je dat op dit ogenblik. Wees dus reëel.

Een geest komt u een boodschap brengen. U kent dat wel. Het zijn de seances waarin de geest u persoonlijk toespreekt. Zuster of broeder, ik moet u namens iemand, die pas is overgegaan (vaak volgt er dan een beschrijving) zeggen dat alles goed gaat. Nu ja, leg dat maar naast u neer. Het is wel leuk dat het gezegd wordt, maar het kan net zo goed uit uw eigen wens voortkomen of misschien uit de behoefte van de ander om iets vriendelijks te zeggen, dan uit de geest. Er zullen echter wel een paar dingen zijn waarvan u zegt, die weet niet iedereen. Probeer altijd een controlepunt te krijgen.

De geest moet werken via de persoonlijkheid van een medium, dat is duidelijk. Maar die entiteit heeft een inhoud die met u gedeeld werd of wordt. Probeer dan de vraag op zodanige wijze te formuleren dat vele antwoorden mogelijk zijn. Krijgt u dan het goede antwoord, merk dan de rest van de boodschap als betrouwbaar aan. Onthoud altijd dat de situatie in de geest anders is dan op aarde. U kunt nooit een absolute parallel trekken.

Dus spiritisme heeft zich wel ontwikkeld. Het heeft een wetenschap tot stand gebracht en langzaam maar zeker heeft het eigenlijk andere takken van het occultisme bijna overvleugeld. Maar het is en blijft iets wat u met voorzichtigheid moet benaderen.

Er zijn methoden waarmee men probeert iets te controleren. Bijvoorbeeld. Een geest waarschuwt u. U gaat even aan de hand van uw horoscoop na of dat gevaar inderdaad dreigt. Laat dat maar. Kijk, als de horoscoop gelijk heeft, dan heeft u aan de horoscoop voldoende. Als de geest gelijk heeft, dan heeft u die horoscoop niet nodig. Over het algemeen duiden ze beide alleen maar iets aan. De definitie daarvan bestaat niet. Dat is de grote moeilijkheid. Controleer!

Elke mens draagt in zich een geest. Dat zal u zo langzamerhand wel bekend zijn. Uw eigen geest beschikt over mogelijkheden en middelen waartoe uw brein niet in staat is, die ze niet kan hanteren en in feite ook niet bezit. Als uw Geest zaken opneemt in een contact met een andere geest (dat komt nogal eens voor), dan zult u dat niet uitdrukken als alleen een boodschap, maar als een gevoel. Dan krijgen we dit.

Wanneer een medium u een boodschap geeft namens een bepaalde persoon en u heeft gelijktijdig dat eigenaardige gevoel of er rillingen langs uw rug lopen, uw haren ineens een beetje in de war worden gebracht of uw nekharen gaan overeind staan, dan is de kans groot dat u innerlijk een aanwezigheid erkent die voor u een betekenis heeft. Is die ervaring absoluut onaangenaam, als u zo een innerlijke afweer bespeurt, dan doet u er beter aan om u af te sluiten. Gelukkig heeft het spiritisme dat ook nog uitgevonden.

Vroeger werden mediums, zoals dat heet, vrij gemaakt. Het lijkt op emancipatie, maar het is heel wat anders. Dat betekent dat men dan magnetische passes maakt dan is men aan het afnemen. Dat is eigenlijk niets anders dan een bestaand patroon in aura en fluide verstoren. Dat kunt u bij uzelf ook doen. Voelt u het als onaangenaam en dreigend aan, vooral op de plaatsen waar u het voelt, probeer de zaak even weg te wapperen. Kunt u er niet bij (er is een plekje op de rug waar u heel moeilijk bij komt) probeer dan dat plekje heel goed in uw gedachten te nemen en stel u dan voor dat u daar wel kunt afnemen. Want gedachten zijn krachten, ook in dit opzicht. Op die manier kunt u heel veel onaangename contacten vermijden.

Er zijn veel geesten, maar niet elke geest is even aardig. Dat is net als die pastoor. Een heel goede man. Hij kwam in contact met een handelsreiziger. Die was ook een heel goede man. Maar de pastoor was altijd bezig met "laat ons bidden". De handelsreiziger met moppen en die waren altijd enigszins van toenemende steilte. De pastoor vond de handelsreiziger onuitstaanbaar en de ander hem. Niet omdat ze verkeerd waren, maar ze hadden geen contact met elkaar. Er was niet iets wat ze samen konden delen. Wanneer u nu een geest ontmoet waarmee u alleen een bepaald gevoel en verder niets gemeen heeft, dan heeft dat geen zin. Kap dat af! Probeer u dan maar met iets anders bezig te houden. Ik wil niet zeggen dat u, zoals de pastoor, dan moet zeggen, neemt u mij niet kwalijk, ik zit te brevieren. U zult ongetwijfeld wel een methode vinden om even af te nemen en weg te wapperen.

Denk niet dat alle geesten goed zijn. Een geest is nu eenmaal een entiteit net als een mens. U zult uzelf waarschijnlijk gek vinden, als u aanneemt dat alle mensen goed zijn. Waarom wordt dat van een geest dan wel verondersteld.

Anderen denken, geesten weten altijd meer dan wij. Dat is maar heel betrekkelijk. Een geest heeft zeker aardse kennis, die heeft hij voor een deel meegenomen. Hij zal misschien ook wat hebben bijgeleerd in de sferen. Maar in de sferen bestaan niet de verdere ontwikkeling en controle mogelijkheden die men op aarde heeft. Er zal dus altijd een afwijken zijn tussen wat stoffelijk redelijk een ontwikkeling is en wat voor de geest een ontwikkeling is.

Een geest weet niet alles. Een geest kan niet alles. Benader een geest alstublieft als iemand aan wie u, net als aan een gewoon mens, vragen mag stellen. Aan wie u zekere eisen mag stellen, zolang dit geen onbeschaamde eisen zijn. Onbeschaamd is, als u naar een vreemde toegaat en zegt, zeg geef me eens een tientje. Iets wat tegenwoordig ook nog al eens voorkomt. Een heel gewone eis is, als u zegt, als u zich eens voorstelt, dan kunnen we beter praten, dan weten we wie u bent. Dat is toch heel normaal. En als hij zegt, ik wil dat niet doen, dan kunt u dat accepteren of verwerpen. Maar als hij iets beweert, dan moet u ook zeggen, kunt u dat waarmaken. Als hij dat niet kan waarmaken, dan zult u er zelf eens over moeten nadenken welke fouten er eventueel in zitten of, zo er geen fouten in zitten, wat het voor u betekent. De ander kan niet uitmaken wat u moet zeggen, dat moet u doen.

Dan is er nog iets. Geesten hebben kracht. Een geest kan soms gekke dingen doen, net als de meeste mensen. Mensen hebben diezelfde kracht soms ook en meestal onder uitzonderlijke condities. We weten dat in een bepaalde periode van de puberteit, jongens zowel als meisjes, telekinetische vermogens plegen te ontwikkelen. Komen ze nu onder grote spanning te staan, emotionele spanning vooral, dan komt die kracht naar buiten en krijgen we poltergeistverschijnselen.

U heeft die kracht ook, alleen bij u komt ze niet naar buiten. De geest heeft die kracht ook, alleen wordt ze meestal niet geuit, behalve in zeer bijzondere omstandigheden. En dan zitten we al in de richting van de zogenaamde donkere-kamer-seances. Daarvoor moet je altijd uitkijken, want op de kermis laten ze het je beter zien dan het in werkelijkheid meestal gepresteerd kan worden.

Dus realiseer u, als ik kracht nodig heb, moet ik eerst een beroep doen op mijzelf. Nooit eerst op de geest. Nooit tegen de geest zeggen, doe jij dat even. Zeg, ik heb de kracht, ik ga dat doen. Lukt het niet, dan kan ik tegen de geest zeggen, help mij. En dan vloeien die krachten samen en kun je de moeilijkste dingen voor elkaar brengen.

Spiritisme is heus niet een kwestie van, wij luisteren naar de boodschap die ons van gene zijde geworden. Het is een kwestie van leven. Je leeft met de wereld van de geest. Je leeft met allerlei verschijnselen om je heen waarvan een groot gedeelte niet stoffelijk is. Als je enigszins gevoelig bent daarvoor, is het logisch dat je dat inpast in je eigen leefpatroon. En als je nog een stap verder wilt gaan, dan is het nog logischer dat je een beroep probeert te doen, eerst op die gave, de kwaliteit en die krachten die in jezelf liggen om dan te proberen om vanuit de geest daarin verdere mogelijkheden te ontwikkelen. Iemand heeft eens gezegd, dat het heel dom is om aan de Hell's Angels te vragen hoe je op de eenvoudigste manier bij het politiebureau komt. Ze helpen je dan meestal in de richting van het ziekenhuis.

Een geest, zonder dat je weet wie het is en zonder er rekening mee te houden wat voor soort geest het is, te vragen hoe je naar een bepaalde bestemming kunt komen, is nog veel dwazer. Want in dit geval ontketen je krachten die je niet kunt overzien, die je pas nadien pleegt te bemerken en waardoor je in een situatie terecht komt waarin je helemaal geen raad meer weet.

Een geest moet eerst als harmonisch worden ervaren. Dit kan nooit liggen aan de naam welke die geest u geeft. Per slot van rekening, ik kan ook wel zeggen, ik ben Thomas van Aquino, ik ben John Wayne of ik ben Napoleon. Ik kan u zoveel vertellen. De naam zegt niets over hetgeen ik ben. Als u zich alleen met die voorstellingen bezighoudt, dan wordt u misleid. Probeer te kijken naar de essentie, naar de karakteristiek.

Kijk niet naar de naam die een entiteit zich aanmeet. Kijk naar de inhoud van haar boodschap, de methode van haar betoog. Kijk niet naar de voorstelling van hoogheid die wordt geproduceerd door de een of andere entiteit die zich als een superengel manifesteert. Vraag u af, hoe voel ik de uitstraling aan? Vraag u niet af, wat kan die geest voor mij doen of ik voor die geest? Vraag u gewoon af, hoe voel ik die uitstraling aan. Als u dan eerlijk en oprecht uitgaat van hetgeen u in uzelf als goed ervaart, dan zult u tot uw grote verbazing zien dat u als vanzelf selecteert. Uiterlijkheden die een geest vertoont, namen die hij geeft, voorstellingen die hij produceert hebben geen betekenis, tenzij ze controleerbaar zijn door een gevoel van harmonie dat, zonder verder op die tekenen te letten, tussen u en die entiteit ontstaat. Dat wil zeggen dat spiritisme in vele opzichten gevaarlijker is dan u denkt. Het betekent aan de andere kant dat het een bron kan zijn van begrip, van wetenschap, van ontwikkeling, van krachten en mogelijkheden die veel verder gaan dan u logisch zou kunnen verwachten of veronderstellen.

De wereld van het spiritisme is een onredelijke wereld. Het is een wereld die zich niet laat vangen in bepaalde omschrijvingen en vaste regels, daarvoor is ze te omvangrijk en teveel individueel bepaald. Maar u kunt, indien u rekening houdt met hetgeen ik u heb gezegd, uit de geest toch de juiste tip krijgen. U kunt aan de andere kant heel vaak ontdekken of een geest voor u aanvaardbaar is. De beste belofte en de mooiste raad is gevaarlijk op het ogenblik dat er niet eerst de innerlijke harmonie is, de innerlijke aanvaarding waardoor u voor uzelf licht en goed erkent.

Dan sluiten we deze les met een uitspraak die u nooit mag vergeten. Een geest leeft in een andere wereld dan u. Daarom kan die geest nooit verantwoordelijkheid aanvaarden voor hetgeen u in uw wereld doet. Dat kunt u alleen zelf. Probeer dan ook nooit de geest aansprakelijk te stellen voor uw keuzen of daden. Dan pas zult u met die geest goed verder kunnen leven, zal voor u spiritisme niet een bedreiging zijn, maar een mogelijkheid tot verdere bewustwording en verdere ontplooiing van uw innerlijke persoonlijkheid, zo goed als ook een beter begrip voor uzelf en uw eigen wereld.

LES 2 - DE TOVENAARS EN DE WONDEREN

In de wereldgeschiedenis spelen dergelijke dingen een veel grotere rol dan men in deze tijd geneigd is toe te geven. Misschien komt dat omdat veel van de wonderen gerationaliseerd zijn en veel van de magie is weggedoken achter de wetenschap. Toch moet u goed begrijpen dat vanaf het eerste ogenblik, dat de mens zich bewust begon te worden van de onbekende goden en de onbekende wereld, hij voortdurend bezig is geweest om die wereld te beïnvloeden, om met die wereld iets te doen. In heel veel gevallen komt hij tot de conclusie dat het veel beter is om het gezag van een god of desnoods van een overleden held of voorvader aan te roepen dan om uitspraken namens zichzelf te doen. Dat hebben wij tegenwoordig nog.

In deze tijd zijn er mensen die hun uitspraken baseren op statistieken zonder zich toe te geven dat die statistieken op zichzelf onbetrouwbaar zijn, omdat ze slechts een verleden ontwikkelen en een bepaalde tendens kunnen aangeven, maar daarbij nimmer kunnen ingaan op de feitelijke mogelijkheden en noodzaken. Iets wat namelijk de laatste tijd keer op keer is gebleken.

In de oude tijd was dat niet zo. Dus wat gebeurde er? Er was de een of andere tovenaars die begon te dansen, die met de gekste bekkentrekkerij en de dwaaste sprongen zichzelf in een toestand van semi-trance bracht. Misschien ontving hij ook werkelijk boodschappen, maar als hij ze niet ontving, dan gaf hij ze toch. Ik geloof dat dat een van de aspecten is die we in de gaten moeten houden.

Er is werkelijk magie. Er zijn werkelijk magische wetten. Er bestaan heus tovenaars en ook veel heksen. Maar eigenlijk is een groot gedeelte, van hetgeen waarmee we kennis maken, aangekleed. Het wordt vermomd als iets wat het niet helemaal is. Als je probeert na te gaan wat er in het verleden aan wonderen en aan eigenaardige dingen heeft plaatsgevonden, dan sta je werkelijk versteld. Er zijn mensen die in de onderwereld zijn afgedaald. Er zijn mensen die met God hebben gesproken. Er zijn mensen die door engelen worden bezocht. Er zijn mensen die door de vogelen des hemels worden gevoed. Er zijn mensen die een geur van rozen verspreiden. Dat was, zeker gezien de hygiënische omstandigheden in hun tijd, een mirakel. Waarom al die verschijnselen? Wat zit er achter?

Er zijn een paar wetten. Een ervan is, naarmate ik intenser geloof, ik meer opensta voor al datgene wat in overeenstemming met mijn gevoel ten aanzien van dat geloof bestaat. Het gaat dus nooit om de juistheid van het geloof zelf (in tegenstelling tot wat men meestal pretendeert), het gaat doorgewoont om de juistheid van je instelling, van je gevoelswereld en daardoor van je ontvankelijkheid. Misschien zouden we het zo kunnen zeggen. Een intens beleefd geloof of een intens beleefde emotie wekt een lichamelijke toestand die terugslaat op de geestelijke mogelijkheden. Daardoor wordt men ontvankelijker voor allerlei paranormale verschijnselen. Dat het helemaal niet alleen maar kunstjes waren dat hebben ze al ontdekt in het verre verleden in de eerste beschavingen.

De jagersvolken bijvoorbeeld die onderling een telepatisch contact onderhielden die een magisch oriënteringsvermogen hadden, niet alleen ten aanzien van windrichtingen of vaste punten, maar zelfs ten aanzien van trekkende kudden wild of bestaande gevaren. Die dingen waren heel normaal.

Als we kijken naar de begintijd van Atlantis, dan blijkt dat de mensen die weerberichten eigenlijk geestelijk aflezen. Ze hebben in die tijd niets wat lijkt op de Bilt, maar ze zijn wel in staat om verandering van wind enz. te voorspellen soms tot twee weken vooruit en met een redelijke nauwkeurigheid. Want in de Atlantische tijd had men betrekkelijk primitieve vaartuigen en men moest soms grote uitgestrekte wateren oversteken. Het is dus wel duidelijk, dat die mensen daaraan iets hebben gedaan.

Als we kijken naar de Witte Priesters, dan zijn er ook bij die genezen. Zij leggen handen op of ze kijken iemand alleen maar aan. Zij sturen ook wel alleen maar een boodschap "je bent beter" en dat werkt. Op dezelfde manier werken de priesters in de stadstempel. Ook zij zenden bepaalde gedachten uit. En voor je het weet, heb je geluk of ongeluk. Als je ongeluk hebt, dan kun je dat afkopen door te betalen aan de priester van de tempel.

De dingen zijn vormend geweest voor de gehele genetische achtergrond van de mensheid. Het is niet alleen maar een kwestie van mensen, dat was allemaal bijgeloof. Trouwens wat dat betreft, er zijn ook mensen die denken dat Atlantis bijgeloof is.

Als je steeds weer te maken krijgt met het paranormale en je hebt geen begrip van de wetten waaronder het functioneert, dan zijn dat wonderen. Dan is het een wonder, als je in Egypte in een tempel zit en ze vertellen je wat er praktisch gelijktijdig gebeurt in een andere tempel die honderden kilometers ver weg staat. Toch was de oplossing daarvan doodeenvoudig. Men had in die tijd een niet bepaald mooi, wit, kristal, gepolijst glas. Met dat glas en de juiste concentratie was het mogelijk om telepatische contacten te leggen van tempel tot tempel. Je kon gewoon iets opvragen zoals je dat tegenwoordig met de telefoon doet en het antwoord kwam terug. Dat was een wonder. Degene die dat deed, moest wel een magiër zijn. Dat er gewoon gebruik werd gemaakt van de menselijke capaciteit om gedachten gericht uit te stralen en te ontvangen, dat er gebruik van werd gemaakt dat mensen onder bepaalde omstandigheden, bijvoorbeeld door optische vermoeidheid in een trance-toestand kwamen waardoor ze veel verder konden terugzien en vooruitzien dan normaal, dat wist men niet. De priesters wisten dat wel.

Het is opvallend dat in de tijd dat de orakels het meest beroemd waren, deze de minst verstaanbare taal spraken. Dat is ook iets waarover je even moet nadenken. In een tijd, dat door verschillende soorten drugs te gebruiken (veelal ingeademd) en door allerlei concentratievormen de mensen hebben geleerd om werkelijk in de toekomst te kijken, om werkelijk in het verleden te schouwen, werd er een taal gesproken die moest worden geïnterpreteerd. Waarom eigenlijk? Misschien wel omdat op die manier de leek niet wist wat er werkelijk werd gezegd. Dat hebben we altijd weer gezien.

Wanneer er zich speciale groepen vormen (of dat nu de alchemisten waren, bepaalde vakbroederschappen in de middeleeuwen of tegenwoordig in de politiek of in bepaalde beroepen) wordt daar een taal gebruikt die een gewoon mens niet helemaal kan volgen en waardoor het mogelijk is om andere dingen te zeggen dan er eigenlijk gezegd zijn. U denkt dat dat tegenwoordig alleen nog maar voorkomt op niet-magische wijze, maar zelfs nu zijn er nog een paar Tibetaanse mediums die bij bepaalde plechtigheden demonen ontvangen of bepaalde goddelijke krachten. Ook deze mediums spreken een onverstaanbare taal, maar er zijn altijd wel een paar vertolkers die daaruit oppikken wat gunstig is voor het volk en dat dan luidkeels verkondigen. Er is weinig nieuws onder de zon wat dit betreft.

Wat is kenmerkend voor magiërs? Heel veel mensen denken dan onmiddellijk aan zwarte magie en al dat soort dingen. De grootste magiërs uit het verleden echter blijken eerder een soort ingewijden te zijn. Zij gedragen zich als bijvoorbeeld Apollonius van Tyanay. Een man die meer lering geeft dan wat anders, maar die in staat is om een katatonische trance op te heffen. Dies zegt men dat hij doden kan opwekken. Een man die in staat is om te genezen, die helderziend is, die kennelijk telekinetische kwaliteiten bezit en daarnaast vermoedelijk ook de mogelijkheid heeft gehad om zich onstoffelijk te verplaatsen. Iets wat heel vaak is voorgekomen. De verschijnselen echter zijn weer niet gelijk aan de werking. Juist daarop moet ik even de nadruk leggen.

Als ik te maken heb met het paranormale, dan heb ik te maken met een wereld die anders is dan de menselijke. Maar elke mens behoort daartoe. Elke mens is daarmee op de een of andere manier verbonden. Als een mens nu leert om deze verbondenheid te laten overheersen boven zijn eigen wereldbesef en hij kan dat gevoelsmatig doen, intuïtief of zelfs door sterke concentratie en meditatieoefeningen, dan is hij tevens in staat de wetten van die andere wereld op zichzelf toe te passen. Ze houden onder andere in, plaats is gelijk aan besef van plaats, kracht is altijd aanwezig en kan door de wil gemotiveerd worden. Ook zonder enige lichamelijkeheid. De tijd is niet meer een kwestie van een opeenvolging van ogenblikken die

niet controleerbaar zijn, maar de tijd is in zekere zin een lijn waarmee je met grote zekerheid een aantal maanden vooruit kunt zien of terug kunt zien. Er is in elke mens de mogelijkheid om dit te doen. Maar wat hij daarvoor nodig heeft, is het loslaten van zijn eigen wereld.

Hoe meer de mens is gebonden aan de eigen wereld, aan de wetten en regels die hij beschouwt als geldend voor die wereld, hoe minder hij kans heeft om paranormaal werk te doen. Dat is heel eigenaardig.

Wij weten dat er op het ogenblik in de wereld nogal wat onderzoekers zijn op het gebied van het paranormale. De meeste van deze mensen zijn niet in staat om zelf paranormale belevingen te hebben. Je zou zeggen, dat is toch eigenlijk jammer. Zeker, maar hun mentaliteit, dus hun instelling ten aanzien van alle mogelijkheden, is dermate gebonden aan vaste regels en bewijsbaarheden dat ze het onbewijsbare en niet-regelmatige niet kunnen accepteren. Dan sluit hun gevoelswereld hen gewoon af voor het gebeuren. Het gebeuren, dat men misschien een wonder kan noemen, als men het mechanisme niet verstaat, maar dat in zich toch berust op gewone natuurwetten.

Dan gaan we even terug, want we hebben daar de mensen achtergelaten met de bijgelovigheden en de priesters, met al die verering van onbekende goden, de magische dansen, de stemmen van geesten die door mensen tot de mensheid zouden spreken.

Een mens, die geen leiding heeft en zelf niet in staat is beslissingen te nemen, heeft iemand of iets nodig. Die iemand of dat iets moet altijd aanwezig zijn. Het kan dus geen mens zijn. Het is iets waarin meer macht moet schuilen dan in de natuur, want er zijn omstandigheden waarbij je eigenlijk boven de natuur uit iets wilt bereiken. Daarom goden. Of, als je het een beetje dichterbij huis zoekt, voorouders. Het is de basis van de voorouderverering zoals die in bepaalde delen van Azië nog steeds bestaat, dan wel - en dat kan ook zijn - de stem van de goden, de stem van de wijsheid of van het licht, de meester, de goeroe, de hogepriester. Geeft u ze maar een naam.

Omdat elke keer weer, wanneer de mens voor raadselen komt te staan of problemen onoplosbaar lijken en een dergelijke beslissing voor hem de oplossing geeft, begint hij behoefte te krijgen aan het wonder.

Je kunt zeggen dat in de moderne wereld de mensen toch eigenlijk een hele hoop bijgeloof ter zijde zouden moeten zetten. In feite is dat niet waar. Zij hebben behoefte aan mogelijkheden om zich te beschermen, om bijzondere steun te krijgen en daarom geloven zij in dingen, ook zonder dat deze op zichzelf bewijsbaar juist zijn. Daarom gaan zij uit van regels die onzinnig zijn, tenzij je aanneemt dat die regels een kosmische waarheid of wet weergeven.

Dat geldt net zo goed als je in het marxisme zegt dat alle mensen principieel goed moeten zijn en ten aanzien van elkaar solidair, als in het geloof van heel simpele mensen die nog dansen in de nacht hier of daar en die geloven dat goede vriendjes zijn met demonen betekent dat je minder gevaar loopt en dat je meer kunt doen.

Het is de behoefte van de mens aan goden, aan bovennatuurlijke waarden, die hem ertoe brengt onder bepaalde omstandigheden emotioneel zeer sterk gedreven te reageren. Een reactie die niet zuiver stoffelijk is, maar wel degelijk ook op astraal niveau, op het vlak van levensenergie en soms daar boven uitstraalt. Dan kunnen we zeggen, heeft dat zin? Nou, eigenlijk wel.

Een mens kan natuurlijk zelf niet de dingen waarin hij gelooft waarmaken. Het moet een, zij het onbewuste, maar wel volledige aanvaarding zijn van hetgeen je geestelijk tot stand wilt brengen. Als je zegt, ik wil Breznjef en Reagan plotseling verstandig en redelijk maken, dan denk je bij jezelf dat is een onmogelijke taak. Dus kun je het niet ongeacht alle inspanning. Maar als mensen bij elkaar zijn in een bedevaartplaats bijvoorbeeld, als ze geloven dat hun gebed, de riten en misschien het aansteken van kaarsen of het gezwaai met wierookvaten God dichterbij brengt, dan kunnen ze geloven in een wonder. En als dat geloof intens genoeg is, dan bouwt zich een enorme spanning op. Die spanning veroorzaakt dan het wonder.

De magiër is iemand, die voor zichzelf die aanvaarding weet te vinden. Je kunt geen magiër zijn en gelijktijdig zo nuchter als een pasgeboren kalf. Je gelooft in de dingen die je doet. En

als dat geloof misschien nog aarzelend of alleen emotioneel en niet verstandelijk is, dan stort je je in de rituelen. We krijgen dan de rituele magie. Zoals men elders de heilige boeken heeft die in de plaats treden van het werkelijke geloofsbeleving, het werkelijke ervaren. Dan heeft men een methode nodig om zichzelf te vervreemden van een nuchtere menselijke werkelijkheid en zo het andere de mogelijkheid tot ageren te verschaffen.

Wat zijn hier weer de belangrijke punten bij? Een magiër die veel krachten wil gebruiken, heeft altijd behoefte aan hulp. Bij elk zogenaamd vote opus werkt ook de rituele magus met een aantal acolyeten. Als een goeroe grote geestelijke krachten wil doen uitstromen, dan maakt hij gebruik van een grote menigte. Hoe groter de menigte die hij onder de dwang van zijn persoonlijkheid kan brengen, hoe emotioneler de aanvaarding van zijn persoonlijkheid door die menigte is en hoe groter zijn vermogen om werkelijk iets tot stand te brengen. Dit is geen sprookje wat ik u hier vertel.

Een magiër is een persoonlijkheid die gelijktijdig een goed suggestor is en die de mogelijkheid heeft zijn menselijk werkelijkheidsbegrip tijdelijk zover terzijde te zetten dat hij daardoor komt tot prestaties die paranormaal zijn. Dan is de vraag natuurlijk, wat is magie?

Je kunt het tamelijk nuchter beantwoorden en zeggen, magie is elk verschijnsel dat oorzakelijk wordt opgewekt op het ogenblik dat het verband tussen de oorzaak en het verschijnsel niet bekend is of niet begrepen wordt. Dat is in zekere zin waar. Maar je zou het eigenlijk beter anders kunnen formuleren. Magie is eenvoudig het vermogen om de krachten, die altijd in en rond de mensen aanwezig zijn, zodanig te richten dat ze ook in de eigen wereld kenbare verschijnselen veroorzaakt. Daarmee staan we ook op het punt van het wonder.

Het wonder is het onverwachte maar ook het onredelijke gebeuren. Denkt u werkelijk dat een wonder in deze dagen onmogelijk is? O zeker, wij kunnen er de schouders over ophalen, maar als iets wordt geloofd door vele mensen en dan ook nog gedurende een lange tijd, dan is er een automatisme ontstaan waardoor de krachten uit de geest eenvoudig inwerken op de materie. Dat zijn dan geen persoonlijkheden, dat zijn gewoon energieën. Dan wordt een verschijnsel als het ware geactiveerd en in stand gehouden doordat er astraal een beeld is gevormd dat de plaats inneemt van de gelovige en van de magiër.

Deze dingen doordeesemen de hele historie van de mensheid. Slaat u maar de evangeliën op. Hoeveel wonderen worden daarin niet verteld? Of kijk naar het Oude Testament. Dan behoeven we heus niet terug te grijpen naar oude wijsgerige beschouwingen als de Upanishade of naar andere verhalen zoals de bijbehorende verhalen die er rond de Koran bestaan.

Kijk maar naar uw eigen godsdienst. Mozes en het brandende braambos, Adam wandelend met God, de engel met het vlammende zwaard. Zeker, ze zijn symbolen. Maar als we dan nog verder gaan, wat krijgen we dan? De selectie van de aanvallers door Gideon. Waarom een bepaalde proef, een Godsoordeel? Of moeten we zeggen dat het een gok is, een soort toevalsrekening? Maar dan wel een toevalsrekening met zoveel vertrouwen dat ze uitkomt.

Kijken we naar Jezus, dan merken we dat hij heus niet iedereen geneest. Hij geneest alleen degenen die met zijn persoonlijkheid in harmonie zijn. En als we kijken naar al die anderen, de wonderdoeners en heiligen. Er zijn er zoveel dat ze bijna niet zijn op te noemen, dan doen al die mensen wonderen. Maar hun wonderen doen ze onder bepaalde omstandigheden. Het is soms alsof men eigenlijk de waarde van bepaalde artikelen in een bepaalde zaak wil aantonen door middel van de kostbare uitvoering van het uithangbord. En dat is niet voor niets.

Een wonder maakt vandaag de dag nog steeds meer indruk dan de beste wetenschappelijke prestatie. Het doet een beroep op die vreemde verborgen instincten van de mens. Het geeft hem het gevoel opgenomen te zijn in een hoger geheel, leiding te mogen ervaren die anderen misschien niet krijgen, een uitverkorenheid, maar gelijktijdig daardoor een aanvaarding van krachten en verschijnselen die door vele anderen zouden worden verworpen. Er gebeurt inderdaad iets. Maar als je ergens voortdurend mee bezig bent in gedachten, dan kom je misschien tot een emotionele aanvaarding daarvan. Wat iets anders is dan een verstandelijke.

Als iedereen nu uitroept dat binnenkort de aarde zal worden vernietigd door atoombommen (op zichzelf onwaarschijnlijk), maar als die mensen dit nu emotioneel zozeer als een zekerheid ervaren, dan dwingen zij in feite het gebeuren af.

Het is heel eigenaardig. Er zijn mensen die eeuwen hebben gerookt, dank zij Sir Walter Raleigh (sigaren) en die nooit longkanker daarvan hebben gekregen. En nu opeens ontstaat er overal longkanker. Naarmate er meer wordt verteld dat de sigaret slecht voor u is, dat tabak giftig is, blijkt dat er meer longkanker voorkomt. Als u morgen gaat vertellen dat spercieboontjes uitslag geven, dan komt er over een jaar of twee, drie een tijd dat zoveel mensen daarin zijn gaan geloven dat degene die nog spercieboontjes eet, uitslag krijgt. Dat moet u wel begrijpen, want dat is een mechanisme dat in deze wereld nog steeds werkt.

Er zijn nog steeds mirakelen. Alleen, de magiërs zelf weten soms niet dat ze magiërs zijn. Ze weten niet wat ze doen. Ze beseffen niet dat ze voortdurend bezig zijn krachten rond zich te verzamelen, dat ze voortdurend suggestieve denkbeelden uitspreken om zo anderen als het ware tot slaaf te maken van de denkbeelden die hen zelf regeren. Waar vind je die niet? Je vindt ze in de wetenschap, in de politiek, in de economie, in het zakenleven. Je vindt ze overal. Overal zijn er mensen die op deze manier proberen u als het ware te dwingen in een magische ban. Dat zou helemaal niet zo erg zijn, als hun magie niet altijd ook mede berustte op de angsten die in de mens leven. Let u maar eens op. Kijk naar alle publicaties en vraag u dan eens af in hoeveel er een werkelijke verwachting van verbetering schuilt, een hoop wordt gewekt. Niet alleen om ze gelijktijdig weer af te breken, maar die leven wordt gegeven. U zult met verbazing constateren dat in alle berichtgeving, in alle publieke verklaringen van belangrijke mensen, het negativisme op het ogenblik sterk overheerst. En wat meer is, je ziet dat steeds meer mensen denken dat ze gelijk hebben. Steeds meer mensen gaan emotioneel aanvaarden wat hun wordt voorgehouden. Maar dan is het toch logisch dat daardoor krachten aan het werk worden gezet waardoor zelfs onmogelijke zaken opeens mogelijk worden. Om u een voorbeeld te geven

De as van de aarde zal binnenkort kantelen. Er zijn optimisten die dat vertellen. Zij denken dan is de economische crisis meteen opgelost. Dat is natuurlijk onzin. De kans, dat de aardas kantelt binnen ongeveer 5 à 6000 jaar is te verwaarlozen klein, dan kom je met miljoenste delen van mogelijkheid. Maar als nu die mensen in staat zouden zijn om de hele wereld daarvan te overtuigen, wat zou dan het gevolg zijn? Inderdaad, een geestelijke kracht die op de aarde uitwerkt. Die geestelijke kracht zou kunnen betekenen een verstoring van het magnetisch veld. Dit zou weer betekenen een verstoring van de relatie met andere planeten en met de zon en daardoor een baancorrectie of een afstandcorrectie. Waanzinnig om het te zeggen misschien, maar die magie is er nu eenmaal.

Weet u, het was zo gemakkelijk vroeger met de onbekende goden met de bezielde natuur. Je had altijd wel een uitvlucht. Maar de wonderen worden vermoord, omdat de wetenschap een wonder niet kan gebruiken. Het is niet uit te leggen. De magiërs worden weggewerkt of verheven tot hoogleraren. Daarmee is een belangrijk element in de maatschappij weggevallen.

De tovenaars van eens waren heel belangrijk en heel noodzakelijk. Zij waren het die de stammen de moed gaven om schijnbaar gevaarlijke of onmogelijke dingen zelfs te volbrengen en daardoor zichzelf te redden. Zij zijn het geweest die in staat waren om bepaalde beschavingen te behouden en gelijktijdig te voorkomen dat andere beschavingswerelden te sterk zouden binnendringen in de besloten gemeenschap (bijvoorbeeld in Voor-Azië) met oorlogen die tussen stadsdelen werden gevoerd.

Het zijn de magiërs, de wonderdoeners en de hogepriesters die bepalen of er handelsoorlogen worden gevoerd of niet. De oorlog tegen Troje zou nooit gevochten zijn, als er niet priesters waren geweest, een paar tovenaars, heksenmeesters of magiërs, die de mensen duidelijk maakten dat dit onvermijdelijk was. Zelfs Djenghis Khan op zijn woeste rit door continenten, werd vergezeld van sjamanen, tovenaars. En deze eigenzinnige man, die in eigen recht al een soort ziener was, was van hun beslissingen en raad sterk afhankelijk. Het is mede door hun verkeerde beslissing dat hij niet heel Europa heeft kunnen veroveren. Altijd weer in de geschiedenis bepalen die dingen het gebeuren.

Maar lieve mensen, waar staan wij dan? Nu kunt u wel zeggen, dat u heel erg verstandig en redelijk denkt, maar doet u dat wel? Denkt u ergens niet magisch? U noemt het misschien religieus. U gelooft ergens ook aan wonderen, of het nu het ingrijpen van God is of de mogelijkheid dat een bezwering zal slagen. U gelooft dat ergens het onbegrijpelijke, het menselijk niet helemaal te vatten bestaan om u heen, zich kan manifesteren op duizend-en-een manieren en u daardoor misschien de mogelijkheid zal geven de klem van uw huidige bestaan open te breken en weer een nieuwe vrijheid te vinden. Zo is het toch?

De Orde pretendeert niet dat zij dat is. Zij probeert alleen u te laten denken. Maar laten we dan zo verstandig zijn om toe te geven dat juist deze krachten, deze mogelijkheden een veel grotere rol kunnen spelen, ook in de wereld van vandaag, en dat openlijk toegeven. Maar dan moeten we eindelijk eens stoppen met te denken dat dat alleen voor onszelf kan gelden, dat wij de boodschap krijgen, dat wij de inwijding krijgen en dat wij de macht krijgen. Dan moeten wij beseffen, zoals eens de magiërs het al wisten, dat de macht ligt in de emotie van allen. Dat de emotie van allen het onmogelijke mogelijk maakt, maar zelfs het meest waarschijnlijke kan beletten. U moet positief denken. U moet positief leven. In een wereldontwikkeling waarin langzaam maar zeker de mens van zeer kleine stammen is gegroeid tot iets wat heel veel lijkt op een voortdurende balansstrijd tussen continenten.

Kan de mensheid zich niet losmaken van de magie? Zeker, hij noemt zijn tovenaars anders, dat weet ik. Maar het is er nog steeds. Wordt het dan niet tijd dat wij zelf magiërs worden? Is het dan niet een beetje tijd voor ons om eindelijk eens te begrijpen dat wij allen, of we nu geest zijn of stof, hoeveel we ook geleerd hebben, of we diploma's hebben of niet, in ons ook de kwaliteiten en krachten dragen en kunnen gebruiken. Dat wij niet alleen paranormaal begaafd moeten zijn, maar dat we gewoon in ons het gevoel van zekerheid moeten weten te vinden waardoor die krachten om ons heen gaan ageren. En dan moeten we leren die krachten niet alleen voor onszelf te gebruiken, maar om ze te delen met anderen zodat steeds meer mensen diezelfde positieve benadering, diezelfde positieve emotie gaan vinden. Dan kan het geestelijke in de mensheid alle problemen die er op het ogenblik bestaan een, twee, drie uit de weg ruimen.

Geloof mij, de uiterlijke feiten zijn niet zo belangrijk als je denkt. Ze hebben zoveel verschillende gezichten. Je moet weten wat je doet. O, het is gemakkelijk genoeg te geloven in het paranormale en ook in de magie als het is om een ander te schaden. Weet u dat er op het ogenblik mensen worden getraind om anderen paranormaal te genezen, zelfs in landen waar men het bestaan van God officieel ontkent. Maar is het u ook bekend dat men bezig is deze mensen te beproeven of zij misschien ook de zogenaamde ziekte betoveringen kunnen uitvoeren waarin eens de tovenaars van de groene magie zo bekwaam waren. Dat ze geesten kunnen sturen om vijanden neer te slaan, staatslieden uit te roeien en dat soort dingen. Ook in een maatschappij die niet aan God gelooft. Ook in een maatschappij die zozeer op de bijbel trommelt en op het eigen gelijk van haar dat je toch niet zou willen geloven dat ze naar dergelijke praktijken zou willen en durven grijpen. De magie, de tovenaars, het wonder zijn vandaag de dag nog steeds in, maar alleen voor bepaalde kringen.

U bent belachelijk als u in uw krant de dagelijkse horoscoop leest. Vooral als u daar ook nog een beetje in gelooft. Dat is onzinnig en dat is overigens nog waar ook. Iets wat zo algemeen is gesteld daar kun je geen rekening mee houden.

Wist u dat vele grote staatslieden worden geleid door helderzienden, door allerlei vreemde zieners, tovenaars en magiërs? Wist u dat in Rusland op het ogenblik een aantal paragnosten bezig zijn om helderziende voorlichting te verschaffen onder andere aan de Staf van het Rode Leger, terwijl ook een drietal hoge staatslieden die veel met Buitenlandse Zaken te doen hebben zich voortdurend laten inlichten door helderzienden over hetgeen er buiten hen gebeurt? Men vertrouwt niet alleen op de spionagedienst. Men wil meer weten en men krijgt vaak die gegevens.

Realiseert u zich dat er onder auspiciën van, en op kosten van, het Pentagon verschillende proeven zijn genomen onder andere in Princetown, waarbij Amerikaanse helderzienden voortdurend bezig zijn met schouwen en werken en worden verhoord door leden van de militaire geheime dienst die deze gegevens als zeer kostbaar onmiddellijk aan de Staf

overbrengt? Ik noem er maar een paar. Er zijn er nog veel meer te noemen. Zoals dat vrouwtje dat wonderen doet en handen oplegt, maar bovendien door de Italiaanse regering regelmatig wordt geraadpleegd, als er een beslissing moet worden genomen. Denkt u werkelijk dat dat nu dwazer is of minder dwaas dan uw lezen van de horoscoop in de krant? Het gaat er toch veel meer om wat je innerlijk denkt, voelt en wat je zelf waarmaakt. Het is die emotionele waarheid die bepaalt hoe u reageert op de krachten om u heen.

Zeker, de krachten wisselen voortdurend. Op het ogenblik is er weer een wisseling van kosmische krachten aan de gang. Maar is dat zo belangrijk? Het gaat er niet om wat die krachten zijn. Het gaat er om wat u bent. Hoe u zich plooit naar datgene wat u nodig heeft, hoe u voortdurend elke vorm van kracht in en door uzelf weet om te zetten in hetgeen u nodig heeft. Dat kunt u. Dat kan iedereen. O ja, het is moeilijk. Toch is het eigenlijk doodeenvoudig.

Heeft u geloof? Bid dan maar. Bid met het volledige geloof dat u kracht zal worden gegeven. Stel u die kracht en het doel van die kracht voor en probeer eens of het lukt. Begin maar met kleine dingen. U zult zien dat u verder komt.

U gelooft misschien nergens aan, maar u heeft wel het gevoel dat u meer moet zijn. Probeer diep in u te schouwen. Probeer te beseffen dat u deel bent van een groter geheel. Probeer in u iets te voelen van een kracht die met dit geheel samenhangt. Maak vervolgens hetzelfde beeld en zend die kracht uit. U zult zien dat u zelf net zo goed magiër, tovenaars, heks bent als al degenen die door de eeuwen heen beroemd zijn geworden om hun prestaties op dat terrein.

De hele wereld wordt geregeerd door deze onbewuste mogelijkheden, door deze vaak niet eens gerealiseerde emotionaliteit in de mens. De uiterlijkheden passen zich in zo grote mate daaraan aan dat moet worden gesteld dat de tovenaars en de wonderen, de menselijke geschiedenis meer hebben bepaald dan wijsgeren, staatslieden en generaals.

Ik tracht u dit duidelijk te maken, omdat in deze tijd uw emoties wel degelijk, en vaak op zeer kundige wijze, worden bespeeld, maar niet bepaald positief. Ik probeer u te wijzen op uw eigen mogelijkheden, opdat u zult beseffen dat u niet de slaaf bent van degenen die die emoties in u opwekken, omdat u in uzelf de mogelijkheid heeft om anders te denken, anders te geloven, andere zekerheden in u te vinden en daardoor anders te werken en anders te zijn.

Het was misschien interessanter voor u geweest, als ik u alle oude regels van de magie zou hebben uitgelegd. Geciteerd zou hebben uit Dodenboeken en Grimoires en daarmee de tovenaars misschien beter had beschreven, het mirakel beter gestalte had gegeven. Onze lessen gaan echter over de ontwikkeling van de wereld.

Ik stel; Indien deze wereld der mensen zich verder moet ontwikkelen, indien de mensheid zich naar een nieuw niveau van zijn moet ontplooiën, dan kan dit niet op grond van de rationaliteit zoals die nu bestaat. Het kan alleen op grond van deze innerlijke krachten waardoor men langzaam maar zeker de feiten kan sturen en zo zijn begrippen kan aanpassen aan een werkelijkheid die meer omvattend is dan men op het ogenblik beseft.

Ik stel; Elk van u is min of meer paranormaal begaafd. Elk van u is in staat om de krachten die rond hem aanwezig zijn te regeren, te dirigeren, te beheersen.

Ik stel; Elk van u die hierin faalt na beseft te hebben dat het mogelijk is, schiet tekort ten aanzien van zichzelf en zijn wereld. Er is geen geest, geen meester, geen goeroe, geen heilig boek dat u kan helpen, indien u niet eerst in u deze zekerheid en deze kracht ontwikkelt.

Maak uzelf tot een bewust deel van de krachten om u heen. Maak uzelf en uw denken tot een bewuste invloed die het gebeuren kan veranderen.

Maak uzelf niet tot heerser over anderen, tot meester over anderen, want dan zult u mislukken. Zie uzelf als dienaar, als helper(ster). Probeer zo uw krachten te ontplooiën en u zult zien dat wonderen mogelijk zijn, dat magiërs bestaan, dat het lot van de wereld door hen in zeer sterke mate mede wordt bepaald. In grotere mate zelfs dan door atoombommen, wapens en handelsoorlogen.

Ik hoop dat u dit allemaal goed zult overwegen. Wij zullen ook nu weer proberen een passend tweede deel voor dit onderwerp te verschaffen. Het is niet genoeg om naar deze dingen te

luisteren. Het begint pas werkelijk wat te betekenen, indien men probeert er iets mee te doen. Hoe uitvoeriger de regels zijn die u daarvoor worden gegeven, hoe moeilijker het voor u is. Wilt u daarmee rekening houden?

GOENA GOENA EN VOODOO

Als we bezig zijn met geesten, dan komen we onwillekeurig terecht in al die bewegingen waarin geesten en bepaalde vormen van spiritisme een heel grote rol spelen. Als je te maken hebt met goena goena, dan krijg je ook te maken met het oproepen van geesten. Als je aan voodoo deelneemt, dan zijn daar eveneens bepaalde plechtigheden bij waarin geesten, demonen of goden spreken door mensen die in een soort trance-toestand verkeren. Wat zijn nu eigenlijk voor ons de belangrijke punten daarin? In de eerste plaats het feit dat je met bepaalde rituelen, maar ook met het opzweepen van mensen, dat hoort er ook vaak bij, situaties kunt scheppen waardoor het onwaarschijnlijke plotseling waarschijnlijk wordt. Laat mij u een eenvoudig voorbeeld geven.

De goena goena.

Iemand spreekt een vervloeking uit. Hij doet dat met bepaalde rituelen en handelingen. Misschien met prikken in waspoppetjes of dat je een vervloeking uitspreekt over een builtje met kruiden erin of waarin wat haren en nagelresten zitten van de persoon die je wilt zegenen of vervloeken. Met die formule heb je eigenlijk een heel sterke oriëntering bereikt. Dat is ook heel begrijpelijk.

U weet allen wel hoe een psychometrist werkt. Hij neemt een voorwerp en leest de trillingen die in het voorwerp zitten af. Op dezelfde manier gebruik je in deze primitievere vormen van magie (vanuit uw standpunt) heel vaak resten van een menselijk lichaam (dat kan gaan tot excrementen toe om je precies te kunnen afstemmen op dat lichaam, op die mens. Het is niets anders dan een soort adresboek voor de krachten die je verzamelt. De krachten zelf? Die komen niet uit het ritueel te voorschijn. Neen, die worden uit jezelf gepuurd.

De manier waarop deze mensen werken is vaak verwarrend. Want als je te maken hebt met een meester in de goena goena of in de voodoo, dan zul je ontdekken dat hij ook wel eens gebruik maakt van poedertjes, vergiften en andere dingen die heel natuurlijk bepaalde gevolgen zullen hebben. Het is alsof hij eigenlijk zijn toverij spaart voor die gevallen waarin hij het met zijn poedertjes, zijn vergiften en die andere dingen niet kan klaarspelen. En dan denk je al gauw, dan zal de rest ook wel bedrog zijn. Laten we eens een paar eenvoudige dingen noemen.

Er zijn bepaalde voodoo-bijeenkomsten waarbij zeer giftige slangen worden gehanteerd. Het kan voorkomen dat een priester (heel vaak is het de hungan zelf die met de slangen te maken heeft of een van de priesteressen) wordt gebeten door de slang. Normaal is de beet van de slang dodelijk binnen vijf minuten tot een kwartier. Deze mensen reageren er eenvoudig niet op. Het is alsof ze niet kwetsbaar zijn voor het gif. Hoe kan dat?

Voor hen kan die slang, als deel van het goddelijke waarin ze zelf opgaan, niet giftig zijn. Dientengevolge kan het gif op hen niet inwerken omdat het op hen geen invloed heeft. Bovendien is het bijten van de slang alleen ritueel toegestaan. In de meeste gevallen zie je dat die beesten heel rustig zijn en dat ze zich rond de mensen kronkelen maar ze niet bijten. Waarom? Omdat degene die met ze werkt op dat ogenblik als het ware een van hen is.

Eenzelfde soort mystiek en magie kennen we ook bij slangenbezweerders. Slangenbezweerders hebben een zeer speciale relatie tot de cobra. De cobra is giftig, maar zij weten precies hoe ze hem moeten aanspreken. Zij kennen het ritueel daarvoor. Zij kennen de geheime grepen, maar bovenal hebben ze daarvoor de juiste geestelijke uitstraling. En dan zijn ze inderdaad in staat om de cobra te vangen en te temmen, tot op zekere hoogte. Dat wil niet zeggen dat ze de risico's helemaal nemen.

Als u een slangenbezweerder ziet met zo'n grote mand of grote pot waaruit de slang komt dansen, dan vraagt u zich af waarom de slang daar zo zoet in blijft. Het is in negen van de tien gevallen, omdat hij met een steen aan zijn staart of met een touw aan de onderste tenen van de mand zit vast gemaakt. Ik wil maar zeggen, er zijn natuurlijk ook trucs bij dergelijke dingen. Wat blijft, is dat de slangenbezweerder weet waar er een slang is, ook als hij hem niet heeft gezien. Hij voelt gewoon de aanwezigheid van een slang in een huis aan. Hij weet ook hoe hij de slang kan roepen. Hij weet precies hoe hij op de juiste plaats een bakje met melk moet neerzetten en hoe hij dan de slang moet roepen. Hij weet ook nog hoe hij hem moet vangen zonder dat het gevaarlijk kan worden. Je kunt zeggen het is een raar vak.

Wat doen de mensen bij voodoo? Die werken heus niet met tamme slangen. Er zijn gevallen waar voor grote feesten slangen worden gebruikt die enkele uren voordien zijn gevangen in het oerwoud. Meestal gebeuren die feesten in de natuur bij voodoo. Alleen de kleine zittingen vinden plaats in een soort tempel, maar die zijn meer om de goden of de geesten te laten spreken en om geluk of ongeluk af te smeken voor iemand of iets. De werkelijke grote zaken gebeuren altijd in de vrije natuur. Want zowel de goena goena als de voodoo zijn in wezen natuurmagie. Ze behoren bij de groene magie.

Waarom die geesten? Dat is heel eenvoudig. Er is altijd een verbinding nodig tussen de menselijke wereld (dat is ook de wereld van menselijk begrijpen, denken, zien, horen en voelen) en de wereld van de geest. In de plechtigheden waarin dergelijke mensen al dansend door een geest worden bevangen, gaat het er gewoon om dat die band wordt bevestigd, dat ze beleefbaar wordt.

Bij goena goena zien we ook bepaalde plechtigheden, bezweringen soms verrichten waarbij anderen aanwezig zijn, vooral de betrokkenen. Dan denk je waar is dat eigenlijk voor nodig? Ze zijn daar nodig, omdat een zekere eenheid moet worden gevormd. Die eenheid heb je nodig omdat je alleen op die manier een uiting kunt krijgen. Je kunt dan iets van het bovennatuurlijke overbrengen naar je eigen wereld. Je kunt het zintuiglijke beleefbaar maken. Je kunt er een vorm, een achtergrond aan geven. Pas dan wordt het voor de mensen zo werkelijk dat ze er inderdaad mee kunnen leven en werken. Iemand die zich dus afvraagt of al die dingen onzin zijn, kan ik meteen zeggen, neen, het is zeker geen onzin.

Het is natuurlijk weer heel iets anders dan een medium zoals je dat hebt in bepaalde delen van het noorden van Zuid-Amerika, maar ook in Indonesië, in delen van Achter-Indië, dat een medium de voorvaders laat spreken. Dat je bijvoorbeeld iemand, die al 7 jaar dood is, kunt vragen of hij misschien nog aanwijzingen kan geven voor het huwelijk van een nicht. Die krijg je dan. Dat is een vorm die ligt dicht bij spiritisme en bovendien een vorm waarin, laten we het eerlijk toegeven, enig bedrog niet altijd is uitgesloten.

De werkelijke tovenaars echter, de werkelijke magiërs werken met goden. Bij die goden heb je een bepaalde voorstelling. Neem bijvoorbeeld de Baron Samedi (de god van de dood en de begraafplaatsen). Daarvoor bestaat er een symbool, in casu een kruis met, meestal over de armen gedrapeerd, een pandjesjas en in ieder geval een hoge hoed bovenop. Dat symbool geeft een denkbeeld weer dat bij heel veel mensen leeft. Het is de concretisering van menselijke angsten, maar ook van menselijke behoeften in zekere zin.

Zo zijn al die goden elk voor zich te karakteriseren. Ze doen een beroep op de erfelijke waarden in de mens. Ze doen een beroep op zijn geloof en ze geven hem bovendien nog een beeld dat hij kan hanteren.

Als je bijvoorbeeld een djinn aanroept, dan krijg je weer te maken met een ander symbool. Elke kracht, of het de kracht is van de wind, de kracht van de natuur, de kracht van het leven, het baren en het sterven, heeft haar symbool. Door het symbool worden ze als het ware in de wereld waargemaakt.

Ook bij goena goena, bij bezwering van bepaalde demonen en geesten, het oproepen ook van bepaalde goddelijke kwaliteiten of goddelijke eigenschappen, dat gaat allemaal via symbolen. Daar worden tekens voor gebruikt. Daarvoor zijn allerlei magische structuren nodig. Niet omdat je zonder die structuren die dingen niet kunt oproepen, maar omdat ze, om werkzaam

te worden, een beeld moeten hebben in de wereld. Dat is het kentekenende van alle natuurmagie.

Er zijn andere magische methoden waarbij je weer uitgaat van heel bijzondere constructies en waarin ontzettend veel symbolen verwerkt zijn. Je maakt gebruik van dode talen en geheime tekens. Die dingen zijn er natuurlijk wel. Maar in de natuurmagie ga je terug naar wat ook een ander kan herkennen.

Het is zo, dat als je iemand ziet, bijvoorbeeld een smid, die de ziel roept in een zwaard, dat je inderdaad in die hele rite iets voelt van dat bezielen. Het zwaard wordt de uitdrukking van een bezielde kracht. Die kracht heb je een ogenblik beleefd en je voorgesteld en daardoor is het zwaard bezielde. Dan heb je te maken met een kris-poesaka. In al die gevallen is het zichtbaar maken van iets heel erg belangrijk.

Nu weet ik wel dat er mensen zijn die zeggen, ja maar, in de voodoo zijn ze toch wel erg losbandig. Inderdaad. Ook bij bepaalde heksenkringen hebben we een soort losbandigheid vanuit uw standpunt, omdat daar, laten we het maar zeggen zoals het is, een wel zeer vrije sexuele uitleving, bijna orgastisch, plaatsvindt, vooral aan het einde van een plechtigheid. Maar realiseer u ook even dat dit voor de mens lichamelijk de meest emotionele beleving is. Bovendien is het voor hem een positieve, een begerenswaardige beleving. Met andere woorden, je kunt er krachten mee losmaken, als je het maar weet te koppelen aan een kracht die elders is. Op die manier maak je de meest positieve scheppende krachten los. En als dat past binnen het geloof, als daar de juiste symbolen bij gebruikt zijn of je hebt daarbij de juiste voorstellingen, dan is dat niet meer iets wat verwerpelijk is of iets waar je "tut tut tut" tegen moet zeggen, maar dat je echt gewoon een beleving van oerkracht ziet waarmee oerkracht kan worden losgemaakt.

Dan kun je redelijk zijn en zeggen, gebeurt dat dan niet altijd. Ja, het gebeurt bijna altijd. Zodra de mens volledig daarbij betrokken is, wordt de kracht losgemaakt. Maar je doet er niets mee. In zo een bijeenkomst wordt er echter een doel gesteld. Daar is ook iemand aanwezig die vrij staat van dat gebeuren, die juist die krachten bij elkaar houdt en zorgt dat ze naar een bepaald deel worden toegezonden. Daarom hebben die dingen ineens een heel grote betekenis gekregen.

Al die eenvoudige natuurgodsdiensten en alle rituelen die daarbij horen lijken zo simpel en zo bijgelovig. Maar doen ze eigenlijk niet iets wat de moderne mens veel te veel is vergeten? Ze maken hem deel van een gebeuren waarin het bovennatuurlijke als het ware op aarde kenbaar wordt. Nu niet meer als een mooi symbool, niet de uitgespreide handen van dominee die 's Heren zegen op u laat neerdalen (wat dan, als je buiten komt, gebeurt omdat het regent), maar iets wat werkelijk wordt beleefd op dat ogenblik als iets buitengewoons, iets wat direct verband heeft met de wereld van de goden, de wereld van het bovennatuurlijke.

Zo ziet u dat zaken als goena goena en voodoo met hun rituelen en gebruiken, met hun poedertjes, hun vreemde mengsels, hun bloedoffers ongetwijfeld ook, dat ze eigenlijk niet zo zinloos zijn als u wel zou denken.

Het is net als met het spiritisme. Het is moeilijk om het wetenschappelijk te verklaren. Je hebt er te weinig houvast aan. Je kunt erin geloven of je kunt er niet in geloven, als je het goed bekijkt. Maar dat wil niet zeggen dat in het spiritisme niet een groot aantal dingen zijn gebeurd die toch op zijn minst genomen onverklaarbaar zijn en desalniettemin door geloofwaardige getuigen zijn vastgelegd. Dat is zelfs gebeurd in de laboratoria van degenen die zich met de parapsychologie bezighouden. Het is erg, maar je kunt het gewoon niet benaderen. Zo is het hier ook.

Alle bijgeloof op zichzelf heeft vele vormen die een beetje vreemd aandoen. Er zitten vele dingen in die je misschien als westerling niet helemaal kunt accepteren. Je gelooft misschien niet in de wraakgedachten die heel vaak worden gebruikt in die primitieve godsdiensten of in het geluk brengen waardoor iemand, die misschien gestudeerd heeft of weinig gestudeerd heeft, toch de kans krijgt om voor een diploma te slagen. Dat klinkt allemaal gek, maar op zichzelf is het gewoon deel van de menselijke samenleving. Het is deel van de mensheid.

Waarom zou je die dingen dan zonder meer verwerpen? Ieder moet zijn eigen manier maar vinden om het bovennatuurlijke voor zichzelf zichtbaar te maken.

Als je dat nu doet via bezweringen, via meditatie en al die oefeningen die erbij horen, dat moet je zelf weten. En als je daarvoor in de plaats een beeldje neerzet waarmee je dat contact probeert te leggen en het beeldje wordt voor jou het symbool van dat contact en je ziet er krachten van uitgaan, dan is dat ook goed. Als je het doet in de kerk door te bidden, waarom niet. Het maakt toch geen verschil uit op welke manier de krachten ontstaan, als ze er maar zijn.

Ik kan nog een stapje verder gaan. Je kunt zeggen, als wij alle krachten die wij ontvangen redelijk positief weten te verwerken, dan zijn we heus wel in staat om met die krachten de wereld beter te maken, onszelf een beetje beter te leren begrijpen (dat hoort er ook bij) en daarnaast, en dat is toch ook niet onbelangrijk, de gehele mensheid langzaam maar zeker te veranderen.

Ik lach wel eens zo'n beetje als ik de mensen zo bezig hoor. Ze willen de bewapening weg hebben en ze willen dit en dat hebben. Van bovenaf moet alles worden geregeld. Maar geloof mij, oorlogen voorkom je niet door de wapens weg te nemen. Al moeten ze elkaar wurgen met de handen, maar ze doen dat. Verander de mensen, dan zijn de wapens overbodig. De mensen kun je alleen veranderen, indien je werkt met die geestelijke krachten.

Zoals de man met de goena goena je geluk kan geven zolang je leeft. Zoals de tovenaars van de voodoo je geluk kan geven of je kan vervloeken, zo kun je toch zelf ook in de wereld bepaalde dingen sterk maken. Kun je bepaalde dingen een beetje meer nadruk geven, dan worden de verschijnselen toch zichtbaar.

Laten we dan niet lachen over degenen die zich bezighouden met voodoo, met goena goena en met al die primitieve vormen van magie. Natuurlijk, wij zijn wijzer. Maar als zij er meer mee bereiken, dan zijn wij misschien wel stommer.

GELUK

Wat is geluk? Soms is geluk beseffen wat je hebt. Soms is geluk krijgen wat je niet verwacht. Soms is geluk ook in staat zijn te geven wat je eigenlijk zelf moeilijk kunt missen. Geluk is de toestand waarin wij onszelf en datgene wat er om ons leeft, bestaat en wordt, erkennen en aanvaarden. Geluk is niet alleen maar het hoogste Licht of God. Geluk kan eigenlijk ook zijn doodgewoon eventjes ademhalen en zeggen, ach, het is zo kwaad nog niet. Geluk kan zijn een mens, die een ogenblik naar je luistert of die je verstaat. Geluk is een gebed, dat je zegt en de rust die daardoor in je komt. Geluk kan alle dingen zijn. Geluk is eigenlijk het begin van de werkelijkheid, want in het geluk komen wij tot de aanvaarding. Maar waar de aanvaarding is, daar vallen het lijden en het geluk als grote emoties weg en blijft alleen over de vrede, de stilte die misschien het allerhoogste geluk is dat denkbaar is voor ons die het nog niet bezitten. Maar wie het eenmaal heeft, die kent het niet anders meer. Voor die mens is het geen geluk meer, maar is het alleen het volmaakte zijn. Daarom zou ik zeggen, mensen, zoek niet te hard naar geluk. Je krijgt heel veel dingen die je niet verwacht. Het ongelukje van vandaag kan vandaag misschien erg zijn, maar morgen blijkt het je geluk te zijn. Vandaag mis je de trein en je beklagt je, want je had zo'n haast. Dan blijkt, dat die trein verongelukt en dan prijs je je gelukkig.

Geluk wordt zo bepaald door het standpunt dat je inneemt. Het is zo sterk. afhankelijk van hetgeen je ervaart. Maar geluk kun je in alle dingen vinden en ondanks alle dingen in jezelf. Maar zodra je het geluk van buitenaf verwacht, ben je ongelukkig. Want zelfs als je het krijgt, verwacht je meer dan je ooit zult krijgen.

LES 3 - DE EINDELOZE HERHALING

Wanneer wij kijken naar het gebeuren in de wereld, dan valt ons op dat we steeds weer herhalingen zien. Het is niet zo, dat alles precies hetzelfde is, maar toch zijn er vergelijkingen te trekken.

Als je denkt aan bijvoorbeeld de Punische oorlogen en je transposeert dat weer naar de grote Duitse oorlogen, je transposeert het naar Napoleon, dan blijkt dat in het verloop der dingen veel punten van overeenkomst zitten. Het is erg belangrijk dat we begrijpen dat het geheel van de invloeden in de tijd (dus niet het gebeuren, maar de invloeden in de tijd) een voortdurende herhaling is.

Er zijn de zuiver menselijke ritmen. U kent ze waarschijnlijk allemaal. De meeste mensen hebben een 21-daags, 28-daags, 32-daags, 33-daags ritme. Dat zijn de verschillende ritmen die in hun lichaam een rol spelen. Maar er zijn ook mensen die daarnaast een 17-jaars ritme hebben. Dat betekent, dat ook in het leven van die mensen bepaalde situaties in het lichaam zich herhalen, maar dan rond 17 jaar later. Dan ben je zelf veranderd. Het is net als de Drie Musketers en 20 jaar later. Zo is het hier ook.

Je bent anders geworden, je reageert anders. Deze reacties, daar moet je nu rekening mee houden voor jezelf, maar ook ten aanzien van hetgeen je uit het verleden hebt geleerd. Als je dit nu zou doen in de historie, dan zou je een aantal golven kunnen ontdekken, onder andere van buitengewoon hoge geestelijke activiteiten.

Dan zullen we heel ver moeten teruggaan en dan vinden de robachtigen. Het is maar een naam ervoor. Het waren geen robben of aanstaande robben, maar robachtigen, die heel ver vooraan liggen in de evolutie en eigenlijk de verste voorvaders zijn van het menselijk geslacht. Het waren dieren die nog amfibisch leefden. Het waren koudbloedigen. Ze werden door hun ontwikkeling ten dele warmbloedig (mutatie) en van daar uit ging het verder.

Er was sprake van een directe communicatie met de groepsgeest. Vandaaruit zien we de Mu-situatie. In het land Mu was er geen direct contact meer met de beschermgeest zonder meer. De groepsgeest trad dus niet meer specifiek op voor het geheel, maar had wel toegang tot verschillende personen (wezens). Ze waren nog geen priesters. Wij zouden ze misschien met een beetje fantasie een soort medicijnmannen kunnen noemen.

Kijken we naar de Atlanten dan zien we dat de gewone mens eigenlijk bijna geen contact meer heeft met die goden en de krachten van die goden en dat er zich een kaste heeft ontwikkeld die we het best filosofen kunnen noemen. Ze zijn geen echte priesters en toch zijn zij (de voorvaders van de Witte Broederschap) in de eenzaamheid voortdurend in contact met de geest.

Dan maken we weer een sprong en denken we aan de ontwikkelingen zoals we die zien in India, maar ook in Perzië, in Egypte om maar weer een paar beschavingen te noemen. Hier blijkt plotseling dat paratalenten veel sterker opkomen dan normaal. Het paranormale, vooral op het gebied van suggestie, hypnose, telekinese en telepathie, was zeer sterk ontwikkeld in Egypte. Het vermogen van suggestie, hypnose en gedachtenlezen, zien we daarnaast ook sterk ontwikkeld in India en reeds dan in de hooglanden. Nog niet in Tibet maar we zitten toch wel aan de voet van de Karakorum. Daar vinden we zelfs gemeenschappen die zich hebben gespecialiseerd in het zogenaamde kenbaar uittreden d.w.z. dat men een astraal dubbel weet te verdichten en op afstand zichzelf manifesteert.

Dan horen we een hele tijd daar niet veel van. O zeker, de orakels blijven. De Apollo-tempel, de Pythia. Dan weet je, de stem van de goden klinkt nog overal. Ook de auguren, als belangrijke mensen in de Romeinse beschaving, kennen we. Maar het is net of het afzakt.

Zeker, het christendom komt op en je kunt dat de schuld geven. Maar ook zonder het christendom zal waarschijnlijk toch een groot gedeelte van het paranormale zijn weggeëbd.

Als je dan een periode neemt van ongeveer 1000 jaar vanaf het Romeinse rijk, dan kom je terecht in de jaren 1200 - 1300. Wat zien we? Opleving van paratalenten. De zogenaamde witches (de tovenaars en tovenaressen) treden op. Daarnaast zien we echter plotseling allerlei eigenaardige uitbarstingen van nieuwe esoterie. Wij worden geconfronteerd met allerlei vernieuwingen. We zien ook, en dan moeten we weer een paar eeuwen verder gaan, dat heksenvervolging komt en dat daarmee de talenten voor een deel verdwijnen, voor een ander deel worden omgezet in iets anders. Dan denk ik aan de zogenaamde dokters die grote gaven hadden, zoals Von Hohenheim. Ik denk aan bepaalde magiërs, priesters zoals Agrippa von Nettesheim. Er zijn er nog meer te noemen.

Na die omzetting wordt het eindelijk rustig. We horen van het paranormale betrekkelijk weinig. Tot ongeveer 1850. Het neemt dan een heel nieuwe gedaante aan. Het wordt het zogenaamde spiritisme. We weten dat er zeer veel eigenaardige verschijnselen zijn getoond. Een deel daarvan is ongetwijfeld ook zwendel geweest, laten we dat er maar meteen bij zeggen. Dat heb je bij alle vormen van paranormale begaafdheid. Er worden verkeerde uitleggingen verzonnen of de hele zaak wordt vervalst omdat het zo voordelig is.

In diezelfde tijd zien we ineens veel meer aandacht voor spookhuizen. Veel meer mensen houden zich bezig met goden en demonen. Er ontstaat zelfs een gothische griezelmystiek (the gothics) die haar weerslag vindt in een groot aantal verhalen en dergelijke. Lord Dundee heeft er aardig wat van geschreven.

Wat zien we dan weer in het verdere verloop? Van een spontaan begin, van een wildgroei zoals je een 700 jaar geleden ook hebt gehad, gaat het zich langzaam maar zeker institutionaliseren. Er ontstaat de spiritistische beweging. Er ontstaat het parapsychologisch onderzoek. Er ontstaat een nieuwe benadering van talenten zoals we dat in het verleden ook hebben gezien. En daarmee zittin we eigenlijk in deze tijd, in de 20^e eeuw.

Wat heeft de 20^e eeuw gedaan met dergelijke dingen? In de eerste plaats. Ze heeft geprobeerd ze te bannen uit het toch wel materialistische systeemdenken dat allerwege, zelfs in de kerken, overheerst. In de tweede plaats. In het volk is de invloed van de paranormaal begaafden aanmerkelijk groter dan je oppervlakkig zou veronderstellen. De auguren van vroeger zijn vervangen door de mediums, de waarzeggers, de aflezers, de signalen, de helderzienden. Ze zijn er allemaal. Ze zijn er onder andere namen en ze worden geraadpleegd. Als het werkelijk een goede astroloog is, een goede, helderziende, een goede psychometrist, dan staan vaak ook mensen, op hoge plaatsen gesteld, in de rij om consult te krijgen. Dat wijst ons eigenlijk in de richting van de invloedssfeer die ontstond uit de heksenbeweging en de natuurverering.

Een logische conclusie zou zijn dat een aantal van de gaven ongetwijfeld werden omgezet in wetenschappelijke zaken of een schuilplaats vonden in de wetenschap en dat over, laat ons zeggen, een honderd jaar normalerwijze er dus weer een vervolging zou moeten uitbreken.

Het is interessant om dat te zien, want dan moeten wij ons nu bevinden in een periode waarin het paranormale, zowel voor als tegen, zich steeds duidelijker gaat aftekenen. Wij moeten ons bevinden in een periode waarin de begaafdheden aanmerkelijk toenemen, dus bij vele personen voorkomen en in vele gevallen ook meer openlijk gebruikt gaan worden. En dan kun je ook nu al aanvoelen waar het gevaar schuilt.

Wij hebben in een van de lessen reeds gezegd, denk eens aan pater Pio. Hij was paranormaal begaafd, zeker. Maar hij werkte binnen de kerk, onder het kerkelijk gezag. Dientengevolge wordt hij aanvaard. Wij hebben een soortgelijk verschijnsel gezien in Rusland. Paranormale genezing b.v werd afgekat. Ze werd zelfs vervolgd totdat een paar hooggeplaatsten worden geholpen door een paranormaal genezeres. En kijk, ineens begint de paranormale genezing overall op te bloeien. Het is interessant te zien hoe het naar buiten komt. Dan moeten we ons afvragen wat de fout is die altijd ergens weer wordt gemaakt zowel door de mensheid als geheel danwel door de begaafden in het bijzonder. Dan blijkt in de eerste plaats dat de paranormaal begaafden zich onbewust meerwaardig achten ten aanzien van de anderen. Dat

kan kwaad bloed zetten. Dat scheidt juist bij degenen die geen uitweg zien en geen mogelijkheden hebben een neiging tot progromy, tot vervolging. In de tweede plaats. Wij zien dat heel veel paranormaal begaafden de neiging hebben om ofwel hun gave te gelde te maken, danwel, wat ook vaak gebeurt, zich zeer sterk te binden aan een bepaalde macht of een officiële instantie. Dat hebben we in het verleden gehad.

Vandaag de dag weten we dat er helderzienden zijn en bepaalde telepathen die werken voor instanties, zeker in het Kremlin of in Washington. Wij staan hier eigenlijk in een tijdperk waarin dat zich binden eigenlijk het gevaar vormt voor de werkelijke ontwikkeling. Dan moeten we ons gaan indenken wat de oplossing zou zijn volgens deze tijd. Want als we inzicht willen hebben in de wereld en de ontwikkeling van de wereld in deze dagen, dan moeten we ons niet alleen beperken tot de ontwikkeling van de enkele mens. Dan moeten we wel degelijk kijken, hoe staat die mens binnen het geheel, wat zijn de waarden, wat zijn de dreigingen van het geheel. En dan vallen mij een paar eigenaardige dingen op.

Er blijken op het ogenblik in het zuiden van de USA, onder andere in Mexico, enkele mensen te zijn die in staat zijn infectieziekten te genezen, ook als dit medisch gezien onmogelijk is. Het zijn er nog maar een paar.

Wat zien we als een van de grootste dreigingen op de achtergrond? Het is namelijk niet alleen de atoombom, het is de bacteriologische oorlogsvoering. En dat zou kunnen botsen.

Dan zien we dat op het ogenblik overal inlichtingendiensten bijzonder actief zijn. Ze zijn zelfs zo ontzettend actief dat niemand meer weet wie voor wie heeft gespioneerd. Behalve natuurlijk in Nederland, daar kijken ze eerst of je een goede padvinder bent geweest. Zo ja, dan behoort je ook bij de goede jongens. Daartegenover staat het eigenaardige verschijnsel dat gegevens uitlekken zonder dat een lek geconstateerd kan worden, zelfs bij het meest ijverige onderzoek. Er wordt dan wel een zondebok aangewezen, daar gaat het niet om.

Er zijn op het ogenblik in Engeland een viertal spionageprocessen gaande. Laten we dan constateren dat van die vier spionageprocessen er slechts een is waarbij men over een feitelijk bewijs van spionage beschikt. In de drie andere gevallen gaat het om het verklaren hoe gegevens, die top-secret waren, zijn uitgelekt. U weet wat top-secret is. Als je bijvoorbeeld zegt, de minister-president is een idioot (niet dat ik het zeg), dan kun je dat als ambtenaar alleen doen, als je dat top-secret maakt. Dus dat top-secret idee werkt niet meer. Maar er is niet alleen sprake van lekkage van informatie in Engeland. Er bestaan ook grote zorgen in het Pentagon, omdat gegevens over strategische plannen en ontwikkelingen zijn uitgelekt en ten dele zelfs gebruikt dreigen te worden in een komende verkiezingscampagne.

In Rusland is men wanhopig omdat gebleken is dat men in Zweden beschikte over gegevens die men nooit zou mogen kennen. Men beschikte namelijk over een deel van de aanvalsplannen die Rusland heeft gemaakt voor het geval er een oorlog uitbreekt en onder andere de manier beschrijft waarop men het gebied rond de Oostzee, maar ook de Noordzee en omgeving met de vloot wil beheersen en gelijktijdig via Polen en Oost-Duitsland een inval wil richten op het noordelijk deel, terwijl bovendien vanuit het zuiden een aanval zal plaatsvinden.

Die plannen zijn heel mooi uitgewerkt, maar ze waren het diepste geheim. De plannen zijn slechts bekend aan 30 à 40 personen in Rusland. Allen behoren tot de hoogstgeplaatsten. Allen behoren tot de meest betrouwbare leden van leger, partij en politie. Hoe kan dat dan? Wel, het antwoord is duidelijk. Er zijn mensen die dergelijke dingen kunnen aflezen.

Een ander verschijnsel waar ze gek van worden is het feit dat men tevoren schijnt te weten (in Afghanistan is dat vaak voorgekomen) niet alleen waar aanvallen zullen worden gedaan, maar ook waar zich belangrijke en kwetsbare transporten zullen bewegen. Er moeten spionnen zijn, heeft men uitgeroepen. Maar men begint langzamerhand te beseffen dat er mensen schijnen te zijn die dat kunnen aflezen, die dat ergens uit de lucht weten te halen. En dat wordt gevaarlijk. Want per slot van rekening, de huidige machtspolitiek is voor een groot gedeelte gebaseerd op geheimhouding. Alleen middels die geheimhouding kun je intrigeren, kun je de economie beheersen, kun je ook een politiek machtssevenwicht creëren en in stand houden.

Als je die zaken bekijkt, dan is het begrijpelijk waarom het gevaar van een vervolging van paranormaal begaafden zeker niet is uitgesloten. De enige oplossing zou zijn, dat er zoveel komen dat het niet meer mogelijk is om ze allemaal uit te roeien. Dan kun je wel degenen die de gave opvallend demonstreren te pakken krijgen, maar al die anderen die net doen of ze van niets weten, kun je net niet pakken. Ik denk dat dat in de eerste 30 jaar van de volgende eeuw nog wel een rol zal spelen.

O zeker, Aquarius is veel ruimdenkender dan het vorige teken, minder dogmatisch. Aan de andere kant wat opvliegender, wat directer en vaak improviserend en impulsief in zijn handelen. Dus, wat ervan zal komen weten we niet precies. Wij kunnen aan de hand van de cycli wel berekenen welke situatie er nu bestaat en welke er zal ontstaan. Wij kunnen zelfs de oorzaken zien voor een bepaalde benadering en zeer waarschijnlijk ten dele van een vervolging van paranormaal begaafden en de pogingen om ze te ronselen. Maar we kunnen niet overzien hoe dat verder gaat.

In het verleden namelijk is er iets gebeurd. Als we praten over Atlantis, dan vergeten we dat vaak. Toen de eerste ramp van Atlantis (80.000 jaar geleden) zou plaatsvinden, trokken er een aantal wijzen weg. Zij namen een aantal volgelingen met hun slaven mee. Toen 40.000 jaar geleden de laatste ramp van Atlantis dreigde, begon er een langzame uittocht die daarna werd gevolgd door een enorme uittocht van voornamelijk slavenlegers, waarbij zich bovendien weer een aantal wit-magiërs, priesters en dergelijken hadden gevoegd.

Dezen zijn uitgeweken voor het gevaar. Waar kwam dat gevaar vandaan? Van de technocraten van die tijd, toen magiërs genoemd.

Als we kijken naar deze tijd, dan ligt het grootste gevaar ongetwijfeld bij de technocraten. De bureaucraten houden het gevaar in stand, maar de technocraten creëren het nieuwe gevaar.

Wat staat daar nu tegenover? De paranormaal begaafden. Maar wegtrekken gaat nu niet. Voor de kans van een oorlog tussen de 23, en later de 11 rijken, voor de kans van enorme uitbarstingen kon je wegvlugten. Er waren gebieden in de wereld, vooral hooggelegen landen, waar je niets of weinig daarvan zou merken. Het is nu heel erg moeilijk om een plek op aarde te vinden, tenzij je naar een van de beide polen wilt gaan, waar je met enige zekerheid een komende explosie kunt afwachten en zelfs dan is die zekerheid nog maar zeer beperkt.

Dat houdt in dat, waar eens de wijzen met hun schatten konden wegtrekken, de wijzen in deze tijd, om zichzelf, hun schatten en de mensheid te beschermen, niet meer kunnen wegvlugten. Ze moeten gaan ageren. Hoe zullen ze dat nu doen? Wij weten het niet. Een dergelijke situatie is nog niet voorgekomen. Maar de cyclus waarin het verloopt wijst erop dat men een toevlucht schept. Een toevlucht kun je in deze dagen niet meer scheppen op zuiver stoffelijke basis. Er zou dus een geestelijke toevlucht moeten worden geschapen.

Een geestelijke toevlucht zou kunnen bestaan uit een enorm net van paranormale kwaliteiten, van geestelijke gaven. Men zou daardoor in staat kunnen zijn om bepaalde invloeden te neutraliseren. Ik neem aan, dat het zelfs mogelijk zou zijn bij een voldoende netsterkte, om via paranormaal begaafden bijvoorbeeld atoombommen het exploderen te beletten. Er zijn dus wel kansen. Maar een dergelijke zaak vergt dan weer een centrum.

Wij hebben op het ogenblik nog steeds te maken met het centrum in de Andes. Dat is een van de belangrijke krachtbronnen, een van de belangrijke perioden van ontwikkeling.

Opvallend is echter dat men nu langzaam en heel voorzichtig bezig is om weer terug te gaan naar Azië. Een deel van de schatten zal waarschijnlijk in de komende 4 à 5 jaar weer worden overgebracht naar Azië. Er is een grote kans dat ook Tibet weer deel gaat uitmaken van het zogenaamde oostelijke krachtcentrum. Dan moet ik concluderen dat dergelijke krachtcentra op ontoegankelijke plaatsen niet meer voldoende zijn. Er zouden bepaalde centra moeten komen waar de gewone mensen misschien niet eens van weten en die ergens midden in de stad liggen.

In de middeleeuwen hebben we bijvoorbeeld Avignon gehad. Avignon was een centrum waar eigenlijk van alles samenkwam, niet alleen de geestelijkheid. Ze hebben daar zelfs een tijdlang een paus gehad. Later heeft daar nog een tegen-paus geresideerd. Er waren in Avignon een

groot aantal centrale punten waar bijvoorbeeld alchemisten elkaar ontmoetten, maar ook zuiver magiërs. Er waren in die stad steeds gegevens aanwezig die van belang waren voor astrologen. Het is bekend dat een Oostenrijkse hofastroloog regelmatig naar Avignon is gereisd. Dat deed hij heus niet omdat hij daar zo prettig kon kuren. Ik neem aan, dat dergelijke centra weer zullen ontstaan. En aangezien de wereld nu verder ontwikkeld is, kun je niet met een centrum volstaan. Ik neem aan, dat ergens in een grote stad in de Verenigde Staten of in een grote stad in Europa een centrum zal worden gesticht en dat een dergelijk centrum een soort ruilbeurs wordt voor paratalenten.

Met dit beeld heb ik geprobeerd u weer een beetje inzicht te geven in ontwikkeling. Een ontwikkeling van de wereld, maar ook een ontwikkeling waarbij u zelf direct of indirect betrokken bent. Want velen van u hebben in meer of mindere mate bepaalde gevoeligheden ontwikkeld.

Ik weet het, u beheerst ze niet, U weet nog niet wat u ermee kunt doen. U zoekt het misschien te technisch of te mystiek te verklaren. U loopt vast in bespiegelingen over wat leuk of mooi zou zijn. U bent nog niet aan het praktisch erkennen van uw nieuwe begaafdheden toe, maar u heeft ze. U bent niet de enige, want dit is maar een heel klein groepje.

Het wordt tijd dat mensen wakker worden. En aangezien het scheppen van de juiste sfeer, het ontstaan van een klimaat van geweld, van enorme spanningen, van onvoorstelbaar snelle vorderingen, van enorme machtsstrijd, de mens daarin zodanig gespannen moet maken dat hij innerlijk op een gegeven ogenblik doorbreekt, dat hij uit zijn norm losbreekt en komt tot een nieuwe manier van leven, een nieuwe manier van denken. Daardoor komt hij onbewust tot een nieuwe manier van doen, waartoe hij dan de tot nu toe niet erkende zintuigen of kwaliteiten weer inzet.

Wij gaan misschien de goede kant uit. Maar wij moeten een ding goed begrijpen. Al deze gaven hebben weinig zin, indien niet in de mens de verandering plaatsvindt waardoor hij zich niet alleen daarvan bewust is, maar ook meester daarvan is.

De technische ontwikkeling van deze wereld is ontstellend snel geweest. Maar in die ontstellend snelle ontwikkeling is de innerlijke mens, of moet ik zeggen de menselijke ethiek en de menselijke moraal als we de uiterlijke termen willen gebruiken, in het geloof, dat toch ook noodzakelijk is voor de mens, niet meegegroeid. Daardoor wordt de mensheid op het ogenblik voor een deel beheerst door de technieken die hij zelf heeft geschapen. Dat mag niet gebeuren. Als wij met de paranormale ontwikkelingen verder gaan die in de eerstkomende honderd jaar wel van groot belang zullen zijn, dan moeten we eerst leren ons innerlijk te beheersen. Het gaat er niet om wat u naar buiten toe kunt doen. Het gaat er vooral om wat u innerlijk kunt waarmaken.

Er bestaat een omschrijving, alleen maar een omschrijving, van de innerlijk weg. De meeste mensen denken ik moet omhoog naar de hoogste sferen. Je zou het ook anders kunnen zeggen, ik moet afdalen tot in het diepst van mijn eigen wezen. Het is het afdalen waardoor je dichterbij komt bij wat je God noemt, niet het stijgen. Het stijgen doet je vaak vervreemden van de werkelijkheid en ook van jezelf, je taak en mogelijkheden. Maar diep in jezelf de waarheid vinden, dat betekent ook dat je diep in jezelf de regel en de wet moet vinden van waaruit jij kunt en moet leven.

Het betekent dat je in jezelf niet alleen de bron van kracht vindt waaruit je kunt putten, maar ook in jezelf precies de wetten gaat beseffen volgens welke je zelf kunt functioneren. Er is niets belangrijker in deze tijd dan het vinden van een innerlijke wet. Het vinden van een innerlijk licht, van innerlijke waarheid. En als je deze dingen samen weet te voegen, dan bereik je tenslotte persoonlijk die ontwikkeling waardoor je in staat bent gesteld de ontwikkelingen van de tijd, van de perioden en de impulsen zoals ze overal optreden te begrijpen, daarbinnen jezelf te beheersen. En begrijpend en jezelf beheersend gebruik te maken van al datgene wat zonder beheersing of zonder begaafdheid misschien toch de ondergang zou kunnen betekenen.

❖ *Het overplaatsen van het centrum in de Andes weer terug naar Tibet, wat zijn de achterliggende motivaties daartoe? Waar zullen de centra zijn die zullen opkomen in Europa en de USA?*

De eerste vraag is heel eenvoudig beantwoorden. Men heeft indertijd Tibet en India verlaten omdat daar een zeer grote onrust en omwenteling gaande was. Het gaat dan niet alleen om strijd en oorlog, maar om een totale verandering in denken en leven van de mensen daar.

Nu zich dat stabiliseert kan men daarheen terugkeren. Men zal er nooit volledig naar terugkeren, maar men kan er ten dele naar teruggaan, omdat men nu de mogelijkheid begint te krijgen om binnen de ontstane veranderingen toch zijn geestelijk stralingsveld weer voldoende op te bouwen. Dat is belangrijk omdat je daarmee eigenlijk heel Eurazië kunt beïnvloeden. In Zuid-Amerika zijn die mogelijkheden, gezien het stralingsveld en de afstanden, toch wat moeilijker. Ofschoon je daar weer een betere greep hebt op de Zuid-Amerikaanse en Noord-Amerikaanse ontwikkelingen. U moet dat dus gewoon zien als een praktische overweging waarbij men is uitgegaan van zekerheid die men nu meent te vinden.

Dan kunnen we daar nog aan toevoegen, zeer waarschijnlijk wordt voorlopig de Aziatische nederzetting een soort dependance en zeker nog niet onmiddellijk het hoofdkwartier.

Wat de tweede vraag betreft, als u goed heeft geluisterd, heeft u mij dit niet als zekerheid horen stellen. U heeft het kunnen afleiden. Dat impliceert al dat ik hier niet met volledige zekerheid kan en mag spreken. Het heeft dan ook weinig zin om u te zeggen, hier of daar zal de nederzetting zijn. Want zelfs als ze ter plaatse zou zijn, dan zou u moeten beschikken over een bijzondere innerlijke kracht, innerlijke vermogens, paranormale vermogens ook om als het ware de sleutel te vinden tot deze specifieke gemeenschap die zich binnen een dergelijke stadscultuur heeft geïntegreerd.

Weest u niet boos dat we het vandaag niet zo geestelijk hebben gemaakt, maar dat we even hebben gekeken naar al die eigenaardige wisselwerkingen, ten dele reeds in de twee vorige lessen genoemd en besproken, en die we nu tot een geheel hebben samengevoegd. Want als je inzicht wilt krijgen in de dingen, dan moet je toch ook een beetje weten hoe het kan komen.

DE WIJSHEID VAN DE TWIJFEL

Het is namelijk op het ogenblik zo, dat er heel veel belangrijke mensen zijn, ook belangrijke geestelijken, die zich steeds meer afvragen, is het wel zo of is het niet zo? Zij zeggen, ik weet het niet. Menige pater die je tegenkomt is geen pater zonder meer, dat is een pater-agnosticus. Juist die twijfel waarvoor de meesten mensen ontzettend bang zijn, is eigenlijk een grote wijsheid.

Er zijn mensen die tegenwoordig met een mate van stelligheid beweren, als we zo verder gaan, dan krijgen we een greep op de werkeloosheid. Als we dat doen, dan vergroten wij de veiligheid van Europa. Als we zus handelen, dan wordt het klimaat weer beter en de natuur natuurlijker.

Ze weten het allemaal zo precies dat ze eigenlijk in hun zekerheid bijna onwijs zijn. De wijsheid van de twijfel is gelegen in het feit, dat je begrijpt hoe beperkt eigenlijk je inzicht is in de werkelijkheid.

Wie de wereld op het ogenblik overziet, die kan op zijn vingers wel het een en ander natellen. Als iemand tegen u zegt dat er met kerstmis en Nieuwjaar niet alleen vrede en vrede op aarde zal zijn, maar dat zeer veel glaswerk zal sneuvelen en dat ook menigeen zijn feestelijkheden in het ziekenhuis zal moeten besluiten, dan is dat geen dwaze prognose. Dat kun je zo wel overzien, dat is heel waarschijnlijk. Maar is dat zeker? Dan blijkt dat het voor een groot gedeelte toch ook wel ligt aan de mensen zelf.

Heel veel ruzies zijn overbodig. Heel veel feesten, die mislopen zouden beter gevierd zijn in afzondering, dan was er niets gebeurd. Als de mensen begrip krijgen voor de situatie waarin ze

leven, dan zullen ze vaak zeggen, ja, ik weet niet of het goed is of kwaad. Ik weet niet of ik dit moet doen of dat andere. Laat mij dus eerst maar eens zien wat op dit ogenblik goed en redelijk is. Kijk, dat noem ik wijsheid. Want op het moment, dat wij ons verwijderen van de werkelijkheid die we kunnen beheersen, komen we terecht in een fantasiewereld.

Als iemand beweert dat je bijvoorbeeld door snoeien van overheidsuitgaven zonder meer de tekorten van de Nederlandse Staat kunt wegwerken, dan zeg ik, daar hebben ze wel gelijk in, maar ze moeten het dan wel goed aanpakken. Ze kunnen bijvoorbeeld alleen al op Defensie ruim een miljard per jaar besparen zonder dat ze in moeilijkheden komen, behalve met de heer Luns.

Als ik zo kijk naar het onderwijs, dan zeg ik, natuurlijk, daar kunnen ze heel veel aan doen. Daar kunnen ze ook veel op besparen, als ze eens alle overbodigheden overboord zouden zetten en zich gewoon weer zouden beperken tot wat het onderwijs dient te zijn. Het bijbrengen van de kennis die maatschappelijk nuttig en noodzakelijk is. De ouders moeten de rest dan maar doen. Daar ben ik het direct mee eens en dan kun je op het onderwijs een hoop bezuinigen, ook al kan ik begrijpen dat heel veel zeer sociaal denkende onderwijzers daardoor toch wel zeer geprikkeld zullen raken. Maar dat zijn dingen van dit ogenblik.

Je kunt niet zeggen, ik bezuinig deze keer een miljard op Defensie, dus zullen we dat de komende jaren herhalen. Zomin als je kunt stellen, we zullen nu op kosten van de bureaucratie 2% bezuinigen en dat doen we het volgende jaar dan weer. Wie weet hoe het dan is. Je moet zien wat nu mogelijk is en niet wat morgen wenselijk zou zijn. Er zijn aan alle dingen grenzen gesteld. Die grenzen bestaan op dit moment, morgen zijn ze anders.

In je eigen leven is dat toch precies hetzelfde. Wat vandaag goed is, blijkt morgen verkeerd te zijn geweest. Waar je vandaag dacht een grote stommititeit uit te halen, daar heb je morgen toch wel weer de nuttige rendementen van. Twijfelen is wijs, vooral als het gaat over de dingen die je niet kunt overzien.

Het is gemakkelijk uit te roepen, alle politici zijn onbetrouwbaar. Ik weet het eerlijk gezegd niet, dus twijfel ik slechts. Als ik het wel zou weten, dan zou ik tegen u zeggen, u weet het niet, dus twijfel slechts, want er zijn geen zekerheden. Dat is op het ogenblik, meen ik, een springend punt.

U bent zo zeker in vele gevallen. De geest is dit en dat en hij doet dat. Maar weet u het ook? Is het niet veel verstandiger om een beetje wijzer te worden en te zeggen, ik weet het niet. Maar met wat er vandaag is, ben ik gelukkig of ongelukkig. Kan ik iets doen of kan ik niets doen?

Dit is misschien een vreemd pleidooi dat ik hier zit te houden. Ik kan mij voorstellen dat de mensen liever hebben dat je zegt, in de toekomst zal het zo en zo gaan. En als u dat zo en zo doet, dan komt u bij ons en dan vindt u in Zomerland uw woning al netjes gestoffeerd en ingericht. De meubels mag u zelf meebrengen. Dat is toch onzin. Er is een leven na de dood, zeker. Ik weet het proefondervindelijk. Misschien als u zich heel goed herinnert dat u dan tot de conclusie komt dat u het ook wel geweten moet hebben. Maar bent u daar zeker van?

Er zijn ook mensen die zeggen, dood is dood. Maar hebben ze daar een bewijs voor? Twijfel dan. Zeg gewoon, ik handel vandaag volgens hetgeen ik vandaag als juist heb ervaren. Ik zal aanvaarden wat op dit ogenblik mij aanspreekt, maar ik bind mij er niet aan.

Ongebondenheid wordt op aarde heel vaak verward met losbandigheid. Dat is erg jammer. Want het maakt duidelijk dat men niet begrijpt dat ongebonden zijn iets anders betekent dan alle banden verbreken. Ongebonden zijn betekent, dat je zelf bepaalt wat de banden zijn, wat de regels zijn die voor jou gelden. Je laat je niet beïnvloeden door een ander. Als de ander zegt dat je dan in de hel komt, zeg je, dat zullen we later wel zien, als we elkaar daar ontmoeten. Als de ander zegt dat, als je zo handelt, je zeker in de hemel kunt komen, dan zeg je, ik hoop dat we daar samen nog wat zullen klapwieken en je gaat verder. Het gaat er niet om wat er later gebeurt. Het gaat erom wat er nu is.

Wijsheid is het doorschouwen van de dingen, veel meer dan het veel weten. Ook een verwarring waaraan men nogal eens laboreert in deze wereld. Het doorzien van de dingen is

toch alleen mogelijk ten aanzien van de dingen die je kent, niet ten aanzien van de dingen waar je weinig van af weet of waar je alleen een theoretische kennis van hebt.

Als je met je schriftelijke danscursus van Fred Murray en de bezemsteel hebt geoefend, dan moet je helemaal niet verbaasd zijn als je eerste partner op de dansvloer zich snel terugtrekt vanwege een paar gebroken tenen. En dat je mooi ingestudeerde passen eerder lijken op het zwabberen op een wat te gladde vloer.

De theorie, daarmee kunnen we zoveel doen als we willen, maar de feiten die we kunnen doorschouwen, daarmee kunnen we iets beginnen. Over al het andere, laat daar maar de twijfel bestaan.

Bent u in uw vroeger leven een slaaf geweest of een hogepriester? Bent u misschien een moedig krijgsman geweest of een nederige concubine of nog erger, ach, wat maakt dat uit? Als je die dingen weet, dan is dat aardig, maar ze helpen je niet verder. Je kunt misschien, psychologisch gezien, een paar verklaringen daaraan ontlenen en zeggen, nu kan ik ten minste begrijpen waar ze in dit leven vandaan komen en daar blijft het dan bij. Maar je situatie in dit leven verandert niet. Het is de situatie in dit leven die je moet doorzien, niet die van een vorig bestaan.

Je kunt je natuurlijk voornemen om een volgende maal zo te incarneren dat je alle ellende van deze incarnatie niet hebt. Misschien lukt je het zelfs en dan word je met een geheel nieuwe ellende geconfronteerd. De ellende van vandaag ken je. Probeer te zien wat de oorzaak daarvan is. Probeer te zien hoe je zelf bent, hoe je wereld is. En probeer dan van ogenblik tot ogenblik uit dat begrip een keuze te maken.

Ik denk, dat de grote fout van de wereld van vandaag is, dat men voortdurend bezig is om de volgende jaren te bepalen. Zo in de stijl van In 1986 moeten wij het financieringstekort hebben teruggebracht tot ongeveer 3 %. Dat kun je gemakkelijk zeggen, want het betekent dat je er nu geen moeite voor behoeft te doen. En als u zegt, dat u streeft naar een geestelijke bewustwording waardoor u innerlijk verlicht zult opgaan in de totaliteit, dan is dat mooi. Maar neem mij niet kwalijk, u spreekt nu over de innerlijke verlichting, maar heeft u al een aansluiting?

U weet nu waar het om gaat. Of het zo zal zijn, laten we het hopen, maar we weten het eenvoudig niet. Of God zo genadig is als wij veronderstellen, laten we het hopen, maar we weten het niet. Of de mensen zo slecht zijn, als we denken? Ja, we hebben onze redenen misschien, maar zeker weten doen we het niet.

De agnosticus is de wijsgeer van deze tijd. Het is degene die temidden van ontzettend veel eenzijdigheden, vast staande wetten en zekerheden eindelijk heeft beseft dat het heden nu is en niet morgen. Dat wat je vandaag bent en kent, vandaag gebruikt kan worden, maar dat je niet eens weet of het morgen nog zo zal bestaan. Dat is natuurlijk niet zo leuk.

Ik gun u allen de glorierijke intocht in ons rijk waar de Orde klaar staat om u welkom te heten. Maar een verdrongen schuldbesefje en wij kunnen u niet eens benaderen. Dan moet u daarmee eerst afrekenen. Dus laten we nu niet bezig zijn met wat we later krijgen, maar wat we vandaag zijn en wat we vandaag kunnen doen.

Ik heb heel wat collegae meegemaakt. Sommige van hen zijn bij ons aangekomen met al even dwaze voorstellingen als op het ogenblik de zielen en ook nog vele mensen teisteren. Denkbeelden omtrent hemelwerelden. Denkbeelden omtrent oneindigheden in een vagevuur. Gelukkig dat althans de voorstelling van het vuur voor hen vaag is gebleven.

Ik heb ze zien binnenkomen met een begrip van eigen deugden die nooit bestaan hadden, met een zware schuldenlast die ze zichzelf hadden aangemeten, omdat ze nooit wezenlijk heeft bestaan. Ik heb ze zien binnenkomen die door God gedreven en gezonden waren. Alleen, God was een andere naam voor een deel van hun ego. Ik heb ze zien binnenkomen die zich zagen als slachtoffers van het noodlot, die in feite in zichzelf de wetmatigheden van de kosmos en van de schepping voortdurend aan zichzelf hebben gedemonstreerd zonder dat ze het begrepen.

Laat mij maar niet over mijzelf praten. Per slot van rekening, een schuldbelijdenis ligt mij niet zo. Laat mij het maar zo zeggen, toen ik overging was ik ook een grote idioot. Ik dacht aan een mystiek land waarin de wetenschap en zelfs de cijferkunde zouden worden samengevoegd tot een goddelijke openbaring. Als u nu naar mij luistert, weet u dat dat niet waar is.

U leeft uw eigen leven, maar u bent niet zo zeker van de dingen als u wel denkt. U bent zelfs niet zeker van de beweegredenen en de inhouden van andere mensen. En als we eerlijk zijn, als u kijkt naar uw geuite beweegredenen, uw dromen en u onderzoekt ze, dan zijn ze ook niet zo vast en zo waar als u zou denken. Laten wij maar rustig twijfelen. Twijfel zelfs aan onszelf zo nu en dan. Niet aan hetgeen wij zijn en nu kunnen, hetgeen we nu tot stand brengen, maar twijfel aan de verklaring die wij onszelf geven. Geen twijfels ten aanzien van de uiterlijkheden zonder meer, maar alstublieft een klein beetje voorzichtigheid bij het aannemen van vaststaande en onveranderlijke normen.

Het leven in de wereld betekent leven in het heden. Leven in het heden impliceert gewoon dat je heel veel dingen niet kunt overzien. Stel dan daar geen zekerheden tegenover. Beperk je tot de dingen die je kent. Heel veel mensen leven en zijn voortdurend bezig te vertellen wat anderen zijn en zouden moeten zijn, maar je weet niet eens wat ze werkelijk in het diepst van hun wezen zijn. Projecteer dan geen zekerheden. Werk gewoon maar met de dingen zoals je ze ziet en ze begrijpt.

ik heb gehoord, dat u in het begin een wat historisch overzicht zou krijgen. Altijd nog beter dan een hysterisch . Ik zou daarbij willen aanhaken.

Herinnert u zich nog die mooie speldjes met "nooit meer oorlog". Kijk eens naar de wereld, toch waren die mensen er toen al van overtuigd dat ze het voor elkaar zouden brengen. Kijk nu eens naar al die mensen die lopen te schreeuwen "ban de bom". Misschien lukt het hen de bom te bannen.

Wat zijn de werkelijk gevaarlijke ontwikkelingen op dit moment? Liggen die niet eerder in de ontwikkeling van allerlei pseudo-strijdmiddelen en soms zelfs middelen voor verdere technische ontwikkelingen die de wereld langzaam maar zeker onleefbaar maken? Het is maar een vraag. Als je het niet weet, vraag je dan eens af wat op het ogenblik belangrijk is en handel daarnaar.

Als je kijkt naar de. hele wereld met al die staatslieden die het allemaal zo buitengewoon goed weten en die de hele wereld overvliegen om anderen te vertellen wat ze weten, terwijl ze van elkaar weten dat ze niet voldoende weten. Denk dan niet dat daar het heil vandaan komt. Heus, geen staatsbezoek van de Paus, van Koningin Beatrix, van president Reagan of van de een of andere VIP (ik vind dat zo'n mooi woord VIP, het herinnert mij aan het Engelse woord viper) haalt iets uit. O, ze zeggen wel dat het zo is. Maar eigenlijk is het niets anders dan het zichtbaar maken van iets dat er al was of het camoufleren van iets waarvan niemand wil weten dat het er is. Daar komt het op neer. Al die mensen, die zo zeker er van zijn dat ze precies kunnen vertellen wat er gaande is, krijgen er wel eens de zenuwen van.

Kort geleden heb ik iemand geholpen bij zijn overgang, die zich beschouwde als een vooraanstaand kremlinoloog. Ik had dat woord nog niet gehoord en heb er dus gedachten over uitgewisseld. Deze man dacht dat hij op grond van datgene wat in persberichten niet werd gezegd, kon weten wat er werkelijk gedacht werd. En omdat hij dat dacht, dacht een ander dat hij het wist. Maar hij wist het niet. Zijn zekerheden waren veronderstellingen. Onze veronderstellingen zijn vaak in wezen onzekerheden. Laten wij dat begrijpen. Wij kunnen de toekomst en ook het verleden niet bepalen. Wij kunnen zelfs het heden niet beheersen. Het enige dat we kunnen doen, is al datgene waar we geen voldoende gegevens over hebben opzij zetten en zeggen, dit is een punt van twijfel.

Of er een God is of niet. Ik meen te weten dat er een is. Ik meen te weten, maar u mag twijfelen. U zult uw eigen God scheppen. Waarschijnlijk zoals ik de mijne heb geschapen. Maar wat werkelijk is, dat weten wij niet. Dan zijn we toch wel krankzinnig als we gaan leven volgens de wetten van een God, als we niet eens weten of hij bestaat. Zolang dat geen kwaad kan, waarom zouden we dat laten. Maar op het ogenblik dat deze zogenaamde wetten Gods in directe strijd zijn met hetgeen wij als menselijk verplicht en juist in ons erkennen, moeten wij

toch wel onze twijfel hanteren en zeggen, ik weet niet zeker of het zo moet, maar op dit ogenblik weet ik dat dat de meest juiste benadering is.

Hoe vaak wordt de droom niet tot werkelijkheid gemaakt? Hoe vaak wordt de ontvluchting aan de werkelijkheid niet als basis genomen voor een zekerheid die nooit kan bestaan? Ik zeg u dit omtrent deze dagen, daar mag u dan eens over nadenken.

Alle illusies die de mensen koesteren, alle zekerheden waarover ze schijnen te beschikken, zijn niets anders dan de middelen waarmee zij zich overleveren aan het onbekende en gelijktijdig de zeggenschap over zichzelf verliezen.

Je bent een mens. Er zijn kosmische wetten, ook al is het niet zeker dat, wat wij als zodanig formuleren, de enige of de meest belangrijke zijn. Binnen die wetten zult u gevangen zijn. Dat zijn de grenzen, daar kunt u niet overheen. In al het andere echter bent u verplicht om uzelf te zijn. Dat kunt u alleen op grond van hetgeen op dit moment voor u waar is, op grond van hetgeen op dit ogenblik voor u doenlijk is en vooral op grond van datgene waarvan u nu zeker kunt zijn.

Leven in onzekerheid is niet zo aangenaam, ik weet het. Maar leven in een schijn van zekerheden zonder te beseffen hoe vraagwaardig ze zijn, is nog erger. Ten aanzien van wat u nu bent en ook ten aanzien van hetgeen u na uw dood ongetwijfeld zult worden, indien mijn ervaring ook op u van toepassing is, is het beter te twijfelen. Want in de wijsheid die door de twijfel ontstaat, ontdoen wij ons zelf van de zekerheden die ons beletten onszelf te zijn. Maar wij ontdoen ons gelijktijdig ook van de beperkingen en de twijfels die ons beletten de krachten die in ons leven, het wezen dat wij zijn, de zin van zijn die wij voor onszelf erkennen, waar te maken. Leven in waarheid is belangrijker dan het vinden van een schijnzekerheid. Leven op grond van de feiten waarmee je te maken hebt, is belangrijker dan alle zogenaamde zekerheden en openbaringen die oncontroleerbaar blijven en waarvan u de ware betekenis of oorsprong niet kunt overzien. Wanneer u dus ooit nog tot de geestelijke stand zou toetreden, zo hoop ik u te ontmoeten als pater of mater agnosticus.

OVERGAVE

Jezelf overgeven, weerloos zijn. Niet meer voor een ogenblik zelf regeren, maar aanvaarden wat je overkomt. Soms is het onvermijdelijk, soms is het deel van je bestaan. Maar kun je ook zeggen dat het altijd redelijk is? Een overgave die er vandaag is, verandert misschien morgen al in een neiging tot heerschappij. En de overgave die vandaag wordt geroemd is de aanleiding tot overgeven morgen. Laten we reëel zijn. Wij kunnen ons overgeven aan God. Maar dan alleen aan de God van wie wij weten dat hij bestaat. Wij kunnen ons overgeven aan een mens, aan de hartstocht, aan een idee. Maar alleen op het moment dat we dit voor onszelf als volledig juist ervaren. Alleen op het ogenblik, dat wij het mede op grond van de feiten als een zekerheid zien. En dan nog met het besef dat het morgen anders kan zijn.

Een overgave voor altijd bestaat niet, want dat zou betekenen dat je zelf zou sterven. Het enige dat overblijft, is de echo van het andere waaraan je je hebt overgegeven. Zolang je niet weet of dat andere bestaat en wat dat anders is, is een dergelijke overgave waanzin. Dan ben je jezelf niet meer, maar je bent ook niets anders meer. Dan word je een leegte.

Indien u zich wilt overgeven aan God, doe het, maar dan aan een God die in u in u leeft. Een God die voor u dagelijks weer Zijn bestaan bewijst op grond van feiten. Zie het niet als onveranderd, als eeuwig en onbeperkt. Zie het als iets wat voortkomt uit uzelf en daarom ook door uzelf kan worden beëindigd.

Overgave kan nooit een binding zijn of een plicht. Een plicht van uzelf, van de ander of het andere. Het is het ogenblik. Dat ogenblik kan steeds weer worden herhaald en bevestigd, maar dan alleen op grond van datgene wat u bent, wat het andere of de ander is op grond van de feiten die u of de ander of het andere omringen. Alleen zo komt u tot een werkelijk begrip van

een feitelijke onwerkelijke overgave. Alleen zo vindt u vanuit uzelf de ware kracht, het ware bestaan en een begrip voor de werkelijke wereld zoals die nodig zijn voor de uitbreiding van uw bewustzijn.

Wat ik heb gezegd heeft hand en voet. Het is niet zomaar een verhaal. Juist de mensen die streven naar de ontwikkeling van hun persoonlijkheid, hun kwaliteiten en hun gaven, zullen moeten werken met de werkelijkheid, want als je begint met illusies, dan ben je zover weggedroomd dat de feiten je treffen als iets ongerechtvaardigds, een voortdurende donderslag, een soort bomaanslag op een heiligdom dat je wel zelf hebt geschapen, maar dat nooit wezenlijk bestond. Denk daar maar eens over na.

LES 4 - EVENWICHTSBEGRIP

Evenwicht is iets wat de mens altijd wel heeft bezeten, maar dat in kosmische zin pas later bewust is geworden. Wij hebben zeker in de Atlantische periode een aantal mensen gehad die daar veel van afwisten. In de bekende tijden begint het eigenlijk eerst bij de taoïstische leer. Een van de sprekendste beelden is het yang yin-principe.

Evenwicht is iets wat altijd blijft bestaan. De wereld is geestelijk zowel als stoffelijke een beetje te vergelijken met een soort gyroscoop. Zo een vliegwiel dat draait. Ook als het evenwicht is verstoord, zal het door zijn eigen snelheid altijd weer terugkomen op het punt waar het werkelijk in evenwicht is.

Nu zijn de krachten die in werking zijn, stoffelijk gezien, evolutionaire processen, de ecologische evenwichten, de wijze waarop de soorten elkaar in evenwicht plegen te houden. Daarnaast spelen nog andere factoren een rol, zoals bijvoorbeeld de relatie aarde / zon waardoor ijstijden als het ware minimaliseren waarna het weer in de volgende periode een maximale ontplooiing kan bereiken.

Kijken we naar het geestelijk evenwicht, dan blijkt dat het vliegwiel eigenlijk gelegen is in de emotie van de mens. Als wij spreken over mystiek, over magie en al dergelijke zaken, dan hebben wij het eigenlijk over gevoelswaarden.

Nu blijkt dat altijd weer, wanneer de situatie op aarde ook materieel aan het veranderen is, zich daar gelijktijdig geestelijke veranderingen afspelen. En naarmate, stoffelijk gezien, het evenwicht wankeler wordt, zien wij een versnelling van juist geestelijke factoren, waardoor het geestelijk evenwicht zich weer kan herstellen. Het is een up and down.

Ik meen dat we althans eerder hebben gezegd dat je het historisch kunt omschrijven als een niet geheel gelijklijnige sinoïde, welks onder en boven nul een vergelijkbare of gelijke maximale uitslag geeft. Het zijn alles fasen. Voor ons doel vanavond zijn de geestelijke fasen natuurlijk erg belangrijk. Ik zou daarvan een aantal punten onder uw aandacht willen brengen.

In de tijd dat de mens nog leeft in een betrekkelijk wild milieu en weinig of geen werktuigen kent (dat is nog pre-Mu) is er weinig geestelijke ontwikkeling. Maar er is een factor van buitenaf. Er zijn rassengeesten die voor een deel nog zichtbaar en kenbaar optreden. Deze zijn eigenlijk de factor die het geestelijk evenwicht blijven handhaven. Daarna komt er een stoffelijk ontwikkeling.

De mens ontwikkelt wapens. Hij ontwikkelt een cultuurpatroon. Een tijdlang valt dan het geestelijke streven terug en wij zien het materiële streven en zelfs een vorm van logica aan de oppervlakte komen. Dan blijkt echter dat in die gemeenschap met haar cultuurpatroon een groot aantal mensen eigenlijk niet past. Ze zijn de feitelijke voorvaders van de Atlantiërs. Degenen die naar de eilanden zijn uitgeweken om daar op een eigen vasteland een eigen cultuur op te bouwen. In die tijd is de onevenwichtigheid tevens weer aanleiding om zich bezig te houden met wat men de goden of de voorouders noemde.

De magische krachten en de mystieke beleving treden voor een deel in de plaats van de stoffelijke mogelijkheden, die een groot gedeelte van de mensen beginnen te ontberen. Het wonderlijke is, dat zelfs de ondergang van Mu gepaard gaat met een enorme ervaring van allerlei geestelijke factoren en dat zelfs de eerste grondslagen van de groene magie in die dagen wordt gelegd.

Kijken we naar de Atlantische periode zelf, dan zien we weer hetzelfde. In het begin betrekkelijk eenvoudige rijkjes, hoofdzakelijk boeren en vissers. Er zijn wat krijgslieden, maar niet veel. Alles ontplooit zich in de richting van een handelsbeschaving. Zolang dit een beginperiode is, zijn goden en goddelijke krachten concrete factoren. Daardoor komen ook de eerste

ingewijden, de voorlopers van de Witte Broederschap. Deze, plus de eigen beleving van de mensen, geven steeds meer momentum aan die maatschappij.

Er komen steeds betere verhoudingen. De strijd om het bestaan ontardt niet in een strijd van mensen onder elkaar. Het eindresultaat is weer een materialistisch wordende beschaving waarin weliswaar priesters zijn, maar priesters die men hoofdzakelijk gebruikt voor eigen nut.

Geloof is er nog wel, maar dat is eigenlijk helemaal afgestemd op het cultuurpatroon, op de maatschappelijke verhoudingen. Daarbuiten blijven er weliswaar nog een aantal van deze ingewijden over die zich niet bezighouden met het stadsleven. Maar hun invloed neemt zeer sterk af. Het is in deze tijd dat de eerste oorlogen uitbreken. Het is ook in deze tijd dat het eerste grote vredespact wordt gesloten en dat de gouden tafelen op de zuil worden gegraveerd in de stad van bijeenkomst.

Dan zien wij dat Atlantis in feite ten onder gaat aan zijn materialistisch denken, zijn machtsbesef, zijn machtsbehoefte en aan de strijd tussen de verschillende fracties. Maar wat blijkt er dan gelijktijdig te gebeuren? Wij krijgen de eerste vlucht en later ook de tweede vlucht uit Atlantis waardoor die cultuur en vooral ook het geloof en de mystiek worden verbreid. In heel Europa is de invloed van de eerste vlucht kenbaar, onder andere als voorloper van het latere druïdisme.

De tweede vlucht, die veel verder reikt, brengt onder andere grote veranderingen in Noord-Afrika, een sterke ontwikkeling van de techniek van de groene magie, een toenemende mystiek die voert tot een aantal mystieke scholen in Perzië, maar ook in het zuiden van Rusland (de Kaukasus). Daarnaast zijn er zelfs mystieke bewegingen die zich beginnen te ontplooiën en ontwikkelen en via Griekenland en Noord-Italië tot in Frankrijk reiken en in Engeland als het ware aansluiting vinden bij hetgeen er van de eerste vlucht is overgebleven, het druïdisme. De eindbestemming is tenslotte het hoogland van de Karakorum en later Tibet.

Er is een tijdlang in het Karakorumgebergte een aantal tempels van buitengewoon groot belang. Er zijn zelfs bibliotheken overgebracht. In de Potala zitten in het begin ook mensen die een mystieke eenheid kennen met de ingewijden, met de meesters. Later zal ook dat een beetje verzanden. Het betekent dat elke keer, als we een materiële neergang krijgen, daar tegenover een neiging staat om de emotionele en geestelijke vormen van bestaan te versterken. Dat impliceert onder meer voor de tegenwoordige tijd dat wij geconfronteerd zullen worden met allerlei pogingen om een nieuw evenwicht te vinden. Dat evenwicht kan stoffelijk niet worden gevonden, omdat de feitelijke factor, die het stoffelijk evenwicht zou moeten handhaven, niet meer aanwezig is. Ze is door de mensheid verstoord. Daar door krijgen we een voortdurend wisselende uitslag op stoffelijk gebied. Deze onzekerheid stimuleert echter de mens tot de emotionele, de mystieke beleving en het verwerven van steeds betere geestelijke inzichten en vooral ook van een soort geestelijke onafhankelijkheid.

In de tijd waarin u nu leeft zijn ontzettend veel van die mystieke bewegingen gaande. Vele daarvan zullen moeten falen door hun eenzijdigheid. Het klinkt een beetje gek, als ik zeg dat de grootste factor in de ondergang van vele bestaande kerken en godsdiensten is gelegen in de ontkenning van het yang yin-principe. Toch is dat zo.

Het man / vrouwelijke, het licht en duister moeten elkaar aanvullen, wil er een evenwichtig geestelijk geheel denkbaar zijn. Het resultaat is, dat allerlei secten en bijzondere scholen ontstaan die elk voor zich proberen een bepaalde mate van ontspanning en evenwichtigheid te brengen. Het zijn deze scholen, die zonder op zichzelf bepalend te zijn, in vele mensen een nieuw besef van het leven wakker roepen.

Het is dit besef van het leven, waardoor die geestelijke vliegwielen in de maatschappij langzaam maar zeker momentum gaan krijgen en we daardoor, in de plaats van materiële en eenzijdige factoren, weer een veelzijdige factor krijgen die met een steeds groter wordend momentum de mens brengt tot het inzicht van "ik ben verbonden met het Al".

De uiting die daaraan op dit ogenblik wordt gegeven is op zichzelf onbelangrijk, tenzij daarin mijn gevoelswaarden, mijn mystieke beleving als het ware een uiting vinden. Je kunt je

afvragen, of een dergelijk evenwicht zichtbaar wordt. Wel, een geestelijke evenwicht op zichzelf, ook als het steeds groter en stabielier wordt, heeft niet onmiddellijk inwerking op de materie, alleen indirect. Er is namelijk een relatie tussen al datgene wat er in onze geest gebeurt en wat er stoffelijk gebeurt. Je kunt daar geen absolute scheiding tussen maken. Maar deze geldt nimmer voor het geheel, ze geldt alleen voor de persoon, het "ik".

Op het ogenblik, dat ik geestelijk en mystiek een grote kracht verwerf, dat ik deel ga worden van een eenheid die voor mij volledig is, zal ik ook mijn uiting aanpassen. Niet meer aan de materiële tendens zonder meer, maar aan mijn innerlijk beleven.

Dan weet ik dat het een beetje zonderling lijkt in de ogen van vele mensen, als je dan maar "Hare, Hare, Hare" zingt of op een andere manier duidelijk maakt dat je eigenlijk buiten de gemeenschap wilt staan, het gezag van een leermeester aanvaardend, ondergaand in mystieke theoriën en plechtigheden. Maar aan de andere kant, als je dit doet en je bent niet te zeer gebonden aan het patroon dat anderen je opleggen, dan zul je innerlijk steeds meer de eenheid gaan voelen.

Dat betekent dan, dat voor jou een versnelling plaatsvindt van alle geestelijke ontwikkeling en alle geestelijke ogenblikken van werking. Niet alleen geef je voor het geheel van de wereld een vergroting van evenwicht, maar voor jezelf verkrijg je een versnelling van de ontwikkeling, omdat je steeds minder gericht bent op de verschillende verschijnselen die rond je plaatsvinden en steeds meer je één voelt met de balans van het geestelijke zijn en de mystieke binding met het onbekende, met God of met het Hogere.

Ik neem aan, dat deze ontwikkeling in uw tijd steeds zal toenemen. Dat houdt in, dat er een steeds grotere geestelijke stabiliteit zal worden geschapen, die een evenwicht kan vormen, zelfs met een op zich onevenwichtige materiële ontwikkeling. Want als wij de evenwichtversturende factoren wegnemen dan zal ook de materiële ontwikkeling wel degelijk weer momentum krijgen. Ook zij kan zich weer optimaal gaan richten op haar werkelijke waarde, haar werkelijke relatie met het hele stoffelijke bestaan.

Wat zou je in deze wereld als verschijnsel hiervan kunnen verwachten? Als de wereld zich ontwikkelt zoals zij op het ogenblik doet, dan is er een wetenschap. Maar die wetenschap wordt beperkt door de manier waarop ze zich te stoffelijk opstelt. Gelijktijdig ontstaat er een weten dat wel degelijk geestelijke waarden bevat, maar dat niet wetenschappelijk bruikbaar of uitdrukbaar is in de termen van de materie. Het is een splitsing. Maar de techniek zal zeker deel blijven uitmaken van de magie. De magie zal wel degelijk een voortdurende aanvulling betekenen van de technische mogelijkheden die er bestaan. Ik mag dit punt wel even verduidelijken.

Als u kijkt naar de voorhoven van de zigurrats, de tempels van Babylon en ook van andere steden, dan kunt u daar aantreffen magiërs. Doktoren zouden we ook kunnen zeggen, want zij behandelen de mensen door hun kruiden te geven, maar ook door een soort psychologische benadering. Een soort psychiatrie. Ze hanteren aan de ene kant middelen die wij in de moderne tijd zien als wetenschappelijk, want ze behoren tot de materie en zijn op de stoffelijk logica van toepassing, maar het volgende ogenblik grijpen ze opeens naar de een of andere wonderbaarlijke kracht en brengen dansend en spreuken mompelend onlogisch genezingen tot stand.

Er is in de magie kennelijk een vervlechting van de kennis, die men bezit in deze maatschappij, en een bovennatuurlijke kennis, een bovennatuurlijke kracht misschien ook, die niet redelijk uitdrukbaar is in de termen van het weten van de mensen van die tijd. In onze dagen zien wij dat de zogenaamde paramedische behandelmethoden meer en meer onder de aandacht komen. In de moderne wetenschap is de acupunctuur nu niet iets waarover je kunt juichen, maar het blijkt te werken en het wordt steeds meer toegepast. Er zijn bepaalde methoden ontwikkeld, onder andere de osteopathie, waardoor het mogelijk is ziektebeelden te verdrijven die eigenlijk helemaal niet met de botten schijnen samen te hangen.

We zien in de natuurkunde zo hier en daar resultaten ontstaan, die niet door andere gedupliceerd kunnen worden en die toch gelijktijdig wetenschappelijk constateerbaar zijn.

Maar kennelijk is het resultaat van de procedure afhankelijk van degene die de procedure toepast. Dit wijst erop dat de magie in de moderne tijd toch een steeds grotere invloed zal krijgen.

Ik meen dat de mystiek langzaam maar zeker weer een groter deel zal innemen in het denken van veel mensen en vooral in hun beleven. Ik meen echter ook, dat wij zelfs in deze periode, dus in dit jaar, te maken krijgen met een versnelling - zij het nog een matige - van wat ik dan maar het geestelijke vliegwiel wil noemen. De evenwichtstoestand die door de krachten van de geest mede worden bepaald.

Wat zien wij daar als fenomeen verschijnen? Vreemde waarnemingen. Mensen worden plotseling geconfronteerd met stemmen, met gedaanten, met vreemde in zichzelf rijzende beelden of zelfs met verschijnselen van verschillende kleuren licht. Ze worden geconfronteerd met dromen die op een onmerkbare wijze toch weer in hun werkelijkheid schijnen over te gaan vloeien en waardoor ze, schijnbaar onlogisch en onredelijk, komen tot een opstelling tegenover de wereld, die tenslotte voor hen een verbetering van hun eigen evenwichtigheid tot stand brengt.

Nu is het natuurlijk wel aardig te zeuren over de werkeloosheid, over de economische teruggang, over de grote zakelijke moeilijkheden en de toenemende politieke instabiliteit, maar deze dingen zijn slechts nevenverschijnselen. Ze kunnen gemakkelijk worden gecompenseerd als de geestelijke ontwikkeling verder gaat.

Een ander punt dat zeer opvallend is, is de relatie tussen man en vrouw. De vrouwen noemen het emancipatie. Vele mannen hebben daar een ander oordeel over. Ik moet toegeven dat in sommige gevallen emancipatie voor de man evenzeer noodzakelijk is als voor de vrouw. Ook hier een yang yin-principe. Een denker heeft eens gezegd, "wij nemen nu wel aan dat mannen en vrouwen dezelfde soort zijn, maar ze gedragen zich vaak als twee geheel verschillende soorten, die slechts gezamenlijk een voortplantingsmogelijkheid gemeen hebben." Ik ben geneigd dit te onderstrepen.

Kijk, als de vrouw van haar eigen beslotenheid langzaam maar zeker verdergaat in de richting van de wereld, dan zal ze daarbij vaak iets van haar godsdienstig fanatisme gaan omzetten in een sociaal fanatisme. Dat is niet zo slecht als het lijkt. Want de vrouw, die teveel alleen met het bovennatuurlijke bezig is, doet dit gewoonlijk aan de hand van een uiterlijke leiding die wordt bepaald door anderen. Zelden zijn die belevingen geheel zelfstandig geweest, totdat een vrouw eindelijk zichzelf begon los te maken van de tot dan toe aanvaarde gezagsverhoudingen. Wij hebben verscheidene van deze perioden gekend en de ontwikkelingen waren verschillend.

In Griekenland bijvoorbeeld was er wel degelijk onder de vrouwen van de hogere standen een vorm van emancipatie ontstaan. Zij maakten zich los van inwijdings- en godsbeleving zoals die bij de mannen bestond, maar daarmee ook van gezagsverhoudingen zoals ze daar bestonden. Zij kwamen er toe om, zoals later de matrones in Rome, op te treden als absolute heerseres binnen het eigen huis en daarnaast tot het vieren van eigenaardige feesten vol van verrukking, waarbij ongetwijfeld wel eens slachtoffers vielen. Niet omdat deze vrouwen zo bloeddorstig waren, maar omdat degenen die ongenood aan hun mysteriën deelnamen of deze gadesloegen, vooral als ze van het andere geslacht waren, natuurlijk het zwijgen moest worden opgelegd. Zij hadden een eigen vorm van mystiek ontwikkeld.

Hetzelfde kunt u vinden bij bepaalde primitieve stammen (dat noemt men dan primitief in deze tijd) zoals er zijn in Afrika, in Zuid-Amerika, zelfs nog in delen van Azië. Ook daar heeft de vrouw een eigen vorm van mystiek ontwikkeld. Ze heeft deze voor een deel overgedragen aan haar functie binnen de gemeenschap en daarmee ook de wijze waarop zij staat tegenover de man, het door mannen bepaalde gezag en wat dies meer zij.

Wat blijkt nu? De vrouw alleen heeft het nooit kunnen redden. Er zijn tijden geweest waarin vrouwen de feitelijke heersers waren. Er zijn zelfs nu nog enkele bergstammen in de buurt van Katmandoe waar de vrouwen de zaken regelen en de mannen alleen de uitvoerders zijn van hun bevelen. Maar altijd weer mankeert er iets aan.

Kijken we naar een mannenmaatschappij, dan blijkt dat die mannenmaatschappij te zeer denkt in de termen van strijd, van meerwaardigheid en eigenlijk om niets het eigen bestaan en het eigen welzijn op aarde in gevaar brengt. In die mannenwereld blijkt steeds weer een grote onevenwichtigheid te bestaan die heel vaak tot een totale vernietiging van het geheel aanleiding is. Ik mag eraan herinneren dat het niet alleen het geval is wanneer krijgslieden regeren, maar evengoed wanneer priesters regeren. Want het zijn de priesters geweest die Atlantis de tweede keer te gronde hebben gericht.

Wat moeten we dan vinden? Wij moeten een samenwerking vinden, een evenwicht tussen de man en de vrouw. Dat kan alleen, indien beiden een steeds grotere vrijheid van heersende vormen ontwikkelen en gelijktijdig, in zich, een persoonlijke, maar ook voor het geslacht, althans in een bepaalde omgeving, geldende mystiek gaan beleven. Dan zal de mystiek de ontmoetingsplaats worden en, zich baserend op een absolute gelijkwaardigheid, komt het tot een samensmelting van de materiele aspecten die bij man en vrouw, of men dat toegeeft of niet, ergens een tikje verschillen. Datgene wat tegenstander is in een normale samenleving kan worden samengesmolten tot een nieuwe evenwichtsfactor voor een komende samenleving. Het blijkt dat je daarmee ook enorme geestelijke krachten kunt losmaken en dat groepen, waarin dit evenwicht is bereikt, een zeer lange tijd in staat zijn zichzelf te handhaven.

Er is in het noordelijk deel van de Andes een volk geweest dat opviel door zijn lange levensduur in vergelijking met de omringende stammen. De gemiddelde levensduur was daar al 1400 jaar geleden tussen de 60 en de 90 jaar. Ik denk dat je gemiddeld kunt zeggen 72 jaar ongeveer, voor mannen en vrouwen. Ziekten kwamen niet of bijna niet voor, terwijl ze in de omgeving bijna vernietigend waren voor de stam. Kortom, deze groep deed heel eigenaardig aan.

Wat blijkt nu? Deze groep had een bepaalde (godsdiens kun je niet zeggen) geestelijke vorm van samen-zijn waarbij mannen en vrouwen op grond van absolute gelijkwaardigheid in een gemeenschappelijke trance bepaalde krachten opwekten. Die opwekking van krachten werd daarna door de mannen en de vrouwen geïnterpreteerd. Beiden voegden dan samen het innerlijk gewonnene en beleefde. Soms in de vorm van verandering in voeding of verandering in bouwwijze, zelfs in verandering van landbouw en jachtmethoden. En dan blijken die primitieve mensen, totdat ze in contact komen met wat beschaving heet, in staat te zijn bijzonder gelukkig, redelijk lang erg gezond en ook geestelijk erg gezond te leven.

Hier zijn yang en yin versmolten door de erkenning van gelijkwaardigheid, van feitelijke eenheid en gelijktijdig een erkenning van de afzonderlijke mogelijkheid tot functioneren. Ieder heeft wel een eigen plaats, maar is daardoor niet de mindere of de meerdere. Iedereen put uit het geheel, maar verwerkt dit volgens zijn eigen kwaliteiten en eigenschappen. Het zou ook in een toekomstige wereld denkbaar zijn en zou dan ongetwijfeld een samenvloeien tot stand kunnen brengen van een stoffelijk bestaan, indien van buiten veranderende invloeden kunnen optreden.

Evenwicht kun je, kosmisch gezien, misschien uitdrukken als het samengaan van uitersten, die elkaar niet bestrijden, maar wel voortdurend elkaanders tegenwicht vormen. Het is dit aspect dat voor de wereld van vandaag, en ook voor de wereld van morgen, van groot belang zal zijn.

Wij kunnen natuurlijk weer gaan preken (sommigen zien dat als zodanig) en u vertellen dat u heus beter kunt, dat u heus meer kunt bereiken en doen dan u denkt. Zeker, dat is waar. Maar in een cursus als deze gaat het er ook om de achtergronden te laten zien. De achtergrond van evenwicht, en ook van onevenwichtigheden, is altijd weer gelegen in het aanwezig zijn of ontbreken van die mystieke momenten waardoor de materie zelf wordt belet in haar ontwikkeling gelijktijdig haar evenwicht en samenhang te verstoren.

Om mijn onderwerp zo langzamerhand te besluiten wil ik u nog het een en ander vertellen over zaken uit het verleden die in deze tijd misschien zeer welkom zouden zijn.

Er is een tijd geweest waarin sjamanen spraken met de voorvaders van de stam. Ze deden dit door gebruikte maken van vaak bedwelmende rook, een soort rinkelbommen of

tamboerijnen, gespannen trommen (tabura's). Ze wisten daarmee inderdaad een contact te leggen tussen datgene wat is voorgegaan en datgene wat er nog is. Zij putten daaruit niet alleen de kracht om raad te geven aan de stam in stoffelijke zaken, maar konden op deze manier ook genezende krachten uitstralen. Ze hebben heel wat gedaan op dat terrein. Ze wisten daarnaast vaak delen van de toekomst te herkennen of onbekende gebeurtenissen in de verte af te lezen. De manier waarop zij optraden was voor de stam een mysterie.

De mystiek behoorde tot geheimscholen, zelfs al in die dagen. Zoals er tegenwoordig nog steeds een medicijnmannenschool is in het hartje van Afrika waar je aan een aantal proeven kunt beantwoorden om duidelijk te maken dat je waarlijk een medicijnman bent. Bij die proeven behoren onder andere voorzien en voorzeggen, genezen van ziekten, het jezelf onaantastbaar maken voor gif, het opnemen in jezelf van de geest van bepaalde dieren en het erkennen van die ene werkzame bron in een oerwoud dat zich ongeveer een 50 vierkante kilometer uitstrekt. U merkt wel, het is een heel vreemde mengeling van zaken.

Wat kregen we daarnaast? Wij kregen de geheimscholen waarin de mensen niet alleen lezen, schrijven en rekenen werden bijgebracht, maar ook het gebruik van kruiden, de manier waarop je kleurstoffen kon vervaardigen, ja zelfs hoe je allerlei middeltjes voor de schoonheid van de vrouw kon vervaardigen. Maar daarbij leerden ze je ook hoe je je geest kon uitzenden, hoe je via verschillende belevingen eigenlijk kon komen tot een erkenning van een zeer hoge kracht en hoe je die kracht moest terugbrengen naar je eigen wereld zonder daardoor jezelf ten aanzien van die wereld te veranderen.

Dergelijke inwijdingsscholen zijn er heel veel geweest. Sommige waren zuiver wit, andere hadden meer eigenbelang op de achtergrond en werden dus als grijs of zwart beschouwd. Maar al die scholen waren tevens ook de bronnen waar de mensen van uit konden gaan, die een centrum werden voor de gewone mensen.

Neem nu de heksenkring. Wij weten dat de kerk de hekserij erg verdacht heeft gemaakt, ofschoon ze in feite een natuurverering was. Een erkenning van God is in al, al is God. Deze vaak primitieve mystieke belevingen van gewone mensen hadden weinig zin, als er geen leiding was. Vandaar dat we in elke heksenkring een heksenmeester aantreffen wiens functie niet zozeer die van bevelhebber was (dat denkt men wel eens), maar eerder van representant van bijvoorbeeld zonnekracht en andere zeer positieve levenskrachten. Zijn werkelijke taak is echter niet alleen om in de rituelen die dingen uit te beelden. Hij moet daarbij in het denken de verborgen mystiek, de geheimen van de leer overdragen. Hij wordt altijd door de oudste heks, zoals dat dan heet, vergezeld.

Deze vrouwelijke heksenmeester (zo zou men haar kunnen noemen) heeft op haar eigen manier ook een soort inwijding doorgemaakt en heeft dus ook de mystieke achtergronden volledig beleefd en kan ze tot uiting brengen. Beiden zijn als het ware de beweegkracht waardoor de primitieve verrukkingstoestanden en mystiek van de kring op zich kan worden gebundeld tot een positieve kracht, een positieve mogelijkheid en waardoor voor een ieder ook nog een eigen positieve ontwikkeling, zelfs in besef en vermogen, tot stand kan worden gebracht. Dat is in het verleden geweest.

In deze tijd zijn er nog wel een paar geheimscholen, maar het zijn er niet veel meer. Hun belangrijkheid neemt af, omdat in deze tijd alleen degenen die innerlijk reeds enige beleving hebben doorgemaakt in staat zijn om mystieke werkelijkheden te erkennen, zelfs als ze voluit in een boek zijn neergeschreven of veelvuldig gedrukt door de wereld worden gestuurd. De grote wijsheid, die je in deze tijd moet vinden is, dat je niet moogt uitleggen, niet moogt interpreteren, maar dat je mystiek moet beleven. Want alleen door die innerlijke beleving komt dan een zuiver gedragspatroon naar voren dat voor jou het perfecte en juiste is, ook als het gezag van een bepaalde groep het daarmee niet eens zou zijn.

Ik geloof, dat in deze tijd steeds meer mensen worden rijp gemaakt voor dit persoonlijk mystiek beleven dat alle interpretatie verre te boven kan gaan. Dan kan uit elke bron - of het nu het christendom is, het jodendom, de verschillende secten in de hindoeleer, in het boeddhisme, in de islam - geput worden om via deze wegen het grote innerlijke evenwicht van de mensheid te versterken. Maar dan moet je niet meer verklaren en uitleggen, niet meer

proberen alles om te zetten in materiële consequenties, maar je moet het beleven en vanuit jezelf het beleefde waarmaken. Deze ontwikkeling zie ik voor de komende tijd toch in toenemende mate plaatsvinden.

Ik kan mijn betoog niet beëindigen zonder erop te wijzen dat negativisme, in welke zin dan ook, een onevenwichtigheid veroorzaakt, ook als je werkt met geestelijke krachten, als je je bezighoudt met mystieke beleving. Positiviteit betekent niet de ontkenning van het negativisme in de wereld, maar de erkenning van het positieve in jezelf. Als je daar gebruik van maakt, dan kom je als vanzelf verder. En alle bijkomende belevingen en waarnemingen zijn alle een symptoom van een ontwikkeling. Als u daaraan wilt denken, dan zult u het evenwicht voor uzelf beter bereiken en u zult in deze periode helpen het geestelijke evenwicht dermate sterk te maken dat zelfs de verstoring van stoffelijke evenwichtigheid voor een groot gedeelte ongedaan kan worden gemaakt.

LEVENDE GODEN

U weet wat levende goden zijn? Het zijn bijvoorbeeld de levende boeddha's. Het waren vroeger de Caesaren, die ook god waren. Het waren de Farao's, ook al god. Dan sta je als modern mens een beetje raar te kijken als je zegt, hoe komen de mensen ertoe om zichzelf god te noemen? Hoe passen ze eigenlijk in dat geheel van goden, in dat hele pantheon dat er dan nog was. Ik zal proberen om dat duidelijk te maken.

In de eerste plaats moet u begrijpen dat, door jezelf god te noemen, je je losmaakt van de kritiek van de mensen. Dat was dus heel erg belangrijk, want daardoor krijg je een soort onfeilbaarheid. De Paus ontleent dat weer aan de H. Geest. De Farao's ontleenden dat aan hun god-zijn, vaak aan hun vader die dan de zon was of iets dergelijks.

Al deze levende goden zijn mensen die op enigerlei wijze proberen voor het geheel een invloed te vormen. Of ze dat nu doen zoals de Farao door bijvoorbeeld het hele landbouwbeleid uit te stippelen of als de Caesaren door, eigenlijk vaak tegen de wil van de Romeinse burgerij, alle Romeinse rijken in stand te houden en daarmee dus ook de voorziening van graan, slaven en dergelijke zaken in Rome. Of dat je het doet als een levende boeddha, die alleen kracht overdraagt aan anderen, maar die wel degelijk een soort leergezag vormt en daardoor toch op de een of andere manier de mensen in toom houdt.

Het is net zo iets als de Paus ex-cathedra een uitspraak doet, dan betekent dat voor een goed katholiek dat je daar niet aan mag twifelen. Door de juiste uitspraak op het juiste ogenblik te doen, kun je bereiken dat de mensen op een bepaalde manier gaan leven en denken.

Die levende goden vinden we ook nog weer terug in allerlei verhalen, dan zijn het meestal halfgoden. Ze hebben op aarde geleefd, ze hebben enorme dingen gedaan en daardoor zijn ze binnengedrongen in de wereld van de goden. Hercules is een van de meest bekenden. Wij vinden ook dergelijke figuren in de verhalen van de hindoemythologie. Al die grote mensen blijken achteraf gewoon dingen gedaan te hebben op een niet-conventionele wijze. Je zoudt kunnen zeggen, dat de levende goden mensen zijn die op geestelijke of andere gronden niet-conventioneel reageren en handelen. Dat is natuurlijk niet altijd een compliment. Per slot van rekening, er zijn Caesaren geweest die de gekste dingen hebben gedaan. Die hun goddelijkheid gebruikten, zoals een zekere Caligula, om zijn paard tot senator te benoemen. Nu is dat natuurlijk absoluut onverstandig. Je moet nooit een paard tussen een hoop ezels zetten.

Het idee dat de goden zo een grote macht en zo een grote zekerheid hebben, kun je ook weer terugvinden. Want als je gaat kijken wat die goden doen, dan zijn ze eigenlijk net mensen, maar dan super-de-luxe en kunnen ze alles doen. Neem nu maar die oude Jupiter. Het ene ogenblik was hij een stier, het andere ogenblik een zwaan en het volgende ogenblik was hij de dubbelganger van een mens op aarde. De goden, zoals men die in al de godsdiensten kent, zijn ergens mensen en toch net iets meer

dan mensen. Het heeft niet te maken met ons beeld van God, de onmetelijke kracht waaruit alles voortkomt, de Onbepaalbare. Neen, de goden zijn bepaalde fenomenen, die je kunt waarnemen. Ze worden dan uitgelegd als een persoonlijkheid, die als een mens leeft zonder de beperkingen van het mens-zijn.

De hele geschiedenis van deze goden komt voort uit de gedachte dat het een bepaald lot is, dat alles bepaalt. Alles wat gebeurt, dat gebeurt volgens wetmatigheden. Dat is absoluut waar. De keuze die je hebt, binnen die wetmatigheden, is betrekkelijk gering. Als je nu weet wat het verloop is van het lot, dan kun je altijd de optimale weg kiezen. Dat wil zeggen, dat de wetmatigheden voor je werken in plaats van tegen je. Zo eenvoudig begint het eigenlijk.

Het is vanuit dit geloof dat we ook komen tot al die levende goden. Want het is toch wel heel erg prettig, wanneer er iemand op aarde is die zozeer één is geworden met het lot, met die wetmatigheid, dat hij in staat is om, boven alle anderen uit piekende, als het ware die ene juiste beslissing te nemen waardoor het lot werkt voor de mensen die hij vertegenwoordigt en niet tegen hen.

Er zijn daarbij natuurlijk allerlei bijgeloofsvormen geweest in het verleden die ook alweer te maken hebben met die goddelijke wezens. Koningen bijvoorbeeld waren vroeger ook een beetje goddelijk. Hij had een van God gegeven gezag en hij stond boven alle kritiek. Een koning kon schurft genezen. Dat is opvallend, omdat de meesten van hen een karakter hadden dat als schurftig omschreven kon worden. Maar zo een koning genas die ziekte en dat gebeurde inderdaad. Hij droeg een soort kracht over.

Als we kijken naar die levende goden of Caesaren, den weten we dat ze ook wonderen hebben gedaan. Als de Kerk van Rome die ooit erkend zou hebben, dan zou ze een hoop Caesaren onder de heiligen moeten ranschikken.

Kijken we naar de levende boedda's, dan blijkt dat ook zij kracht overdragen. Ze doen dat vaak door een sjaal over iemand heen te gooien of in andere gevallen een stok meteen kwast eraan te gebruiken waarmee ze dan iemand even aanraken. De hele situatie - ontdaan nu even van de geloofsartikelen - komt er op neer dat deze God in staat is om je de kracht te geven om de juiste weg van het lot te bewandelen. Of je dat nu noemt 'verdienste' zoals bij de boeddhisten waardoor je minder incarnaties moet ondergaan, of dat je het ziet als het goed dienen van Rome en de goden van Rome zoals in de Romeinse tijd, danwel het uitdrukt als het tot priester kunnen worden en ingewijd kunnen worden dank zij de aanraking en de zegening van Farao, zoals dat voorkwam in Egypte. Het is altijd weer, er wordt ons een kracht overgedragen. En dat is nu het typerende van een levende god.

Als je het echter zo bekijkt, dan zijn er heel veel levende goden. Elke mens, die in staat is om zijn levenskracht aan te vullen met de kracht die er om hem heen is, die de kosmische kracht als het ware via zichzelf op anderen kan richten, is zoals wij dat hebben uitgelegd een levende god. En waarom? Wel, hij is in staat om die krachten uit te stralen waardoor de normale loop van het noodlot wordt doorbroken en de juiste weg wordt gevolgd temidden van alle mogelijkheden waaruit de mens met zijn beperkte vrijheid zou kunnen kiezen.

De situatie wordt een beetje moeilijker, als dergelijke halfgoden tevens nog beginnen een eigen beweging te stichten. U heeft waarschijnlijk wel gehoord van de Luipaardmannen. Dank zij Tarzan zijn die het meest bekend geworden. Je had ook de alligatormannen, de Slangenmannen enz. Het waren geheime secten. Zij hadden allemaal een opperhoofd van wie werd aangenomen dat daarin de geest leefde van de alligator, het luipaard, de slang enz. Hier werd er eenwording met een bepaalde soort (wij zouden misschien zeggen de rassengeest van een bepaalde soort) de aanleiding tot de onaantastbaarheid van deze persoon, die leiding geeft aan een dergelijk genootschap. Alle besluiten die hij neemt, moeten zonder tegenspraak worden opgevolgd. Want het is een hoge geest die het commandeert via deze mens, die op dit ogenblik de zetel daarvan is.

U zult zeggen, dat is toch een beetje te gek, dat doen alleen arme heidenen. Wat zoudt u dan zeggen van de H. Maagd. De H. Maagd die door de geest Gods wordt bevrucht en die iets voortbrengt dat het absolute gezag is op aarde, namelijk Gods zoon. Dat is natuurlijk waar,

maar wat de heidenen vertellen is onzin. Je moet het een beetje christelijk bekijken. Maar in de praktijk is het precies hetzelfde.

Zo horen we bij andere secten, de stichter of de leider van die secte, of hij nu Joseph Smith heet of een andere naam heeft, werd door een engel bezocht. Hij werd beziel met een goddelijk licht, hij kreeg misschien nog speciale tafelen en wetten. Daardoor had hij het recht om alle normale wetten opzij te zetten en voor zijn volgelingen een richting te bepalen die voor hen de meest juiste weg was. Het lijkt wel of je de een of andere partijleider hoort praten.

De mens heeft kennelijk behoefte aan dit gezag, want de praktijk heeft uitgewezen dat al die levende goden voor een groot gedeelte levende idioten waren en misschien na hun overgang nog steeds, als ze de waan hebben behouden.

De mens heeft behoefte aan goddelijk gezag. Als dat gezag binnen zijn eigen wereld kan worden geprojecteerd, dan staat hij open voor krachten die hij anders eenvoudig voorbij loopt. Hij heeft een vertrouwen dat hij innerlijk niet bezit, maar nu krachtens een ander voor zichzelf wel hanteert. Het is gewoon alsof de mens niet in staat is om het een en ander zelfstandig te doen. Daarvoor heeft hij goden nodig op precies dezelfde manier waarvoor hij goden nodig had, vooral onbelangrijke kleine goden, die je voortdurend achterna liepen, die voor hem zorgden.

In het spiritisme zijn het geleidegeesten geworden. In het christendom zijn het de engelbewaarders en wat je verder nog hebt. Ik zou het zo willen stellen. Wij hebben behoefte aan gezag, niet omdat dat gezag op zichzelf goed of noodzakelijk is, maar omdat wij aan dit gezag een vertrouwen ontleen dat wij in onszelf niet hebben. Op het ogenblik, dat de mens in zichzelf voldoende vertrouwen heeft, voldoende zekerheid heeft gevonden, heeft hij geen halfgoden nodig, heeft hij helemaal geen goden nodig.

Zeker, hij zal het onbekende als de bron van zijn bestaan blijven erkennen, maar dat is niet meer een wet. Dat is ook geen regel meer. Het is eerder een bestaansmogelijkheid. En in de erkenning van die bestaansmogelijkheid wordt het bestaan tot uitdrukking van de kracht.

Nu lopen er op het ogenblik nogal wat, door zichzelf tot uitverkorene of tot halfgod benoemde, leraren en monsters rond op aarde. U kent ze wel de goeroes en hoe zij zich verder noemen. Dergelijke mensen matigen zich iets aan wat ze meestal niet eens werkelijk bezitten. Maar zij weten een geloof te verkrijgen. Door het geloof te aanvaarden dat zij verkrijgen, ontstaat een feitelijk nergens op gebaseerde macht. Die macht kunnen ze dan weer delegeren aan een ieder die voldoende in hen gelooft en daardoor die mensen in een toestand brengen waardoor het leven plotseling voor hen aanvaardbaarder wordt, zij vertrouwen hebben in zichzelf en alle onvolledigheden waar zij zich vroeger ten aanzien van zichzelf aan gestoten hebben, opzij kunnen zetten.

Kijk, als je dat zo beziet, dan zijn levende goden eigenlijk dingen die we hard nodig hebben. Waarom ook niet? Er zijn mensen die hebben van Van Agt ook een levende god gemaakt. Met de nieuwe minister-president lukt dat nog niet zo.

Er zijn mensen die Oranje vereren als een godenfamilie. Zij staan ver boven alle mensen. Zij staan buiten alle kritiek. Daar straalt iets van af. En dan kun je zeggen dat het onzin is, maar in de praktijk werkt het toch wel. Ik zou het zo willen formuleren. Levende goden zijn voornamelijk de uitdrukking van de behoefte, die elke mens in zich kent, om zich te beroepen op een gezag en om zich te rechtvaardigen en zich gelijktijdig van een schuldenlast te bevrijden.

Altijd weer, wanneer een onaantastbaarheid van gezag wordt gepretendeerd, zal een mens volgelingen vinden. Door zijn invloed op die volgelingen kan hij voor hen krachten en gebeurtenissen waarmaken die hij voor zichzelf nooit zou kunnen beleven.

Wanneer een mens zich goden schept, dan doet hij dit voornamelijk omdat hij zich wil herkennen in het onbegrepen, in datgene wat alles kan wat voor hemzelf niet mogelijk is. Goden zijn de luchtspiegelingen van de werkelijkheid die de mens in de woestijn van zijn bestaan projecteert om het idee te hebben dat hij zo dadelijk toch nog lekker kan drinken en

lekker aan tafel kan gaan. Dit wetende zouden we moeten uitgaan van de vraag of we zelf niet even goddelijk zijn.

Ik heb nog een paar opmerkingen. U hoeft zich daar niet direct aan vast te klampen, denk er maar eens over na. Ze zijn de moeite van het overwegen waard.

Als ik in mijzelf voldoende vertrouwen heb, kan ik zelf worden tot een kosmische wet. Op het ogenblik dat dit het geval is, zal al hetgeen ik doe van kosmische betekenis zijn, niet slechts voor mij, maar, door mijn innerlijke aanvaarding, voor zeer velen die dit begrip van het kosmische met mij kunnen delen.

Niets is onmogelijk behalve datgene wat ik zelf onmogelijk acht. Naarmate ik in mij een groter begrip van bereiking en kracht tot stand weet te brengen, zal ik meer kunnen waarmaken, meer kunnen bereiken.

Wanneer ik mij op deze wijze heb losgemaakt van het slaafse mens-zijn, heb ik mij gelijktijdig verheven tot een toestand die alleen in hoge geestelijke werelden voorkomt. Maar als ik dat heb gedaan, zal ik deel hebben aan die wereld, want ze wordt voor mij een vanzelfsprekendheid die zich voortdurend voor mij, rond mij en in mij openbaart. Daardoor zal ik ook wezenlijk over meer inzicht, kennis en kracht beschikken dan zonder dit het geval zou zijn.

Nog een paar eenvoudige raadgevingen voor degenen die zo graag een halfgod willen worden. Besef, dat je enige relatie met anderen alleen kan bestaan uit dienstbaarheid. Deze dienstbaarheid betekent niet dat je zonder meer onderdanig bent aan de wil van anderen, maar dat je volgens je eigen besef anderen dient. Hierdoor schep je de uiting van de in je levende kracht in en voor anderen en bereik je een steeds grotere vrijwording van de beperkingen die het mens-zijn oplegt.

Probeer geen vaste beelden te maken van God, van goden of krachten die je moeten bijstaan. Aanvaard eenvoudig dat het licht en de kracht in jezelf zijn. Probeer uit dat licht en die kracht te putten. Niet door aldoor daarover te mediteren, maar door, in het besef dat ze bestaan, je uitspraken te doen of je daden te stellen.

Halfgod zijn betekent altijd losstaan van de mensen. Dit zullen de mensen je kwalijk nemen op het ogenblik dat je probeert hen te beheersen.

Besef, dat je eerst stoffelijke macht nodig hebt als je geestelijk wilt heersen. Daar stoffelijke macht echter verdere geestelijke bereiking onmogelijk pleegt te maken, is het verstandiger geen macht na te streven, doch slechts de kracht in jezelf te erkennen en door je te uiten.

En als u dat allemaal nog te moeilijk vindt, begin eerst in je zelf te geloven, op jezelf te vertrouwen en weiger een beroep te doen op anderen, tenzij dit ook voor die anderen van belang is. Op die manier kom je als vanzelf tot een hogere toestand van bestaan en maak je jezelf meer tot halfgod, tot werkelijk levende godheid dan al die mensen die zeggen, in mij berust het gezag en ik zal u zeggen hoe gij de hemel kunt bereiken.

GEZAG

Gezag is het woord dat iets omschrijft wat niet bestaat, tenzij in degene die het gezag ondergaat. Gezag kan worden ontleend aan het meer zijn dan anderen in kennis, weten, in daadkracht, in waan. Want gezag berust op de aanvaarding door anderen van het meer dan gewoon zijn van je eigen bestaan.

Gezag is een schertsnaam voor hen die hun macht vereren alsof het een godheid was en die niet beseffen dat gezag uit bestaan voortvloeit en niet uit een wapen. Het ware gezag is datgene wat je wakker roept in anderen door je bestaan. En als je het grootste gezag wilt

ervaren, dan moet je beseffen, niet in eeuwen of in jaren, niet in wetten, niet in zinnen, in krachten, maar alleen door innerlijk ervaren, door het betrachten van al datgene wat in je bestaat, ervaar je het werkelijke gezag dat alles ondergaat of je het beseft of niet. Dus geen gezag voor u en geen gezag voor mij. Integendeel, juist vrij van elk gezag onszelf zijnde en onszelf levende vinden wij de enige macht, de enige kracht waaraan wij gezag ontlennen, het bewustzijn dat huwt met het kunnen en zo de waarheid manifest maakt.

Gezag is tegenwoordig iets wat uit de knuppel komt. Dat is niet altijd waar, ofschoon degenen die het gezag vertegenwoordigen heel vaak aan die beschrijving wel beantwoorden. Er zijn ook mensen die zeggen, het gezag is de goddelijke zekerheid die anderen bezitten en die wij nog moeten verwerven. Op het ogenblik dat anderen ze hebben en er niet geheel naar leven, kunt u maar beter zoeken naar een eigen vorm van gezag, dan u te onderwerpen aan de anderen en hun pretenties.

Als u denkt dat wij gezag hebben, dan heeft u het mis. Wij hebben misschien een tikje meer wijsheid, soms. En dan ligt het nog aan u hoe u haar ondergaat. Het is u die eventueel gezag geeft aan hetgeen wij doen, maar zonder ons zou u het ook kunnen.

Ik wil nog wijzen op de vrijheid die u heeft om zelf te beslissen, zelf te beschikken, omdat u zelf door uw innerlijk en uw vermogen het enige werkelijke gezag bent dat kan bestaan buiten alle wettelijke en menselijke normen.

LES 5 - ACTE DE BALANCE

Als we zien hoe mensen balanceren in een circus, dan valt op dat zij met schijnbare moeite en toch ook weer erg gemakkelijk over een hoog gespannen draad lopen. Het lijkt zo gemakkelijk, maar als je het zelf probeert, al is het maar op een stoeprand te balanceren, dan blijkt dat je dat gevoel niet hebt waardoor je in evenwicht kunt blijven. Een wereld waarin men denkt dat men een acte de balance kan uitvoeren, is een wereld die in gevaar verkeert. Dat is duidelijk.

Op dit moment is er een aantal ondergrondse intriges aan de gang waarmee men probeert Amerika en Rusland tegen elkaar uit te spelen. In deze gevallen is het werkelijk een balanceren op het scherp van de snede. Als een van de partijen zich ook maar een klein beetje vergist, dan is hij alle sympathie kwijt d.w.z. dat hij dus in aanzien en waarschijnlijk ook in mogelijkheden in de wereld een heel groot verlies gaat lijden. Hoe komt dat?

Er zijn in de wereld visies ontwikkeld, op economisch en op politiek terrein, die uitgaan niet van de feiten, maar van een aantal voorop gezette denkbeelden. Bijvoorbeeld de USA gaat op dit moment uit van het uitgangspunt dat men sterker moet zijn dan ieder ander, omdat men alleen zo zijn functie in de wereld kan waarmaken. Die functie is dan van iedereen die gehoorzaam is beschermen en gelijktijdig iedereen die volgzaam is helpen. De Sovjet-Unie heeft ook dergelijke denkbeelden, alleen gaat die uit van het standpunt dat je anderen moet helpen om zichzelf te helpen. De voorwaarden komen echter op hetzelfde neer.

Als je probeert een machtsevenwicht te krijgen, dan is dat machtsevenwicht niet alleen afhankelijk van de feiten. Het is afhankelijk van de visie die men heeft en ongetwijfeld in zeer sterke mate ook van de manier waarop men de ander inschat.

Wij zouden kunnen redeneren dat bijvoorbeeld de Amerikaanse atoomwapens kwalitatief veel beter zijn dan de Russische. Dientengevolge is een atoomwapen, als het opgesteld staat in of door de USA, gelijkwaardig aan twee tot drie atoomwapens, als die worden gehanteerd door de Sovjet-Unie.

Datzelfde geldt voor tanks. Een Amerikaanse tank heeft onder de West-Europese condities (let wel, niet in de winter of in de modderpoelen in het Oosten) een capaciteit die vergelijkbaar is met ongeveer 5 tot 6 andere tanks van het Oostblok. Het is duidelijk dat niemand dat wil geloven, want men praat in feite over aantallen en niet over kwaliteiten, niet over vuurkracht, potentie van destructie en dergelijke zonder meer. Neen, men praat over aantallen die op zichzelf weinig zeggend zijn.

In de economie zien we een soortgelijk verschijnsel. Het Thatcherisme, dat ook naar Nederland dreigt over te slaan, gaat uit van het standpunt dat de regering moet bezuinigen. Dat is natuurlijk best als de regering eerst bezuinigt op haar eigen administratief apparaat en op het aantal diensten dat ze burgers in feite opdringt. Bezuinigingen wordt hier echter gezien als eenvoudig de hele machtstructuur, die sociaal is ontstaan, zoveel mogelijk teniet te doen. Men heeft te maken met vakbonden. Dat wil men eigenlijk niet. Men wil te maken hebben met arbeiders. Men wil niet meer te maken hebben met bepaalde sociale structuren zonder meer. Men wil te maken hebben met gunsten, die men zelf aan anderen, onder voorwaarden, kan verlenen. Het is deze situatie waardoor men eigenlijk een deel van het aanwezige potentieel (dat ook aanwezig is op economisch en sociaal gebied) dreigt te verliezen en te vernietigen. Men neemt die vernietiging dan schouderophalend maar aan. Men zegt, nou ja, dat is zo erg niet, dat komt wel weer. Daarbij vergeet men dat iets wat afgebroken is nooit meer precies hetzelfde kan worden opgebouwd, tenzij men bereid is in alle opzichten terug te gaan naar de vorige conditie.

De ontwikkeling in de wereld is op het ogenblik er een waarin men soms met de beste bedoelingen bezig is te slopen zonder te beseffen dat hetgeen men sloopt tevens het fundament is voor de bovenbouw die men in stand wil houden. Hierdoor worden de mensen

geconfronteerd met de noodzaak hun streven voor een deel te verhullen en voor een deel terug te nemen en dan dit laatste vooral zonder dat het opvalt.

Ook hier een acte de balance, een vertoon van balanceerkunst op het hoge koord, maar zonder de zekerheid van een net, zonder de zekerheid van een opvang. En vergeet niet, degene die valt, zal zeer velen met zich meesleuren. Hij valt niet alleen, want hij heeft zich gebonden aan bepaalde groeperingen, maar ook aan bepaalde denkbeelden.

Het is misschien vreemd om in deze dagen erover te spreken dat het nationaal-socialisme in zijn oorspronkelijke opzet zo gek niet was. Nu heb ik het niet over de fascistische tendensen die erin zitten, maar over het denkbeeld van een gemeenschap die voor een gemeenschap moet opkomen. Het denkbeeld ten aanzien van bijvoorbeeld arbeid, waar niet is daar maak je het desnoods. Dat was zeker aanvaardbaar. Als we kijken naar de eerste 7 jaren van het bewind van deze partij in Duitsland, dan kan worden gezegd dat de doorsnee-Duitser er gelukkiger door leefde en er beter aan toe was, met uitzondering van enkele vervolgte groepen van minderheden. Als je dit nu ontkent en je gaat het geheel bestrijden, dan zul je vaak zeggen, die methode is onjuist, want ze komt daar en daar vandaan. Het gaat hier echter niet om waar de methode vandaan komt. Het gaat erom of ze onder bepaalde omstandigheden toepasbaar is en of ze redelijk enig nut kan produceren. Dit hele systeem zien we in de hele wereld.

Er zijn de gekste dingen gebeurd inde laatste tijd. Er zijn mensen geweest die hebben gezegd, wij hebben zoveel werklozen, de gastarbeiders moeten allemaal maar weg. Daarbij hebben ze niet gevraagd hoe ze weg konden komen, maar ze hebben eenvoudig gesteld, jullie gaan, anders gaan jullie de gevangenis in. Wat eruit is voortgekomen, is een drama voor heel veel mensen. Dat geef ik toe. Toch zit er in de visie ergens iets goeds, namelijk de vraag of je als staat niet eerst verplicht bent voor je eigen staatsburgers te zorgen voordat je gaat zorgen voor anderen. Zo ziet u, alle dingen hebben twee kanten en dat is hier zeker het geval.

Op het ogenblik, dat je eenzijdig gaat denken en reageren, komt het evenwicht al in gevaar, het gaat wankelen. Op het hoge koord heb je dan een balanceerstok nodig. Op het lage koord kun je het al af met een parasol, maar iets heb je nodig. Niet dat het op zichzelf een houvast is, maar het is iets waardoor je als het ware met kleine bewegingen verschuivingen in het evenwicht gemakkelijker kunt corrigeren. Daarvoor heeft men dan het ideaal, de visie, het geloof. Maar het geloof op zichzelf is niet voldoende. De balanceerstok is niet genoeg, als de man die de balance moet maken niet in staat is om zelf zijn evenwicht voortdurend in de gaten te houden.

Datzelfde geldt ook voor de mens in de huidige tijd. Vindt u niet dat het een erg onevenwichtige tijd is? U moet eens opletten wat voor vreemde dingen er gebeuren. Ongeveer drie dagen geleden kwam er in de Nederlandse bevolking gemiddeld 70 keer meer maag- en buikpijn voor dan normaal. Ik heb daarin ook bepaalde darmklachten meegerekend. Dat is een periode geweest van twee dagen, daarna was het voor de meeste mensen voorbij. De klachten hebben gelopen van zeer felle pijnen tot lichte misselijkheid. Hoe komt dat? Wel, er zijn invloeden om ons heen die de mens beïnvloeden. Een astroloog zou het waarschijnlijk uit de stand van de sterren kunnen verklaren. Maar is het niet veel verstandiger te zeggen, er zijn zekere tendensen die ons, zelfs lichamelijk, zodanig beïnvloeden dat de kans op een onevenwichtigheid van een bepaalde soort verveelvoudigd wordt. In het genoemde geval verzeventigvoudigd.

Je vraagt je af wat kan ik er tegen doen? Hoe kan ik ervoor zorgen dat dergelijke invloeden mij niet raken? Je voelt het in de eerste plaats wel van binnen aan wat er precies gaande is. Je weet het misschien niet zeker, maar je voelt het heus wel aan. Als je aanvoelt dat er in een bepaalde richting een storing optreedt - lichamelijk of geestelijk - dan moet je als het ware een beetje tegen de wind leunen. Dan raak je je evenwicht veel minder snel kwijt. Vooral als je er rekening mee houdt dat die invloed weer kan wegvallen en dat je dan toch weer in de oorspronkelijke evenwichtspositie verder moet gaan. Deze manier van reageren noemt men wel eens de positieve correctie. Een positieve correctie is, zeker als het gaat om invloeden om je heen, geestelijke factoren in jezelf, een vooruit aanvoelen van de mogelijkheden en daarop een corrigeren al voordat het feit plaatsheeft. Je bent dus voorbereid voordat er iets gebeurt.

Een ander eigenaardig verschijnsel heeft zich ook in de laatste tien dagen voorgedaan. Het waren ongeveer vijf dagen met een top van circa 7 à 8 uur die hier in de nacht vielen. In deze periode namelijk werden heel veel mensen opeens bezocht door allerlei vreemde dromen, spookverschijnselen, vreemde waarnemingen, onbegrepen suizingen in de oren en dat soort dingen. Hoe komt het dat de gevoeligheid opeens groter is? Het was eigenlijk een kwestie waarin onder meer de luchtdruk, een lichte verandering in de luchtelektriciteit een rol speelden, maar daarbij ook een zekere kosmische invloed. De gemiddelde gevoeligheid van de mens werd vertwee- tot verviervoudigd, dat was afhankelijk van de mensen zelf en hun innerlijk evenwicht. De belevingen zijn door heel veel mensen eenvoudig terzijde gezet. Ze wilden er maar liever niet over praten. Anderen hadden alleen een slecht humeur. Het komt veel voor dat mensen iets dergelijks in een slecht humeur afreageren. Slechts enkelen hebben gezegd, ik heb zo vreemd dit of dat meegemaakt. Wat is er aan de hand?

Er zijn invloeden waardoor onze gevoeligheid voor een werkelijkheid, die normaal niet wordt geconstateerd, groter wordt. Er ontstaan dan allerlei invloeden die misschien vergelijkbaar zijn met een drie-dimensionaal wezen dat in platland optreedt. Platland is een twee-dimensionale wereld waarin een drie-dimensionaal voorwerp zich beweegt. Dan krijg je de gekste verschijnselen.

Uw geest behoort niet tot deze wereld. Datzelfde geldt voor uw astraal lichaam. Het behoort tot een ander niveau van bestaan en daardoor ook tot een ander aantal gevoeligheden. Daardoor bent u ontvankelijk. Naarmate de verbinding tussen uw geest, uw astraal, bepaalde voertuigen en uw lichaam sterker is, zullen de verschijnselen u heviger beroeren. Heel vaak wordt dat mede beïnvloed doordat uw lichaam, door welke omstandigheid dan ook, tijdelijk wat zwakker is. Hoe zwakker de lichamelijke reacties namelijk worden des te sterker geestelijke reacties kunnen doordringen, indien de omstandigheden gunstig zijn.

Nu lijkt het zo gemakkelijk te zeggen, die verschijnselen hebben we allemaal gezien, of wij hebben het gehoord, of misschien is het mij niet overkomen, maar ik heb bij anderen wel het een en ander daarvan gemerkt. Het is nu eenmaal zo, laten ze verder gaan. Daar dan scheppen we weer een situatie waarmee we proberen om de eigen manier van denken zo sterk door te voeren dat de hele werking, die met de andere werkelijkheid gepaard gaat, wordt ontkend of op een totaal andere manier wordt uitgelegd. En dan ontstaat er weer de verstoring van evenwicht. Dat moeten we niet hebben. Wij moeten positief blijven. Wij moeten ons evenwicht weten te bewaren.

Wat doe je daaraan? Dergelijke invloeden kunnen niet in zuiver stoffelijke termen worden vertaald of verklaard. Begrijp dat goed. Uw poging om het zuiver stoffelijk uit te leggen, zal altijd leiden ofwel tot raadselen waar u niet uit komt, danwel tot interpretaties die fout zullen blijken te zijn en die u vaak ertoe brengen uw evenwichtigheid op stoffelijk terrein of uw evenwicht met uw omgeving te verstoren. Doe dat dus alsjeblieft niet.

Wanneer dergelijke invloeden kenbaar worden, begin u erop voor te bereiden dat er meer van de verschijnselen zullen optreden. Reageer op die verschijnselen niet of reageer daar alleen op vanuit een stoffelijk standpunt. Bijvoorbeeld door, als een stem iets tegen u zegt, te antwoorden, zeur niet of praat duidelijker.

Dromen zijn een beetje bedrog en zijn een beetje werkelijkheid. Als u met die droom bezig blijft, dan zou u daardoor wel eens precies een stukje werkelijkheid kunnen voorbij lopen dat toch heus van belang is. Probeer niet de droom toe te passen op de stoffelijke werkelijkheid. Als ze u blijft achtervolgen, noteer haar zodat u ze als het ware naast u kunt neerleggen. Dit helpt heel vaak om er vanaf te komen.

Als u gestoord meent te worden of gestoord wordt door entiteiten die in uw omgeving zijn (dat komt wel eens voor), dan is het:

1. verstandig te erkennen dat dit het geval is
2. uit te maken of u het contact wenst of niet
3. u bewust open te stellen zonder daaraan een voorwaarde of een verwachting te verbinden, danwel uzelf af te sluiten door u sterk te concentreren op zaken die niets met het

geestelijke te maken hebben. Als een geest u lastig valt met influisteringen en wilt ervan af komen, dan begint u maar met de tafels van vermenigvuldiging op te zeggen voordat u aan 64 x 64 bent gekomen is het zeker voorbij.

Daarmee heb ik een paar dingen gezegd over het paranormale dat in deze periode optreedt.

Wanneer ik nu een periode van ongeveer 10 dagen geleden neem met een duur van circa 7 dagen, dan kun je zeggen, ja, er zijn dus invloeden om mij heen die dat sterker of minder sterk maken. Wetend dat deze zaken altijd periodiek optreden, moet ik proberen mij op deze periodiciteit in te stellen.

De invloed van deze geestelijke gebeurtenissen, inclusief droombelevingen etcetera, zal zich waarschijnlijk weer herhalen over (vanaf dat punt gerekend dat het optrad) 27 dagen, dus over 17 à 18 dagen (ca. 20 febr.) De kans dat u dan waarnemingen doet is groter dan normaal.

1. Laat u er niet door storen.
2. Als u contacten wilt opnemen, kunt u dat juist in deze periode zeer bewust doen door u te concentreren op de voorstelling die voor u de uitdrukking is van een persoon of van een wereld. In beide gevallen zult u hierdoor de mogelijkheid van contact met de ander of het andere bevorderen. U krijgt dan ongetwijfeld antwoord. Maar alweer, deze antwoorden zijn nooit volledig. Ze zijn nooit helemaal om te zetten in zuiver stoffelijke aanwijzingen, richtlijnen of feiten. Begrijp dat ze voor een deel symbolisch blijven.

Nu zijn er ook nog andere invloeden die binnenkort zullen optreden. De laatste periode dat die optraden was kort voor kerstmis. In zo'n tijd voel je je bijzonder sterk geladen, je hebt veel kracht. Er is ergens een energie die vreemd genoeg niet lichamelijk is, maar die soms voert tot lichamelijke onrust. Een dergelijke periode maakt duidelijk, dat je over kracht beschikt die je moet gebruiken. Ook hier is het heel goed om die kracht niet in haar wezen te willen omschrijven. Je kunt dat stoffelijk toch niet voldoende doen.

Wat kun je wel? Je kunt je voorbereiden, als je voelt dat die kracht aan het oplopen is, op het gebruik ervan. Het gebruiken van dergelijke krachten betekent altijd, die kracht ergens heen projecteren. Hoe meer je die kracht in je blijft behouden, des te groter de spanningen worden, maar ook des te groter je eigen onzekerheid, je wordt er onevenwichtig door. Als je die kracht echter kunt compenseren door ze ook ergens naar toe te stralen, al is het maar om een mens te genezen, iemand gelukkig te maken of desnoods de een of andere staatsman een goede verkoudheid te bezorgen, dan zul je zien dat alleen door de poging tot uitstraling, ongeacht of er resultaten zijn of niet, je dat evenwicht herwint.

Er bestaat in de mens een krachtevenwicht dat in feite is gebaseerd op zijn ziel plus de hoogst ontwikkelde geestelijke voertuigen. Voertuigen die dormant zijn, gelden dus niet in dit geval. Het hoogste geestelijke voertuig heeft een eigen niveau van energie. Dat kunt u vergelijken met een waterpeil. Als er op het hoge niveau alleen maar een halve centimeter bijkomt, dan krijgen we beneden, als we een leiding maken met een fontein en zeggen; dat is de stof, een drukverhoging die aanmerkelijk groter is. Als we dat in de termen van een fontein willen vertalen, kunnen we zeggen, de straal wordt bijna tweemaal zo hoog. Wat ik beneden aan geestelijke krachten tot uiting probeer te brengen, kan niet worden bepaald volgens stoffelijke waarden, maar is afhankelijk van de situatie en de toestand waarin mijn hoogst bewuste geestelijk voertuig zich bevindt.

Om mijn voortdurend zelfbalanceren tussen de reële menselijke wereld, zoals wij die zien en de geestelijke werkelijkheid, zoals die zich ook in de menselijke wereld manifesteert, te voorkomen, zullen wij die kracht dus een uitweg moeten verschaffen.

Wij kunnen dat op twee manieren doen. Wij kunnen algemeen uitstralen of wij kunnen gericht uitstralen. Daar algemeen uitstralen voor de meeste mensen niet zo gemakkelijk is, beveel ik het gericht uitstralen van krachten aan.

Dan zitten we weer met een moeilijkheid, want ook als je bezig bent met geestelijke krachten is het altijd een acte de balance wanneer je in de stof leeft. Je weet namelijk niet precies wat

er gaande is. Je hebt maar een smalle lijn die je heel precies moet volgen, anders maak je een smak, dan gaat het niet. Dan zit je met onverwachte gebeurtenissen en vaak met met een beetje schade. De volgende regeltjes zijn misschien bruikbaar.

1. Alle kracht en alle inwerking die ik ontvang, behoort mede tot mijn wezen. Maar dat deel ervan wat ik niet kan verwerken, zal altijd vanuit mijzelf tot uiting moeten komen. Boodschappen die u ontvangt en niet begrijpt, kunt u naast u neerleggen, maar het is meestal beter als u op de een of andere manier de zaak van u afwerkt. U kunt het neerschrijven, u kunt het uitpraten, u kunt het ook proberen te zien als iets waarmee u een ander misschien tijdelijk kunt belasten, dat u het naar een ander overschakelt. Of u dat feitelijk doet is niet zo belangrijk. Het feit dat u de poging doet, betekent, dat uw eigen evenwicht wordt hersteld.
2. Er zijn buiten ons allerlei krachten - sommige van stoffelijke, sommige van andere aard - die bepalend zijn voor de invloeden die ons bereiken. Ook als wij een spoorboekje zouden kunnen samenstellen van deze krachten, dan zullen wij nooit precies weten wat ze voor ons doen, daar die krachten niet inwerken volgens stoffelijk algemene normen, maar ten dele op de lichamelijke, ten dele op de geestelijke structuur van onze eigen persoonlijkheid zijn afgesteld.

Wij moeten ons ervan bewust maken dat invloeden kunnen optreden. Wij moeten gewoon als het ware luisteren of we de trein horen aankomen. Dat kunnen we meestal het best, als we het oor op de rails leggen.

Het oor op de rails leggen wil niet s anders zeggen dan dat je regelmatig al is het maar eens per dag of eens per twee dagen, je concentreert en probeert aan te voelen welke invloeden er op dit moment in groeiende mate aanwezig zijn. Dat 'groeiende' met nadruk, want datgene wat minder aan het worden is dat interesseert ons niet, dat hebben we al voor groot gedeelte achter ons.

3. Weten we eenmaal welke invloed wij verwachten, dan gaan we daar niet over praten, maar we houden rekening met het feit, dat hierdoor ons normaal evenwicht iets verstoord kan worden. Alleen het feit, dat we weten dat dit kan gebeuren, bereidt ons voor op een snel reageren wanneer het gebeurt.

Ik heb u een paar regeltjes gegeven voor de manier, hoe u de zaak van u af kunt zetten. Als u daar echter een bewust gebruik van wilt maken (dat zijn dus twee voorwaarden), dan is dat op de volgende wijze mogelijk. Als u een kracht voelt aankomen, bewaart u uw evenwicht als is beschreven, maar probeer na te gaan of de kracht in u een zekere spanning veroorzaakt. Pas als die spanning werkelijk voelbaar is, kunt u haar richten op elk door u te kiezen doel. Doe dit nooit door de kracht een bevel te geven. Doe het altijd door een voorstelling op te bouwen en te zeggen, "Dit is het punt waarop die kracht zal terecht komen, of waar die invloed zich gaat manifesteren". Op deze manier kunt u dus naar keuze een aantal invloeden werkzaam doen worden. Misschien klinkt het allemaal een beetje duister. Want zoals al is gezegd, soms is het een balanceerstokje dat je gebruikt, soms is het een geloof, een ideaal of iets anders. Het zijn namelijk die denkbeelden waardoor je, onafhankelijk van de invloeden, een bepaalde richting een lange tijd kunt aanhouden. Als je een ideaal ziet als iets wat moet worden waargemaakt, dan zit je verkeerd. Idealen zijn niet waar te maken, anders zouden het geen idealen zijn. Maar als je een ideaal koestert omdat het je duidelijk maakt op welke manier je wilt leven, je je wilt ontwikkelen, op welke daden en gebeurtenissen je de nadruk wilt leggen, dan is het een richtlijn. Het maakt duidelijk op welke manier je de balans wilt bewaren.

Met geloof is het precies hetzelfde. Als je gelooft in een God en een goddelijke rechtvaardigheid, als je gelooft in een goddelijke invloed, een goddelijke kracht, dan is het geloof daaraan voldoende om in de feiten, ondanks alles, evenwichtig te blijven.

Nu is dit allemaal heel mooi, maar het heeft een nadeel. We zijn geneigd om een ideaal, een godsdienst enz. als absolute waarde te behandelen. Dit is niet juist. Als we kijken naar de wereld op dit moment, dan zien we ontzettend veel ontwikkelingen. Er wordt ontzettend veel gepraat. Er moet weer gekozen worden in Duitsland. In Nederland staat de regering voor vele moeilijke taken en keuzen. In Engeland is het ook al donderen. Reagan weet ook niet welk

doekje hij nu weer voor het bloeden moet gebruiken. Wat is er achter de schermen eigenlijk aan de gang? Pas als we dat begrijpen, kunnen we het wereldgebeuren beter begrijpen. Om een voorbeeld te geven.

Een groot gedeelte van de hele propaganda-oorlog die er tussen de twee belangrijkste staten rond de Atlantische Oceaan speelt, wordt bepaald door geheime inlichtingen. Er zijn geheime netten opgebouwd. Er zijn daarnaast interpretatiediensten waardoor men voortdurend meent te weten wat een ander denkt, doet of gaat doen, ook als dat niet publiek wordt gemaakt. Op deze manier speelt in de hele wereld diplomatie als anderszins de zaak zich af op een niveau dat de doorsneemers niet eens begrijpt. Laat mij weer een voorbeeld geven.

In Nederland is er op het ogenblik wat rumoer over een mijnheer Herrenberg, een Surinamer. Hij vindt dat de Nederlanders het anders zouden moeten doen. Dat is iets wat voor de Nederlanders natuurlijk onverteerbaar is. Waarom reageert die man de laatste tijd zoals hij doet? Omdat dingen, die voor hem zeer belangrijk zijn, worden bedreigd, als hij zich anders zou opstellen. Pas als wij weten welk pressiemiddel wordt gebruikt, kunnen wij beoordelen wat de betekenis is van hetgeen hij zegt en doet. Kunt u het met mij eens zijn? Zo is het in de hele wereld.

Als wij een oordeel vellen op grond van iets wat die man op een gegeven ogenblik heeft gezegd of doet, dan zeggen wij, wij weten het. Maar wij zijn dan niet meer in balans. Wij verstoren zelf het evenwicht met de werkelijkheid. Ditzelfde geldt in de internationale politiek maar ook in de economie.

Als bijvoorbeeld bepaalde ontslagen in Nederland onontkoombaar worden geacht, dan zal men zich moeten realiseren dat die onontkoombaarheid mede wordt bevorderd door het feit, dat men op dit moment - zij het via via - al van plan is een deel van de productie te verleggen naar een van de goedkope loonlanden, ook als het echte Nederlandse firma's betreft. De achtergronden kennen, dat is eerst begrijpen wat er zich afspeelt.

Hoe kunt u geestelijke achtergronden kennen? De werkelijke geestelijke achtergrond, die voor u belangrijk is, is uw eigen denken, uw eigen leven. Wat zijn de dingen die u in deze tijd het meest benauwen en waarom? Probeert u dat nu eens niet te beredeneren. Misschien vindt u dat André Hazes een grote ster is. Misschien vindt u ook dat het een kwal is, die per ongeluk kan zingen. Ik geef nu maar een voorbeeld. Ik had net zo goed een ander kunnen nemen.

Uw visie is in dit geval, geestelijk gezien, belangrijk, niet de feiten. De feiten zullen heel anders liggen dan volgens uw oordeel het geval zou moeten zijn. De manier waarop u oordeelt zegt namelijk iets over de manier waarop u reageert. Het zegt iets over uw innerlijke drijfveer die u misschien niet helemaal bewust kunt beleven of beseffen. Het zijn die innerlijke drijfveren die bepalend zijn voor onze gevoeligheid ten aanzien van kosmische krachten. Het zijn deze vaak onbewuste drijfveren die mede bepalen in hoeverre en op welk terrein wij vatbaar zullen zijn voor invloeden die uit andere werelden of sferen tot ons komen. Denk niet dat dat alleen op aarde zo is. Dat geldt zelfs voor de sferen.

Wij moeten uitgaan van hetgeen wij zelf zijn. Weet wat het wereldbeeld is. Wat zijn uw angsten, wat zijn uw begeerten. Deze dingen kunnen van het grootste belang zijn om te begrijpen wat die krachten om u heen met u doen en ook hoe u dat kunt voorkomen.

U leeft in een innerlijke werkelijkheid die sterk afwijkt van alles wat er bestaat. Er is eens iemand geweest die heeft gezegd, "Alles wat de mens denkt dat er is, is er niet omdat hij dat wat er is niet kan zien en niet kan aanvaarden en dus liever denkt dat er iets anders is". Misschien wat overdreven, maar niet geheel onjuist.

Onze wereld wordt bepaald door onze onbewuste gevoelens. De invloeden van vorige incarnaties en datgene wat ons onbewust contact met geestelijke werelden op dit ogenblik teweeg brengt, bouwen te samen onze wereld op van angst, van begeren en vormen daarmee tevens onze afstemming op elke invloed van buitenaf die ons beroert. Dit gaat zover, dat zelfs uw interpretatie van zuiver stoffelijke, schijnbaar redelijke en logische ontwikkelingen hierdoor mede wordt beïnvloed, terwijl alles wat geestelijk is of minder gemakkelijk concreet te benaderen zelfs volkomen hierdoor wordt beïnvloed en vertekend.

Weten dat het zo is, betekent nog niet dat je het kunt opheffen. Maar het betekent wel dat je, uitgaande van dit wereldbeeld en zonder te denken dat het identiek is met de werkelijkheid buiten, je dit kunt gebruiken om je eigen krachten te richten op een voor jou zo zuiver mogelijke manier. Alleen moet je dan altijd positief reageren. Positief wil zeggen wel iemand gezond willen maken, niet iemand ziek willen maken. Wel iemand troost en en rust, vrede en inzicht willen geven, maar niet proberen iemand, op welke manier dan ook, uit te schakelen of zijn levenskracht, zijn verstand of wat anders, te beïnvloeden.

Positieve reactie. Wanneer geesten u benaderen, positieve reactie. Wees blij dat het gebeurt en als u het niet begrijpt, wacht dan maar rustig af. Het is niet gemakkelijk, ik geef het toe. Maar het is wel de beste manier. Zoals het ook op aarde veel beter zou zijn, als de mensen dit hele wereldgebeuren nu eens niet aan de hand van allerlei openlijke publicaties en toespraken zouden beoordelen, maar zouden leren af te gaan op de werkelijke feiten en achtergronden, op die geheime manipulaties en deze handigheidjes die worden uitgehaald en al wat daarmee samenhangt. Dan zou je pas werkelijk begrijpen wat er aan de hand is. En dan blijkt heel vaak dat iets wat je nu veroordeelt, gezien al dat andere., eigenlijk erg goed is. En dat dingen, die je nu bejubelt, eigenlijk helemaal verkeerd zijn omdat ze bedoeld zijn als een aanloop tot het tegenovergestelde.

Als u dat in de gaten houdt, dan zult u uw eigen wereld misschien wat neutraler bekijken. U zult daardoor zelfs een acte de balance kunnen uitvoeren die anders bijna onmogelijk zou zijn zonder smak na smak te maken. U kunt leren alle beïnvloedingen uit de geest die u beroeren positief te verwerken, daarbij al datgene wat voor u werkelijk belangrijk is in en door uzelf werkzaam makend en gelijktijdig alles waar u geen raad mee weet te compenseren door het van u af te projecteren desnoods naar een andere wereld, naar een dood ding of wat u dan ook maar vindt.

U ziet het, ik heb niet zonder reden boven dit onderwerp gezet acte de balance. Het is namelijk de aloude aanduiding voor alle prestaties van koorddansers en evenwichtkunstenaars. In de moderne wereld met haar bijna stoffelijk wetenschappelijk denken, in vele opzichten met haar absoluut vertrouwen in cijfers die de werkelijkheid nooit geheel weergeven, moet je wel voortdurend je evenwicht kunnen corrigeren. Dat moeten de staten doen, dat moeten politici doen, dat moeten beampten doen, dat moeten gewone mensen doen. En als het niet mogelijk is dit op redelijke gronden te doen, kunnen we altijd terugvallen op onze gevoeligheid en ons voorbereiden op een komende storing zonder in de reactie reeds nu te reageren op feiten die nog niet bestaan, want ook dan verliezen wij het evenwicht.

Uw snelheid van reactie, geestelijk en anderszins, is over het algemeen groot genoeg. Het heeft namelijk niets te maken met uw lichamelijke reactievermogen. Mentaal kunt u doorgaans snel genoeg reageren. Geestelijk is snelheid zelfs praktisch noodzakelijk voor reactie, want de geest leeft nu eenmaal in een tijdsversnelling ten opzichte van de mens. U hoeft dus niet bang te zijn dat u uit het lood wordt geslagen. Maar u moet u voorbereiden op het behouden van uw evenwicht.

Als iedereen in de wereld daarmee bezig zou zijn, dan zou als vanzelf een verbetering van vele situaties tot stand komen. Economisch zou er ongetwijfeld nog het een en ander blijven gaan, maar het zou zich sneller herstellen. Dan zouden ook vele politieke tegenstellingen kunnen worden opgelost en tot een samenwerking komen die wél resultaten oplevert. En dan zou een schijnbaar krankzinnige machtsstrijd om dominantie over de wereld te verkrijgen misschien kunnen overgaan in het begrip dat men alleen met anderen tesamen iets kan presteren.

Ik hoop dat u dan ook bereid bent om deze balanceerkunstaanjwijzingen mijnerzijds niet alleen te beschouwen als een aardig lesje, maar daar praktisch uit zou willen putten, juist op die ogenblikken dat u zelf daarmee te maken krijgt.

Vergeet niet, de voorbeelden hebben het getoond, wanneer een maagpijn optreedt, dan kunt u daar iets tegen doen. De schuld ligt niet alleen aan uw lichaam, het ligt wel degelijk aan invloeden buiten u die optreden.

Als geesten of spoken u belagen, u kunt er zelf iets aan doen door op de juiste manier te reageren en u vooral niet uit uw evenwicht te laten brengen.

Als de wereld krankzinnig doet, dan moet u maar denken dat ze al zolang krankzinnig heeft gedaan zonder dat er veel is veranderd. Uw tijd zal het wel duren. Daarom behoeft u zich met de wereld niet bezig te houden, maar alleen met die dingen ten aanzien van en in die wereld waarmee u zelf iets tot stand kunt brengen.

Ik hoop, dat dit onderwerp voor u interessant en belangrijk genoeg is geweest. Het is in ieder geval hiermee ten einde.

HEKSEN EN TOVENAARS

In de wereldgeschiedenis is het probleem van de heksen en van tovenaars op vele verschillende manieren benaderd en verwerkt. Het is zeker dat het christelijk monotheïsme eigenlijk de eerste stoot heeft gegeven tot de vernietiging van iets dat oorspronkelijk een hele cultuur was.

Heksen waren vroeger wijze vrouwen. Tovenaars waren wijze mannen. Een wijze vrouw kende de natuur, de evenwichten in de natuur en was in staat om door middel van kruiden en ook door het gebruik van bepaalde paranormale gaven, dingen tot stand te brengen die een dokter in die tijd niet kon volbrengen. Heel veel van hetgeen zij presteerden kwam oorspronkelijk op een plaats die men nu aan de techniek pleegt toe te kennen.

Een tovenaars was over het algemeen iemand die op zijn eigen wijze geleerde was. Een deel van zijn gaven heeft ongetwijfeld gelegen in telekinese. Het vormen, tot stand brengen van materialen op een niveau dat men normaal menselijk en zelfs mechanisch moeilijk bereikte. Het is niet voor niets dat degenen, die nieuwe dingen begonnen te doen, ook in technisch opzicht magisch geschoold moesten zijn in het verleden. Laten wij als eenvoudig voorbeeld nemen de smeden.

Smeden waren magiërs. Het nu nog beroemde damascener staal ontleende zijn buigzaamheid en hardheid zeker niet alleen aan de herhaalde olieblussing, maar daarnaast ook wel degelijk aan het gebruik van paranormale capaciteiten en krachten die door een reeks incantaties, later ook verkeerd wel werklieperen genoemd, werden veroorzaakt. Hier was het product zeer goed en bruikbaar. Vooral in de strijd van de christenheid en ook om te voorkomen dat degenen die deze dingen konden vervaardigen voor tovenaars werden uitgekreten, maar ze waren het wel.

Alle oude culturen laten ons zien dat mensen, die zich bezighielden met het goddelijke, maar ook met de natuur en met bepaalde takken die we tegenwoordig wetenschap noemen, behoorden tot degenen die magisch geschoold waren. Het is niet voor niets dat men in bepaalde culturen regelmatig weer de slang aantreft. De slang, die niet alleen een symbool is van wijsheid of van de wereld, maar die in vele gevallen staat voor het geheel van de wereld en het daarin bestaande zogenaamde perfecte evenwicht der elementen, oude elementen wel te verstaan.

Heksen en tovenaars zijn een tijdlang vervolgd geweest. Nu ze weer beginnen op te komen houden zij zich mijns inziens teveel bezig met allerlei uiterlijkheden en kunstjes. Een bezwering kan op zichzelf fantastisch werkzaam zijn, maar alleen als de materiele achtergrond waar die bezwering bij hoort eveneens perfect is. Je kunt niet met spreuken en bezweringen er iets in vervangen. Je kunt alleen iets tot stand brengen op basis van bestaande waarden. Dit betekent, dat een deel van de nu ontstane hekserijen en heksenkringen eigenlijk niet bepaald erg werkzaam is. Het zijn eerder mensen, die een apart geloofje met materiële uitlaat hanteren dan dat ze werkelijk de oude wijsheid helemaal in zich opnemen. Er zijn echter uitzonderingen.

Er zijn mensen, die weer geleerd hebben dat je in een bepaalde harmonie moet staan met de natuur wil je de krachten van de natuur goed beheersen en daardoor de voor jou belangrijke aspecten tot stand kunnen brengen. Het is nog lang niet zover dat men weer begint te beseffen dat het St. Janskruid, dat op een oud kerkhof groeit en dan bij voorkeur nog bij volle

maan is geplukt, bijzonder werkzaam is. Toch is dit volledig verklaarbaar, omdat de grondsamenstelling op een oude begraafplaats nu eenmaal bepaalde afwijkingen pleegt te vertonen en het licht van de maan, gepolariseerd, een bepaalde sapdrift pleegt te veroorzaken. Bovendien is er dan nog een zwaartekracht-verstoring die dat eveneens bevordert en zo ook een verdichting van werkzame bestanddelen. Je kunt het dus rationeel benaderen. Dit St. Janskruid op zichzelf is alleen maar een agens, iets wat een werking veroorzaakt. Die werking echter beperken en op de juiste manier in de goede richting sturen, vergt geesteskracht. De bezwering die erbij hoort is meer een symbool dan dat ze feitelijk actief is. Maar ze betekent dat er een geestelijke toestand ontstaat, waardoor inwerking op het geheel van het gebeuren plaatsvindt.

Zeker er zijn tovenaars en heksen geweest die in staat waren om bijvoorbeeld astrale wezens te vormen of op te roepen. In enkele gevallen was men zelfs in staat om nog iets verder te gaan dan dit. Maar waarom dit alles verdoemenswaard te vinden? Is het misschien zo, degenen die menen de enige waarheid in bezit te hebben, zijn uitermate bang voor een andere vorm van waarheid, die bovendien zo vaag is dat ze niet gemakkelijk aangevallen kan worden en die resultaten met zich brengt.

De totale situatie waarin het heksenwezen zich op het ogenblik bevindt, is eigenlijk dat van een met licht vermaak gedulde afwijking van mensen, die geen wetenschappelijk begrip hebben. Misschien is dat maar goed ook. Toch durf ik wedden dat heel veel laboratoria veel betere resultaten zouden kunnen verkrijgen, indien daar een gedegen alchemist aan het werk zou zijn. Iemand die weet hoe hij geestelijke krachten kan verenigen met al datgene wat hij chemisch voor zich heeft. Ik ben ervan overtuigd dat menig materiaal gemakkelijker vervaardigd en beter bewerkt zou kunnen worden als men de juiste invloeden zou weten op te roepen. Invloeden die zeker natuurkundig wel te ontleden zouden zijn, maar die alleen gemakkelijk geconcentreerd en bepaald kunnen worden door de intensiteit waarmee het menselijk denken en de menselijke uitstraling activiteiten veroorzaken op een minder stoffelijk vlak.

In uw eigen wezen, in uw eigen wereld zijn zoveel magische dingen. In het katholicisme was er tot voor kort een soort bijgeloof dat het H. Oliesel in vele gevallen de genezing zou brengen. Sceptici hebben natuurlijk gezegd dat het niet zozeer het wonder was van het H. Oliesel danwel de dwaasheid van de arts die de noodzaak constateerde. Maar hoe je het ook bekijkt, dit is een magische handeling en ze kan geestelijk een grote invloed hebben op de persoon die haar ondergaat.

Het geven van een zegen door een dominee lijkt mij in vele gevallen iets waarvan de werking een wonder is dat bij sommige mensen iets uithaalt, vooral als je de dominee kent. Desalniettemin gebeurt het. Wij zien dat soms dwazen wonderen bewerkstellingen, die wijzen dan ijverig proberen weg te verklaren.

Een heks in deze dagen is iemand, die weer teruggaat naar de albezielheid der dingen. Niet dat ze alle dingen wil aanbidden als een god. Neen. Maar omdat ze gaat beseffen dat in alles leven is, alles kracht heeft die deze levensenergie personifieert en in die personificatie weet te manipuleren en op te wekken.

Een goede heks is in staat om het weer te beïnvloeden. Dat is al een oude overlevering. Kijk, dat is nu hetgeen de wetenschap nog steeds niet heeft kunnen doen. Toch is het mogelijk, want het weer is eigenlijk een samenwerking van twee tot drie elementen. Het betekent namelijk dat warmte (staande bij iets wat bij vuur hoort), water en lucht daarbij betrokken zijn. Als je het evenwicht van die elementen verandert, kun je plaatselijk en tijdelijk een verandering in de totale weersituatie veroorzaken. Zouden zeer veel mensen dit gelijktijdig en bewust doen, dan zou men zelfs voor grotere delen, zoals Nederland en misschien ook een deel van Noord-Friesland en ook Westfalen erbij, in staat zijn om het weer werkelijk te beheersen. Ik geef toe, het vergt veel energie.

Wat daarbij wordt gebruikt, lijkt krankzinnig want men werkt met bezweringen, met gezangen, met bewegingen, met de hazelroede (de wichelroede). Als het maar werkt. Waarom moeten we dan ontkennen dat het bestaat? En het werkt soms.

Misschien bent uzelf nog niet zozeer geneigd om u in de rijen van de tovenaars en de heksen te scharen. Als u het doet, dan denkt u waarschijnlijk meer aan onbeklede dansen ruggelings naar het altaar uitgevoerd, dan dat u denkt aan de werkelijkheid, aan de geheimen en aan de werkingen die erbij horen. Tot mijn spijt moet ik hier onmiddellijk bij aantekenen dat heel vaak vormen van exhibitionisme en andere hysterische kenmerken iemand tot heks hebben gemaakt in de ogen van de omgeving, terwijl de persoon in kwestie absoluut niets had, behalve zijn neiging om te doen alsof hij wat was. Maar er zijn wel echte heksen.

Op het ogenblik, dat u zich kunt concentreren op een medemens en daar kracht heen stuurt, zelfs als u daarbij niet gebruik maakt van bewuste processen, bent u een heks. Op het ogenblik, dat u in staat bent bepaalde dingen te voorzien of te beïnvloeden zonder daarvoor stoffelijke invloeden direct te gebruiken, bent u een tovenaar. U zult dat meer doen dan u zelf beseft.

Eens was er een wetenschap die inhield, dat buiten de bezieling van alle dingen er bovendien een groot aantal entiteiten bestaan, die later werden omschreven als de geest, de ziel en de eerste dienaar, de geest der geesten van bepaalde planeten. Dat is allemaal heel mooi, maar het gaat hier om personificaties.

Die personificaties betekenen geestelijke krachten die op een niveau bestaan dat menselijk, en zeker astronomisch, niet zonder meer constateerbaar is. Die krachten kunnen met elkaar worden verbonden. Er kan een evenwicht mee worden bereikt. Dientengevolge is het juist hanteren van de, op zichzelf misschien krankzinnig klinkende, namen als Sasalech, Uolbech e.d. en het hanteren van krachten door middel van symbolen en voorstellingen vereist.

Er zijn veel mensen die juist tegen dit hanteren van symbolen als werkelijkheid bezwaar maken. Ik zou hen erop willen wijzen, dat bij vele apparaten met batterijen die tegenwoordig worden gebruikt op de batterijen een plus-teken en een min-teken zijn ingegrift. Dit zijn symbolen. Maar deze symbolen bepalen wel hoe men, om het goede resultaat te bereiken, de juiste handeling moet verrichten. Symbolen als de namen van planeetgeesten e.d. zijn soortgelijke aanwijzingen.

Wanneer je ze hanteert, dan heb je het niet over een persoonlijkheid zonder meer. Je hebt te maken met een positieve en een negatieve fase. En als deze op de goede manier worden gekoppeld, dan ontstaat er stroom, een werking. Daarmee kunnen dan zaken worden geactiveerd die zonder deze stroom en werkingen absoluut niet actief zouden zijn.

Een tweede geheim van de magie is ongetwijfeld dat van de astrale wereld. Een astrale wereld omvat niet alleen een menselijk astraal, een astraal dubbel of een astrale schil. Overal waar leven is, zelfs van de meest nederige vorm, waaraan enig bewustzijn kan worden verbonden of waarmee zich een geestelijk bewustzijn heeft verbonden, bestaat een astrale werking, een astrale kracht. Deze astrale kracht nu is niet zo verdicht en zo sterk dat er botsingen behoeven te komen als je twee verschillende krachten bij elkaar voegt. Je kunt daarmee een aantal processen laten verlopen, vergelijkbaar met bijvoorbeeld osmose. Je kunt als het ware door het filter van het bewustzijn twee stoffen in elkaar laten overgaan en daardoor de kracht van het ene niveau naar het andere overbrengen. Je bent in staat om bijvoorbeeld de activiteit en kracht die er in een berg zit, een berg waarin een bewustzijn zich heeft gevestigd, te hanteren en te gebruiken om daarmee de groei te bevorderen van planten in de buurt.

Maar evengoed kun je ze gebruiken om een telekinese tot stand te brengen en daarmee een stenenregen of dergelijke dingen te veroorzaken. Het weten dat die kracht er is en in staat te zijn om een symbool te vinden dat voor jou identiek is met deze kracht is in de astrale wereld bepalend voor het vermogen om die kracht te manipuleren.

Er zijn tegenkrachten. Veel van wat men in oude tijden demonen noemde en djinns en dergelijken zijn alleen maar astrale vormen. Het zijn nog niet eens wezens. Deze astrale vormen dragen vaak in zich een kracht van een ander niveau van bestaan, van een bepaalde sfeer, hetzij licht, hetzij duister. Als er een juist besef van het astrale niveau optreedt, ben je in staat - ongeacht de inhoud (dus het bewustzijn dat zich vestigt in de astrale vorm) - die vorm te manipuleren. Zeker zal het inwonend bewustzijn dan proberen dit tegen te gaan, tenzij je daarvoor een zekere energie ter beschikking kunt stellen aan dit bewustzijn.

Veel van de magie in de astrale wereld is eigenlijk niet veel meer dan het bepalen van astrale materie in haar vorm en werking zonder meer of het afsluiten van een soort ruilovereenkomst, waardoor gevormde astrale materie tijdelijk voldoet aan je behoeften en verlangens. Daarvoor wordt door jou aan die astrale materie een hoeveelheid kracht toegevoegd, die je op je eigen niveau hebt kunnen verzamelen.

Zo is het verklaarbaar dat men demonen kan zenden. Daarbij is de demon niet een vaststaand wezen. De demon, die je oproept is een symbool voor een bepaalde situatie en eventueel een bepaalde bewustzijnsvorm. Het is precies hetzelfde of je vraagt, is er een dokter in de zaal? Op het ogenblik dat het contact is gelegd, zal de bestaande procedure voor de tovenaars of voor de heks betekenen dat hierdoor als vanzelf de overeenkomst wordt vastgelegd.

U weet ook dat bij heel veel heksen en tovenaars een groot aantal symbolen wordt gebruikt. Niet alleen dat ze gebruik maken van de bekende zaken als geestenzwaard, geestendolk, toverstaf, maar er zijn er ook bij die gebruik maken van het zilveren hamertje (zeer waarschijnlijk van Germaanse origine). Anderen gebruiken weer een soort kleine scimitar, een gebogen mes in miniatuur uitvoering. Er zijn er ook die een hoefafdruk gebruiken. Zo zijn er duizend-en-een symbolen.

Die symbolen op zichzelf hebben natuurlijk niets te zeggen, maar ze zijn een lange tijd in het bewustzijn van een groot deel van de mensheid de uitdrukking geweest van een bepaalde situatie. Van een evenwicht dat tussen astrale, eventueel verdergaande krachten, en de oer-elementen van de aarde tot stand was gekomen. Het symbool is de uitdrukking van een toestand en kan daardoor worden gebruikt om die toestand op te wekken.

Nu zal het u ook duidelijk zijn waarom men bepaalde pentagrammen e.d. pleegt te produceren bij bezweringen. Altijd weer omdat ze uitdrukking zijn van iets wat al lange tijd in het aardbesef heeft bestaan en daardoor tevens tot uitdrukking werd van een bepaalde toestand of werking.

Er zijn veel mensen die zeggen, heksen en tovenaars, dat is allemaal maar gekheid. Of ze zeggen, het is uit de duivel. Maar waarom gelooft men wél dat de doop een verandering van toestand brengt? Ik geloof dat een beetje met gewijde as en zout verontreinigd water nu niet direct de aanleiding behoeft te zijn tot een enorme geestelijke verandering. Daar zegt men dan van, het is een symbool. Inderdaad. Van het symbool wordt verwacht een inwerking te hebben waardoor de geest of de ziel van de persoon die wordt gedoopt een totaal nieuwe toestand bereikt en totaal nieuwe mogelijkheden verkrijgt. Maar wat is dat nu anders dan wat een tovenaars of een heks doet? Ik vraag mij wel eens af of de grootste tovenaars en heks niet degene is die het ontkent, omdat zij voortdurend met symbolen werken dat anderen zijn gaan geloven dat het werkelijkheid is en zo door de symbolen verschijnselen kunnen worden veroorzaakt.

Het zou mij te ver voeren om al mijn meningen daaromtrent te spuien. Dientengevolge ben ik zo vrij mij te beperken tot enkele korte gegevens ten aanzien van de hedendaagse stand van tovenarij en hekserij, ofschoon men het liever samenvat in het Engelse woord witchcraft.

Er is op het ogenblik een toenemend aantal mensen dat zich weer bezighoudt met deze oude kennis. Onder degenen, die zich niet met de uiterlijkheden maar met de innerlijke en esoterische geheimen daarvan bemoeien, komen er steeds meer mensen die in staat zijn om op grond daarvan niet redelijk verklaarbare fenomenen te veroorzaken ofwel een ander verloop van redelijk verklaarbare fenomenen tot stand te brengen dan verwacht kan worden.

Het aantal heksen en tovenaars op de wereld neemt weer toe. Dat is te begrijpen. In een tijd dat de zogenaamde zekerheden van de vele godsdiensten steeds meer blijken te falen en dat de materialistische benadering van het bestaan steeds grotere onzekerheden en raadsels oproept, grijpt men terug naar de oude elementen, naar de oude bezielde wereld waardoor men - uitgaande van geestelijke geheimen en geestelijke zekerheden - nieuwe resultaten kan verkrijgen.

Het aantal heksen op deze wereld, daarbij niet gerekend degenen die alleen tot een ritueel heksendom behoren, bedraagt op het ogenblik ongeveer 4 miljoen. Het aantal tovenaars is

minder en zal waarschijnlijk nu over de gehele wereld gerekend (de zogenaamde professionele tovenaars van Afrika uitsluitend) 700.000 bedragen. Hun aantal neemt per jaar gemiddeld met 10 tot 15 toe. Dit wijst erop dat een nieuwe cultuur, waarin geestelijke waarden en krachten een steeds grotere rol gaan spelen, zich ook langs deze weg in de wereld aan het ontplooiën is. Ik meen, dat het zo goed is. Per slot van rekening, gelovend in een God en in een goede kracht, zie ik niet in waarom wij daadloos ons moeten onderwerpen aan de willekeur die daarin schijnt te schuilen, als ons gelijktijdig innerlijk de mogelijkheid is gegeven van deze kracht gebruik te maken. Ik kan niet inzien waarom men op deze wereld zich zou moeten overleveren aan allerlei zogenaamde redelijke benaderingen als achter die rede een veel grotere bron van energie is gelegen.

Het aantal actieve grote heksenkringen (ik heb het dus niet over de covens of de kleine kringen) op aarde is op het moment 17. Het betreft hier kringen die tenminste 6 à 7000 leden hebben met enige kennis van het door mij aangestipte. Deze kringen blijken zich steeds meer te bewegen in de richting van een directe beïnvloeding van zowel klimaat als van bepaalde ontwikkelingen. Zij houden zich verre van krijgsgeweld, van oorlogsdreigingen en bewapening. Zij houden zich ook ten dele (er zijn 3 kringen die anders reageren) verre van alle industriële benaderingen en ontwikkelingen. Zij proberen terug te gaan naar de natuur, niet door het heden te verwerpen, maar door daar een nieuwe waarde aan toe te voegen.

Een laatste opmerking. Gezien de grote aantallen mensen die daar reeds nu bij betrokken zijn, de wijze waarop een ieder die dergelijke kennis in zich heeft verworven, verbonden blijft met alle anderen, lijkt het mij dat er een eenheid aan het ontstaan is, een ongekende vierde macht, wier invloed in de komende jaren zeer sterk zal toenemen. Over een 50-tal jaren mogen wij aannemen dat er sprake zal zijn van vele miljoenen heksen en enkele miljoenen tovenaars. Dit zou betekenen dat er een geheel nieuwe en actieve kracht op aarde is geboren. Een kracht, die nooit kan ingaan tegen de bestaanswaarden zoals ze worden bepaald door de vier elementen en die ook nooit in staat zal zijn te vernietigen zonder gelijktijdig op te bouwen.

Dit maakt een ontwikkeling in deze tijd zeer belangrijk. Of u er zelf ooit iets van zult merken of weten? Er is geen antwoord op een dergelijke vraag. Het ligt zeer sterk aan hetgeen u bent, aan hetgeen u kunt en vooral aan hetgeen zich innerlijk in u ontwikkelt. Hoe dan ook, uw wereld zal, nog voordat u naar een andere wereld overgaat, voor de meesten van u de kenmerken ervaren van een nieuwe, vreemde en ongeziene kracht, die gaat ingrijpen. Juist daar waar de zuiver materiële en te eenzijdige geloofsbenadering van deze tijd een enorm vastlopen van de menselijke ontwikkelingen zal veroorzaken.

TROOST

Wanneer ik bedroefd ben en ik beseft dat ik in mijn bedroefdheid niet alleen ben, dan voel ik mij al getroost. Troost is eerder de aanvaarding van je lijden, een begrip daarvoor, een zeker houvast in je eigen onbestemdheid, dan dat ze een feitelijke werking of kracht betekent.

Als wij kijken naar een wereld waarin zo ontzettend veel gebeurt, dan voelen wij ons soms wanhopig. Als wij dan omhoog schouwen en beseffen dat er andere krachten en werelden zijn, dat er na dit leven een ander leven zal volgen, dan voelen wij ons ook daardoor getroost. Troost laat ons inzien dat hetgeen waardoor wij lijden, hetgeen waarover wij in droefenis gehuld zijn, van voorbijgaande aard is en onbelangrijk. Troost is de stimulans tot leven, daar waar je door eenzijdigheid van gevoelen en denken verdoofd meende te zijn, dat het leven geen zin had. Troost geven aan een ander is een ander een helpende hand reiken, opdat hij zijn eigen weg kan vervolgen. Getroost worden is altijd weer het terugvinden van krachten die je wel hebt bezeten, maar die je tijdelijk had vergeten.

Daarom, troost hen die bedroefd zijn, opdat zij zichzelf hervinden. Aanvaard de troost van anderen, omdat zij, in hun pogingen om u te helpen, u misschien die ene stimulans kunnen

geven waardoor u verdergaat. En als u geen troost weet te vinden in uw wereld, kijk diep in uzelf en zoek naar het licht dat daarin schuilt, want daar vindt u een zekerheid van eeuwig zijn, van niet beperkt leven. Deze op zichzelf is voldoende om het gebeuren in de tijd wat minder zwaar te nemen en wat vreugdiger uw weg verder te volgen, ongeacht datgene wat ze u soms te dragen geeft.

SIGARET

Fel begeerde witte staaf, verkrinkelend in rook en vullend 's mensen wezen met vieze zwarte smook.

Wat zijt gij eigenlijk anders dan begeerte, ontketend in het zijn, brengend slechts ziekte, moeite en pijn?

Begeren, de lust, de honger ongestild, zij doen u voortbestaan, maken u tot wrede werkelijkheid, wat waan moest zijn in tijd.

Sigaret, gij zijt een beeld van 't zonderlinge spel dat de mensheid speelt met de oneindigheid.

Mensheid, in begeren niet vragend wat belangrijk is, maar nemend wat zij krijgen kan, opdat zij eindelijk vol, zich zeggen kan "Straks grijp ik het begeren weer hernieuwd."

Begeren blijft, maakt 't denken dol, verterend soms een heel bestaan. En toch, wat is de zin? Wat blijft, als de sigaret in rook is opgegaan? Slechts louter as.

Zo is het onbeheerst begeren dat in een mens soms leven kan, kracht, die verteert tot as in 't ik, niet meer.

Toch vindt uit het begeren, misschien de mens zichzelf weer, om te beseffen wat de werkelijkheid kan zijn.

Nemend wel, maar meester van 't begeren, wat het ogenblik u biedt.

En toch verwerpend wat niet past, opdat niet in het niet, maar in het licht het ik ontwaakt.

Zo, sigaret, wanneer de wilskracht eens uw keten heeft geslaakt, zijt gij symbool van menselijk zijn, dat heersend opwaarts stijgt.

LES 6 - NADEREND ONHEIL

Er is een eigenaardige ontwikkeling in het droomleven van heel veel mensen in deze dagen. Veel mensen dromen bijvoorbeeld dat ze ergens heen op weg zijn. Ineens verandert er iets en zonder dat ze er iets aan kunnen doen gaan ze een andere richting uit en staan ze bijvoorbeeld voor een rivier die ze niet kunnen oversteken, omdat het water snel stroomt en van alles meevoert. Of ze staan misschien voor een zee die dreigt het strand en zelfs de kade te overstromen. Dit is maar een voorbeeld, want er zijn natuurlijk veel dromen die een ongeveer gelijke betekenis hebben.

Wie dergelijke dromen probeert te analyseren, komt tot de conclusie dat deze mensen een gevoel van naderend onheil hebben of dat ze het gevoel, hebben het stuur te zijn kwijt geraakt. Ze weten niet precies waar ze naar toe gaan. Dit zou kunnen samenhangen met een groot aantal ontwikkelingen die we op deze wereld hebben gezien. Om een typisch voorbeeld te geven van de vreemde zaken die er gebeuren.

In Australië zijn er enorme bosbranden geweest. Op het ogenblik zijn er in bepaalde kustgebieden van Australië, en zelfs hier en daar in het binnenland, overstromingen en dit in gebieden die soms vlak bij elkaar liggen en soms praktisch in elkaar overgaan.

Andere gevallen die typerend zijn. Uitbarstingen van vulkanen brengen nu, voor het eerst sedert ik weet niet hoeveel jaren, allerlei luxe huizen in de buurt in gevaar. En als het luxe huizen zijn, dan tellen die extra. Al die verschijnselen op zichzelf zijn echter bijkomstig.

Wij leven nu in een jaar waarin eigenlijk niet zoveel werkelijk gebeurt. Het is meer de voorbereiding die wordt getroffen voor datgene wat zo dadelijk moet komen. Dat kan liggen op het gebied van politiek (oorlog en vrede), het kan evengoed liggen op het gebied van de economie en zeer zeker ook van het natuurgebeuren, maar het gebeuren ook in de mens zelf.

Wanneer je op een punt staat vanwaar je eigenlijk de keuze niet meer kunt overzien en blindelings moet kiezen, dan heb je de neiging om in te houden, om stil te staan. Dan probeer je te maskeren dat je de moed niet hebt om een beslissing te nemen.

Dit is kenmerkend voor het gedrag van staatslieden en zakenlieden in iedere tijd. Maar het is even kenmerkend voor de situatie in menig mensenleven. Je staat op een punt dat je niet meer weet welke mogelijkheden er nog voor je bestaan. Je hebt wel een paar illusies, maar je ziet ze niet werkelijk in de toekomst liggen. Je wilt er dan eigenlijk maar niet aan beginnen. Je bent een beetje bang. Misschien zou je het kunnen omschrijven als een toenemende angst voor de consequenties en toestanden in het heden.

Als ik die dromen zo bekijk dan denk ik, er zijn toch heel wat mensen erg gevoelig geworden. Het ziet er op het ogenblik toch niet zo slecht uit. Aan de enorme verhoging van de olieprijs schijnt enigszins een einde te zijn gekomen. De economie loopt dan nog wel niet aan, maar aan de andere kant zijn er veel onbekwame bedrijfsvoerders langzaam maar zeker failliet gegaan - al dan niet fraudulent - en er is een kans dat er nieuwe ondernemingen ontstaan. Dat er nieuwe wegen worden gevonden. Het is niet allemaal zo somber als het er wel uitziet. Maar wat steekt er achter?

Het is niet alleen het probleem van de atoombom. Moeten er wel of niet raketten staan in Nederland? Daar kun je over vechten tot je een ons weegt, je komt er geen cent verder mee. Of je moet natuurlijk verstandig zijn en redeneren, hoe het ook loopt, of wij ze wel hebben of niet, het slagveld tussen twee grootmachten zal altijd in Europa moeten liggen. Als je je dat realiseert, maak je je niet zo druk of er nu wel of niet een raket wordt opgesteld, maar je vraagt je af waar het gezonde verstand is gebleven.

Ik wil nu niet overdrijven, maar in een tijd dat er per levende mens op aarde aan explosieve kracht op het ogenblik gemiddeld tussen de 2000 en 5000 ton TNT beschikbaar is om hem te

vernietigen, dat vind ik dat toch wel een beetje eigenaardig. Misschien voelen de mensen die spanning aan. Ik heb eerlijk gezegd ergens een tendens aangetroffen die bepalender lijkt voor dit alles. Wat valt namelijk op?

Men probeert op allerlei gebieden angstvallig alles terug te schroeven naar het oude. Men wil niet meer vooruit, men wil terug. Of u nu kijkt naar de verschillende regeringen of u kijkt naar Thatcher, Lubbers of Reagan het komt op hetzelfde neer. Wat dat betreft, zult u in Duitsland ook nog wel eigenaardige verschijnselen zien.

De denkwijzen, die in het verleden zo ontzettend veel ellende hebben gebracht, het imperialisme, maar net zo goed ook het fascisme, herleven overall. De kreet om bescherming, om tolmuren e.d. wordt steeds luider. Overall zijn de mensen bezig om de zaak terug te draaien. Ze beseffen echter niet dat dit niet kan, althans ze willen het niet toegeven.

Wij kunnen niet terug, uit een voor 30% geleide maatschappij naar een maatschappij, waarin werkelijk een volledige vrijheid herontstaat zonder dat de mens verandert. En als je de mens en de instellingen van de mens wilt behouden zoals ze zijn, dan kun je niet terug naar die vrijheid, dan kun je niet naar grotere verantwoordelijkheden terug, dan kun je geen zekerheden verminderen. Dat is iets waar ze nog wel achter zullen komen.

Ook niet door grote opstanden. Grote opstanden verwacht ik zeker niet, aangenomen dat alle gunstige ontwikkelingen die tot nu toe zijn geconstateerd, blijven voortbestaan, voor het jaar 1985. Dan denk ik wel dat er hier en daar een oproertje, een gevechtje, een brandje e.d. zullen zijn. Tot die tijd denk ik niet dat de zwijgende meerderheid plotseling haar stem zal verheffen. Die brengt ze alleen maar uit en waarschijnlijk op de verkeerde.

Deze mensen die terug willen, beseffen niet dat de gevaren die in deze tijd door de mens zelf zijn geschapen niet zijn terug te draaien. Om een eenvoudig voorbeeld te geven. Automatisering is een noodzaak geworden voor productie wil men nog in staat zijn te concurreren. Dus hoe meer je naar een vrije markt wilt toewerken, hoe meer je automatisering noodzakelijk zult vinden. Maar automatisering vraagt technieken, vraagt kennis, maar ook een mentaliteit die aanmerkelijk afwijkt van hetgeen er in het verleden heeft bestaan. Je kunt proberen terug te draaien naar de tijd dat de soldaten elkaar nog in de ogen konden zien, voordat ze een geweer afschoten. Maar ik denk niet dat je dat voor elkaar krijgt, want er staan voor kapitalen aan voor een deel zelfs automatisch functionerende wapens en aan op afstand geleide wapens. Die kun je ook niet ineens wegvagen. Je kunt niet terug naar de oude strijdsituatie, naar de oude oorlogsituatie.

Op dezelfde manier kun je ook niet terug naar een politieke situatie waarin de mensen eenvoudig vertrouwen en geloven en dan meelopen. Want ook hier heeft er een ontwikkeling plaatsgevonden. Vroeger waren de beloften die men deed veel minder expliciet en luidruchtig dan in deze dagen. Vroeger geloofden de mensen ook meer in de goedwillendheid van degenen die de beloften deden. Nu echter is er, zeker tegen een groot gedeelte van de politiek en het ambtenarenbestel, een toenemende mate van wantrouwen. Dat wantrouwen kun je niet wegnemen door de instantie weer naar de oude vorm terug te leiden. Dat wil zeggen dat het functioneren daarvan nog steeds even moeilijk blijft en dat je toch weer met dwangmaatregelen moet komen of dat je per decreet moet gaan regeren.

De mensen die dat aanvoelen, voelen ook aan dat zij nu niet in staat zijn om het werkelijke verloop van zaken - of dat nu is een kwestie van meer werk, het behoud van bepaalde rechten danwel een tegen houden van de overgang - te kunnen afdwingen. Zij kunnen geen invloed uitoefenen. Vandaar het keerpunt dat we steeds weer krijgen.

Men is op weg, meestal naar huis, naar geborgenheid en dan ineens breekt de zaak af. Ineens wordt men bewogen. Men denkt dat men in de een of andere tram of bus zit of op de een of andere autoweg en voor men het weet blijkt de lijn anders te lopen, blijkt de autoweg een niet gekende bocht te maken en men gaat plotseling in een heel andere richting. Men weet niet waar men aan toe is. Men voelt dat een verandering noodzakelijk is, maar men weet niet welke. Daarnaast is er een toenemende hopeloosheid, een gedogen van de ellende, zou ik haast zeggen.

Als je nu al die gevoelens samenvat en je gaat uit van een gemeenschappelijk bewustzijn, dan zullen de mensen elkaar in deze richting waarschijnlijk in de komende tijd sterk gaan beïnvloeden. Maar hoe hopelozener de mens wordt des te redelozener hij zal worden, dat is duidelijk. Als men niet meer weet hoe te beslissen, dan zijn er misschien nog een paar mensen die kruis of munt gooien (deze kant of die kant), maar de meesten wachten gewoon tot er iemand komt en dan sjokken ze achter hem aan. Ik denk dat daardoor eigenlijk het gevaar voor dit jaar en het komende jaar in de mens wordt gespiegeld als een meegesleurd worden omdat je zelf geen richting durft kiezen.

Nu weet ik wel dat dit niet bepaald esoterisch is, maar we zitten wel aan de grens van het paranormale. Je kunt de zaak compenseren. Die compensatie wordt moeilijker naarmate de mens pessimistischer is. De geest kan proberen om wat blijmoediger denkbeelden te stimuleren. Wij kunnen daarbij proberen om een soort halfgeestelijke stofzuigers te gebruiken. Er zijn luchtgeesten, die het vermogen hebben om ook een bepaalde mate van astrale verontreinigingen in zich op te nemen en te verwerken d.w.z. om te zetten in voor de mens weer zuivere impulsen. Nu is de verontreiniging op het ogenblik erg groot, maar je kunt een deel daarvan ongedaan maken. Uit de geest wordt er veel gedaan, maar wat doet de mens?

De mens moet kiezen en hij weet niet welke keuze hij moet maken. Aan de ene kant is daar je eigen ik, je eigen welzijn. Dat kun je vertalen in je baan, maar net zo goed in toch met vakantie gaan, toch een nieuwe televisie kopen of toch Compact Disc spelen. Men wil dus vasthouden aan allerlei ideeën, allerlei gewoonten, allerlei neigingen. Dat is niet mogelijk. Iedereen voelt dat het niet mogelijk is, maar doet toch nog alsof, al is het maar via een bankcrediet. Maar dat gaat niet oneindig door, dat kan niet. Dus zal die mens zijn houding moeten wijzigen en in welke richting?

In de eerste plaats zal hij zich meer bewust moeten zijn van die dromen, maar ook van al die andere vreemde impulsen die ineens opkomen, van die vreemde boodschappers die ineens in je kamer ronddwalen zonder dat je weet waarom, van die eigenaardige lichtverschijnselen of die wolkjes van extra donker in het duister die je soms tegenkomt.

Je moet gaan begrijpen dat je leeft in een wereld waar in deze tijd geestelijke invloeden bijzonder sterk zijn. Je moet je ervan bewust worden dat je eigen gevoeligheid als mens in deze tijd aanmerkelijk is verhoogd. In de vorige les hebben we zelfs gezegd met welke percentages ongeveer. Wat kunnen we dus doen?

Alle indicaties die we ontvangen, interpreteren wij vanuit onze huidige mentaliteit en standpunt. Door dit te beseffen zien wij dat er bij ons bepaalde zaken duister zijn en dat andere lichtend zijn. Wij zien dat we bevangen zijn door een illusie van hulpeloosheid. Zolang wij ons eigen ik en gedrag blijven projecteren in een totaliteit zullen wij niet in staat zijn om daar iets aan te veranderen. Daarom moeten we eigenlijk, in plaats van schaalvergroting, schaalverkleining toepassen, als het gaat om eigen werken en eigen belangstelling.

Wij moeten kijken naar die punten waarop we zelf de meeste invloed denken te hebben, daar waar we zelf het meest kunnen doen. Die zaken moeten we aanpakken. Niet van God zegene de greep, maar eerder vanuit het standpunt, het interesseert mij niet wat er gebeurt, als er maar iets gebeurt. Ik wil zelf een verandering tot stand brengen om mij te onttrekken aan die toenemende verstarring, die onvrijheid waardoor ik het slachtoffer werd van onbekende machten en onbekende massaliteiten.

In de tweede plaats moeten we ons bewust worden van de krachten in onszelf. Daarover hebben we al zoveel gezegd dat ik niet geloof dat het nodig is dat ik daarop nog speciaal moet voortborduren. U heeft kracht in uzelf. U moet haar gebruiken. Hoe doet u dat? Door erop te vertrouwen dat die kracht er is. Hoe zekerder u bent dat u zin en betekenis heeft, hoe onbelangrijker het wordt dat veel wat er buiten u is, betekenisloos blijft. Dan gaat het niet meer om al die verschijnselen - of ze nu menselijk zijn, economisch, politiek of paranormaal - die u niet kunt begrijpen. Het gaat om de paar punten die u wel kunt begrijpen. Gebruik daar die kracht.

Probeer nooit in het wilde weg met die kracht iets te doen. In negen van de tien gevallen loopt het verkeerd af. Maar waar u een doel ziet en heeft erkend, daar kunt u die kracht wel

gebruiken en daardoor kunt u ook paranormaal een grote invloed op het gebeuren in de wereld gaan uitoefenen. Niet omdat u de hele wereld kunt beïnvloeden, maar omdat u een heersende tendens kunt breken.

Dan is daar nog de vraag, kan ik paranormale kwaliteiten ontwikkelen? De ontwikkelingscentrale is helaas wegens technisch defect voorlopig gesloten. U heeft paranormale kwaliteiten. En of u die van een negatief naar een positief weet om te toveren dat ligt voor een groot gedeelte aan uzelf. In deze dagen zijn er zoveel bijzonder intense krachten en invloeden dat u zich er bijna niet aan kunt onttrekken al zou u het weten en willen.

Die krachten werken op u in. Dan wordt u geconfronteerd met zaken die ongewoon zijn. Accepteer dat ongewone nu maar, inclusief die vreemde denkbeelden die u krijgt, die vreemde illusies die opkomen, die vreemde prikkelingen, de kilte, de warmte die u voelt en zeg tegen uzelf, nu ja, dat is er nu eenmaal. Wat kan ik doen en wat wil ik doen? Op deze manier zult u, wat u aan paranormale vermogens heeft, bijzonder sterk kunnen ontwikkelen in deze periode.

Heeft het zin? Ja ik weet niet of dat is uit te leggen. Het is in vele gevallen ook vervelend. Kijk, als u iemand ziet die praat over de politieke noodzaak en u leest zijn gedachten af, dan heeft u twee, meestal verschillende, versies. Dan zou het u nog moeilijker worden om te beslissen wat er gaande is. Want de man moet zich enerzijds aan zijn woord houden en anderzijds, wat hij denkt maakt toch wel weer duidelijk op welke manier hij het liefst zou handelen, maar niet wat hij kan doen.

Als je plotseling een visioen krijgt van een toekomstbeeld - nabij of wat verder weg - dan kan het zijn dat je daar brandende gebouwen ziet. Maar er is nu toevallig dat oude gekraakte hotel dat ontruimd is en dat nu op raadselachtige wijze opeens in brand staat. Wat je ziet als brandende steden is een oud onbewoond gebouw.

U ziet ineens een taaie massa komen aandrijven. De hele zee is besmet, het hele strand zit onder de olie. Het is mogelijk. Maar het kan ook zijn dat u bij een strandwandeling zelf in de teer trapt. Er is geen direct verband tussen de beelden en het werkelijke gebeuren, wil ik maar zeggen.

U kunt misschien zien dat er ergens op aarde een enorme explosie plaatsvindt, maar u kunt niet zeggen of dat de volgende week, het volgende jaar of misschien de volgende tien eeuwen zal vergen, voordat het waar wordt. Daarom is het met die voorspellende dromen beter om u er niet teveel mee bezig te houden. Ze maken wel duidelijk wat u op dit ogenblik aanvoelt.

Dit aanvoelen heeft te maken met het totaalbewustzijn. Niet met het bewustzijn van een paar mensen, maar het bewustzijn van alle mensen, van zeer veel geslachten. Dat gaat misschien wel terug tot vóór Christus. Daaruit trekt u de conclusie en daardoor zoekt u in de tijd een moment dat daar een bevestiging van is. Dat is natuurlijk wel waar, dat zal wel eens gebeuren of gebeurd zijn, maar u kunt er in het heden niets mee doen.

Wel kunt u iets doen met het besef dat u het gevoel heeft dat rampen mogelijk of waarschijnlijk zijn. Dat wil zeggen dat u tegen die rampen in moet gaan. Dat kunt u het beste doen door gewoon uw medemensen te helpen een beetje gelukkiger te zijn, of door een zieke te genezen, een mens te troosten, een klein beetje positief op te treden tegen anderen en anderen ook niet zo snel te veroordelen. Dan doet u veel meer dan met het verkondigen van een visioen dat in 99 van de 100 gevallen nooit verwerkelijkt zal worden.

Misschien hoort u stemmen. Ook dat komt vaak voor. Maar welke stem hoort u? Soms denk je dat je ze kent. Maar ken je ze wel zeker? Neen, dat is heus niet dominee Bodaan die doorkwam en het is ook niet Ome Keesie. Het zijn stemmen. Wat je hoort zijn boodschappen. Boodschappen kun je alleen ontvangen omdat je zelf daarmee op dat ogenblik harmonisch bent, anders blijven het vage zaken. Naarmate de stem duidelijker wordt en duidelijker wordt gekarakteriseerd, ben je ergens meer in harmonie met hetgeen in de boodschap bevat ligt. Dat wil niet zeggen dat de boodschap juist is. Het wil wel zeggen, dat je hier een stem voelt geven aan zaken die voor jou innerlijk waar zijn of waar je innerlijk voor vreest of op hoopt.

Als u ze vreest, dan kunt u uw kracht gebruiken om dit op te heffen. Er is geen boodschap die zonder enige twijfel, en juist, zaken bepaalt, zolang u nog enige invloed kunt uitoefenen. Dan

is de zekerheid maar zeer betrekkelijk. Het is hetzelfde alsof iemand tegen u roept, kijk uit, daar komt een auto. Zou u doorlopen, dan zou u worden overreden. Zo een waarschuwing kan u net in staat stellen om stil te blijven staan voordat dat gevreesde gebeurt. Hoogstens krijgt u een vrome zegenwens van een verstoorde chauffeur naar het hoofd. Dan komt het toch eigenlijk allemaal op jezelf neer en niet op een ander.

Het is prettig aan te nemen dat Jezeke het zal doen. Maar Jezeke heeft ook zoveel te doen. Het is heel prettig aan te nemen dat God het wil, maar je weet het toch nooit zeker. Je weet maar een ding zeker, elk gevaar dat je ziet of voorziet betekent je mentaliteit zo te wijzigen dat dit gevaar, voor zover het jou betreft, zo ver mogelijk van je wordt afgewend.

Als er iets is wat je heel erg belangrijk vindt, niet alleen voor jezelf maar ook voor anderen, en je hebt het gevoel dat dat misschien waar kan worden, dan moet je alles in het werk stellen, waardoor dat iets dichterbij komt. De waarschijnlijkheid is dan groter. Op deze manier kun je, ook in een zo verwarde tijd als de huidige, te maken krijgen met een positieve invloed, een positieve factor.

De mensen zijn nog helemaal niet verslagen. De atoombom zal niet dadelijk barsten. Je kunt dat zeker niet voorkomen door degenen die er zich mee bezighouden hetzelfde toe te wensen, namelijk dat zij zullen barsten. Dan moet je gewoon in jezelf een kracht vinden waardoor je zegt, nee.

In dit verband is het misschien interessant om even na te gaan hoe vele christenen op dit ogenblik hun eigen houding proberen te bepalen, onder meer ten aanzien van atoombewapening. Het is een tendens die al ongeveer 8 maanden loopt. Het hoogtepunt is volgens mij nog niet bereikt. Dat wordt pas bereikt in de nieuwe beslissingen en bekendmakingen vermoedelijk in september / oktober a.s.

Wat betekent christendom? Het betekent het volgen van de weg van de Christus. Wat heeft Jezus gezegd? Heeft hij gezegd, neem maar vast een knuppel mee voor het geval dat er iemand is die je op de linker wang wil slaan? Of heeft hij gezegd, als ze je op de linker wang slaan, keer de rechter toe. Let wel, hij heeft niet gezegd dat je onrecht moet doen of onder dwang moet gedogen. Hij heeft wel gezegd, dat je een ander niet mag doden, dat je hem onder geen enkele omstandigheid iets mag aandoen. Zelfs Petrus, die met het zwaard zijn meester wil verdedigen - en wat is er een hoger doel dan het verdedigen van Jezus - krijgt op zijn kop omdat hij het zwaard trekt tegen Malchuse. Realiseer u dus wat er gaande is.

Het christendom staat op het ogenblik voor een keuze. Is het christendom in feite een politieke beweging die, zich beroepend op Gods wil en goedkeuring, daardoor meer macht moet vergaren of is het christendom het volgen van de weg van Jezus, die men zegt te vereren, als God te zien en na te volgen in alle opzichten? Het antwoord is duidelijk. Maar de mens kan een dergelijke beslissing voor zichzelf niet accepteren. En daar ligt nu het gevaar.

Je kunt zuiver menselijk zeggen, voordat iemand mij slaat, sla ik de ander. Daar kun je vergissingen mee maken. Je kunt nooit zeggen, ik ben bang dat een ander mij slaat. Ik steek maar vast een paar wapens in mijn zak. Als hij dat probeert, zal hij ervan lusten. Dit heeft toch niets meer te maken met menselijkheid, medemenselijkheid, naastenliefde. Het heeft alleen te maken met zelfbehoud en egoïsme dat in de wereldbeschouwing snel wordt tot een egocentrisme. Ik vind die ontwikkeling interessant, omdat je daarmee allerlei schermutselingen krijgt.

Er zijn tegenwoordig mensen, die, overigens eerlijk en oprecht, uitroepen, tegen de opstelling van atoomraketten te zijn. Dan moet je wel door Rusland betaald worden. Worden dan zij, die het wel willen, door de Amerikanen betaald? Het is maar een vraag, want het een zou het ander als het ware impliceren.

Kijk, eenzijdig denken mag, het is de mens eigen. Maar zij die eenzijdigheid gebruiken om daarmee een ander te veroordelen, een ander zijn recht om zichzelf te zijn te ontnemen, dat is toch precies hetzelfde als een absoluut totalitair regime.

Als je het de Nederlander kwalijk wilt nemen, dat hij niet enthousiast is over de aanwezigheid van de Surinamers in Nederland, kan zo iemand dan terecht protesteren tegen de houding van

Bouterse en van degenen die om hem heen zijn ten aanzien van een ieder die hun gezag niet aanvaardbaar vindt. Als men iemand ontzegt een mening te hebben, dan moet je niet bang zijn te erkennen, als een ander mij dit recht ontzegt, doet hij dat op dezelfde gronden als ik het zelf heb gedaan. U ziet, als ik bezig ben de moeilijkheden van deze wereld op te sommen, dan zijn het er plenty.

Ik zou kunnen praten over de milieukwestie, over de opslag van radioactieve stoffen, de noodzaak om de industriële investeringen op te voeren etcetera, maar het komt altijd op hetzelfde neer. Men wil een ander verplichten tot datgene waartoe men zelf niet bereid is. In een dergelijke situatie moet een maatschappij wel vastlopen. Dat voelt je innerlijk ook wel aan. Je voelt heus wel aan dat je anders zou moeten zijn, anders zou moeten denken. Maar je wilt niet.

Je hebt je status, je inkomen, je sleurtje van leven inclusief de wintersportvakantie en daar kun je toch zo maar niet van afstappen. Dus ontzeg je anderen het recht dat je voor jezelf opeist. Daarin ligt nu de fout. Daar loopt de zaak vast. Je weet dat het niet kan, maar je wilt het niet weten. Dit is de grote fout van praktisch alle problemen in deze wereld. Men heeft oplossingen te over, maar men wil eenvoudig niet beseffen dat het niet de enige oplossing is en dat een oplossing kan worden gevonden, indien men gezamenlijk iets doet en niet als men op rekening van anderen iets doet. Dat probleem speelt tegenwoordig een heel grote rol.

In de wereldgeschiedenis zijn er heel veel perioden geweest waarin de menselijke beschaving nu niet bepaald optimaal was. Denk maar aan het verhaal van Sodom en Gomorra. Verslonden door vuur. En waarom? Omdat er geen tien rechtvaardigen te vinden waren. Als we nu zeggen dat er in Nederland duizend werkelijk rechtvaardige mensen gevonden moeten worden, dan weet ik niet of Nederland nog zo een lang leven beschoren zou zijn, als we kijken naar de oorzaak van dat alles. Zeker, er was ook de natuur bij betrokken, was het niet dat deze mensen vooral aan zichzelf dachten en niet aan een ander.

Als we kijken naar de ondergang van het Romeinse rijk, worden we dan niet geconfronteerd met Romeinen die eigenlijk hun greep verliezen omdat ze alleen nog aanzien, macht en luxe begeren en niet bereid zijn te erkennen dat elk ander mens gelijke rechten heeft en gelijkwaardig kan zijn. Daardoor ontstaat de tegenstelling tussen de Romeinen en een groot gedeelte van hun eigen legioenen, maar ook wel de tegenstelling tussen Rome en de zogenaamde Barbaren. Rome gaat er aan te gronde.

In deze wereld heeft men overal doodoeners voor gevonden. De schuld zijn de communisten, de fascisten, de imperialisten, de werkgevers, de werknemers. Iedereen heeft wel een schuldige aan te wijzen, maar niemand vraagt zich af, wat heb ik er zelf mee te maken? Iedereen spreekt over vrijheid, maar hij eist die voor zichzelf op. Gelijktijdig wil hij anderen de vrijheid ontnemen.

Als u tegen mij zegt, dat ik niet mag discrimineren, dan is dat erg mooi, maar u vergeet een ding, u discrimineert daarmee mijn vrijheid van denken en uiting.

Het is zo gemakkelijk om het allemaal over vele schijven te laten lopen. Realiseer u dat dit het probleem is. Het probleem is het vrijblijvende, het in feite steeds niet bij iets betrokken zijn, althans niet innerlijk. Vraag u dan af waarom die dromen, waarom die vreemde stemmen, die vreemde zuchten, al die verschijnselen die u plotseling aanvoelt en die u misschien een beetje griezelig voorkomen, omdat u zelf een verkeerde harmonie heeft.

In de wereldgeschiedenis is steeds weer gebleken, dat waar groepen mensen - zelfs als het kleine waren - een juiste harmonie wisten te bewaren, zij een uitweg hebben gevonden. Dit geldt zelfs voor de ondergang van een klein werelddeel. Zo kun je het eilandenrijk van Atlantis wel noemen. Ook daar zijn de wijzen, degenen die ondanks alles, met het licht bleven verder gaan, op het juiste ogenblik weggetrokken. Wij moeten zelfs aannemen, als we de bijbel moeten geloven, dat Noach tijdig de opdracht kreeg, want hij heeft de hele ark moeten timmeren. Voordat je die in elkaar hebt gezet, heb je heel wat tijd nodig.

Je krijgt de mogelijkheden om, zelfs als het tot het ergste komt, een betere weg te vinden. Dan kun je niet meer volstaan met te zeggen, er is geen plek meer op deze aarde die veilig is.

De veiligheid zit in je. De kracht zit in je. Je zult altijd een weg kunnen vinden, als je maar eerst weer terugkeert tot de harmonie.

Je zult vooruit kunnen streven, niet door te zeggen wat anderen moeten doen, maar door zelf te veranderen, door zelf voortdurend in te spelen op nieuwe harmonieën, nieuwe mogelijkheden die er zijn. Je zult ongetwijfeld verder kunnen gaan, als je steeds weer bereid bent je af te vragen, wat ben ik, wat doe ik, wat kan ik? En niet je af te vragen, wat zal een ander moeten doen, wat zal een ander kunnen doen etc.

Je hebt de mogelijkheid. Je hebt de uitweg. Als je die weg kiest, dan blijkt opeens dat de dromen veranderen. Misschien kom je dan ook niet terecht in het huis waar je heen dacht te gaan, maar dan sta je wellicht in een wijds landschap in plaats van voor een kokende zee. Dan sta je misschien opeens voor een prettige mogelijkheid voor ontspanning in plaats van voor een rivier die je niet kunt oversteken, terwijl je voelt dat je het zou moeten.

Een andere mentaliteit, inderdaad. Ook een ander innerlijk gevoel. Een innerlijke zekerheid van kracht en mogelijkheid, mede op grond van de verschijnselen die je duidelijk maken wat op dit moment je eigen harmonieën zijn, waardoor je eindelijk die muur kunt doorbreken waar je op het ogenblik mee wordt geconfronteerd.

Zoals vele malen in het verleden zal ook deze keer de mensheid weer voor een keuze staan. Die keuze zal, zoals in het verleden, niet worden bepaald door degenen die denken dat ze de gemeenschap leiden en sturen, maar door de eenvoudige mensen die in zich de kracht hebben ontdekt waardoor ze op een veel verder reikend terrein zichzelf leren zijn en die invloed van hun wezen doen uitgaan.

Geloof mij, dit is niet een kwestie van komende rampen die onontkoombaar zijn. Het is wel een opeenstapeling van noodlottigheden die noodlottig en rampzalig zullen worden, als men zich eraan onderwerpt of als men alleen maar probeert terug te gaan naar dat wat is geweest. Dat hoop ik met dit onderwerp te hebben duidelijk gemaakt.

DE LACH DIE OP STRAAT LIGT

Er zijn zo van die dingen daar kijken de mensen eigenlijk niet naar. Bijvoorbeeld. Als je nu kijkt naar de Paus. Hoe wil je die nu noemen? Dat is gewoon een de grond kussende veeboer. Nu weet u niet waarom ik veeboer zeg. Toch is het waar, want hij beschouwt zichzelf als pastor. Pastor is herder. Een herder die zijn kudde gaat bezoeken heeft vee. Hij is dus een veeboer. Op deze manier kun je eigenlijk overal wel wat te lachen vinden.

Het is ook zo als je gaat kijken op het Binnenhof. Je hebt er een Eerste Kamer en een Tweede Kamer. Maar wat is daar de belangrijkste kamer? Dat is de beste kamer. Gezien het type heren heeft men die bijzonder frequent nodig. Nu zegt u, wat bedoel je eigenlijk? Denk er maar even over na wat u bij uzelf mompelt als er weer een verkiezingsbijeenkomst wordt uitgezonden.

De beste programma's tegenwoordig zijn de programma's van de Ster, heb ik horen vertellen. Want daar krijg je elk ogenblik een ster te zien. Maar als je kijkt naar de programma's die volgen op de Ster en die het hoofdgerecht zijn, dan blijkt dat daar alleen mensen zijn die zichzelf sterren vinden zonder veel medestanders te hebben.

U zegt, hè, dat is allemaal hatelijk. Humor is in zekere zin hatelijk. Misschien begrijpt u dat niet helemaal. Maar als ik zo zit te denken, dan ben ik dus een denkende geest, d.w.z. dat mijn denken geestelijk is. Zou u een hoge geest zijn, dan zou u dus hooggeestelijk denken. En als ik dan een platte mop vertel, dan is dat dus een hooggeestelijke gedachte. Het is maar hoe je het bekijkt.

Nu weet ik natuurlijk dat dit het aardse tranendal is. Vooral omdat er in deze winterse dagen hier en daar nogal wat uien worden verorberd, klopt dat inderdaad. Waarom vindt men dat de

aarde een tranendal is? Waarschijnlijk omdat men in de spiegel kijkt en tot zichzelf zegt, het is om te huilen. Is dat waar? De waarheid is op aarde wat het minst wordt gezegd, omdat ze het meest wordt geciteerd. De waarheid die men citeert, is namelijk altijd een onwaarheid, omdat men haar gedeeltelijk citeert en dan anders interpreteert.

Interpreteren is eigenlijk iets vertolken d.w.z. dat op aarde alle edele gedachten door deskundigen worden vertolkt en dan wordt het een grote komedie. Voor een grote komedie wordt het op het ogenblik een dubieuze kwestie, want de subsidie wordt voor de komedie steeds minder, omdat ze voor de grootste komedie teveel geld nodig hebben.

Dat zijn nu dingen, die kun je gewoon op straat vinden. Ik weet het, voor sommige mensen is humor een hondehoop, meestal als iemand erin trapt en uitglijdt. Dat heet dan leedvermaak, ofschoon men het ook werkverschaffing kan vinden, aangezien er altijd wel een stomerij is die moet zorgen dat het betreffende kostuum van vreemde smetten vrij wordt.

Zou het misschien goed zijn om Nederland ook eens naar de stomerij te brengen? Er zijn heel wat mensen die er zo over denken. Dat kan ik ook begrijpen. Kom je als vreemdeling in eigen land binnen, je vraagt de weg en daar staat ineens een Turk voor je die niet weet hoe hij het in het Nederlands moet zeggen, er dan een Marokkaan bij haalt die het vertaalt in het Spaans, waarna er een neger is die bevriend is met een Surinamer die Nederlands spreekt.

Dit heet natuurlijk discriminatie. Ik zou zeggen, dat het eerder crimineel is ten aanzien van de natie. Want discrimineren betekent eigenlijk, dat je iemand uit zijn recht ontzet, een beetje misdadig. Ik vraag mij af of het redelijk is om een volk uit zijn recht te ontzetten, omdat een paar mensen zich een recht hebben genomen dat ze in feite niet bezitten. Nu weet ik wel, dat bezit de helft van het recht is. Maar waar blijft de andere helft? Die gaat weg aan ontwikkelingshulp. Dit zijn zaken van politieke geartheid.

Ik kan begrijpen dat men het in Nederland allemaal graag netjes doet. Er zijn nog wel een paar 'rood licht' straten, maar het meeste gebeurt tegenwoordig in een besloten club. Dat is echt het clubsysteem. Er zijn jongelieden die dat systeem hebben overgenomen. Zij hebben ook een knuppel (club) bij zich en als je het tasje niet zo geeft, komt onmiddellijk de club (knuppel)-regel tot gelding.

Dan zegt men, wij moeten begrip hebben voor de misdadiger. Als je begreep waarom hij het deed, zou je hem ervan af kunnen helpen. Maar je theoretiseert over de reden waarom jij het gedaan zou hebben, als jij de misdadiger was. Maar jij bent het niet, dientengevolge behandel je hem volgens de methode die je voor jezelf toegankelijk en goed acht zodat je de ander brengt tot nieuwe wrevel en haat die weer voert tot grotere misdadigheid. Niemand die het kan volgen? Toch is het waar.

Nederland is een vroom land. Het valt mij altijd weer op dat de mensen het vroomst zijn, als ze anderen een verwijt kunnen maken. Als er dingen worden gezegd die beter verzwegen konden worden, dan klinkt er onmiddellijk een calvinistische galm in de stem die ze tot uiting brengt.

Wanneer iemand de waarheid gaat zeggen, dan begint hij die zo te zeggen dat het allemaal brokstukken worden die achter elkaar een litanie vormen waarbij de gelovigen bij elke kreet geacht worden te roepen, Heilige CUP sta ons bij. Waarom? Om de doodeenvoudige reden dat men niet weet wat men doet.

Weet u dat de meeste mensen weten wat een ander doet? Ze weten zelfs wat een ander heeft gedaan, al zijn ze er niet bij geweest. Maar wat ze zelf doen, weten ze niet. Ik denk dat Jezus dat door heeft gehad. Zijn laatste gebed zou zijn geweest, "Heer, vergeef het hen, zij weten niet wat zij doen".

Tegenwoordig zijn er zeer velen die dit gebed in gewijzigde vorm eveneens gebruiken. Zij kijken naar de hooggeplaatsten en bidden tot God, Heer, vergeef hen, want zij weten niet wat zij doen. Er is toch insecticide genoeg. Is dit humor? Is dit cynisme of is het alleen maar hatelijk? Ik denk, dat er van alles iets in zit.

Je kunt in deze wereld soms niet lachen, omdat je eenvoudig niet in staat bent te lachen om de dingen die je gebeuren. Aan de andere kant, als je erover klaagt, verandert er ook niets. Daarom is een van de dingen die je op straat het eerst moet zoeken de humor.

De humor ligt vaak in het grote verschil tussen pretentie en werkelijkheid. Als u daar een zeer jeugdige en zeer omvangrijke dame ziet lopen in een gewaad dat is bestemd voor zeer slanke en soepele figuren en u ziet dan hoe ze aan de achterkant nog een uitslag van tenminste twee keer 45 graden vertoont, dan denkt u misschien, de marine zegt dat er geen slagschepen genoeg zijn. Kijk, dat is humor.

U kijkt in een winkel en u ziet in de etalage een ietwat gerimpeld gewaad dat aan dames wordt aangeboden voor de super-voordelige prijs van f 285,-. Dan kijkt u naar uw eigen kleding en u ontdekt dat u het heeft vergeten te strijken. Dan bent u ineens f 100,- meer waard. Dat is in zekere zin humor. Het is de kunst van het lachen. Waar je ook gaat en waar je ook staat, te lachen is er altijd, want de werkelijkheid van de mens is opgebouwd uit tegenstrijdigheden.

Wat zou u zeggen van iemand die, wanneer hij de tram binnenstapt zich hoort toeroepen (soms vriendelijk, soms minder vriendelijk), doorlopen a.u.b. U vindt dat heel gewoon. Maar stel u dat nu even voor. U stapt de tram in, u betaalt een kaartje om te mogen doorlopen. Als u was doorgelopen, had u een kaartje bespaard. Ik vermoed, dat dit een staatssecretaris op een onzalig idee heeft gebracht.

Waarom gaan de mensen tegenwoordig zo graag naar Scheveningen? U moet eens naar Scheveningen gaan en kijken wat de mensen daar doen. Zij gaan erheen om te vragen waar de zee is. Is dat niet komisch?

Scheveningen is de eerste badplaats waar je de zee alleen kunt vinden, als je door een deskundige de weg wordt gewezen. Aangezien de werkverschaffing noodzakelijk is, krijgen we dus binnenkort een aantal zeewegwijzers in plaatselijke dienst. Er zijn trouwens meer van die zaken die mij buitengewoon interesseren.

Ik heb ontdekt dat er tegenwoordig veel conducteurs zijn die in treinen rondwandelen en daarbij onder meer duur gekochte kaartjes beschadigen om daarnaast de mensen ook de weg te wijzen, maar op een toon dat het haast lijkt of ze bedoelen, deze trein is niet voor idioten van uw soort bestemd. Daar hebben ze ook gelijk in. Voor hen is het een broodwinning. Zij zijn het dus voor wie de trein rijdt.

Kijk ook eens naar de snelwegen, zoals dat tegenwoordig heet. Dat is eigenlijk gekomen met de kruideniers. Die zijn het eerst begonnen met snel wegen. Nu zit heel Nederland op snelwegen. Maar bij de kruideniers ging het zo vlot niet en op de wegen is dat ook niet het geval. Ik vind het mooi dat men de mens voortdurend goed voorlicht. Wat zijn de meest treffende voorlichters die u in de ochtend-, middag- en avonduren kunt horen? Degenen die u met vreugdige stem toeroepen, er staat een file van 6 km voor de Slotertunnel (als die bestaat) enz. enz. Zo heeft alles een bijgedachte.

Wat is mooier dan een krant die met een grote kop schreeuwt, Prins Claus nog niet thuis. Dan denk ik ook, is de man op stap gegaan? Je weet wel beter, maar toch.

Een andere kop. Vijf gevangenen uitgebroken en gegrepen. Nou ja, als ze gegrepen willen worden, dan moeten ze naar buiten, want binnen is er geen mens die het doet. Lach even om het ongerijmde.

Zoals de reclame die u toeroept Met YX wast u sneller en witter. Bovendien is het superzuinig, want het is schuim. Een letterlijke vertaling van een overigens van Franse origine stammende advertentie.

Kijk ook eens naar de manier waarop het Nederlands vaak een bijzonder karakter krijgt. Zoals een heer zich uitdrukte die probeert zijn ongenoegen te uiten door tot een wat verbluffte diender te roepen, jij zegt het maar, maar ik heb er kak an. De man was een letter mis. Een letter verschil kan een hoop vuiligheid veroorzaken.

Elk ding dat je ontmoet geeft een zekere mogelijkheid tot lachen. Het geeft de mogelijkheid om eens even eruit te breken, even iets nieuws te vinden. En als u nu helemaal niets te doen

heeft, waarom zou u een duur puzzelboek kopen. Er zijn zoveel van die leuke puzzels. Bijvoorbeeld. Hoe zou u Lubbers willen karakteriseren? Gewoon een met tonnen verzwaarde bulldozer die geluidsarm is.

Dan hoor ik dat er weer een bisschop is die zich heeft laten horen. Nu vind ik dat op zichzelf helemaal niets bijzonders. In mijn tijd kenden ze ook al bisschoppen en vooral bisschopwijn, daar werd je inderdaad spraakzaam van. Wat zegt nu die bisschop? Hij zegt, "Wij moeten begrijpen dat wij voor een christelijk standpunt staan, maar desalniettemin onze weerloosheid niet mogen vergroten". Dan vraagt men, wat is dat dan? Hij zegt daarop, wij kunnen dus weliswaar theoretisch het eens zijn met de noodzaak tot ontwapening, maar wij moeten desalniettemin het bevoegde gezag volgen. Dus kennelijk is God niet het bevoegde gezag.

Dan kijk ik verder rond en hoor ik dat er weer een minister op bezoek is geweest hier of daar. Hij heeft het vliegtuig genomen, is ernstig gaan praten over het een en ander. Ik probeer mij dat voor te stellen. Ruud Lubbers samen voor Downingstreet 10 met Maggie. Misschien dat een klein beetje meer aroma wenselijk zou zijn. Misschien ook omdat Maggie en Ruud een leuke verandering zijn ten aanzien van Judy en Punch of Jan en Katrijn. Het is maar hoe je de poppenkast bekijkt.

Alles leeft in Nederland volgens wetten en regels die op zichzelf alleen door hun onregelmatige toepassing van kracht kunnen blijven. Ik vind dat altijd zo mooi. Er staat een plechtig bordje. Toegang verboden, art. XYZ. Dan komt een burger en zegt, kijk, is dat hier ook al zo, en hij loopt rustig door.

Er zijn ook mensen die kennelijk onder het teken van de Stier zijn geboren. Je kunt ze gemakkelijk herkennen. Als die een rood licht zien, dan schieten ze met een rotgang door.

Ik houd ook zo van de fietser. Als je zo'n fietser ziet dan kun je met je klompen aanvoelen dat hij ergens naar toe gaat. Maar aan zijn bewegingen en gebaren kun je nooit zeggen waarheen precies. Een fietser in Nederland is iemand die door trappen vooruit komt. Misschien dat het daardoor zo gemakkelijk is om je met politiek bezig te houden.

Nu hoor ik hier een blatende kinderkreet uit de verte. Weet u wat het verschil is tussen een kat en een baby? De kat doet het alleen in maart. Het is naar hoe je het bekijkt.

Na deze flauwiteiten moet ik mijn goede fatsoen ook bewaren ten aanzien van de geestelijke leiding. Dat is lastig genoeg, want het is een bovenleiding en ik heb geen beugel. Voor mij is het geestelijke leven en het zoeken naar geestelijke kracht tenslotte iets wat je alleen kunt doen, als je de betrekkelijkheid der dingen inziet.

Ik heb altijd geprobeerd om de zaken zelfs wat scherp uiteen te zetten. Ik heb ooit gedefinieerd, een machthebber is iemand die een ander eronder heeft. Dan volgt de vraag, wie is de machthebber in het huwelijk? Dat is helaas nog onbekend.

Wij moeten proberen om juist door de betrekkelijkheid der dingen heen te zien om er achter te komen wat nu eigenlijk betekenis heeft. Dan blijkt dat het de dingen zelf niet zijn, de mensen ook niet.

Als u de heer Luns ziet in een streepjespak, dan ziet u daar een stuk NATO staan. Als u dezelfde man ziet in een Hawaii-badbroekje met iets te lange pijpen, dan ziet u heel wat anders. Als u zich dat gaat realiseren, dan blijkt dat de werkelijkheid bestaat uit mensen en niet uit functies, niet uit gestalten.

Als je mensen ziet, dan herken je je eigen zwakheden in de anderen. Wie zijn eigen zwakheden in anderen herkent, kan ervoor zorgen dat hij niet al te snel zwak wordt. Door iets sterker te zijn dan jezelf en ten aanzien van jezelf kun je dan een ander dwingen om zijn zwakheden te verminderen. Want een ding is zeker, sommige mensen gaan met de kop door de muur, maar dan is het wel massief been. Als je er hersens in hebt zitten, zoek je een deur.

Geestelijk geldt precies hetzelfde. Jullie kunnen volgepropt met geestelijke voeding van allerlei soorten, al dan niet met Indische conserven, proberen door de muur van onbegrip heen te breken en de verlichting te vinden. Maar heel weinig mensen vragen zich af, als ik mijn eigen zwakheden, mijn eigen sterke punten bekijk, waar vind ik het deurtje, waar vind ik de

verbinding tussen mijzelf en de andere wereld? Dan sta je misschien niet op straat, maar zonder humor red je het ook niet.

Er zijn verschillende soorten mensen. Ik heb in mijn tijd (tegenwoordig heb ik niet zoveel tijd meer) eens gewerkt als inspirator. Dan roep je een mens bijvoorbeeld toe, kijk morgen uit anders gebeurt er wat! Dan heb je iemand die zegt, wat heb ik daar aan, als ik niet weet wat er zal gebeuren? Er zijn anderen die zeggen, ik moet toch eens naar de oorarts. Er zijn er ook die zeggen, God heeft gesproken. Die gaan dan zitten wachten totdat het vervolg komt. Zij denken dat een poging tot geestelijke waarschuwing onmiddellijk ontaardt in een feuilleton. Die mensen maken allemaal een fout. Als ik zeg, kijk morgen uit, dan betekent dat alleen, zorg dat je een beetje voorzichtiger bent, dat je meer overlegt te werk gaat dan anders. Wat er anders zou gebeuren, dat merk je dan wel.

Als men u toeroept, de heerlijkheid begint na de dood (het ligt er natuurlijk aan wat u heerlijk vindt), dan kunt u zeggen, ja dat is zo, en naar de dood verlangen. U kunt ook zeggen, goed, laat mij eerst maar eens zien dat ik het hier goed heb, dan wordt het later wel heerlijk. U kunt ook zeggen, wat heb ik eraan? Op dit ogenblik is het niet belangrijk hoe het daar is, maar wat ik hier ben.

Heel veel mensen zijn zo druk bezig de hemel te verdienen dat ze zelf naar de hel gaan en anderen meesleuren. Geloof mij, wij moeten voor zo een optreden en dergelijke fouten in het denken waken.

Als ik u zeg, leef vandaag, dan kijkt men elkaar eens aan en zegt, vanzelfsprekend. Dat is niet vanzelfsprekend. Vandaag leven wil zeggen, vandaag doen wat je vandaag kunt. Vandaag gebruiken wat je vandaag kunt gebruiken. Vandaag waarmaken wat vandaag kan worden waargemaakt en niet dromen van wat er over tien jaar moet zijn.

Wanneer u opstaat - en dat zal in deze dagen nog wel gebeuren - met van die lome knieën zodat u al knikt voordat u het bed uit bent en met zo'n hongerig, zwaar gevoel in het hoofd, dan moet u niet zeggen, nou ga ik daar eens lekker tegen aan, dan zeg je tegen jezelf, vandaag zal ik proberen dat te doen wat ik kan zonder mij te schamen als ik het ook maar even kan voorkomen. Het feit alleen dat je zegt, nou, dan neem ik het wat gemakkelijker, maakt het al gemakkelijker. Maar zeg niet, ik ga zitten wachten tot dat het over is, want dan komt er niets tot stand.

Als morgen in u het licht brandt, de kracht ineens doordringt, dan moet u niet zeggen, ik heb de kracht, ik heb het licht, wat zal ik er mee gaan doen? Dan denkt u alleen, ik heb licht, ik heb kracht, best. Wat kan ik vandaag doen. Niet, wat zou ik willen doen, maar wat kan ik doen. Doe dat dan. En als er genoeg licht en kracht is, dan houdt u wat over en heeft u nog mazzel ook.

Als je zegt, ik wil wijs zijn, dan ga je proberen om allerlei dingen van anderen te leren. Wijsheid, zoals die bij veel mensen volgens hun opinie bestaat, is eigenlijk een plundering van de een of andere openbare uitleenbibliotheek waarvan men alle delen in de eigen hersens heeft geparkeerd. Daar word je heus niet wijzer van. Je kunt natuurlijk zeggen, ik heb de wijsheid in pacht, maar dan ben je eigenwijs. Wijsheid is proberen alles zo te vereenvoudigen dat u er iets mee kunt doen. En u doet het uw gehele leven door met de gewone dingen.

U draait zo dadelijk als u thuiskomt het knopje om en het licht brandt. U gaat dan toch niet eerst studeren wat elektriciteit is (dat weet nog niemand precies), hoe een elektrische centrale functioneert en hoe eventueel een kring gesloten kan worden in uw huis en hoe u die kring kunt sluiten door een knopje om te draaien. Daar denkt u toch niet over? Of houdt u zich bezig met de vraag hoe televisie mogelijk is, laat staan kleurentelevisie. Of drukt u op de knop en laat de gekleurde beelden op u af komen.

Waarom dan bij de belangrijkste dingen van het leven zoals het gebruik van de kracht in je, het plotseling reageren op een intuïtie dan wel eerst beredeneren waar het vandaan komt, waar het naar toe gaat, wat moet ik ermee doen, wat kan ik ermee doen. Dan is de kans voorbij en de kracht is weg. Gewoon het knopje omdraaien en boem!

Het doet mij denken aan een noodsituatie waardoor erg veel werkgelegenheid verloren kon gaan. Men wist dat al ongeveer een jaar geleden. Dat was ook begrijpelijk dat men dat wist, want er zat een ex-minister. U weet, ex-ministers zijn mannen die in het bedrijfsleven komen om het faillissement naderbij te brengen en dan tijdig met een gouden handdruk verder te gaan. Wat deed men dus?

Men besloot eerst een departementele commissie af te vaardigen die de situatie in ogeschouw moest nemen. Die commissie had 3 maanden nodig om er achter te komen dat ze er niet achter konden komen hoe het kwam dat zij er niet achter konden komen, omdat er geen onderzoek was. Daarop werd uit het Departement een commissie van onderzoek benoemt. Deze had 6 maanden nodig voor een verslag. In deze tijd werd er zoveel geld verloren dat daardoor de houdbaarheid van genoemde firma weer kleiner werd. Toen besloot men om het geheel met een aanbeveling tot steun aan het Parlement voor te leggen. Daarna ontstond er een parlementaire discussie, welke tenslotte ontaarde in een gezamenlijke commissie van informatie die een commissie van onderzoek benoemde. Toen deze met conclusies was begonnen was het faillissement een feit.

Dat is nu de manier waarop je alles volgens de regels kunt doen. Maar je kunt ook eenvoudig zeggen, nu moet ik ingrijpen en dan doe ik het. Dan niet vragen hoe kan ik het het best doen? Hoe zou het morgen zijn? Neen, wat kan ik vandaag doen zonder zelf voor gek te staan en een resultaat bereiken. Hadden ze dat zo een 1 à 2 jaar geleden gedaan, dan was dat misschien pijnlijk geweest voor een groot aantal hoge heren, maar er zou nog erg veel werkgelegenheid zijn blijven bestaan zonder allerlei vragen en discussies en met een verlies van ongeveer een kwart miljard minder.

U heeft de kracht, maar niet altijd gelijk. U heeft soms de inspiratie, de intuïtie. Als u daar direct gebruik van maakt, heeft u een groot effect. Als u eerst gaat overleggen wat u ermee gaat doen, het voorgaande voorbeeld maakt u wel duidelijk waar u dan terecht komt.

Onthoud nu maar dit van mij, een man die alles voortdurend overlegt, komt nooit tot een waardevaste of waardevolle belegging. Maar hij die belegt volgens de inspiratie van het ogenblik riskeert verlies, maar heeft over het algemeen een goed belegde boterham. Dat is het belangrijke. Het gaat er niet om wat wij voor de eeuwigheid bouwen, want die is er al. Het gaat erom dat we vandaag doen met de middelen die wij vandaag ter beschikking hebben.

Ik denk, dat je heel wat meer bewust en direct leert doen, als je je bewust bent van het ridicule om je heen, van de humor die ondanks alles bestaat. Zoals de man die het concentratiekamp binnenkwam en aan de SS-er vroeg, moet je hier een kaartje kopen? Een zielig verweer misschien, maar een verweer dat niet zinloos was. Het gaf hem even het gevoel dat hij gelijktijdig de ander voor gek had gezet en zichzelf had bevrijd van het gevoel alleen maar gedreven te worden. Misschien dat u het anders doet.

Licht u maar eens een keer waar u zich anders ergert! Dan zult u volgens mij meer direct leren reageren, duidelijker zien wat u kunt doen en meer tot stand brengen.

LES 7 - OUDE EN NIEUWE WAARHEDEN

In het verre verleden was de mens natuurlijk, zoals dat heet, bijgelovig. Hij zag in alles leven. Hij zag in alles ook invloed en ontwikkeling. Dat is later door heel veel mensen ontkent. Tegenwoordig zegt men heel vaak, nou ja, het komt er eigenlijk niet zo op aan. Aan de andere kant reageert de hele wereld als een organisme.

Dat klinkt misschien een beetje vreemd en het lijkt wreed dat de zwaksten van de kudde door de leeuwen worden opgevreten en de leeuwen verhongeren, omdat er geen zwakken in de kudde zijn. Maar ook dit gebeuren is in feite een voortdurend handhaven van een proces, daarmee ook het in stand houden van een bepaalde vibratie van het leven, de uitstraling van het totale leven op aarde.

In de oudheid heeft men daar later goden bij gehaald. U weet hoe dat gaat. Het ene pantheon na het ander. Men heeft verder geprobeerd regels uit te denken. Er zijn vele oude bewegingen geweest die, wat geheimen betreft, tamelijk ver zijn doorgedrongen. Het merendeel van hun geheimen, dat moet ik erbij zeggen, werd alleen maar uitgebeeld en daardoor vaak misverstaan.

Wij weten bijvoorbeeld dat de zogenaamde Orde van Isis een aantal leringen bevat die stellen "Alle leven spreekt tot mij en ik kan spreken tot alle leven, als ik in staat ben te luisteren". Dat klinkt schijnbaar als een dwaasheid, maar toch is het waar. Op het ogenblik namelijk dat ik mij kan inschakelen in de werkelijke cyclus van levensuitstraling, kan ik ook daarop reageren. Ik kan daarin als het ware een woordje meespreken. Maar dat meespreken gaat niet uit van hetgeen ik in mijzelf aan denkbeelden draag, maar het gaat uit, in de eerste plaats, van datgene wat ik in het totaal andere erken.

Een andere lering van de priesters van Amon zegt, "Alle kracht is een kracht. Maar wie kracht tegen kracht zet, maakt zich krachteloos." Dat klinkt ook onzinnig. Het zijn tegenstrijdigheden.

Als je kracht tegen kracht zet, hef je werkingen op m.a.w. je scheidt een onevenwichtigheid. Hoe groter de onevenwichtigheden zijn die je scheidt, des te meer je wordt beheerst door de onevenwichtigheden die je hebt geschapen. Het klinkt gek als je dat zo zegt, maar het is waar.

Als u kijkt naar de natuur, dan kunt u zien wat er gebeurt. De mensen wilden graag erg veel hout hebben. Ze wilden enorme opbrengsten hebben van hun akkers en ze wilden er zo weinig mogelijk aan doen. Ze hebben diep geploegd om vooral meer uit de grond te halen en wat was het resultaat? Dustbowl een soort, woestijn vorming.

In andere gevallen weten wij dat de mensen hebben gemeend een heel landschap te moeten veranderen. Maar de verandering van die landschappen betekende vaak verandering van klimaat, verandering van samenhangen in de natuur. Er vielen bijvoorbeeld bepaalde jagers uit waardoor de prooidieren zich konden vermenigvuldigen totdat ze een overlast werden. Al die dingen zijn zuiver natuurlijk, maar je kunt ze niet helemaal uit het oog verliezen.

Nu was er ook een mystieke school, in het huidige Iran een tijd gevestigd, die een soortgelijke lering bracht. Vergeet u dit niet, de door mij gegeven citaten stammen van tenminste 1600 v. Chr. "Daar waar de ziel luistert naar de ziel der dingen, ontstaat het alomvattend weten. Daar waar de daad grijpt naar de beperking van het eigen ik, gaat het contact met het Al verloren en blijft verdwazing over". Een zeer vrije vertaling van een wat langer stuk. Ook hier is het interessant te zien wat men ermee bedoelt.

Je moet beseffen dat het je één weten met het Al betekent dat je geen tegenstellingen ziet tussen het Al en jezelf. Dan is alle kracht van het Al voor jou de kracht waarmee je leeft en werkt, daardoor word je je bewust van alle dingen. De mensen zouden zeggen, je wordt helderziend, helderhorend, je hebt profetische gaven, je wordt geïnspireerd enz. Vergeet echter

een ding niet. Op het ogenblik dat je kracht tegen kracht zet (d.w.z. dat je de tegenstelling vanuit jezelf scheidt, activeert of erkent) ben je weer de peanut, dan ben je besloten in jezelf.

Het bewustzijn, het kenvermogen berust toch voor een groot gedeelte op ons vermogen om een mate van eenheid te verkrijgen.

In de moderne tijd zijn er heel veel verschillende groepen die zich met die dingen bezighouden. Dat loopt van de n.v. Hum & Bug & co in kerkelijke zaken en geestelijke activiteiten tot werkelijke inwijdingsleer. In de huidige tijd proberen ze de mens bij te brengen hoe je meer jezelf moet worden. Je kunt jezelf niet worden, als je niet meer één wordt met het Al. Ze proberen je duidelijk te maken hoe je vanuit jezelf allerlei krachten kunt activeren. Dat is ongetwijfeld waar, maar dat kan alleen, als je de beperkingen van je ego voor een groot gedeelte overwint.

Er zijn een aantal scholen die daarvoor inderdaad heel goede leringen hebben. Als ik denk aan een van de meest bekende die stelt. "De eenheid van alle dingen is een kosmisch evenwicht. Binnen dit evenwicht zijn wij beperkt in onze mogelijkheden. Maar door het besef van dit evenwicht, zullen alle besefte mogelijkheden kunnen worden verwerkelijkt". Dat klinkt al heel wat interessanter en ook heel wat moderner. Er zijn soms cynici bij. Een tegenwoordig nogal bekend geestelijke leraar zei ten aanzien van, waarschijnlijk Darwin, maar dat weet ik niet zeker, "Wat maakt het uit of de mens stamt van Adam of van de aap. Beiden zijn voorbij gegaan. Maar wij die zijn, moeten meer zijn dan mensen". Daar hebben we een wijsheid die eigenlijk veel te weinig in praktijk wordt gebracht. Meer zijn dan een mens kun je alleen, indien je de begrenzingen van je ik-bewustzijn voor een deel terzijde kunt stellen. Toch komen er steeds meer mensen die dat gaan doen.

Wij weten dat er overal mensen rondlopen heden ten dage die zich eigenlijk proberen los te verklaren van de maatschappij. De maatschappij is dan geneigd uit te roepen, foei, foei, foei, hoe moet dat gaan. Het antwoord is heel eenvoudig De maatschappij is een kunstmatig geschapen aantal tegenstellingen. Let wel, kunstmatig. Deze worden even kunstmatig in stand gehouden. Daarom is de in standhouding soms zo kostbaar. Als wij ons buiten dit aspect van de maatschappij plaatsen, dan staan we ineens veel dichterbij het mens-zijn. Dat mens-zijn heeft dan misschien zijn eigen manier om zich te uiten.

Ik kan mij voorstellen dat er mensen zijn die alleen nog maar de taal van Vivaldi of van Beethoven verstaan en dat er anderen zijn die de Stones of de nog modernere, tot "Doe maar" toe, zien als het enige muzikale idioom waarin ze kunnen opgroeien. Maar ook die maken een tegenstelling. Dacht u dat de moderne muziek er ooit zou zijn geweest als er geen componisten waren geweest als een Mozart, een Beethoven, zelfs een Wagner? Al deze aspecten van eens worden anders uitgedrukt, maar ze zijn nog steeds tegenwoordig.

De klacht om het verlorene klinkt door in alle muziek. De honger naar vrede klinkt ook in alle muziek door. Als je dat gaat begrijpen, dan zul je ook op een dergelijk gebied die tegenstelling opzij gaan zetten, als je niet meer gebonden bent aan vooroordelen.

Dit klinkt misschien heel gek, maar als Jezus in bepaalde landen had willen binnenkomen in deze tijd, dan zou hij geweigerd zijn, of hij had eerst zijn haar moeten laten knippen en zijn baard moeten laten wegscheren, want hij was teveel een hippy. Dat is denkbaar. Maar gaat het eigenlijk niet om de kern van het wezen? Die kern kun je niet losmaken van de totaliteit.

Ik heb muziek als voorbeeld genomen, maar dat betekent dat alle uitdrukking, vanaf het tromgeroffel uit de oertijd tot de meest moderne elektronische muziek toe, ergens een geheel moet zijn. Het moet een taal zijn. Dan behoeft je het niet eens te zijn met wat die taal je zegt, maar je moet haar leren verstaan.

In de mens zijn echter nog veel meer dingen dan alleen dat gevoel voor muziek, voor lijn, voor schoonheid of voor wat anders. Er zijn bepaalde manieren van denken. Er zijn emoties waarmee een mens te maken heeft. En al die dingen moet je dan toch weer op een lijn brengen.

Er zijn uitspraken geweest in het verleden die altijd verkeerd verstaan of begrepen zijn. Neem nu bijvoorbeeld die bekende, het is de daemon in mij die spreekt. Dan zeggen de mensen

Daemon is demon. Neen, daemon is licht. Het is het licht in mij dat spreekt. Maar als het licht in mij kan spreken, dan betekent het dat ik mij van dat licht bewust moet zijn. Dat licht kan nooit beperkt zijn tot mijn eigen wezen, mijn persoonlijkheid alleen, het is een samensmelting. Als je op die manier het geheel begint te ervaren, dan wordt je leven en ook je beleven anders.

In de wereld van vandaag zien wij inderdaad dat hele groepen losraken. De oorzaken? Je kunt er eigenlijk zo weinig over zeggen. Misschien is het nu het werkloosheidsprobleem waardoor een groot aantal mensen zich eigenlijk buiten de maatschappij stellen, terwijl ze er toch van afhankelijk blijven. Er is een tijd geweest dat het een zaak was van de Vietnam-oorlog of de atoomenergie of de verstoringen van het ecologisch evenwicht. Allemaal verschillende termen.

Er komen steeds meer mensen die zeggen, ik doe er niet meer aan mee. Ik laat mij niet meeslepen in een ordening die op tegenstellingen is gebaseerd. Ik wil zoeken naar een ordening waarin juist overeenstemming een rol speelt. Dat betekent, dat ze eigenlijk steeds verder wegdrijven van de beginselen van een maatschappij, die toch steeds meer en meer materialistisch is geworden en die, ofschoon ze het niet durft toegeven, in feite nog steeds op een scherpe indeling in rangen en standen is gebaseerd. Het zijn deze mensen die voor de keuze staan.

In de ontwikkeling van de wereld zijn dat altijd belangrijke ogenblikken, als een groot aantal jongeren voor de keuze staat. U vergeet het misschien een beetje, maar de jongeren van vandaag zijn voor het jaar 2000 waarschijnlijk de meest bepalende invloeden en krachten. Dat kunt u niet over het hoofd zien. Als deze tegenstellingen zoeken, zal vernietiging onvermijdelijk worden. Want door de bevordering van dit gevoel van tegenstelling zal er steeds meer eigenbelang een rol spelen en steeds minder inzicht zijn in totale ontwikkeling en totaal belang.

Maar draai nu de zaak eens om. Er is een groot aantal jongeren dat op het ogenblik zegt, ik zoek het toch eigenlijk niet meer in al die tegenstellingen. Laten ze, wat mij betreft, op het dak gaan zitten. Wat kunnen we samen doen? Hoe kunnen we samen een beetje gezelliger, een beetje beter leven? Dan zie ik daar een begin in van nieuwe ontwikkelingen. En in de wereld - ik zeg het nogmaals - zijn die ontwikkelingen enorm belangrijk, wanneer de mensheid toch al in een keuzemoment verkeert. Ik zal proberen u uiteen te zetten wat dat ongeveer kan betekenen.

Men zal gaan kiezen voor een steeds grotere vrijheid. Een vrijheid waarin je je gebondenheden zelf bepaalt. Dat is vergelijkbaar met het afschaffen van een hele hoop dwangverschijnselen en belasting van je denken, van je gedrag, van je geweten. Er ontstaat een grotere innerlijk vrijheid. Als ik iemand uit de laatste tijd mag citeren, "Daar waar de innerlijke vrijheid is gevonden, is de innerlijke waarheid bereikbaar. Het is het vrij worden waardoor je verder komt."

Deze jonge mensen zullen daardoor weer gevoelig worden voor alle zaken die zijn geschapen door kunstmatige tegenstellingen tussen natuur, werking van de natuur, natuurlijke evenwichten, uitstraling en de mens met zijn eigenbelang. Ze zullen weer gaan functioneren met het geheel en dan zal dat geheel in hen gaan spreken.

In het begin zal dat inspiratief lijken of misschien wel een soort mode zijn die op onverklaarbare wijze overal opduikt, maar het zal zich steeds verder gaan verspreiden. Als we kijken naar paranormale begaafdheid en geestelijke ontwikkelingen, dan zijn die verschijnselen niet zo opvallend. Je kunt van mensen, die misschien niet in staat zijn hun eigen gevoelens uit te drukken, niet verwachten dat ze ineens een gevoel van kosmische waarde weten te verwoorden en uit te beelden, maar het is er wel.

Die gevoeligheid zal steeds kristalliseren in kleine flitsen van besef, in plotselinge ingevingen die juist blijken te zijn, in bijna onbewust formuleren op een kosmisch juiste wijze. Je kunt dan niet zeggen, die mensen zijn opeens helderziend geworden. Trouwens dat zou een hele troep worden. Als de hele wereld vol liep met helderzienden, dan zou er geen mens meer zijn die gewoon kon kijken. Zij hebben een gevoeligheid die inherent is aan de mens.

Als ik mag teruggrijpen naar de paradijslegende, die eigenlijk uit allerlei oude en wijze overleveringen is gekristalliseerd, eerst door de familie van Abraham en later door de Leviëten neergeschreven. Daar staat een eigenaardig stuk in. Adam was in het paradijs. Hij was daar in rust en vrede. En wat deed hij? Hij benoemde de dingen. Om dat goed te begrijpen moet u weten dat in de oudheid het ding en de naam een en hetzelfde waren. Door iets te benoemen doorgrondt men dus het wezen ervan. De tijd dat de mensen dat hebben gekund is lang voorbij. Maar steeds meer is er in deze dagen behoefte om iets te doorgronden. En dan niet alleen het dwaze gedrag van de mensen, maar ook de hele sfeer van leven, van alles wat erom je heen is, de verbindingen die je maakt tussen jou en het andere, de reden waarom muziek, beat, kunst of iets anders je beroert. Dat is het begin van een terugkeer naar het paradijs.

De mens is blijven steken bij het benoemen van de dingen. Hij denkt tegenwoordig als je een naam hebt gevonden voor iets, dan beheers je het wezen ervan. Dat dat niet het geval is, zie je elke keer weer. Denk maar aan de bekende gifschandalen van de laatste tijd. Als je die dingen een naam geeft, heb je ze nog niet in je macht, maar als je begrijpt, dan ga je ook benoemen, maar op een andere manier.

Een mens die benoemt zoals Adam eens heeft gedaan, benoemt vanuit een aanvoelen vanuit een waarnemen, en vanuit een bepaalde manier van beseffen. Hij drukt in het benoemen zijn eenheid uit met hetgeen hij benoemt. Dit is niet van mij. Het is een moderne wijsheid die al meer is verkondigd. Dientengevolge kan worden gesteld.

De mens, die zich op deze wijze weet los te maken van de kunstmatige tegenstellingen en eindelijk eens terugkeert tot die oude situatie waardoor hij alles eerst voor zich moet erkennen en benoemen voordat het enige betekenis voor hem kan hebben, groeit in een wereld waarin alle krachten (dus ook de uitstraling, de geestelijke krachten) de wisselwerking van alle energieën die er maar in de wereld bestaan, samenvloeien tot een taal die hij verstaat. Wie de taal van de wereld verstaat, verstaat iets van de taal van de kosmos.

Zeker, dan zullen die dingen zich gaan openbaren. Er worden allerlei verschijnselen gezien. De een ziet, de ander hoort, de derde wordt geïnspireerd tot dit of dat en de vierde doet misschien een klein wonder. Hij geneest medemensen of hij stuurt op afstand boze dromen naar mensen die dachten dat ze helemaal goed waren. En om weer een moderne wijsheid te citeren, "De ellende van deze wereld is, dat zij die het kwaad doen, menen dat zij goed zijn omdat zij het ten goede van anderen menen te doen, ofschoon ze het kwaad dat zij voortbrengen wel degelijke erkennen". Ik denk dat je daarvan wel zult loskomen.

Ik wil u geen wereld voorspiegelen waarin iedereen plotseling paranormaal begaafd is. Ik wil u ook niet toeroepen, u allemaal, of u nu jong bent of oud, u zult uw super-ego ontdekken en u zult daarmee spreken. Het is heel gemakkelijk om het te vertellen, het is gemakkelijk om een suggestie te scheppen in die richting, maar het is ontzettend moeilijk om het zover te brengen dat de mens ook maar iets van zijn werkelijk ik-zijn en iets van de werkelijke wereld waarin hij leeft, aanvoelt. Dat kun je niet doen met vreemde woorden, met allerlei termen, dat is gewoon een beleven dat in de mens moet ontstaan.

Ik ben zo vrij te veronderstellen dat juist de spanningen, de problemen, de pressies, de toenemende tegenstellingen in deze wereld, steeds meer mensen ertoe zullen brengen een stapje opzij te doen. Te zeggen, ik wil er geen deel van zijn, tenzij ik dit uit mijzelf en op grond van mijn werkelijk besef van wat voor mij aanvaardbaar is, persoonlijk heb gekozen.

Ik heb heel wat van dergelijke verschijnselen gezien de laatste tijd. Op het ogenblik is dat heel erg te zien in Argentinië. Er is iets van te zien in Polen, maar ook in Letland, Litauen, Estland waar zich ook een soortgelijke ontwikkeling aan het afspelen is. Zelfs in Nederland zijn er heel wat jongelui die zeggen, wat moeten wij met die hele rotzooi aan? Daar bedoelen ze dan heel oneerbiedig mee het Binnenhof en alles wat er aan kleeft. Het gaat er niet om dat ze verwerpen, want dan schep je maar tegenstellingen. Maar als je je niet meer laat binden in een vaste verhouding, in een vaste circulatie, in een vast gedragspatroon, maar uitgaat van jezelf, dan komen die kosmische waarden vanzelf eerder op de voorgrond.

Als er iets is waaraan de wereld in deze fase van ontwikkeling behoefte heeft, dan is het wel aan mensen die deze innerlijke waarde, deze innerlijk kracht kennen.

Je kunt natuurlijk alles op zijn eigen manier bekijken. Alles heeft een eigen beeld, alles projecteert een beeld. Het hemd van X is beter, want het scheurt niet. Het wasmiddel van Y wast nog veel witter dan welk wasmiddel dan ook, maar als je die blauwe zak erin doet, wordt het stralend wit. Dat zijn allemaal mooie woorden, het zijn leuzen, maar gelijktijdig ook illusies. Door de illusies van de reclame kijk je misschien heen. Maar wie van u kijkt door die leuzen heen die zo lang verkondigd zijn als het ware geloof, de uitverkiezing, het noodlot, de politieke noodzaak, de politieke haalbaarheid, de problematiek niet te vergeten. Dat zijn allemaal leuzen. Het zijn dingen die thuishoren ergens in de reclame, maar zeker niet in de werkelijkheid.

De enigen die in deze tijd misschien dingen kunnen zeggen die de moeite waard zijn en die het minst worden gehoord, zijn de dichters. De dichter die voor een ogenblik loskomt van zijn bewuste zelf en probeert iets van de kosmos, hoe dan ook, aan te voelen en te formuleren, grijpt net een tikje over dat beperkte en benepen mens-zijn van deze dagen heen. Maar niet iedereen kan het uitdrukken in woorden. Je kunt het soms uitdrukken in een daad tegenover een medemens, in een levenshouding.

Daar komt dan die geestelijke ontwikkeling naar voren. Niet in de kerken, niet in die geheimscholen, al zeg ik niet dat deze op zichzelf nutteloos zijn. Ze komt naar buiten, omdat in een tuin, waar alles zorgvuldig wordt onderhouden, vele gewassen zich eenvoudig niet kunnen ontwikkelen. Dat wil zeggen, dat de natuurlijke weerstand, de natuurlijke schoonheid eigenlijk teniet gaat, juist omdat men het te mooi, te netjes wil maken. Als je bijvoorbeeld een berm onaangetast laat, wat vind je daar niet een rijkdom aan planten en bloemen, maar ook, wat een rijkdom aan nieuwe schakeringen en aan nieuwe evenwichten ontstaat daar. Het is alsof zoiets helemaal herboren wordt. Dat bedoel ik nu met de mens die iets meer kan worden dan een mens.

In elke mens bestaan paranormale kwaliteiten. Heus, er zit hier niemand die op zijn tijd niet een goed medium zou kunnen zijn, niemand die op zijn tijd niet helderziend zou kunnen waarnemen of zou kunnen horen. Er zit hier niemand die op zijn tijd niet een ander zou kunnen genezen met geestelijk kracht en nog andere dingen. Maar u bent eenvoudig nog niet in staat om de zin er van te begrijpen. U doet of het een wel en het ander niet, of u beroemt zich op het een en verwerpt daardoor eigenlijk de grondwaarde alweer die u heeft ontvangen om het andere een beetje op de voorgrond te brengen. Het heeft allemaal weinig zin. Waar het om gaat is, u hoeft niet te begrijpen, u moet zijn.

De grootste wijsheid van deze dagen zou moeten zijn, ik kan de wereld niet veranderen. Ik kan één zijn met alles zonder de tegenstellingen een hoofdrol te laten spelen. Ik kan een plaats vinden voor mijzelf waar ik met een minimum al gelukkig kan zijn, maar waar ik alles kan beleven en aanvaarden wat er in de hele wereld bestaat. Dan zult u ontdekken, dat al die gaven, die u rudimentair heeft, weer ontwaken.

Het is niet zo wonderbaarlijk dat Adam wandelt met God, dat Eva flirt met de slang. Het klinkt krankzinnig als we zeggen, wij wandelen met goden en we onderhandelen als het ware met demonen. Is dat wel zo gek? Is God niet de Alkracht die we voortdurend ontmoeten, als we ons maar bewust zijn van ons wezen en onze eenheid met het Al. Is de demon niet de neiging, die we allemaal toch hebben, om ons een klein beetje af te zetten tegen dat Al, om tegenover dat andere iets meer te worden dan de rest. Ik geloof dat dat probleem in deze dagen precies hetzelfde is.

Wij kunnen terug naar het paradijs. Niet in de zin van, een heerlijk leven met niets doen, beestjes strelen en vruchten eten. Maar wel in de zin van een weer wandelen met God, als u het zo wilt noemen. De eenheid weer beseffen van het Al en uit onszelf de krachten voortbrengen die dan waarmaken wat ook in het bijbelverhaal staat.

De mens hoeft niet te sterven. Sterven is heus niet alleen je lichaam verliezen. Sterven is een proces waardoor het leven wordt onderbroken en moet worden veranderd. Zonder verandering jezelf blijven dat is mogelijk. Ik voorzie dat in de komende tijd juist door de vele

jongeren die zich op de een of andere manier hebben losgemaakt van alles, de jongeren die eindelijk gaan inzien dat het verkondigen van en het werken met tegenstellingen weinig zin heeft. Dat zij in de komende tijd de ware geest van Aquarius zullen brengen, maar ook de werkelijke begaafdheid die er bij hoort. De begaafdheid in paranormale zin. De begaafdheid om de techniek te aanvaarden en te beheersen zonder ooit haar slaaf te zijn.

De wereld van vandaag ondergaat grote veranderingen. U zult, na dit te hebben vastgesteld, dat in de komende tijd nog verscheidene malen kunnen vaststellen. Aan die verandering kunt u alleen deelnemen, als u zich losmaakt in het leven van het denken in tegenstellingen, hoe moeilijk het u ook lijkt in het begin.

Het gaat er niet om hoe iets heet in de wereld, want die namen zijn 9 van de 10 keer bedrog. Het gaat erom hoe iets leeft in uzelf, wat de naam is die u ervoor vindt, het wezen der dingen, zoals het in u bestaat. Dan kunt u daar een eenheid mee vinden en vanuit die eenheid kunt u komen tot de volledige ontwikkeling die de nieuwe wijsheid brengt. De wijsheid van het een-zijn met al en gelijktijdig jezelf zijn in al zonder tegenstellingen te scheppen.

Einde van de les.

❖ *Het losmaken van die tegenstellingen in de wereld gaat dat ook voor het losmaken van het materiële leven?*

Tot op zekere hoogte wel. In deze wereld heb je, zoals dat heet, geld nodig om te kunnen leven. De vraag is nu, of je steeds meer eisen gaat stellen in je leven, dus meer geld nodig hebt en dus meer onderworpen wordt aan die maatschappij en steeds meer betrokken wordt in haar tegenstellingen of dat je je beperkt tot een zeker minimum. Op het moment dat je dat doet, zul je zeker nog moeten werken. Je zult zeker nog moeten verdienen, dat gaat niet anders. Maar deze dingen beheersen je niet. Op een gegeven ogenblik ben je in staat te zeggen, ik werk 6 maanden en dan werk ik goed en hard. Ik zorg dat wat ik doe daar ook werkelijk vorm aan geef, dat ik het afmaak. Dan heb ik genoeg om 6 maanden alleen te leven voor wat voor mij harmonie is. Die mogelijkheid moet er komen in de wereld, die komt nog wel. Ik wil dus niet zeggen dat je ineens alles over boord kunt gooien. Het wil ook niet zeggen dat je rustig verder kunt gaan als je gedaan hebt. Je moet gewoon kijken, wat is werkelijk noodzakelijk, wat vind ik werkelijk belangrijk. En dan het onbelangrijke voorlopig terzijde schuiven, ook al roept iedereen uit dat je nooit prettig en gezond kunt leven zonder die videorecorder waarop een aerobic-cursus gratis wordt aangeboden.

❖ *Als je je losmaakt van die maatschappelijke verhoudingen en dan ontmoet je tegenstellingen bij anderen. Kan dat niet op de een of andere manier naar jezelf wijzen*

Neen. Als je je losmaakt van de maatschappij en je ziet de rest van de maatschappij als tegenstelling, dan is hetgeen u zegt volkomen waar. Maar neem nu eens aan, dat u zich niet bindt aan welke waardering of opzet ook in die maatschappij, maar bereid bent een ander in zijn visie, binding, opvatting, rangbewustzijn als zodanig te erkennen zonder gelijktijdig de consequentie van gezagsaanvaarding en verbondenheid te accepteren zoals die normaal bestaat. Dan zal men u waarschijnlijk een buitenbeentje achten of een tikje gek, maar dat lijkt mij in de moderne wereld, als je hoort wat ze daar nog verstandig achten, alleen maar een voordeel.

Je moet dus niet de tegenstelling zoeken, maar je moet ze als het ware ontwijken. Je moet gewoon zeggen, de hele wereld mag denken zoals ze wil. Als Nijpels zich ziet als de oplosser van alle crises middels besparingen, dan mag hij dat doen. En als hij denkt dat hij daarin gelijk heeft, dan wil ik dat direct accepteren. Het betekent echter niet dat ik hem dan behoef te steunen of dat ik aan zijn stellingen enig gezag behoef toe te kennen. Maar kom ik met hem in contact, dan zal ik erkennen dat hij van uit zichzelf, dus volgens eigen overtuiging, juist reageert. Ik zal hem dus niet aanvallen in datgene wat hij gelooft en wat hij is. Ik zal alleen niet meewerken aan hetgeen hij tot stand probeert te brengen. Het is aardig als je Nijpels of een andere politicus erbij haalt, dan worden vele voorbeelden ineens duidelijker. Dat komt, omdat u dergelijke personen inderdaad heeft gemaakt tot reclameleuzen. Niemand denkt aan Lubbers, in zijn onderbroek maar altijd met een bezuinigingsplan. Zo gaat dat met al die belangrijke personen. U ziet niet de mens, u ziet de functie plus de reclameleuze die er aan verbonden is. Als u de mens zou zien, zou u misschien meer begrijpen van het plan. U zou de

zinloosheid van de reclameleuze beter begrijpen. U zou daardoor meer bewust menselijk kunnen reageren zonder, op welke wijze dan ook, op tegenstand te stuiten enerzijds of tot aanvaarding anderzijds. U zou zich gewoon losmaken en uw eigen wegen gaan voor zover u dit mogelijk wordt gemaakt.

Kunt u ook een techniek geven om het losmaken te bevorderen?

1. Besef dat je helemaal niet belangrijk of onvervangbaar bent, waar je ook bent en wat je ook bent.
2. Realiseer je, dat het enige goede dat je kunt doen datgene is wat je vanuit jezelf tot stand brengt en waarvan je de resultaten bij anderen kunt controleren.
3. Begrijp, dat niemand is wat hij zegt, maar alleen door wat hij doet, ook uzelf.
4. Besef, dat wat je werkelijk nodig hebt, veel minder is dan alle ballast die je om emotionele of andere redenen met je mee probeert te slepen. Je kunt met zeer weinig zeer gelukkig zijn. Je kunt met zeer veel zeer ongelukkig zijn, al is het alleen maar omdat de in standhouding ervan steeds moeilijker wordt.

Wat ik heb gezegd, heeft wel degelijk te maken met wereldontwikkeling. Het is een heel belangrijk beeld voor hetgeen er gaat komen en een verklaring voor hetgeen er bestaat. Daarom zou ik u willen vragen, kijk het nog eens na en denk er eens over na.

MAGISCH DENKEN

Magie is een heel simpele manier van denken. Het is veel eenvoudiger dan de meeste mensen zich realiseren. Een van de eenvoudigste dingen van de magie is, de naam en het ding zijn gelijk. Zo boven zo beneden. Wat ik doe aan het beeld, doe ik aan de werkelijkheid. Het zijn principes waarvan je zegt, dat is toch te gek. Aan de andere kant, als we de magie eens heel goed proberen te bekijken, dan werken we wel met deze regels, maar het zijn geen echte regels, geen echte wetten. Het zijn alleen maar werkaanduidingen, dat is heel iets anders. Het is een aanduiding voor het werken met allerlei krachten waar je misschien heel weinig van af weet. Het is het werken met allerlei vormen van gedachtenkracht, van persoonlijke energie en alles wat daar bij komt. En alles op de keper beschouwd, betekent het ook beseffen dat het wel werkt, maar dat het niet klopt. Het waarom is ook duidelijk.

Het is net als met astrologie. Astrologie is, als je het zuiver stoffelijk bekijkt, onzin. Als je het astronomisch bekijkt, is het in vele gevallen onjuist. Maar als je het gaat bekijken vanuit een ervaringswetenschap, dan kun je stellen dat Mars bijvoorbeeld een zekere invloed uitoefent en dat Venus ook niet op haar achterhoofd is gevallen. Op die manier heb je, door ervaringen eigenlijk, een aantal regels opgesteld die in de praktijk kloppen, ofschoon het de vraag is of de verklaring juist is. Dat is nu magie.

Er zijn mensen die zeggen, waarom moet ik op een bepaalde tijd een zekere magische handeling verrichten? Waarom moet ik nu wachten tot de nacht van St. Jan om een bepaalde invocatie te doen? Want, zeggen ze, het zou veel gemakkelijker zijn, als ik dat in mijn vrije uren kon doen. Daar hebben ze gelijk in.

Het zou gemakkelijker zijn. Maar de nacht van St. Jan hangt weer samen met de stand zon / aarde. Met andere woorden, er worden bepaalde kosmische invloeden mede bepaald. Als je dat nu precies gaat uitrekenen, dan zal het niet altijd de nacht van St. Jan blijven, ook als de mensen St. Jan steeds op dezelfde dag blijven vieren. Dat verandert steeds een beetje. Die invloed heb je echter nodig. Die invloed is 2500 à 3000 jaar geleden bijna op die bepaalde nacht zeer sterk geweest. Dientengevolge kon je werken met die kracht in die nacht. Dus kon je er op rekenen dat bepaalde oproepingen en andere zaken beter zouden slagen. Het is eigenlijk zo simpel als $2 \times 2 = 4$.

Zodra je je gaat bezighouden met de verklaring die wordt gegeven, word je er gek van. Dan kun je niet verklaren waarom je bijvoorbeeld het ene drankje met vleermuizenbloed en het andere met ravenbloed moet bereiden en dat terwijl er vruchtenwijnen bestaan die veel beter zijn. Die gebruiken ze tegenwoordig trouwens ook om elixers te maken. Voel je je dan niet beter door de medicijn die erin zit, dan doet de drank toch ook het hare.

Realiseer je nu even de volgende punten.

Als ik magie wil bedrijven, dan moet ik mij in de eerste plaats bewust zijn van het bestaan van krachten. Hoe ik daarin geloof, doet niet ter zake, als ik er maar in geloof. Want als ik werk uit een innerlijke onzekerheid, dan heb ik geen kans om voldoende kracht uit te stralen of voldoende kracht op te nemen. Maar als ik daarin geloof, dan gaat het wel.

Verder moet ik dat geloof formuleren. En of ik dat geloof nu formuleer met vleermuizenbloed, met ravenbloed, met druivensap of op een andere manier, dat doet ook niet zozeer ter zake. Het gaat namelijk niet om de substantie op zichzelf, maar om bepaalde uitstralingen die ik tesamen breng. Zo wordt eigenlijk de magie een kwestie van werken met harmonieën en disharmonieën.

Als ik iemand wil vernietigen, dan stuur ik hem een disharmonie op de hals. Wil ik iemand helpen, dan stuur ik hem een harmonie. Zo eenvoudig is het. Een harmonie is altijd datgene wat ik in mij erken als zijnde licht, als sterk, als juist, waarin ik geloof en wat dus de relatie van een ander ten aanzien van de wereld eveneens licht, sterk en vreugdig kan maken vanuit mijn standpunt.

Als nu een ander hoort welke kracht ik heb gebruikt, dan zegt hij misschien, daar ben ik het helemaal niet mee eens. Hij kijkt dan naar de naam die ik eraan geef. Het gaat echter niet om de naam, het gaat om de trilling, om de kwaliteit. Er zijn mensen die zeggen, wij geloven niet in magie. Gelijktijdig gebruiken ze die zelf duizenden malen.

Magisch denken is een kwestie van geloven. Iemand, die werkelijk heel erg magisch denkt, gelooft net zo intens in de waarde van een bepaalde naam of trilling als u in de koopwaarde van een stukje papier waarop staat gedrukt, De Nederlandse Bank betaalt aan toonder. Het is doodgewoon een gebruik.

Uw hele wereld is gebaseerd op allerlei zaken die u maar heeft aangenomen. U heeft aangenomen dat het veiliger is, als het verkeer rechts houdt. In zekere zin heeft u daar gelijk in. U heeft aangenomen dat een bepaalde snelheid de beste maximum snelheid is die je kunt aanhouden. Dat is natuurlijk niet helemaal waar, maar in het gemiddelde zal het misschien waar zijn. Als iedereen daarin gaat geloven, dan eerst functioneert het. Vandaar dat maximumsnelheden zelden functioneren, omdat de meeste mensen geloven dat ze er alleen zijn om ze te kunnen overschrijden.

De magie is het accepteren van waarden. Als je een waarde accepteert, dan is dat niet alleen maar een kwestie van, ik heb het aanvaard. Neen, het is dan een deel van mijzelf geworden. Zo goed als voor u het gebaar van het uitschrijven van een girocheque. Er is natuurlijk geen geld mee gemeoid, alleen getalletjes ergens in een computer. Maar voor u is dat geld, voor de ander is dat geld, dus is het geld.

Als ik geloof in een lichtende kracht die in mij bestaat en die vanuit mij kan werken en ik geloof daar zo intens in dat ik mij niets anders kan voorstellen, dan zal ik, elke keer wanneer ik zeg, die lichtende kracht straal ik uit, die kracht inderdaad uitstralen. Want dan zal het effect worden bereikt. Of die kracht inderdaad zo lichtend, zo stralend, zo mooi en zo edel is als ik mij voorstel, dat weet ik niet. Ergens in een kosmisch heelal draai ik allerlei verschillende krachten door elkaar en door mijn geloof wordt de verhouding van die krachten veranderd.

Een zeer eenvoudige oplossing voor dingen die je ervaart, als je een beetje sensitiever bent, ligt ook in dezelfde orde van grootte. Wanneer u iets ziet of hoort, dan kan het zijn dat het inderdaad geestelijk is. Maar wat betekent het? Daar weet u niets van. Tot het ogenblik, dat er in u een beeld opkomt dat zegt, dit is mijn betekenis. Vanaf het moment dat die betekenis in u bestaat, gaan alle uitingen, die uit de geest, of waar vandaan ook, u paranormaal bereiken, zich ineens afzetten tegen het denkbeeld dat u heeft. Het worden varianten ervan. En omdat

die varianten dan in een bepaalde richting kunnen gaan, is het geheel wel zinvol, terwijl u niet komt tot het constateren van een exacte betekenis.

Dat is misschien maar goed ook. Stel u voor, u wordt wakker en u ziet een doodshoofd tegen het behang. Dan kunt u zeggen, dat is de dood die mij komt halen. Dan heeft u pech en uw levensverzekering heeft geluk, want u kunt rustig nog een tijd blijven doorbetalen. Maar als u zegt, hier wordt iets van vergankelijkheid aan mij getoond, het is een duidelijk maken van een relatie, dan kan dat doodshoofd de betekenis krijgen. Dingen uit het verleden gaan weer een rol spelen. En dat zal wellicht juist zijn.

Ik kan mij voorstellen dat de meeste mensen met dat soort gedoe, dat is het toch voor de doorsnee-Nederlander, niet goed weg weten. Het past niet in het kader van het logisch en rationeel denken. Dat is volkomen juist. Alleen, het kader van het logisch en rationeel denken past niet bij een exacte logica en past ook niet bij een zuiver verstandelijke benadering. Het zijn altijd weer varianten daarop.

Wat ik uitzend is dat, wat er in mij bestaat. Kan ik in mij een zekerheid verwerven, dan kan ik die naar buiten uitstralen en maak ik daardoor iets van die zekerheid buiten mij waar. Dan is het ook helemaal niet zo verwonderlijk dat een magiër, die met de overtuiging dat hij iemand hoofdpijn bezorgt door een poppetje, dat de persoon voorstelt, op het hoofd te slaan, inderdaad resultaat heeft. Dat poppetje op zichzelf haalt niets uit, maar door die daad, door het geloof, is er een trillingsverhouding tot stand gekomen tussen de magiër en degene die door het poppetje wordt voorgesteld. Het is die kracht die werkt. Als de ander daar niet in gelooft, kan het nooit werken, dan heb je meer stoffelijke dingen nodig. Altijd weer zul je in de magie moeten teruggrijpen naar de waarden die onbewust in de mensen aanwezig zijn.

Nu weten we wel een ding, de mensen, die het meest wetenschappelijk denken te denken, zijn het bijgelovigst. U moet maar eens opletten. Als je namelijk te rationeel wordt aan de ene kant, zit je aan de andere kant van binnen vol onzekerheden. Die onzekerheden sublimeer je dan omdat je bijgelovig bent. Dus is iemand, die zeer wetenschappelijk en zeer rationeel denkt, zeer gemakkelijk te bereiken. Maar als u nu iemand een klap op zijn hoofd wilt geven, dan kunt u het mooiste poppetje hebben maar de ander gelooft alleen maar in de goede God - die goede God geeft geen klap op het hoofd - dus gebeurt het niet. De hoofdpijn blijft uit.

Als u gelooft in een duivel, zult u monsters binnen de cirkel oproepen die werkelijk verschrikkelijk zijn. Daar zijn de moderne monsters in de tekenfilms niets bij. Maar wat ziet u? Denkt u dat u werkelijk hellemonsters ziet? Wel neen. U ziet een gedachtenvorm. Dat aan die gedachtenvorm voor u een deel van de kosmische kracht is verbonden en dat u de eigenschappen van de kosmische kracht meent te kennen, bepaalt dat de werking van dit deel van de kosmische kracht in wezen door u wordt bepaald. Als u dus dezelfde oproeping gebruikt en u verwacht een engel, dan komt er een engel. De misleiding ligt niet in het magisch gebeuren, die ligt in uzelf, daar wordt de voorstelling geschapen.

Stel dat je zelf aan magie wilt gaan doen. Het zou mogelijk zijn. In de eerste plaats moet je dan weten waarin je werkelijk gelooft, wat voor jou onomstotelijke vast staat, ook al kun je dat niet bewijzen. Dat is de basis van waaruit je moet werken.

In de tweede plaats heb je in de magie altijd een werkmethode nodig. Ze noemen dat soms wel mysterie, ritus. Daar gaat het eigenlijk niet om. Datgene wat uitbeeldt wat je gelooft en datgene wat je tot stand wilt brengen zal altijd de kracht, die in je is, buiten je wekken en daarmee de verwezenlijking bevorderen.

Dan zijn er ook mensen die zeggen, moet ik dat dan in stilte doen? De meeste mensen lukt het in stilte beter, de westerling tenminste. Maar er zijn ook mensen die hebben daarvoor juist voodoo-trommels nodig of misschien doen ze dat het best als de een of andere kakafonie van geluiden wordt geproduceerd, zoals bij de moderne muziek. Wanneer je wilt werken, kun je ook werken met muziek, maar alleen als de muziek voor je gevoel past bij datgene wat je tot stand wilt brengen. Dan kun je rustig een plaat opzetten.

Het kan zijn dat je gelooft in gebed. Ga dan maar bidden, desnoods met honderd man bij elkaar. Het levert in ieder geval extra gedachtenkracht op. Maar het geloof moet er zijn en de

werkmethode moet er zijn. Want als we niet uitdrukken wat er in ons is, hebben we het gevoel dat het in ons besloten blijft.

Een mens heeft een handeling nodig om, wat in hem is, naar buiten te verplaatsen. Dat is onbewust. Het is geen kwestie van beredenering. Het is een kwestie van aanvoelen. Als je iets gedaan hebt, dan zeg je, nu heb ik het buiten mijzelf gezet. Daarmee heb je het eigenlijk voor jezelf echt gedaan. Wat voor jezelf echt is, dat kun je aan anderen zenden, daar kun je iets mee doen voor anderen.

Misschien denkt u, het enige dat mij interesseert is paranormale genezing. U weet hoe de mensen zijn. Zij zien de dokters met hun hoge inkomens en denken dan als ik dat nu paranormaal zou kunnen doen.

Misschien is het ook werkelijke bewogenheid voor het lijden der mensheid, wie zal het zeggen, als u iemand wilt genezen met een magische handeling. Maar als u alleen gaat zitten denken wordt beter, wordt beter, dan heeft u een heel mooie illusie. Of het werkt is een andere vraag. Als je een onwillekeurig gebaar maakt en zegt "wordt beter", dan heb je die kracht naar buiten gebracht en dan is de werkingsgraad ervan aanmerkelijk hoger en de kans dat je werkelijk effect krijgt met 70% toegenomen. Alleen omdat je, wat in je wordt opgewekt, omzet in iets wat naar buiten toe ook voor jou naar buiten toe gericht is.

De hele magie bestaat uit allemaal van die gekke dingen. Al die rituelen, dat is niets anders dan het naar buiten brengen wat de magiër in zichzelf heeft opgebouwd.

Heeft u er wel eens aan gedacht hoe je een spook aan een zwaard kunt rijgen, er een soort saté spiritual van te maken? Dat kun je niet en toch zien wij dat bijna overal in de magie de tovenaars, de heks, beestenzwaarden, beestendolken gebruiken. Waarom? Omdat het beeld van het zwaard belangrijk is en het hanteren van het zwaard of de dolk gelijktijdig het idee van aanval, verdediging, bezwering overbrengt naar buiten. Daarvoor hebben zij die nodig.

Dan denkt u, de mensen die al die mooie ingewikkelde figuren op de grond tekenen, hebben ze daarmee een bijzondere bedoeling? Het werkt in ieder geval wel. Maar als je hetzelfde gelooft van een hinkelbaantje, dan kun je een hinkelbaantje tekenen en dan werkt dat net zo goed. Het is het denkbeeld, de innerlijke voorstelling ervan, die bepalend is voor de kwaliteit van hetgeen je tot stand brengt.

Als ik u dat heb bijgebracht, dan weet u in ieder geval iets van magisch denken. Er zijn veel mensen die denken, het is heel erg precies alles doen (dat is heus niet waar) en er zijn mensen die denken, het helpt toch niet en dat is ook niet waar. Als je vanuit jezelf werkt, moet je ook aanvaarden dat, wat in jou gebeurt, kosmisch aanwezig is. Als ik geloof dat er alleen iets in mijzelf gebeurt (ik voel me toch altijd zwak tegenover de wereld) dan helpt het niet. Maar als ik geloof dat ik verbonden ben met krachten van kosmische aard (of dat nu engelen, goden, demonen zijn of wat anders) of ik heb het gevoel dat ik deel ben van een totaliteit, dan heb ik ineens wel de totale kracht en kan ik het wel doen. Zo boven, zo beneden is geen omschrijving.

Trouwens dat zou een rotzooi zijn. Stel je voor, jullie gaan dood en wie staat je op te wachten? Joop den Uyl met een roos (embleem van de PvdA). Zo boven, zo beneden is overdrachtelijk. Maar in de voorstelling die in je bestaat, in het geloof dat in je bestaat, moet een erkennen van de kosmos net zo aanwezig zijn. Het is dus weer het denken dat bepalend is, niet de feitelijke situatie.

Dan moet u verder nog dit onthouden. Als je iets in de kosmos projecteert (dat doe je magisch nogal eens) dan zijn er heel veel mensen die denken dat de kosmos rechtlijnig is. Dat is niet waar. Als ik hier van links naar rechts een lijn trek en ik zit boven, dan ga ik van rechts naar links. Met andere woorden, als ik de lijnen verbind met elkaar, dan krijg ik een zandloper.

Heel vaak zal ik dingen moeten uitstralen die in mijn eigen wereld negatief zijn, maar die in mijn kosmisch gevoel positief zijn om op aarde een positief resultaat te bereiken. Zou ik echter uitgaan van hetgeen men op aarde positief acht, dan zou ik dat uitstralen. Maar dan is de kans zeker niet uitgesloten dat de uitwerking van die kracht eerder negatief is. Ook dat moet u onthouden. Er is nu eenmaal een wisselwerking en een omkering van waarden.

Die omkering van waarden en de wisselwerking behoeft je je niet speciaal voor te stellen. Die bestaat nu eenmaal. Al is het alleen maar omdat iemand die van beneden naar boven kijkt, anders kijkt dan iemand die van boven naar beneden kijkt.

Leer gewoon werken met de kracht die je hebt. Ga niet uit van het exacte ritueel, van de exacte instelling, maar ga uit van hetgeen je in jezelf als zekerheid kent. Bouw voor jezelf een uiting op die in overeenstemming is met die innerlijke zekerheid en niet met hetgeen je wilt doen.

Stel dan die zekerheid in jezelf zo hoog mogelijk, opvoerend wat je op aarde tot stand wilt brengen. Stel dat niet in termen van gebeuren, maar in een voldongen feit. Dus bij genezing niet, nu moet Jantje zijn niersteen kwijtraken, maar stel, Jantje moet van zijn nierpijn af komen. Hoe? Zoek dat zelf maar uit. Dan werkt die kracht positief. Als je het te exact doet, dan werkt ze negatief.

Nog een waarschuwing voor iedereen die zich met magie wil bezighouden. Als je je bezighoudt met alle aanwijzingen die er op dit gebied zijn, dan kom je vast en zeker in de verkeerde afdeling terecht. Probeer zo nuchter mogelijk te handelen en laat zoveel mogelijk rituelen achterwege, tenzij je ze voor jezelf nodig hebt om een kracht, waarin je gelooft en die je in jezelf beseft, naar buiten te brengen.

Einde van de les.

❖ *Is het mogelijk dat je in de magie, behalve dat je bepaalde ontwikkelingen stimuleert, je ook bepaalde ontwikkelingen stopzet of vertraagd?*

Het stopzetten is een beetje moeilijk, omdat je je dan een situatie moet voorstellen waar het gestopt is. Het moeilijke is, dat men over het algemeen geen voldoende beeld van dit absoluut wegvallen van de factor heeft. Daardoor kan men dus niet voldoende afremmen. Maar je kunt je misschien wel voorstellen dat er een bepaald aspect - de bewapeningswedloop bijvoorbeeld - voortkomt uit een vorm van denken die niet juist is. Tracht nu het juiste denken in jezelf op te wekken en tracht dat uit te zenden. Dan breng je die bewapeningswedloop wel niet tot stilstand, maar je brengt de gedachtengang, die er de basis van is, tot stilstand of je buigt die af. Door die afbuiging bereik je misschien niet wat je zou willen - alle wapens weg of iets dergelijks - maar je bereikt wel dat degenen die er iets over te zeggen hebben, anders gaan reageren op de bestaande wapens en bewapening en daardoor ook tot andere oplossingen zullen komen.

❖ *Een symbool voor die stopzetting?*

Dat is een kwestie van veel training. Als u eerst in uzelf de zekerheid heeft gevonden, u heeft verder het beeld gevonden dat u wilt uitzenden en ook de richting waarin, de plaats waarheen u wilt uitzenden, dan kunt u dat binden aan een symbool. Als u dat symbool steeds weer gebruikt, ontstaat er een conditionering waardoor op den duur de innerlijke toestand en voorstelling onmiddellijk rijst op het moment dat u het symbool ziet. Het symbool veroorzaakt dan door conditionering in u een bepaalde situatie waardoor u bijna onmiddellijk de projectie kunt bereiken die anders misschien een lange tijd van voorbereiding vergt.

❖ *De richting waar het naar toe gaat.*

Je moet weten waar het naartoe gaat. Als u denkt aan een patiënt, dan hoeft u niet te weten waar hij woont, maar u moet wel weten wie die patiënt is. U moet iets van de uitstraling van die patiënt kunnen aanvoelen. Dan kunt u kracht overdragen. Als u geen beeld heeft van de patiënt en u heeft niets om de trilling van de patiënt op welke manier dan ook te pakken te krijgen, dan is het heel moeilijk om voor de patiënt iets te doen. Wat de ziekte betreft, als u te maken heeft met directe behandeling (magnetiseren), dan is het wel belangrijk dat u iets weet van het functioneren van het lichaam. Dan kunt u nog niet altijd een werkelijke diagnose stellen, maar u kunt tenminste aanvoelen wat er moet gebeuren. Als u dat op afstand moet gaan doen, dan ligt dat weer wat anders. Dan zeggen we niet, wij stellen ons de patiënt voor met zijn kwalen, maar we stellen ons de patiënt gezond voor. Dan hebben we namelijk een ideaal beeld als doel gekozen. We zijn afgestemd op de patiënt. Alle kracht die we uitzenden zal dus worden gebruikt om dat ideaalbeeld te verwerkelijken.

PAASEI

Een paasei is een illusie, want het is het feest van het jonge leven. Maar hoe kun je uit een hard gekookt en geverfd ei nog jong leven verwachten? Misschien is het zo iets als wijzelf, wanneer we bezig zijn met ons leven en met onze persoonlijkheid.

Wij versieren de zaak tot en met. Het moet er mooi en glanzend uitzien. Het moet een lust zijn voor ons moreel bewustzijn. En als we dan klaar zijn, dan zijn we van binnen zo hard gekookt van het doorzetten om die uiterlijkheid waar te maken, dat we juist daardoor het onmogelijk maken dat in en vanuit ons het werkelijke nieuwe leven of het nieuwe bewustzijn ontluikt. Daarom heb ik maar een raad voor u. Als u bezig bent met geestelijke waarden, probeer het niet zo mooi te maken. Probeer het niet te maken van chocola met een bonbonvulling en het ook niet te maken van een natuurlijk ei dat dan eerst gekookt moet worden. Laat gewoon de natuur de natuur.

Zie Pasen niet als een soort festiviteit met bepaalde symbolen, maar eenvoudig als een opstanding en ontwaken van de natuur en van gaven in uzelf. Als u dat doet dan zult u ontdekken dat de hele cyclus van het leven samenvloeit. Dat is ook een ovaal, dus het doet aan een ei denken. In dat ovaal van leven heeft u het besef waardoor u geestelijk op een nieuwe wijze uw wereld en uzelf kunt gaan beleven.

Dat is dan een werkelijk Pasen. Maar als u een eihoofd heeft en u wilt het allemaal redelijk regelen en mooi versieren, dan kan er van alles gebeuren behalve dat ene, het innerlijk ontwaken waardoor de bewustwording mogelijk wordt.

Het was mij een waar genoegen. Ik vind het heus wel leuk om met u te babbelen al is het alleen maar, omdat ik in u vaak dezelfde tekorten ontdek die ik in mijzelf probeer te omschrijven ten aanzien van mijzelf. Dan begrijp ik door u, waar ik zelf nog faal. Als je weet waar je faalt, kun je misschien beginnen met te slagen. Datzelfde gun ik u ook. Dat u gaat begrijpen waar u zelf faalt ten aanzien van uw wereld, van uzelf en dat u zo de middelen vindt om werkelijk te slagen. Als het u niet lukt, nu ja, aan onze kant zullen wij daar verder over praten.

Tot ziens.

LES 8 - HET VERSCHIL TUSSEN WOORDEN EN DADEN

Als wij zien hoe het magisch denken bij de mensen op gang is gekomen, dan is het begrijpelijk dat het is voortgekomen uit zijn onbegrip van de verschijnselen om hem heen. Daarnaast heeft altijd een soort overleveringsgeloof een rol gespeeld, zij het dan dat dit vooral in het begin beperkt was tot zeer wijze, zeer oude, zeer dappere mannen etc.

Als wij echter de praktijken gaan bekijken zoals ze zich hebben ontwikkeld, dan ontdekken we dat bijvoorbeeld de sjamanen al een oproepingscultus kenden waarmee ze onder meer overledenen opriepen om als raadgever van de stam te functioneren.

Wat verderop zien we dat ook natuurkrachten werden aangeropen. Het sjamanisme ontwikkelde zich dan ook tot een soort natuurgodsdienst. Het bestaat in verschillende kleine vormen op het ogenblik nog.

Dan komen er de goden. Er ontstaan de eerste indelingen van een hemelrijk, van een machtsbereik der goden. En zo ontstaan dan de eerste godsdiensten. Maar al die godsdiensten zijn in wezen nog steeds magisch. Dat mogen we niet vergeten, want in de magie speelt de natuur nog steeds een grote rol.

Als we kijken naar de goden, dan blijkt dat goden en godinnen representanten zijn van de aarde, van de zon, van de maan, van de hemel en wat dies meer zij. Het oproepen en het aanroepen van die goden gaat gepaard met allerlei gebruiken.

Er ontwikkelen zich schijnbare wetmatigheden op dat terrein. En als we zo ongeveer 2000 v. Chr. zijn, dan hebben we werkelijk te maken met een zeer uitvoerig magisch geloof dat in al zijn vormen werkt met symbolen en daarnaast met offers. Ik wil u eraan herinneren dat dit ook het geval is ten aanzien van het jodendom. Zelfs Abraham brengt dergelijke offers. Ook in Jezus' tijd worden nog steeds bloedoffers gebracht in de tempel.

In het christendom verandert dat een beetje, maar toch probeert het nog altijd iets van de oude magie terug te krijgen. Het verandert de betekenis en de waarde. De grote ellende is daarbij dat degenen die dat doen heel vaak mensen zijn die het machtsdenken wel kennen, maar van magie weinig of niets weten. Daardoor worden er in de christelijke leer vaak krachten en figuren naast elkaar gesteld die nooit naast elkaar zouden kunnen bestaan.

Als we kijken naar oudere overleveringen, zoals de voodoo, dan kent men daar een soort symbolenschrift, een manier om symbolen van goden naast elkaar te tekenen. Maar dan zul je nooit bijvoorbeeld het slangenteken zetten naast Baron Samedi, die niet alleen de god van de kerkhoven is, maar ook van de vruchtbaarheid. Die twee bestrijden elkaar. Dus moet daartussen een zekere afstand zijn.

Is er daarentegen een neutrale godheid als Poseidon (?) die de god is van de kruiswegen viersprongen en daarmee van bepaalde vormen van hekserij, dan kunnen we ze weer wél er tussen zetten. Het pantheon wordt dus bepaald door functie. In de christelijke leer wordt het alleen bepaald door hiërarchische verhoudingen. Het is duidelijk, dat daarmee het mirakel, het magisch gebeuren steeds meer op de achtergrond moet geraken. Het zal nog wel een keer voorkomen. En als het voorkomt, dan wordt er waarschijnlijk erg veel reclame mee gemaakt. De hele structuur is er echter niet op gericht om in de mensen het paranormale te wekken en om vanuit de mens de uiting van paranormale krachten mogelijk te maken. Daar zitten we dus met de moeilijkheid van deze dagen, want geloof is meer en meer een kwestie geworden van woorden.

Geloof is geen beleving meer in de eerste plaats. Het is het resultaat van een eindeloze woordenzifterij. Het klinkt misschien erg wreed en veroordelend, maar het is niet als zodanig bedoeld. Het wijst alleen op een ontwikkeling waarin men steeds meer praat en feitelijk steeds

minder weet hoe iets te doen. Het doet mij een beetje denken aan de indeling van vele staten in de tegenwoordige tijd.

Er zijn heel veel theoretici, allen zeer deskundig, aan het werk om bijvoorbeeld de economie te verbeteren. Er wordt eindeloos over gepraat, maar de resultaten van dat praten zie je maar heel zelden, zo al. Wij zitten dus in een tijd waarin woorden helaas vaak worden beschouwd als vervangers voor de werkelijkheid.

Als dat in het dagelijks leven gebeurt, dan zullen de feiten de zaak nog wel corrigeren. Maar als we dat doen ten aanzien van paranormale ontwikkelingen, van het gebruik van allerlei gaven en krachten, dan ziet de zaak er een beetje anders uit.

In de mens is het namelijk mogelijk om paranormale kwaliteiten te verdringen. Je kunt iemand door opvoeding, geloof, conditionering zover brengen, dat, al zou hij op aarde de meest begaafde zijn als ziener, als genezer e.d., hij er eenvoudig niet meer toe kan komen om die gaven volledig te gebruiken. Hij zal ze alleen gebruiken onder de regels van zijn geloof en zijn kerk en alleen als daartoe verklaringen kunnen worden gegeven die kerkelijk aanvaardbaar zijn.

Een van de bekendste voorbeelden van een dergelijke ontwikkeling is Pater Pio geweest. Een van de grootste paragnosten, mag ik wel zeggen, in Italië indertijd en gelijktijdig een priester, die steeds meer naar de achtergrond werd gedreven omdat hij nu eenmaal deed aan bepaalde vormen van telepathie, telekinese en ook voorkennis demonstreerde. Dat was gewoon niet welkom.

Ik denk dat in deze dagen paranormale kennis eigenlijk nog steeds niet welkom is. Zeker, er zijn groepen die zeggen, wij ontwikkelen dat. Wij gaan samen proberen te seanceren. Wij gaan proberen mensen te genezen. Maar het is altijd nog wel een beetje elitair van inslag. Het is een begrip van, wij kunnen dat nu, maar een ander kan dat niet. Daarmee valt er iets weg van de achtergrond, die in het geheel van de meer geestelijke ontwikkeling van de mens een grote rol kan spelen, het besef van eenheid, van innerlijke gelijkwaardigheid waarop vele contacten, ook van paranormale aard kunnen worden gebaseerd.

Bijvoorbeeld gedachtenlezen. Als dit nog geschiedt op een primaire basis, dus alleen van persoon tot persoon, indien beiden ontvangst bereid zijn en beiden de kracht bezitten om te zenden, dan is dat niet alleen maar een leuk fenomeen. Het is ook niet iets wat je zonder meer kunt gebruiken. Pas als alle mensen aanvaardden dat het verschijnsel ook bij hen en voor hen kan bestaan, als alle mensen proberen onder omstandigheden daarvan gebruik te maken, krijg je een reële ontwikkeling waardoor telepathische vermogens over de gehele wereld worden ontwikkeld.

Hetzelfde geldt voor paranormale genezing. Als u weet hoeveel tijd er al voorbij is gegaan sedert de eerste paranormale genezers zich in de moderne gemeenschap weer gingen manifesteren, dan is het toch wel heel wonderlijk dat ze nu nog slechts met aarzeling enigszins worden toegelaten. Ze passen eenvoudig niet in het kader van een bepaalde kennis, een bepaalde indeling, een bepaalde hiërarchie, een bepaalde procedure. Ze passen niet in het praatpatroon van de wereld. Hun feitelijke prestaties kunnen niet door praten onderlijnd worden. En daar zit je met de moeilijkheid.

In een wereld waarin de tegenstelling tussen woord en feit zich elke dag, en praktisch voor iedereen merkbaar, steeds duidelijker manifesteert, zal men - meen ik - gaan twifelen aan de betekenis van het woord. Een aardig voorbeeld daarvan ziet u om u heen, als u merkt hoe weinig mensen erop vertrouwen dat politici zullen doen wat ze zeggen. En dat er steeds minder mensen zijn die ervan overtuigd zijn dat het gezag ook voor hen bestaat en dus niet alleen een remming is in hun eigen vrijheden.

Het gaat helemaal niet om de feiten. Het gaat doodgewoon om denkbeelden die ontwikkeld zijn, denkbeelden die naar buiten komen, woorden die worden gesproken en die, omdat ze in wezen niet eens duidelijk zijn, misverstand op misverstand wekken. Maar als je geen houvast meer hebt aan de wereld buiten je, als ze steeds onbetrouwbaarder, onbegrijpelijker wordt,

dan moet je wel proberen om vanuit jezelf eens te zien wat er eigenlijk gaande is. En daar duikt dan, ongewild misschien, een gebruik van paranormale vermogens toch weer op.

Als we zien dat in deze tijd vele leken betere prognoses maken ten aanzien van economisch verloop, politieke ontwikkeling, structurele veranderingen in de maatschappij e.d. dan alle deskundigen bij elkaar, dan moet dat toch te denken geven. Die mensen beschikken niet over de theoretische kennis. Waar halen ze het dan vandaan?

Ze zijn - bewust of onbewust - selectief van waarneming d.w.z. dat ze woorden voor een groot gedeelte aan zich voorbij laten gaan, maar wel indrukken opnemen. Indrukken kunnen dan ten dele een telepathische origine hebben. Ze kunnen ook gewoon voortkomen uit tijdseffecten die reeds in het heden kenbaar zijn ten aanzien van een toekomstige ontwikkeling. Deze manier van anders gaan reageren heeft een groot voordeel.

Als u eenmaal begint met deze zogenaamde intuïtieve methoden te werken, dan zult u ook steeds meer gaan werken met paranormale middelen. U noemt ze niet zo, maar u wijst ze niet meer af. Als er in u een denkbeeld opkomt, dan kunt u dat aanvaarden, zonder dat u het eerst heeft getoetst aan de logica, de leringen van alle deskundigen of kerkelijke autoriteiten. Dat betekent, dat het klimaat voor de ontwikkeling van paranormale gaven steeds beter wordt.

Nu is er in de ontwikkeling van de wereld nog een ander aspect dat voor ons vanavond eveneens belangrijk is. Het blijkt namelijk, dat de grootste openbaringen en de wonderbaarlijkste gebeurtenissen altijd plaatsvinden, wanneer een bepaalde cultuur of een bepaald gebied onder zeer zware druk staat.

Wanneer de Boeddha optreedt, dan treedt hij niet op als tegenstelling tot het prinsdom, zoals tegenwoordig misschien door velen wordt gesuggereerd, maar hij treedt op, als een erkenning die het isolement van de hoogste kaste en van de laagste kaste ongedaan wil maken. Er is een scheiding gaande die levensgevaarlijk wordt zoals ook later vele malen zal blijken. Daardoor is het een nest van intriges. De Boeddha zoekt naar de juiste weg, naar de juiste waarheden en wijsheden.

Jezus treedt op. Maar Jezus treedt, punt 1, op in een situatie waarin zijn land bezet is en, punt 2, waarin uitbuiting ook door mensen van het eigen land steeds erger geschiedt en waarin enorme haatsituaties zijn ontstaan zowel ten aanzien van de tempel als van de Romeinen. In deze ontwortelde wereld, je kunt het haast niet anders noemen, is hij in staat te manifesteren wie hij is en kan hij ook gehoor vinden voor zijn lering en kennelijk op een zo danige wijze, dat zijn leerlingen niet alleen met de mond de wijsheid van Jezus belijden, maar dat ze er in de praktijk ook iets mee kunnen doen. Van de apostelen is namelijk bekend dat allen, in meer of mindere mate en soms aarzelend, wonderen hebben gedaan. Ze hebben paranormale genezingen tot stand gebracht. Er zijn velen onder hen die visioenen hebben gehad.

Als we kijken naar de tijd waarin Luther zijn hervorming begint tegen de kerk, dan is het alweer opvallend dat dit gebeurt in een situatie waarin vele machten in het rijk waartoe hij behoort tegen elkaar opstaan. Er is sprake van uitbuiting van de burgers door zowel de adel als vooral door de grote abdijen. Er is sprake van omkoopbaarheid van alle autoriteiten. Er is veel ellende.

Het is dan dat Luther in opstand komt. En let wel, in tegenstelling tot hetgeen u tegenwoordig hoort zijn in die eerste Lutherse gemeenten zeer veel mensen die "met tongen spreken" die inspiratief spreken. Er worden dan inderdaad allerlei voorspellingen gedaan die zijn uitgekomen en welke niet behoren, als u het mij vraagt, tot de normale gang van zaken binnen een christelijke gemeenschap of centrum. Ik noem nu maar een paar verschijnselen.

Wij bevinden ons in deze dagen in een situatie waarin eveneens een steeds grotere spanning zich manifesteert. In vele landen is dat een spanning tussen de heersende kaste (in casu bureaucratie) en het gewone volk. In vele gevallen zit daarbij nog een enorme vrees voor al datgene wat de regerende kaste wenselijk acht en waar het gewone volk eigenlijk niets in ziet. Er is een groei van misverstand tussen beide groeperingen. Het is niet aan mij om te beoordelen of ze soms allebei ongelijk hebben of dat een van beide gelijk zou hebben. Het

gaat hier doodgewoon om het feit, dat de spanning bestaat. Gelijktijdig brokkelt het beeld van de wereld, dat heel veel mensen hebben gehad, af.

Het is gemakkelijk te zeggen, ja, maar die jongelui van tegenwoordig zitten maar wat met hun rechten te emmeren. Ze zien niet in dat je daar iets tegenover moet stellen. Het is allemaal waar. Maar vergeet niet, dat ze zo zijn opgevoed. Deze jongeren leven in een wereld die ze in de daden niet kunnen begrijpen, maar waar de feiten en de dialoog twee totaal verschillende dingen zijn. Het is toch duidelijk dat in een dergelijke maatschappij vol spanningen, waar bovendien binnenkort nog wel enige kritieke zaken zullen bij komen, om niet te spreken van acties die overal gevoerd worden, de zaak misloopt. U kent dat wel, actie, mannen, harde actie. En die even hard van de andere zijde bejegend zullen worden.

In een dergelijke tijd is extra spanning aanwezig en dat tikje wanhoop misschien ook dat kennelijk erg gunstig is voor het ontwikkelen van paranormale vermogens. Waarom zouden anders, juist in zo een periode, zoveel mensen wonderen hebben gedaan?

Vergeet niet, Jezus was niet de enige wonderdoener. In zijn tijd waren er heel veel mensen die zich messias noemden. Er waren ook heel veel wonderdoeners die predikend door het land trokken. Het blijkt zelfs uit opmerkingen van enkele apostelen. Ook na Jezus' dood zijn er veel rondtrekkende tovenaars en goochelaars geweest. Ook zij pretenderen wonderen te doen. Ook zij brengen allen een zekere filosofie. Denk maar aan Simon Magus (de tovenaars).

Nu kunt u wel zeggen, tegenwoordig wordt toch geleerd dat dat allemaal dwaalleren waren, dat was allemaal verkeerd. Maar in die tijd was het een manifestatie van een kracht die niet op normaal vlak invloed uitoefende. Daarom vermoed ik, dat wij ook in deze tijd in toenemende mate te maken zullen krijgen met juist die paranormale gebeurtenissen, met die paranormale feiten, met die geïnspireerde mensen, met die eigenaardige figuren, die uit het niets schijnen op te duiken en opzienbarende daden stellen om plotseling weer in een onkenbaar niets terug te vallen. Het is heel iets anders dan de een of andere beatzanger die komt en gaat. Dan kunt u zeggen, dat is de smaak van het volk.

Bij dergelijke wonderdoeners, werkelijke profeten, blijkt heel vaak dat ze juist verdwijnen, wanneer de wereld het meest behoefte aan hen blijkt te hebben. Dat is ook begrijpelijk. Zij moeten namelijk niet een vervanging bieden voor hetgeen bestaat. Zij moeten alleen openbreken wat de mensen tot op dat ogenblik gevangen houdt. En dan komen we als vanzelf aan een wereld waarin het paranormale meer en meer toegang krijgt tot de mens en het paranormale vooral meer en meer ook deel gaat worden van de normale denk-, gedrags- en belevingscodes van de mensen.

Als het die kant uitgaat, dan vermoed ik dat bijvoorbeeld telepathische en empatische vermogens enorm gaan toenemen. Maar ik voorzie ook dat er mensen zullen zijn die zich zullen opwerpen als profeten en die, vooral als het zaken op betrekkelijk korte termijn betreft, altijd gelijk blijken te hebben. Er zullen mensen komen die zieken genezen die ongeneeslijk verklaard zijn. Er zullen mensen komen die met een aanraking meer kunnen doen dan een goed geschoold eerste klas technicus, zelfs als het om machines gaat. Het is alsof er dingen aan het veranderen zijn.

In een wereldontwikkeling waarin elke keer weer een stoffelijke hapering in de vooruitgang gepaard is gegaan met een sterke geestelijk opgang en een toename van de geestelijke mogelijkheden van de mens, moet je wel aannemen dat ook dit patroon zich zal blijven herhalen. Op grond daarvan kunnen we zelfs de ontwikkelingen een beetje vooruitzien.

Wij moeten er rekening mee houden dat de komende 100 à 150 jaar zeker een zogenaamde onredelijkheid van zuiver stoffelijk standpunt toeneemt. Gelijktijdig zullen we zien dat de daden helemaal niet zo onredelijk zijn. Integendeel, ze blijken direct in te spelen op bestaande mogelijkheden, gebruik te maken misschien ook van lang nog niet besepte, latente mogelijkheden die in de maatschappij, in de mensen, gelegen zijn.

Wij moeten aannemen dat in diezelfde periode het aantal paranormale genezers, wischelaars, voorspellers en dergelijken niet alleen sterk toeneemt, maar dat het bijzonder zijn van dergelijke mensen afneemt.

Het aantal mediums zal ongetwijfeld toenemen in zoverre het toeneemt op inspiratieve schaal. Daar waar we te maken hebben met diep-trance zal blijken dat de vooruitgang maar zeer beperkt kan zijn, omdat nu eenmaal diep-trancemediumschap niet slechts een ontwikkeling van gave is, maar daarnaast een specifieke instelling van de mens en een specifieke zelf-discipline pleegt te eisen. Dan moet, gezien over die 150 jaar, de gehele praxis veranderd zijn.

Wij krijgen misschien te maken met een vermenging van wetenschap. Ik kan mij best voorstellen dat men in de chemie alchemistische procedures gaat toepassen. Ik kan mij voorstellen dat in de geneeskunde men weer van bepaalde bezweringen gaat gebruik maken, zo gek als het moge klinken. Ik denk dat, langzaam maar zeker, een versmelting gaat plaatsvinden tussen datgene wat zich de wetenschap noemt en datgene wat zich nu geloof of paranormaal werken noemt. Dat is ook begrijpelijk.

Als wij verder willen gaan in de richting van gemeenschap, van eenheid, van broederschap, wat Aquarius toch wel nastreeft, dan is het onvermijdelijk dat juist deze tegenstellingen, deze dogmatisch aangebrachte scheiding tussen menselijke vermogens en menselijke mogelijkheden wegvalt. Ik ben ervan overtuigd dat dat zal gebeuren.

Dan zie ik nog meer in het vooruitzicht. Wat? Als men de mensen op hun feitelijke daden gaat beoordelen, dan voorzie ik heel wat moeilijkheden voor bijvoorbeeld orthodoxe priesters, maar ook voor vele politici. Want dan is hun spel van het haalbare, waarbij ze in feite worden gedomineerd door een bureaucratie die ze naar buitentoe zijn gaan vertegenwoordigen, niet meer doenlijk. Ze kunnen daarmee geen stemmen meer winnen, als ze geen geloof en geen vertrouwen meer winnen. Dan zullen de resultaten het belangrijkste worden. En dan is ook het verschuivingspelletje, dat zo vaak wordt gespeeld, niet meer interessant.

Het is op het ogenblik zo, nu ja, als jullie een beetje meer katholiek gaan denken binnen de kerk dan komt de Paus een keer een dagje bij jullie op bezoek. Of als jullie nu maar op onze partij stemmen, dan zullen we eerst doen wat gezien het apparaat dat werkelijk regeert noodzakelijk is, maar tegen de tijd van de verkiezingen zullen we enkele van onze beloften heel mooi en kenbaar etaleren en desnoods ook voor een deel waarmaken.

Maar als dat niet meer telt, als de woorden zover gescheiden raken van de praktijk dat niemand meer geneigd is om een relatie te leggen tussen woord en praktijk - en die kant gaat het uit - dan blijft alleen nog maar iets over van wat in de mens leeft en wat van de mens uitgaat.

Als wij ons op dit ogenblik bezighouden met allerlei vooraanstaande persoonlijkheden over de gehele wereld, dan blijkt dat de invloeden, die ze op anderen uitoefenen niet in de eerste plaats worden bepaald door hun woorden, maar door een zeker charisma, een soort uitstraling die ze hebben. Deze heeft helaas weinig te maken met de woorden die zij spreken. Maar het feit dat men steeds meer door de uitstraling van een mens wordt aangetrokken en steeds minder door zijn beloften, wijst erop dat ook hier een grote verschuiving eigenlijk al bestaat.

Dan komen we als vanzelf ook nog terecht bij een aantal secten. Kleine kerkjes, groepjes, ook groepen als de Orde. We zullen zien, dat de meeste daarvan zich eveneens nogal dogmatisch opstellen. Ik geloof dat juist een niet-dogmatische benadering in deze tijd de beste is. De Orde streeft daar dan ook naar.

Je moogt de gedachten van de mens wel degelijk scholen. Je moogt hem ook denkbeelden brengen, maar je moet hem niet zeggen welke consequenties hij eraan dient te verbinden. Dat moet hij zelf uitvinden.

De kleine groepen, die nu in sterk dogmatische bindingen samenkomen, danken hun gebondenheid eigenlijk aan de vlucht van hun leden. Die vluchten uit een onbetrouwbare wereld en onderwerpen zich dan kritiekloos aan de discipline binnen de groep. De discipline is voor hen als het ware een alibi. Als iets verkeerd gaat, heb ik het niet gedaan.

Daarnaast is er natuurlijk ook nog weer het idee van uitverkoren, beter zijn dan een ander. In de praktijk breng je dat tegenwoordig niet meer zo gemakkelijk voor elkaar, maar binnen een secte kun je al heel gauw komen tot een gevoel van uitverkorenheid waardoor je eigenlijk ver

staat boven al die arme andere heidenen, die zo ijverig bezig zijn om voor jou de kosten te betalen en zelf naar de hel te lopen.

Deze groepen zijn op het ogenblik nog belangrijk, omdat ze een opvangbekken vormen voor degenen die de grote woorden van de grote groeperingen niet meer geloven, maar die gelijktijdig nog niet bereid en in staat zijn om zelf een oordeel te vormen en gebruik te maken van hun eigen kwaliteiten.

Binnen die kleine groepen echter is er een aantal dat bezig is met de scholing van de mens. En ofschoon wij ze zeker niet allemaal een "uitstekend" kunnen geven en sommige zelfs een aantekening verdienen als "slecht tot zeer slecht", vooral als je ziet wat voor belang sommige groepen hechten aan leringen als die van Alister Crowley, dan moeten we toch zeggen, hier worden de mensen - zij het binnen een zeer eng keurslijf - gebracht, tot het ontwikkelen van paranormale kwaliteiten, het gebruik van geestelijke vermogens.

Aangezien deze groepen niet in staat zijn om op den duur iets waar te maken van hetgeen zij dogmatisch prediken, zullen in al die groepen steeds meer weglopers zijn. Mensen die zeggen, ik vond het allemaal heel erg mooi, ik heb er ook veel geleerd, maar voor mij hoeft het niet meer. Die zullen wij trouwens bij de Orde ook tegenkomen. Dat is helemaal niet erg. Het zijn mensen, die echter met hetgeen ze geleerd hebben zelf gaan werken. Daarom meen ik, dat de zeer grote hoeveelheid kleine religieuze en pseudo-religieuze groepen in deze tijd eigenlijk ook nog veelbelovend is.

Zoals eens uit allerlei kleine en vaak extreme orden toch de grote magiërs en de grote esoterici zijn voortgekomen, zo geloof ik dat uit al die kleine groepen in deze tijd de geestelijk actieven, de geestelijk bewusten zullen voortkomen die in staat zijn om, zonder zich te binden aan allerlei dogmatische grenzen, gebruik te maken van hun innerlijke en menselijke kwaliteiten. Zo kunnen ze feiten tot stand brengen die niets meer te maken hebben met de woorden, die als een lege storm over deze aarde heen waait. Kijk, dat is het beeld dat ik u kan geven van een ontwikkeling in deze tijd.

Nu zult u zich afvragen, heeft het voor mij persoonlijk nut? Ik wil graag daar nog een paar regels aan toevoegen voordat ik afsluit.

De eerste regel is deze. Niets kan in u opkomen zonder dat daarvoor een werkelijke reden in u aanwezig is. Neem daarom alle invallende gedachten, opkomende beelden in zoverre ernstig, dat u zich afvraagt wat ze zeggen omtrent uzelf en omtrent uw mogelijkheden ten aanzien van de wereld.

De tweede regel. U zult in dromen of droomgelijke belevenissen, daarnaast soms in vreemde voorvallen, die u zintuiglijk meent mee te maken, worden geconfronteerd met een wereld die niet helemaal stoffelijk is. Deze confrontaties op zichzelf blijven vaak onduidelijk en onverklaarbaar, dat zal u bekend zijn. Wij hebben daar al eens eerder over gesproken. Ze betekenen dat u bezig bent om waarnemingsvermogens te ontwikkelen. Wijs dergelijke ervaringen nooit af, maar zoek ze ook niet in het bijzonder. Door geleidelijk dit alles te ondergaan en voor uzelf waar te nemen zult u ontdekken dat u bepaalde selectieve vermogens bezit waardoor u uitingen naar voren kunt brengen van elders (in u weerspiegeld dan) die door uzelf mede bepaald zijn. Eerst als u gaat aanvoelen dat dit mogelijk is, kunt u door afstemming proberen dergelijke paranormale fenomenen in een bepaalde richting te leiden.

De derde regel. U bezit allen een mate van levenskracht. Hoe u zich die voorstelt is niet erg belangrijk. Deze levenskracht staat zozeer in verbinding met elke wereld, elk bestaan waarvan u deel uitmaakt, dat u daaraan die kracht altijd weer kunt ontlenen, indien u maar bereid bent u daarop geheel in te stellen.

Ik ben ervan overtuigd dat het aantal mensen, dat aan paranormale genezing doet op het ogenblik, zich sterk uitbreidt. Wilt u paranormaal genezen, zoek dan niet het spectaculaire, maar probeer gewoon uw kracht te gebruiken. Zend haar desnoods aan anderen toe zonder dat dezen dit weten. Let op de resultaten. U zult op deze manier leren dat u met geestelijke krachten en gaven, met inspiraties en wat dies meer zij, zeer veel tot stand kunt brengen en dat u gelijktijdig uzelf verder ontwikkelt.

Het zijn de kwaliteiten van deze tijd, het is de gehele tendens van ontwikkelingen die wijst op een verbetering van uw mogelijkheden in alle door mij genoemde opzichten. Weest er niet bang voor. Maak er bescheiden gebruik van. Als u iets nog niet begrijpt of niet weet, houdt u neutraal, wees beschouwelijk. Het zal zich dan herhalen in vele verschillende vormen, totdat u een samenhang ontdekt. Eerst als u innerlijk een gevoel van samenhang, van verbondenheid bezit, kunt u namelijk met het paranormale beheerst werken en kunt u ook vanuit menselijk redelijk standpunt een doel gaan bepalen voor uw paranormale krachten.

Met deze laatste toevoeging zou ik deze les willen afsluiten.

Een opmerking over de nota betreffende omroepen

Dit is een vraag, die in dit verband maar zeer beperkt past. Om het heel eenvoudig te stellen. Wij hebben op het ogenblik te maken met een tamelijk orthodoxe en behoudzuchtige tendens in een groot gedeelte van het bestuursapparaat. Het is duidelijk dat alle vrije omroepen, maar ook andere te vrije bewegingen, hier eigenlijk onwelkom zijn. Als men nu eenmaal een wet heeft en die kan hanteren om dergelijke, van uit eigen standpunt niet bepaald aanvaardbare situaties te onderdrukken, althans het effect ervan te verminderen, dan zal men dat ongetwijfeld doen. Dit is dus een van de vele verschijnselen van deze tijd.

Daar staat tegenover dat juist door een dergelijk voornemen of zelfs het uitlekken van de mogelijkheid van een dergelijk voornemen (wat dichterbij de waarheid ligt dan in het door u geciteerde geval) dermate grote verdeeldheden kunnen ontstaan, dat de spanningen op zichzelf helpen om een vernieuwingsproces tot stand te brengen dat zonder dit niet mogelijk zou zijn.

Als ik er nog iets aan mag toevoegen. Zeer veel staatslieden doen dingen waar je het als geest soms en als mens heel vaak niet mee eens kunt zijn. Verwijt hen dat niet. Het betekent niet dat ze slechts eigenzinnig of stom zijn. Het betekent alleen dat zij, vanuit hun eigen wereldvisie, niet in staat zijn een wereld te aanvaarden en te tolereren waarin een toenemende vrijheid en een vermindering van binding kan voeren tot een grotere persoonlijke verantwoordelijkheid, maar daardoor ook tot een veel grotere afhankelijkheid ten aanzien van allerlei instanties, apparaten, religies en wat dies meer zij.

DE DRAAIMOLEN DER HISTORIE

Als wij ons bezighouden met de ontwikkeling van de geschiedenis en daarbij alle generaals en vorsten van wie wij standbeelden zien even terzijde zetten, dan komen wij tot de conclusie dat situaties zich regelmatig herhalen, dat zekere toestanden cyclisch optreden. Wat dat betreft doet de geschiedenis inderdaad een beetje denken aan een draaimolen. Het lijkt of er een grote verscheidenheid is, maar als je blijft kijken, zie je zo-even is datzelfde schuitje ook al voorbij gedraaid.

Een dergelijke cyclus heb je bijvoorbeeld in de reeksen oorlogen. Dan zeggen wij, die oorlogen zijn op zichzelf niet belangrijk, maar wel het effect dat ze hebben gehad. Typerend is bijvoorbeeld dat Alexander de Grote doordringt tot in India. Hierdoor brengt hij een totaal nieuwe reeks culturele gegevens terug. Ook als hij het zelf niet overleeft. Vanaf dat ogenblik is er een geheel nieuwe situatie ontstaan in de gehele Griekse en later Romeinse beschaving. Maar wat zien wij?

Enige tijd later gaan kooplieden uit. Denk aan Marco Polo van Venetië. In die tijd een staat die enigszins vergelijkbaar is met het Athene van voorheen. Ook Marco Polo dringt door tot in het Verre Oosten en bereikt tenslotte het rijk van Kublai Khan. In dit geval wordt eveneens een aantal totaal nieuwe gegevens naar Europa gebracht. De situatie is schijnbaar misschien niet vergelijkbaar, maar het resultaat wel.

Als wij dan proberen om weer enige tijd verder te denken, dan komen wij terecht aan het hof van Isabella van Castilië waar een Italiaan (Amerigo Vespucci) tot kapitein van een

ontdekkingsreis wordt benoemd. Deze reis is eerder een verkenning, een soort zakenavontuur toch ook wel, maar het resultaat is de ontdekking van Amerika en daarmee ook de enorme plunderingen in Midden-Amerika.

Als wij op deze manier de historie volgen, dan blijkt dus dat bepaalde situaties zich herhalen. En zo goed als bij de eerste gevallen uit het Verre Oosten nieuwe tendensen en invloeden zijn ontstaan die geheel Europa hebben beïnvloed, zo is zeer zeker de ontdekking van Amerika aanleiding geweest tot een groot aantal veranderingen die eigenlijk het geheel van West-Europa hebben getroffen.

Misschien moeten we dan gaan redeneren dat er ook ontdekkers zijn geweest die zich hebben beziggehouden met Afrika vanaf 1700. Ook dezen hebben een groot aantal gegevens meegebracht en ook de markt geholpen aan nieuwe producten. Op deze manier kun je voortgaan en zeggen, deze invloed herhaalt zich in heel verschillende vormen.

Kijken wij naar de revolutionaire tendensen, dan zien wij altijd weer eenzelfde tegenstelling. Die tegenstelling is altijd tussen de barbaren en de beschaafden. Het lijkt misschien wat vreemd, als wij dat zo stellen. Maar als wij kijken naar bijvoorbeeld de Franse Revolutie, dan zien wij daar de barbaren tegen de beschaafden strijden. Als wij de 80-jarige oorlog bekijken zoals die wordt gevoerd in het Duitsland van die tijd, dan ontdekken wij wederom een soortgelijke splitsing. Het schijnt dat strijd altijd gestreden moet worden tussen de niet-weters of niet-hebbers en de wel-weters of wel-hebbers.

Als wij de laatste wereldoorlogen erbij betrekken, dan bent u geneigd te zeggen, maar er was een Wereldoorlog I en er was een Wereldoorlog II. Dit is niet juist. Deze beide oorlogen vloeien namelijk samen, omdat het verloop van Wereldoorlog I, en zelfs de oorzaak ervan, eigenlijk een familietwist in het geslacht Hannover (als we helemaal eerlijk willen zijn) aanleiding is geweest tot de omwentelingen in Duitsland. Niet alleen tot de afstand van de keizer, maar ook tot het ontstaan van de bruine keizer (Adolf heette de man).

Als wij dan verder zien hoe in beide gevallen Amerika betrokken is geweest als beslissende factor in deze oorlogen, dan mogen wij aannemen, dat hieruit de huidige situatie zonder meer voortkomt. De beide wereldoorlogen is praktisch eveneens een 80-jarige oorlog. Wij hebben er dus nog enkele jaren van te goed.

Dat lijkt weer overdreven, maar realiseert u zich wel dat na Wereldoorlog II, waarin overigens dezelfde fouten zijn gemaakt als bij de vrede na Wereldoorlog I, de grote tegenstelling tot stand is gekomen tussen de twee grote invloeden (USA en USRR) en dat de verhouding tussen deze beide staten eigenlijk is gebaseerd op een verwantschap van denken? Dit laatste lijkt iedereen onmogelijk. Zou je het tegen de heer Reagan zeggen, dan zou hij een beroerte krijgen en de heer Andropov zou waarschijnlijk de geheime politie erbij halen.

Beiden denken namelijk imperialistisch d.w.z. in termen van invloed en gebiedsuitbreiding. Beide staten denken ook monopolistisch, uitgaande van de ene macht en niet van een tweeledigheid van machten. Doordat beide groepen, bij de vredesluiting en daarna, onvoldoende rekening hebben gehouden met elkaars neiging op dit gebied, is de grote Oost-Westspanning, die u op het ogenblik beleeft, in feite tot stand gekomen. Zelfs de bewapeningswedloop resulteert uit de misvattingen die onder andere op de bijeenkomst in Jalta, maar ook op enkele andere, eigenlijk de hoofdrol hebben gespeeld. Ik geloof dat je op dezelfde manier kunt kijken naar de controversen die nu aan het ontstaan zijn tussen de zogenaamde Derde Wereldlanden en het hoog-technische en beschaafde Westen. Ook hier lijkt het of wij te maken hebben met een miskennis van de goede bedoelingen van het Westen. Maar wij hebben soortgelijke situaties al eens eerder beleefd.

Wij hebben bijvoorbeeld het conflict gehad van de Kruisvaarders met de Moren. De eigen cultuur en beschaving van onder andere de Afrikaanse en bepaalde Zuid-Amerikaanse volken worden door het Westen ontkend. Niet direct, maar zeer zeker indirect. Men handelt er mee alsof het bijkomstig is en als een folklore bewaard kan blijven, wanneer de hele westerse opzet kan worden overgebracht naar die landen die er nog niet eens rijp voor zijn. Het is zo iets als zeggen, maak van Nederland maar rustig een dependance van Moskou, als je Volendam en Marken maar ongeschonden laat.

Die manier van denken is natuurlijk volkomen fout. Wij hebben te maken met de hebbers en de niet-hebbers. Degenen die menen dat ze het weten en degenen die denken dat ze het beter weten, omdat ze te weinig weten. Dit is ook een van de effecten die we in de historie steeds tegen komen. Er zijn altijd weer mensen, die zo weinig weten dat ze denken dat ze alles weten. En het zijn deze mensen, die dan de aanleiding worden tot opstanden, oproer, oorlogen en dergelijke.

Het zijn niet alleen de anarchistische jongeren, die de eerste wereldoorlog hebben veroorzaakt. Het geldt net zo goed voor de mensen van dit ogenblik. Zij menen, bijvoorbeeld, vanuit een Surinaams standpunt de houding van de hele wereld te mogen be- en veroordelen. Hoe minder je weet, hoe meer je denkt te weten. De grootste militaire dwaasheden zijn tot nu toe altijd begaan door korporaals en sergeanten die toevallig staatshoofd werden. U kunt het in de geschiedenisboeken zelfs terugvinden.

Ik meen dat we op grond hiervan de draaimolen der geschiedenis soms toch een beetje beter zouden moeten bestuderen. Wij kunnen daarin zien wat de waarschijnlijke oplossingen zijn, maar vooral wat de feitelijke conflicten betekenen.

Het is gemakkelijk genoeg om een oordeel te vellen over bijvoorbeeld de wijze waarop Nederland moet optrekken met zoveel Surinaamse Nederlanders. Dat is dan heel gemakkelijk te doen vanuit een onwetendheid. Maar om werkelijk te kunnen oordelen moet je begrijpen waar het conflict vandaan komt. En dat komt zeker niet uit de slavernij, iets wat de Surinamer nogal eens graag aanneemt. Het is afkomstig uit de pogingen van de Nederlanders om de slavernij ongedaan te maken, door een opvoeding te geven die echter in vele gevallen onvolledig of onjuist was en slechts in Nederland kon worden aangevuld.

Men heeft het Nederlandse onderwijs toegepast op een bevolking van ex-slaven. Als resultaat heeft men dan gekregen een wereld, die in haar verhoudingen, haar wijze van denken en handelen de Nederlandse mentaliteit geheel vreemd is. Maar uit die mentaliteit is het begrijpelijk, dat de Surinamer meent recht te hebben op datgene wat Nederland bezit. Daarbij redeneert men eigenlijk niet veel anders dan een vakbondslid dat zegt, eigenlijk maak ik door mijn werk het bestaan mogelijk van deze maatschappij, dus heb ik recht op een directeurszetel.

Als je de historie goed in de gaten houdt, dan verklaren zich in deze tijd allerlei verschijnselen die onredelijk of onwaarschijnlijk lijken.

Als je kijkt naar Frankrijk in deze dagen, dan word je geconfronteerd met een houding, die enigszins verbluffend is en schijnbaar buitengewoon egoïstisch. Men vraagt zich dan af waarom Frankrijk niet begrijpt dat de Europese samenwerking van groot belang is etc. etc. Maar de werkelijkheid is anders.

Frankrijk heeft nog steeds ergens in zijn overleveringen het Napoleontische denken. Achter alles zit nog steeds het motto van een der Lodewijkers. "L'Etat c'est moi". De Fransman denkt, de beschaving, dat zijn wij. Een zeer burgerlijke opvatting, dat ben ik direct met u eens, maar desalniettemin iets wat bepalend is voor de verhoudingen in heel West-Europa.

Als we nu teruggaan, dan blijkt dat dezelfde relatie heeft bestaan in ongeveer 1400, dat ze heeft bestaan ongeveer 800 na Chr. en dat ze ten aanzien van Rome zelfs heeft bestaan in het jaar 50 v. Chr. Dan wordt duidelijk, dat een bepaalde invloed blijft rondwentelen. Dat een bepaalde mentaliteit beslissend blijft voor de rol die bepaalde volkeren spelen.

De mens, die van een te grote afstand alles bekijkt, zegt al heel gauw, maar het is toch een draaimolen, dus alle factoren daarin zijn één. Maar dat is iets wat je de delen van de draaimolen niet duidelijk kunt maken. Het zijn en blijven paarden en schuitjes die achter elkaar aan blijven jagen zonder elkaar ooit te bereiken. Zelfs wanneer de molen tot stilstand komt, blijft de afstand bewaard.

Dit is bepalend voor de volksmentaliteit. Het is bepalend voor de groepsgeesten die zekere groepen in hun wezen, in hun vorming helpen, maar gelijktijdig daardoor grenzen opwerpen ten aanzien van andere groepen bij wie de ontwikkeling enigszins afwijkt.

Ik heb geprobeerd u deze gescheidenheid duidelijk te maken, omdat een eenheid nooit kan ontstaan door het creëren van een werkelijke gelijkheid. Het is alleen mogelijk tot een eenheid te komen, indien men eerst de verschillende kwaliteiten elk voor zich erkent en zo de relaties die ertussen de verschillende volkeren, de naties, maar ook de verschillende fabricage- en handelsprocessen etc., bestaan. Je kunt geen eenheid krijgen door alles op een noemer te zetten.

De draaimolen van de historie maakt voortdurend duidelijk dat invloeden zich herhalen, maar ze maakt ons duidelijk dat je nooit de ene invloed met de andere tot een eenheid kunt brengen. Je kunt slechts zeggen, uit de ene invloed vloeit de andere voor mij voort.

Ik heb u dit alles willen voorleggen, omdat een nieuwe beschouwing van het gebeuren toch misschien wel nuttig is. Zeker in dagen als deze waarin men zich voortdurend bezighoudt met de wreedheden van het nazisme, de vreugde van de bevrijding van Nederland en alle ellende die daar aan vooraf ging.

Het is heel aardig om die dingen te zien. Maar realiseert men zich dan ook dat de mentaliteit Nederland eens maakte tot een, ondanks alle zogenaamde verzet, in feite toch wel zeer gehoorzame natie die liever aan de Duitsers verdiende dan hen bestreed. Men realiseert zich misschien ook niet zo goed dat de wijze waarop men Duitsland eens heeft veroordeeld, niet geheel terecht was, omdat het onrecht ook na de bevrijding in Nederland zelf op gelijksoortige wijze, maar op kleinere schaal heeft huisgehouden.

Als je kijkt en je ziet de oorzaak-en-gevolgwerkingen, dan kun je wellicht zover komen dat je begrijpt dat democratie moet liggen in de mensen en nooit kan liggen in het stimuleren of verbieden van partijen of bepaalde media van communicatie. Vrijheid moet in de mens liggen. Het is de vrijheid in de mens die hem in zijn handelen zou moeten stimuleren. Gelijktijdig is het zijn persoonlijkheid en de gemeenschap waartoe hij behoort, die de uiting, welke aan de vrijheid wordt gegeven, wel degelijk zal blijven bepalen op een manier welke verschilt van de manier waarop buurlanden, buurnaties of andere groepen deze beleven en voor zich laten spreken.

Het is gemakkelijk een oordeel te vellen over een religieus of ander verschijnsel. U kent misschien wel de ietwat eigenaardige manier waarop men lange tijd heeft gesproken over de priesters van het Roomse geloof, hen aanduidend als verwijfde kerels in rokken. Uiterlijk gezien misschien niet geheel ten onrechte, maar op de keper beschouwd eigenlijk eerder een verwerping van het andere. Dogmatisme is niet alleen een aanvaarding, het is vooral een verwerping.

Op soortgelijke wijze veroordeelt men in uw dagen bepaalde politieke partijen, bepaalde religieuze groepen, bepaalde handelwijzen van vakbonden, werkgeversbonden enz. Maar die beoordeling en veroordeling zijn onjuist, omdat men niet wenst rekening te houden met het geheel waartoe het behoort en men niet bereid is, in dit geheel, ook de zich herhalende weerspiegeling van gelijke tendensen, te zien, die nu eenmaal het gehele historische, maar ook het economisch verloop bepaalt.

Als we kijken naar economische crises, dan blijkt dat deze zich met een gemiddelde tussenruimte van tussen de 30 en 40 jaar plegen te herhalen, en wel vanaf het ogenblik dat de industrialisatie een peil had bereikt als omstreeks 1870 het geval is geweest. Dat duidt aan dat we hier te maken hebben met iets wat steeds terugkeert. Maar als dat het geval is, dan weten we ook dat we die dingen niet blijvend kunnen onderdrukken. Wij zullen de oorzaak moeten genezen.

Die oorzaak echter is niet gelegen in het productieproces, in de houding van werkgever of werknemer, maar in de wijze waarop de maatschappij zichzelf afhankelijk heeft gemaakt van het productieproces. En dan pas krijgt het zin en betekenis.

Mijne vrienden, u komt hier niet omdat u alleen maar historische overzichten wilt horen, de ontwikkelingsgeschiedenis van de wereld nader onder de loupe wilt nemen. U wilt waarschijnlijk ook geestelijk verder komen. Maar hoe kunt u geestelijk verder komen, als u

voortdurend een deel van uw wezen, bewust of onbewust, afsluit van de wereld waarin u leeft en van de geestelijke tendensen waardoor u ook zelf wordt beheerst?

Voor mij is het belangrijk te zien hoe, bij een steeds zich herhalend aantal invloeden en steeds ietwat andere verschijnselen, er toch eenzelfde soort gevolg met zekerheid verwacht kan worden. Dit geldt geestelijk, dit geldt stoffelijk voor zover het met deze aarde te maken heeft. Daarom zou ik willen zeggen, probeer in deze tijd eerst te herkennen wat in het verleden is geweest. Kijk dan niet naar de gepubliceerde gevolgen of resultaten, maar vooral naar de uitwerking ervan op langere termijn. Eerst als u dat doet, gaat u de wereld begrijpen waarin u leeft. En eerst als u de wereld waarin u leeft beter gaat begrijpen, zult u ook in staat zijn innerlijk betere krachten tot u te trekken, omdat u niet meer in strijd bent met het geheel of met een deel van het geheel.

In feite integreert u zich in de ontwikkeling van het geheel. Daarbij probeert u gelijktijdig al die tendensen te scheppen die voor u, en vanuit u, aanvaardbaar zijn, zonder dat ze tegen de onvermijdelijke ontwikkeling ingaan die nu eenmaal de carroussel der historie heeft vastgelegd.

LES 9 - DE RELATIE WERELD - MENS

De wereld is een entiteit. Ze heeft een eigen persoonlijkheid, een eigen uitstraling eigen levensprocessen zelfs in stoffelijke zin. Het denken van de aarde is in verhouding zeer traag. Als wij het denken van de aarde ervaren als mens op aarde, dan kunnen wij dat niet omschrijven als een gedachte. Het is niet af te lezen, al zouden wij de beste telepathen op de wereld zijn, maar wij ondergaan ze wel als stemmingen.

Misschien kent u dat eigenaardige, stemmingsachtige, ik wil niet zeggen weer, want dat is het eigenlijk niet, maar dat omdraaien van stemmingen dat soms op een dag enkele malen gebeurt. Het ene ogenblik bent u opgewekt, veerkrachtig en het ogenblik er na wordt u bevangen door mistroostigheid.

Dat zijn zaken die per persoon natuurlijk wel iets anders kunnen liggen, maar als men rekent met gemiddelden, dan zal een denken van de aarde voor de mens resulteren in een stemming. Als hij vrolijk is, wordt hij plotseling minder vrolijk, minder uitbundig. Of hij zal als het ware in een dal zitten van allerlei depressieve toestanden. En dan ineens in een omgeving, maar juist op een bepaald moment begint er iets te veranderen. Zo iemand wordt positiever. Dat houdt uren, soms enkele dagen aan, daarna zakt het weer weg.

Hier hebben we dan te maken met enkele impulsen uit de communicatie van de aarde met andere planeten, met de zon, desnoods met sterren. Die communicatie kan niet liggen binnen het dimensionaal niveau dat wij kennen. Dat wil zeggen als er iets bestaat dat sneller is dan licht, zal dat ongetwijfeld de gedachte van een planeet zijn. Dan is het ook, meen ik, heel logisch dat een planeet zich maar zeer betrekkelijk bewust is van haar bewoners.

Mensen leven op aarde, zeker. Zo hebben denkbeelden. De aarde kan daarop niet onmiddellijk reageren. Haar reactietijd ligt namelijk anders dan die van de mens of van een dier. Toch zal ze bepaalde stemmingen opnemen. Voor de aarde betekenen de stemmingen die de mens uitstraalt (niet de gedachte zelf) in de eerste plaats een soort stimulans. Iets wat in haar eigen taalgebied ligt, iets als een storende kreet, een piepgeluid, een kners of iets dergelijks. De aarde reageert dan weer op deze uitstraling

Nu we dit hebben gesteld, is het misschien gemakkelijker te begrijpen hoezeer we in alle opzichten, wanneer we op aarde vertoeven, zullen worden beïnvloed door datgene wat de aarde is en wat zich in die aarde afspeelt.

Als u paranormaal enigszins gevoelig bent (ik zeg uitdrukkelijk niet bijzonder begaafd, alleen maar enigszins gevoelig), dan zult u zien dat er plotseling tijden zijn, erg vaak is dat voor u een periode van enkele maanden achtereen waarin u opeens allerlei successen boekt, allerlei visioenen waarneemt, opeens geconfronteerd wordt met de buitenzintuiglijke wereld. Daarna ebt het weg, het verdwijnt weer. Dan vraag je je af wat speelt hier?

De mens is in een bepaalde toestand gebracht door de aarde. Als je in staat bent om de aarde als het ware te voorvoelen, dan zul je je kunnen voorbereiden op dat datgene wat zich zal afspelen. Om een voorbeeld te geven. Stel dat u weet, er komt een golf aan die mijn paranormale gevoeligheid doet toenemen. Dan zal ik alles waarvoor ik dieper inzicht, beter begrip of geestelijke waarden nodig heb, uitstellen, totdat ik het gevoel heb, nu is deze tendens inderdaad gaande.

Als u weet dat de aarde mistroostigheid gaat uitzenden, dan kunt u zich daartegen wapenen door uw eigen blijmoedigheid als het ware te stimuleren. U bent dan weliswaar minder blijmoedig dan u zonder die invloed zou zijn, maar u heeft een groot gedeelte van het negatieve effect ervan weggenomen. Doordat je als mens dus kunt reageren op de wereld en soms zelfs onbewust het ook moet doen, dan is de vraag, hoe kunnen wij de veranderingen van de wereld aanvoelen, meen ik, voor de mens van groot belang.

In de ontwikkeling van de wereld hebben we een tijd gehad dat de aarde zeer stormachtig was. Haar reacties waren toen veel sneller. Ze was eigenlijk als een kind en ze sprong ook nog van de hak op de tak. Nu bevindt ze zich, laten we zeggen, in de middelbare leeftijd. O, ze heeft nog miljoenen jaren te gaan, maakt u zich geen zorgen. Maar ze is wat bedachtzamer geworden en vooral systematischer. Deze systemen nu zouden we kunnen ontleden.

Een mens, die dat voor zichzelf wil doen, heeft helaas niet de mogelijkheid om voortdurend de stemming over, laten we zeggen een groot gedeelte van de wereld te peilen, dus ook de verandering. Dat zou noodzakelijk zijn om een redelijke uitkomst te krijgen. Maar we kunnen wel iets anders doen.

Er is namelijk nog een maan die grote invloed heeft op het gedrag van de mensen. U heeft allemaal wel begrip voor de zogenaamde maanfase-theorie, waardoor u bij een bepaalde stand van de maan ook bepaalde kwaliteiten ontplooit. U heeft uw top van, laten we zeggen toevalsgeluk, maar u heeft ook een top van mentaal meer presteren. U heeft een dieptepunt van stoffelijke gevoelens en gehoorzaamheid en eventueel zelfs van gezondheid. U heeft ook een hoogtepunt waarop u lichamelijk en anderszins optimaal reageert.

Nu kunt u dit ritme vaststellen. Het is namelijk een persoonlijk ritme. Op het ogenblik, dat er bij u een verschuiving plaatsvindt, en die verschuiving ook bij anderen kenbaar is ten aanzien van een normale maanfase, mag u aannemen dat u te maken heeft met een aarde-invloed. Het zal niet altijd waar zijn, maar laat ons aannemen dat in 7 van de 10 gevallen dat zo is. Door ons dan in te stellen op die veranderingen kunnen we concluderen op het ogenblik, dat mijn maanfase een verschuiving ondergaat (een reactiefase), moet ik aannemen dat de daarop volgende tijd wordt beheerst door een aarde-invloed, in overeenstemming met de afwijking die ik constateerde. Het klinkt ingewikkeld, maar het is niet zo moeilijk als u het een keer heeft gelezen.

Dan is er verder nog iets. Wij zien het om ons heen zo vaak gebeuren. Hoeveel van u zijn er in de laatste 22 maanden geconfronteerd met bijzondere neerslachtigheid, mistroostigheid, onlustgevoelens? U dacht waarschijnlijk dat dat alleen de schuld was van het slechte weer. Vergeet het maar.

De aarde zelf bevindt zich nu in een, wat wij noemen, negatieve communicatiereactie d.w.z. dat zij bezig is een voor haar niet volledig aanvaardbaar begrip om te vormen om dan een antwoord uit te stralen. Dat zal waarschijnlijk met lichte varianten nog wat verder gaan tot ongeveer eind juni. Tot die tijd zult u dus geneigd zijn tot meer dan normale neerslachtigheid. U zult meer dan normaal tegenvallers constateren. En als u eens een goede bui heeft en blijmoedig bent, komt er altijd weer wat tussen. Daarna krijgen we het antwoord.

Het antwoord is voor de aarde zelf positief. Dan moeten we ook aannemen dat de algehele invloed positief zal worden. Als we dus vanaf begin juli een positieve fase hebben, liggen onze prestaties en mogelijkheden ongeveer 20 tot 30% boven de norm. Wij kunnen dus meer zijn en meer doen. Gelijkzeitig voelen we ons ook een beetje beter. Dat daarbij dan kosmische invloeden komen die dan weer minder prettig zijn, ach, dat kunnen we allemaal wel verwerken omdat de basis goed is.

Wij hebben kortgeleden weer het Wesakfeest gehad. U weet dat waarschijnlijk. Zo'n Wesakbijeenkomst (buiten de rituelen die eigenlijk de versiering zijn) houdt toch wel in het aflezen van alle stralingen en contacten die de aarde kan ontmoeten in de komende tijd. Daarbij vergeten we maar al te vaak dat het de aarde is die ze ontmoet en niet alleen maar de mens.

Als we nu weten hoe de aarde aan het reageren is, kunnen we veel beter zeggen wat die invloeden zullen doen. Dit is een van de redenen voor de Grote Raad van de Witte Broederschap om dus met de uitgebreide en uitgewerkte plannen en voorstellen meestal pas na enkele maanden te komen. Voor u is dat al een hele tijd maar in onze wereld betekent dat een enorme lange tijd. Dat komt omdat eerst moet worden nagegaan waar is de aarde mee bezig? Wat kan er worden verwacht en hoe zullen deze invloeden waarschijnlijk het best bruikbaar zijn?

Nu wilt u natuurlijk graag weten hoe het zal gaan na de Wesak. Ik kan het mij voorstellen. Ik kan u er echter nog niet veel van zeggen, want we hebben natuurlijk niet al te veel gegevens gekregen, maar aangenomen wordt dat in de komende periode, ongeacht een aantal vlagen van zeer onredelijke toorn en drift, die internationaal en intermenselijk nogal betekenis zullen hebben, toch het geheel beheersbaar blijft.

De schijnbaar warrige indrukken, die werden opgedaan tijdens de manifestatie, wijzen erop dat het anders zal gaan dan we verwachten. De dingen lopen een beetje door elkaar, er gebeuren onverwachte dingen. Maar gelijktijdig, en dat is veel belangrijker, is er een positieve ontwikkeling gaande.

Deze positieve ontwikkeling moet worden verwacht op grond van een communicatieperiode van ongeveer 22 jaar waarin de aarde zelf positief zal gaan reageren. Ik weet zelf niet hoe men tot deze conclusie is gekomen, maar men heeft ons duidelijk gemaakt dat de aarde een aantal contacten met sterren heeft gelegd en nu bezig is een antwoord te formuleren. Daarbij is de aarde ten aanzien van bepaalde punten nog in twijfel, maar ze is bijna zover dat ze kan gaan reageren. In die reactie zal ze ongetwijfeld positief zijn deze keer. Dus dat ziet er dan weer goed uit.

De mens heeft eigenlijk altijd onder die invloed geleefd. Hij beseft het zelf misschien niet. Als hij spreekt over het ontstaan van het leven, dan heeft hij het over toeval na toeval. En als hij niet over toeval spreekt, dan is er wel een ingrijpende godheid of iets anders dat bijzondere dingen tot stand brengt. Als we het echter heel reëel bekijken, dan blijkt dat de aarde, door haar eigen reactie op datgene wat haar van buitenaf bereikt, eigenlijk leven tot stand heeft laten komen. Dat vele mutaties en veranderingen, tot zelfs aardaskantelingen, allemaal weer precies samenvallen met de beëindiging van een antwoord of als eerste reactie op een negatieve boodschap.

Het gedrag van de aarde is bepalend voor alle leven dat op de aarde bestaat. Wie zich daarmee bezighoudt, zal als mens tot de conclusie komen, ik kan het niet overzien. Een gedachte die 50 tot 100 jaar duurt. Een formulering van een antwoord alleen al is menselijk onvoorstelbaar, maar voor de aarde normaal.

Wij weten dat wij niet worden bepaald alleen maar door onze wil of door invloeden van buitenaf. Zolang we op aarde bestaan, in een stoffelijk voertuig, zijn we direct gebonden aan de eigen reacties van deze aarde en zullen wij al datgene wat er in de aarde gebeurt, niet alleen ondergaan, maar we zullen daardoor ook zelf sterk worden beïnvloed, zodat onze reacties eveneens door de aarde worden bepaald.

Nu heb ik een paar dingen gezegd, die een religieus denkend mens een beetje op een zere plaats treft. Want waar blijven we met God? Waar blijven we met de openbaring?

Ik kan mij voorstellen dat openbaringen kunnen plaatsvinden op het ogenblik dat de aarde en een geestelijke sfeer een zodanige harmonie hebben bereikt dat een ruime uitstorting van hoge krachten op aarde zal plaatsvinden zonder hinderpaal en zonder dat ze ondergaat in de reacties van de mensheid. Het is dus een zeer typerend iets.

Wanneer Jezus op aarde komt, dan kunnen we niet zeggen, hij is de zoon van God of hij is het niet, laten we daar niet over vechten, maar dan zijn er zeer bijzondere omstandigheden. Omstandigheden die zich niet alleen beperken tot Judea en Galilea, maar die in Rome ook kenbaar zijn met de grote veranderingen die juist in die tijd daar gebeuren. In de machtsrelaties in Rome zien we in precies dezelfde tijd grote verschuivingen. Wij zien elders volkeren, die een lange tijd eigenlijk een nomaden bestaan hebben geleid en tamelijk vreedzaam waren, zich plotseling aangorden tot de krijg. Ze beginnen een tocht naar het zuiden die jaren zal duren, zeker. Maar op dat moment begint het ongeveer. Het was eigenlijk 32 jaar voor de officiële datum van het begin van de jaartelling.

Dan is het ook duidelijk, dat er niet alleen maar op een plek op aarde een hoge entiteit geboren kan worden. Dan is het heel waarschijnlijk, dat in dezelfde periode het begin wordt geschapen voor een groter aantal geestelijke ontwikkelingen. Het klinkt nu krankzinnig als je zegt, er waren in die tijd zoveel wonderen. Maar wat is een wonder anders dan iets wat de

mensen niet begrijpen. Nu kunnen we natuurlijk zeggen, Simon de Tovenaar was een koorddanser. Maar een koorddanser verheft zich niet in de lucht, die gaat over een koord.

Als we aannemen dat die bijzondere situatie jaren heeft geduurd, is het dan niet begrijpelijk dat juist in die tijd allerlei paranormale kwaliteiten van de mens zich hebben ontplooid? Als we proberen het ritme te volgen, dan blijkt het ongeveer een 700-jaarritme te zijn. Een ritme dat met de manier, waarmee wij de kosmische tijd proberen te benaderen en te bepalen, wel enigszins strookt. Degenen die zeggen, dan is het dus een kosmische tijd, vergeten een ding. Die tijdmeting, dat denken, is ontstaan aan de hand van mystieke aardse ervaringen. Het is niet van buitenaf geopenbaard. Dit denken is op aarde ontstaan.

Daarom moet worden aangenomen dat in dezelfde cyclus van ongeveer 700 jaar - wat meer of wat minder - een soortgelijke, bijzonder sterke tendens kan voorkomen. De aard ervan kunnen we echter niet bepalen. 700 n. Chr. kan net zo goed het jaar zijn van de anti-Christ als van de Christus. Dat kunnen we ook zetten op 1400, op 2100 en ga zo maar door. Er zullen dan waarschijnlijk bijzondere omstandigheden zijn.

Dit alles beredeneerd hebbend, is het toch wel interessant om toch eens te kijken hoe deze tijd dan eigenlijk afsteekt bij dat verleden. Als we een eindje terug gaan, ontdekken we heel veel nieuwe, originele denkers. Heel veel vernieuwingen van mystiek, van esoterisch, maar ook van wetenschappelijk en magisch denken, in de ongeveer 150 jaar voor Jezus' geboorte.

In de huidige tijd worden wij eveneens geconfronteerd met een soortgelijke periode. Ook hier ineens een opbloei van allerlei soorten wetenschap of magie, want dat is eigenlijk maar een naam. Ook hier plotseling verandering in de menselijke mentaliteit. Verandering in allerlei geestelijke factoren. Wat zal die tijd dan kunnen brengen. Alleen als we weten welke reactie rond deze tijd van de aarde ongeveer kan worden verwacht, is daar een antwoord op te vinden.

Toen ik dit onderwerp voorbereidde, ben ik zo vrij geweest om enkele experts op dit gebied om raad te vragen. Zij kwamen tot de volgende conclusie. Er is op dit ogenblik een gedachtengang die van de aarde uitgaat, dus niet naar de aarde toevloeit. Deze gedachtengang zal waarschijnlijk zeer binnenkort al gebundeld worden uitgezonden. Het geheel van deze tendens is, vanuit de aarde gezien, positief. Het is een boodschap waarin een mate van ontwikkeling, van vreugde, maar ook van wederkerige erkenning ligt opgesloten. Dan kunnen wij op grond daarvan de conclusie trekken.

Tegenstellingen, die nu bestaan, zullen tijdelijk scherp worden opgevoerd. Dit is niet te vermijden, omdat eerst de mogelijkheid van eenheid en samenwerking formuleerbaar moet zijn voordat de gevoelens kunnen worden omgezet in praktijk.

Toch zal bij zeer veel mensen, na een periode van radeloosheid en zoeken naar een nieuw zich oriënteren, een innerlijke kracht gaan werken. Een gevoelskracht eerder waardoor zij proberen meer deel te worden van het leven van anderen. Wij gaan wel degelijk de richting uit van grotere samenwerking, van grotere intensiteit van belevingen en, zeer waarschijnlijk althans, van een aanmerkelijke vergroting van mystieke belevingen.

Bij een oplopende tendens moeten we bovendien rekening houden, volgens deze zelfde experts, met een verdere toename van paranormale vermogens, waarvan een aantal daarvan bij zoveel mensen voorkomen dat ze een normale factor kunnen worden en beheersbaar door de mensen gebruikt kunnen worden. Men denkt hierbij overigens aan bepaalde, met telepathie verwante, gevoeligheden onder meer.

Dit alles overziend zeg ik, vrienden, de mensheid wordt op het ogenblik, of ze wil of niet, in een totaal nieuwe relatie geplaatst met de medemens, maar ook met de wereld en zeer waarschijnlijk ook met de kosmos.

Deze veranderingen zullen natuurlijk nogal wat voeten in de aarde hebben. Leert u mij de mensen kennen. Maar omdat het een emotionele en geen rationele drang is, zal de emotie als vanzelf de rationele benaderingen zo sterk gaan beïnvloeden dat we rationeel en emotioneel een mate van eenheid zullen bereiken en dan inderdaad praktische resultaten op aarde gaan zien.

Aan de andere kant geef ik graag toe dat juist de periode van besluiteloosheid van de aarde, en ook haar inspanning geloof ik wel, om op de juiste wijze de juiste gedachte met de grootste intensiteit en snelheid uit te stralen, een soort lichamelijke inspanning zal zijn voor haar. Als je zelf een lichamelijke inspanning gaat beginnen wat doe je dan? Je haalt extra diep adem. Je stelt je helemaal in op een krachtexplosie. Maar als je dat doet, dan gaat het lichaam reageren, tot aan transpiratie toe. En die is dan de laatste tijd bij u wel naar beneden gekomen. Dan moeten we dus verwachten dat het lichaam van de aarde (de aardkorst enz.) een aantal zeer ongewone aspecten zal vertonen binnen afzienbare tijd.

Is het waarschijnlijk dat het een asverplaatsing van grote omvang is? Kennelijk niet, omdat er sprake is van een antwoord op een proces dat waarschijnlijk al ruim 150 jaar gaande is. Dan kunnen wij concluderen dat de storingen moeten liggen in veranderingen van weertype, in aard- en zeebevingen, vulkanische verschijnselen, maar zeer waarschijnlijk ook in bijzondere verschijnselen in de atmosfeer. Al deze dingen samen zijn dan als het ware het teken dat de aarde haar taak, het uitzenden, begint. De mens die dit weet, kan zich daarop instellen. De mens die beseft wat het betekent, kan er zelfs - zij het beperkt - zijn voordeel mee doen. Daarmee kom ik dan aan een volgend deel van dit betoog.

De wereld van de mensen wordt nu eenmaal - of wij het toegeven of niet - geregeerd door wetten. Wetten zijn dingen die van buitenaf je worden opgelegd, dat weet u ook. Een mens heeft wel een geweten, maar niet ieders geweten is gelijk enz. enz. Bovendien worden gewetens vaak gecreëerd door conditioneringen in de eerste tijd van de opvoeding.

Wetten zijn dus niet kosmisch of goddelijk, want ze kunnen veranderen. Wetten die onveranderlijk zijn, die zijn van kosmische of goddelijke aard. Elke wet, die mensen maken of die uit de mensen is voortgekomen, kan worden overtreden. Een waarlijk goddelijke wet, een waarlijk kosmische wet niet.

De Mens beschikt niet over de energieën die nodig zouden zijn om daar ook maar de geringste verschuiving te veroorzaken. Dan staan we dus in een tijd waarin de wetten eigenlijk veranderen. De regels veranderen. Niet omdat die regels op zichzelf in het verleden verkeerd zijn geweest, maar omdat ze nu niet meer juist zijn. Dat betekent dat je hele manier van leven en denken een andere gaat worden.

Een verandering die, juist voor degenen die nog de oude conditionering een beetje hebben, vaak heel moeilijk te verwerken valt. Alleen mensen, die zich om welke reden dan ook al wat hebben losgevochten van al deze wetmatigheidjes zullen er wat gemakkelijker overheen stappen. Maar ook zij weten nog niet waar ze naartoe gaan.

Wij krijgen nieuwe wetten. Ik zeg niet dat goed en kwaad opnieuw worden ingedeeld. Dat is onzin. Goed en kwaad zijn zodanig relatief, beperkt en bepaald door het standpunt van de beschouwer, dat daar geen zinnig woord over te zeggen is. Maar wij zullen dingen moeten afschaffen. Wij zullen dingen moeten gaan doen, ook als wat we doen, ons verboden was. Ook als datgene wat we afschaffen eens als meest aanbevelenswaard heeft gegolden. De Duitsers zeggen dat zo mooi "Eine Umwertung aller Werte".

Het is een omwenteling. Voor degene die in de omwenteling betrokken is, heeft ze het voordeel dat ze langzaam verloopt. Want wat voor de aarde en haar werkingen een moment is, is voor u al heel gauw een aantal decaden. Maar die omwenteling is onomkeerbaar. Je kunt niet terug naar af, je moet verder.

De omwenteling brengt je ook tot een heel nieuwe persoonlijke beleving van het bestaan. Is die beleving de meest juiste of de enig juiste? Je weet het niet. Je kunt alleen maar zeggen, als ik op deze wijze mijn maatstaven hanteer, dan is er voor mij een toenemende mogelijkheid om vrede te vinden, een toenemende mogelijkheid om kracht te vinden.

Er zullen mensen zijn die zeggen, kunnen wij dan ons eigen lot niet meer gaan beheersen? U bent niet in staat tegen bepaalde invloeden te strijden. Als de stroom sterk genoeg is, kunt u daar niet tegenin zwemmen, al zou u de sterkste mens ter wereld zijn. Als er een wervelstorm komt, dan kunt u wel zeggen 'hier zit ik en hier blijf ik', maar voor u het weet maakt u een gratis luchtreis gevolgd door een smak. Dat is eenvoudig niet te veranderen. Besef, dat de

krachten waarover ik spreek, in wezen alomvattender zijn, maar voor u even onvermijdelijk en onontkoombaar als natuurgeweld.

U kunt uw eigen lot bepalen, maar wel binnen het kader van deze mogelijkheden. U kunt de wereld niet aanpassen aan uzelf. U zult u steeds moeten conformeren aan datgene wat er in de wereld bestaat, datgene wat er in en rond de wereld aan kracht aanwezig is. Daarom heeft het weinig zin te strijden over regels, ons bezig te houden met het al of niet toelaatbaar zijn van bepaalde dingen. De een roept uit, ik ben tegen de Pil, dat is tegennatuurlijk. De ander is tegen abortus. Weer een ander tegen allebei. Er zijn natuurlijk ook voorstanders. Het is allemaal zo zinloos. De argumenten die je hanteert zijn geen argumenten die passen in de nieuwe tijd. Je kunt spreken over de sociale noodzaken, de sociale rechten. U kent het allemaal. In deze tijd hoort u het voortdurend. Je kunt je daar met allerlei argumenten tegen verzetten of, als je kunt, er voor pleiten. Maar wat je niet kunt doen, is de feitelijke ontwikkeling beïnvloeden. Je moet van de feitelijke ontwikkeling uitgaan.

Wij hebben u de raad gegeven, probeer uw eigen maanfasen eens na te gaan. U kunt ze een paar keer 28 dagen volgen in een kalender waarin de maanfasen staan. Teken aan welke dagen waren erg goede, welke dagen waren slecht. Wanneer was u buitengewoon tot denken in staat, wanneer was u alleen nog maar in staat om te lopen darren, bij wijze van spreken. Noteer dat eens.

Ik heb u in dit betoog enkele aanwijzingen gegeven over het verloop van de volgende maanden. Maar het is een tendens die, wanneer ze eenmaal is begonnen, zich waarschijnlijk ruim 150 jaren in dezelfde richting voortzet, zodat de emotionele tendensen zich gaan opstapelen en bepaalde emoties in de menselijke samenleving een steeds belangrijker factor gaan worden. Dan kunt u zelfs nu reeds, met uw eigen ritme en enigszins een beeld van de eerst paar maanden, voor uzelf een idee krijgen van een levenshouding die voor u de beste is.

Let wel, dan spreek ik niet over datgene wat de wereld goed of kwaad noemt. Ik spreek over datgene waardoor u in staat bent uzelf te blijven aanvaarden, waardoor u uit uzelf in staat bent datgene te presteren wat juist voor u op het ogenblik belangrijk is en waarbij u uw emoties als het ware gebruikt om uw stoffelijk leven een zo juist mogelijke vorm te geven ten aanzien van uzelf en van anderen. Deze mogelijkheid heeft u.

Het wereldgebeuren is niet alleen maar iets wat wordt bepaald door de mensheid of door grote rassen- en groepsgeesten. Het wordt wel degelijk mede bepaald door de aarde. Het wordt bepaald door alle relaties die binnen het zonnestelsel zo sterk spreken. U wordt daardoor mede gevormd. En aangezien in deze tijd de emotionaliteit - hetzij positief hetzij negatief - bij u veel sterker is dan normaal, zou u moeten proberen het paranormale te associëren met de emotie. U zou moeten proberen vanuit de emotie dingen te doen die redelijk gezien misschien niet kunnen, maar die vanuit uzelf op dit ogenblik wel aanvaardbaar zijn.

Probeer uw gedachten naar een ander toe te zenden. Probeer, een ander te genezen. Probeer een contact met een geest te krijgen. Precies wat u wilt. Als u voelt dat het de tijd is, probeer het. Dan werkt u in deze periode onder zodanig gunstige omstandigheden (dat blijft waarschijnlijk voorlopig nog een paar jaren zo) dat u, voordat u het weet, niet alleen een paar paranormale ervaringen heeft gehad, maar dat u leert wat voor u op dit moment de regels daarvan zijn. U moet van het onbeheerste, het bijna toevallige beleven, trachten te komen tot het beheerste, het bewust gewilde beleven. U moet van het toevalseffect naar het bewust veroorzaakte effect.

Ik heb het gevoel dat in deze tijd de mensheid de mogelijkheid heeft de gehele ontplooiing van alle zogenaamde paranormale of supra-normale kwaliteiten aanmerkelijk te bevorderen. Maar zij kan dit alleen doen, indien ze niet uitgaat van wetmatigheden die buiten bestaan, maar uitgaat van de eigen emoties van het ogenblik en probeert in de geestelijke waarde voor die emoties een aanvulling of een compensatie te verkrijgen. Beide dingen zijn mogelijk.

Dan is mijn conclusie. De relatie mens / aarde of aarde / mens begint vorm en gestalte aan te nemen waardoor de geestelijke werelden dichterbij u komen. Niet omdat er een plaatsverschuiving is, maar omdat er in u veel meer harmonische mogelijkheden ontstaan.

U zit op het ogenblik in een periode van vele, slechts halfverklaarbare of onverklaarbare verschijnselen en invloeden. Ze zijn een aanloop. Trek u er niet teveel van aan. Registreer wel wanneer en hoe ze optreden, want dat geeft u de mogelijkheid zo dadelijk bewust een dergelijk effect te veroorzaken en te beleven.

Meer en meer geeft de verandering die zich op aarde afspeelt u de mogelijkheid uw eigen geestelijke persoonlijkheid bewuster in het stoffelijke uit te breiden en ermee te werken. Als u mij een noot wilt vergeven die een beetje kerks klinkt. Als u werkelijk gebruikmaakt van deze omstandigheden, dan zult u ontdekken dat u veel meer nader bent gekomen tot God en dat u veel minder bevreesd bent voor allerlei negatieve krachten die rond u dolen, omdat u dan weet ik ben sterk en ik leer mij beheersen.

Moge het u gegeven zijn in deze periode al deze effecten zelf ten gunste van uw eigen ontwikkeling te ervaren. En als u dat niet gelukt, bedenk dan toch uw emoties, die niet rationeel geheel verklaarbaar zijn in deze tijd, hangen samen met het gedrag van de aarde. Probeer daar een verbinding tussen te vinden, opdat u tenminste niet onvoorbereid alle komende verwarringen en verschuivingen van waarde zult moeten ondergaan.

DE GEEST IN DE MENS

De mens leeft in een zintuiglijke situatie. Zijn gehele denken en reageren worden bepaald door datgene wat hij zelf ten aanzien van de wereld en vanuit de wereld ervaart. Dit wil zeggen dat, lichamenlijk gezien, de mens egocentrisch zal moeten reageren, omdat zijn bestaan en al zijn denken toch weer worden herleid tot ik.

De geest daarentegen heeft geen deel aan een wereld waarin harmonieën bepalend zijn. Een harmonie impliceert het delen van gedachten, de uitwisseling van denkbeelden en daardoor het ontstaan van wederkerige belevingsmomenten die eventueel zelfs een gehele wereld kunnen omvatten. Het is duidelijk, de geest is anders dan de stof.

Er mag geen verwarring bestaan ten aanzien van de inhoud van de geest en de mentale inhoud van de mens. Beide zijn verschillend en blijven verschillend. Toch heeft de geest zich geconcentreerd op het stoffelijke voertuig dat ze mede helpt bezielen en zal zij, met het geheel van haar harmonische mogelijkheden, zich tijdelijk richten op dit egocentrisch geheel dat in een wereld worstelt tegen tegenstellingen die, voor een deel althans, slechts imaginair zijn.

Deze geest zal proberen haar eigen inzichten en haar harmonische vermogens te gebruiken om daarmee de ervaringen van het lichaam en de mentale processen te beïnvloeden. Een dergelijke beïnvloeding kan slechts zelden op een voor de mens bewust vlak plaatsvinden. Het zijn altijd weer subliminale werkingen waardoor het ego tenslotte zijn reactie aanpast aan een harmonisch patroon dat niet geheel overeenstemt met datgene wat de geest in zich ervaart, maar gelijktijdig in strijd is met hetgeen mentaal het meest logisch en juist zou zijn. De geest is verantwoordelijk voor een groot gedeelte van de volkomen a-logische reacties van de mens.

Als we, menselijk gezien, willen spreken over een God, dan is dit in feite een drogreden. Wij kunnen die God niet bewijzen. Wij kunnen niet aantonen dat die God werkzaam is voor ons. Wij kunnen alleen bepaalde gevoelens ontwikkelen. Diezelfde God is voor de geest een samenvattende kracht. Voor de geest is het een persoonlijk aanvaardbaar geheel. Het is daardoor ook geestelijk gezien een levensnoodzaak.

De projectie van deze gevoelens naar de mens in de stof houdt in dat de mens op zijn eigen manier komt tot een Godsgeloof of tot een plaatsvervangend geloof waarbij de rede tijdelijk terzijde kan worden geschoven. Soms ontstaat er een soort kortsluiting. Voor een kort ogenblik werkt de geest in op het mentale gebied van de mens die zij bezielt. Op dat moment ontstaan er dromen en fantasieën, zijn er belevingen, hoort men stemmen. Of ze werkelijk zijn, ook in geestelijke zin, kun je nooit zeggen, want al datgene wat je beleeft, is de vertaling in stoffelijke termen van iets wat in die geest bestaat, leeft.

Maar ook in die geest leven krachten. Krachten die anders zijn dan die van de mens. Op het ogenblik van kortsluiting kan een deel van die kracht worden overgedragen. Je kunt daardoor komen tot een aantal prestaties (overprestaties zegt men wel) die datgene te boven gaan wat redelijkerwijs stoffelijk mogelijk en te verwachten is.

Als wij nu te maken krijgen met geestelijke waarden en werkingen op aarde (of dit nu is in een uittreding, in een paranormale beleving, verschillende vormen van trance, oversluiting of inspiratie), dan worden wij geconfronteerd met een onredelijkheid die tracht zichzelf om te zetten in een mentaal redelijk patroon. En daar ligt nu een grote moeilijkheid.

De geest in de mens is vanuit menselijk standpunt gezien niet redelijk. Zij bezit geen logica, omdat zij geen gevolgtrekkingen maakt die overeenstemmen met de menselijke ervaring ten aanzien van mogelijkheid en oorzaak-en-gevolg. Maar de gevoelswaarden die ontstaan, zijn voor de geest weer een werkelijkheid die in haar eigen wereld zal passen

Men zal u vele malen hebben verteld dat, hetgeen de geest meeneemt naar een andere wereld, op het ogenblik dat ze het stoffelijk lichaam achterlaat, in wezen bestaat uit emoties. Emoties, die met beelden geassocieerd zijn ongetwijfeld, die bepaalde oorzaak-en-gevolgwerkingen kunnen behelzen, maar die als emotie bepalend zijn en niet als redelijk beeld of voorstelling zonder meer.

Nu zal dus de geest in de mens deze emoties voor zich proberen te gebruiken. Het werkelijke communicatie-apparaat tussen de geest en haar lichaam is emotioneel, niet rationeel. Dit brengt ons tot een punt waarbij de zonderlingheid van de mens een rol gaat spelen.

U denkt waarschijnlijk dat u allemaal normale mensen bent. Men heeft u geleerd uzelf als normaal te beschouwen, maar egocentrisch als u bent, beseft u niet dat de norm van anderen een geheel andere is dan uw eigen. De geest nu probeert haar eigen norm door te drukken. Deze norm echter bestaat voor al degenen die deel uitmaken van de sfeer of wereld waarin die geest volgens haar bewustzijn vertoeft, zelfs als ze tijdelijk op de stof blijft geconcentreerd. Dat houdt in, dat tussen de sfeer waartoe uw eigen geest behoort en de wereld, een aantal harmonische punten zijn ontstaan.

Deze punten hebben geen redelijk verband met uw ogenblikkelijk bestaan en toch zult u met deze punten in contact komen. Er zullen wisselwerkingen zijn die vallen buiten alle redelijkheid en alle normaliteit zoals u ze stoffelijk kent. Hier is kennelijk de gevoelswereld van de geest een richtinggevend geheel geworden. Het is alsof de geest met die emoties en met harmonieën probeert uw wezen te besturen, zodat u stoffelijk juist die ervaringen zult opdoen die voor haar, in emotioneel en ander verband, van groot belang zijn. Men kan echter niet zeggen, dat de geest de stof gebruikt, want de geest is niet in staat om de stof helemaal te bepalen. Zij kan inderdaad door bijvoorbeeld te werken met sympathieën en antipathieën, met emoties die aantrekking en afstoting uitbeelden, ongetwijfeld een deel van de richting van het stoffelijke leven helpen bepalen. Als ze dat doet, dan doet ze dat op grond van haar eigen wereld en de ervaringen die ze daarin kent. Maar ze is niet in staat om te bepalen in welke vorm die emoties verder zullen worden uitgeleefd, op welke manier men dit alles zal ondergaan. Daarom is het voor een mens erg belangrijk te begrijpen dat de redelijkheid voor hemzelf wel een instrument is, maar dat het voor zijn leven nooit een bepalende factor kan zijn.

Verder is het voor de mens erg belangrijk te begrijpen dat de emoties, vooral de harmonieën en disharmonieën die emotioneel en zonder redelijke achtergrond in het ik ontstaan, geestelijk belangrijk zijn, maar dat de vorm die je er aan geeft door de stoffelijke rede zal moeten worden bepaald. Hier is de vreemde tweeslachtigheid van de mens misschien wel het duidelijkst kenbaar.

Al datgene wat u zich kunt voorstellen, is geestelijk gezien waar. Stoffelijk gezien kan het alleen waar zijn voor zover u het als een rationele waarheid kunt ervaren. Waar het mentaalgebied weigert de voorstelling als juist te accepteren, ontstaat als vanzelf een vervangende voorstelling. Hierdoor verschuiven juist in uw denken de belangrijkheden en de beelden keer op keer. Zuiver lichamelijke impulsen worden soms omgezet in hooggeestelijke.

Maar omgekeerd kunnen geestelijke impulsen vaak aanleiding zijn tot stoffelijke en schromelijke vergissingen.

Er zijn conclusies hieruit te trekken die ik u graag zou willen voorleggen.

1. Daar het merendeel van uw onverklaarbare emoties wijst op een beïnvloeding door uw eigen geest, moet u deze nooit zonder meer onderdrukken of terzijde schuiven. Probeer echter daarvoor een vorm te vinden of een uiting die met uw mentale denk- en leefwijze in overeenstemming is.
2. De geest kent haar eigen harmonieën. Deze harmonieën betekenen in haar eigen sfeer niet slechts beleving, contact, mededeling, maar wel degelijk ook het beschikken over vermogens, over kracht. Deze vermogens en deze kracht kan de geest aan u overdragen voor zover dit voor u verstandelijk verwerkbaar is. Wanneer u wilt werken met geestelijke krachten, dan gaat het er niet om dat u de juiste formule gebruikt, maar dat u, voordat u begint met het gebruik van die krachten, het juiste gevoel heeft, de juiste emotie ondergaat. Eerst wanneer de emotie plus de noodzaak om de kracht te gebruiken samenvloeien, zult u werkelijke en goede resultaten boeken.
3. De geest, in haar besef van verbondenheden, kan niet reageren volgens het stoffelijke patroon waarin u lichamelijk leeft. Zij kan ook de gevolgen niet overzien die een beantwoorden aan haar eigen impulsen in de stof zou hebben. Daarom is het belangrijk dat men de impulsen, uit de geest gekomen, vertaalt in termen die men mentaal voor zichzelf kan verantwoorden. Doet men dit dan kan men gelijktijdig, daar waar onzekerheden bestaan of waar men niet weet hoe men verder moet gaan, een beroep doen op de geest. Dit doet men door zich te concentreren op de kern van het eigen ik. Hetgeen u zich het best voorstelt als een lichtpunt of in enkele gevallen bijvoorbeeld een zilveren schijf op een donkerblauw vlak. Maakt u hiervan gebruik, dan ontstaat er inspiratie. Er ontstaan emoties en begeleidende denkbeelden die wederom niets met de werkelijkheid gemeen hebben, maar als aanvulling moeten worden gebruikt ten aanzien van uw onzekerheden, uw behoefte aan verdergaande kennis en mogelijkheden.
4. De geest die in de mens leeft, is belangrijker dan het lichaam, want zij gaat verder. Dan is het redelijk om het lichaam ondergeschikt te maken aan al die geestelijke impulsen en belangen die men innerlijk en mentaal kan aanvaarden. Doe nooit iets wat mentaal en emotioneel voor u stoffelijk niet aanvaardbaar is. Waar die aanvaardbaarheid wel bestaat, houd er dan rekening mee dat u, door gevolg te geven aan impulsen uit de geest, het geheel van uw bewustwording bevordert en gelijktijdig de harmonie, de mogelijkheden, geestelijk en geprojecteerd stoffelijk, daarmee aanmerkelijk verbetert.

Hier heb ik u een beeld gegeven dat voor 99% zuiver is. In elke relatie tussen geest en stof blijven nu eenmaal bepaalde waarden onuitdrukbaar en zijn bepaalde zaken niet of redelijk niet begrijpelijk te omschrijven. De regels, die ik u heb gegeven zijn echter toepasselijk op elke persoon op aarde en kunnen onder elke stoffelijke omstandigheid en zelfs in elke mentale conditie worden gebruikt. Hiermee hoop ik u een kleine aanwijzing te geven in de richting van een vergroting van uw eigen geestelijke evenwichtigheid en daarnaast mogelijk een toename van de geestelijke krachten en inhouden waarover u ook in de stof beperkt zult kunnen beschikken. Zoekt u in uzelf de geest, dan zult u deze niet vinden. Zij moet voor u een vaagheid blijven. Want een wezen dat deel is van een wereld van een totale harmonie kunt u zich als mens niet voorstellen. U kunt ernaar verlangen, maar u kunt er geen gestalte aan geven. Probeer niet uw eigen geest te leren kennen wanneer u op aarde bent. Uw geest kent u. Laat u dat voldoende zijn. Probeer eerder in uzelf harmonieën te bereiken, in uzelf de juiste gevoelens te ondergaan want hierdoor krijgt u een band, die - al is ze redelijk niet bepaalbaar - het eigen ik voortdurend sterker aan het woord laat komen.

Er is een kracht die in ons allen leeft. Er is een kracht die ons allen verbindt. Er is een totale harmonie die, alomvattend, de zin uitmaakt van ons bestaan in welke wereld dan ook. Deze kracht is voor ons niet benaderbaar. Ze is op aarde slechts ten dele, en dan nog alleen gevoelsmatig, beleefbaar. Toch is deze kracht iets waarmee we altijd zullen moeten leven en zullen moeten werken, waar we ook zijn. Als daarom in u een geloof, een behoefte of een

emotionele twijfel opkomt, neem deze dingen ernstig. Ze zijn een aanwijzing voor uw weg naar betere harmonie, naar betere beleving en openbaring. De grote kracht in ons kan niet worden aangeroepen. Zij kan alleen worden beleefd. Ze is immers altijd aanwezig. Maar de beleving is afhankelijk van ons wezen. Op het ogenblik, dat wij aan die kracht mentaal gestalte willen geven, hebben wij haar ontwaard tot onze eigen machteloosheid, onze eigen beperktheid. Laat ons vermijden dat te doen. Wilt u zich op de hoogste kracht beroepen, mij zij het wel. Verwacht echter niet dat deze kracht zich dan onmiddellijk aan u openbaart. Ik heb enig medelijden met degenen die bidden opdat de regen zal ophouden, al kan ik hen zeer goed begrijpen. Zij weten niet, of die regen niet juist noodzakelijk is voor anderen. Zij weten niet wat de betekenis is van het geheel waarin ze betrokken zijn. Hoe kunnen ze dan verwachten dat hun gebed zal worden verhoord. Een dergelijke bede is een uitdrukking van eigen hulpeloosheid en mogelijk ook een pretentie van het ik dat het, ondanks alles, nog middelen weet om het onbeheersbare meester te worden. Dergelijke dingen zijn dwaas. In jezelf kun je soms de macht voelen. Als die macht in je bestaat, dan kun je naar boven kijken en voelen dat de wolken worden verdreven en dan worden ze verdreven. Niet omdat je het wilt, maar omdat er een harmonie is ontstaan tussen het hogere deel van jezelf en de totaliteit waarin je op dit ogenblik leeft. Al deze punten raad ik u aan te overwegen.

Geloof zoals u wilt geloven, maar maak er geen voorstelling bij. Probeer niet God rationeel en begrijpelijk te maken. Op dat ogenblik verliest u Hem. Probeer niet met uw redelijkheid en uw verstand te bepalen wat u moet doen en wat u moet laten, als u daarvoor uw innerlijke gevoelens opzij moet schuiven. Laat de gevoelens eerder bepalend zijn voor uw richting en uw verstand dan voor de wijze waarop u die richting inslaat.

Elke mens heeft in zich een geest. Deze geest heeft een grotere kennis dan u stoffelijk kunt verwerken. Het is middels deze geest dat uw stoffelijk leven tot het grootste nut kan worden gebracht. Het is vanuit deze geest dat ook uw stoffelijke wereld enigszins de geestelijke harmonieën kan weerkaatsen waartoe uw ware ik behoort.

GELEIDEGEEST

Ach, jij geleidehond van een al te blinde mens. Ben je gebonden zonder grenzen om met die mens te leven? Of ben je een bezoeker slechts die even aandacht wil, kan geven aan hem die zelf geen weg meer kent?

Geleidegeest is er een die u, hoe kort of lang dan ook, op 's levensweg wat vergezelt. Soms is het ook het eigen ik dat aan de stof vertelt hoe het verder dient te gaan. Reken niet op een die altijd klaar staat, altijd u geleidt, maar komt de kracht en spreekt een stem, aanvaard haar.

Hoor zo een spreker aan en bouw daaruit voor uzelf begrip en juistheid in uw leven. Een harmonie waardoor het zijn ook in de stof het aanzijn reeds mag geven en aan erkenning van oneindigheden die het denken nooit omschrijft.

Geleidegeest. Het is de kracht, die soms je even helpt, soms altijd bij je blijft, soms is ze je eigen ik, maar wie haar wél verstaat, kan zeker zijn dat 's levens weg naar hoger leven gaat.

Ik verstout mij u wat zonniger dagen toe te wensen, wat meer innerlijk licht en misschien iets van die wijsheid waardoor u in staat bent de neerslachtigheid te overwinnen, de redeloosheid van de wereld te zien veranderen in een plan waarin die wereld zinvol is en uzelf te ervaren als een kracht die, ondanks alles, op weg is naar grotere vrede, naar groter beleven en omvattender begrip.

LES 10 - OCCULTE BEWEGING

Voor ik deze laatste les van de cursus geef, zou ik erop willen wijzen dat u, als u de cursus goed heeft bestudeerd, toch ook het laatste gedeelte van Cursus I goed moet bekijken. Daar staan veel dingen in die ik anders nu nog een keer moet zeggen.

De gehele wereld is in een staat van voortdurend wisselend evenwicht. Dit kan men op elk terrein zien. Of het nu gaat om natuurkrachten of dat het gaat om de politiek, de economie of wat anders. Deze voortdurend wisselende evenwichten worden voor een deel mede bepaald door niet zichtbare krachten. Door invloeden, komend uit bepaalde sferen (geestelijke invloeden), en daarnaast invloeden op het niveau van zon, aarde en dergelijke. Dus de grote bezielde wezens die eigenlijk een beetje de goden spelen voor wezens als de mens.

Wij allen proberen altijd weer ons bewust te worden van de wereld waarin wij leven. Dit je bewust worden impliceert ook wel degelijk dat je ook probeert de invloeden aan te voelen en op te vangen die behoren tot al die andere, niet menselijk waarneembare gebieden. Het is wat men noemt de occulte begaafdheid van de mens. Het is occultisme, het is magie en er zijn ook wel andere namen voor te vinden.

Laten we proberen om op deze laatste bijeenkomst dan een paar punten ten aanzien van die wereld eens heel duidelijk te stellen.

In de eerste plaats. De wereld zelf reageert voortdurend op de gedachtenuitstralingen van de levende wezens die op deze wereld wonen. Er is een gestage wisselwerking waardoor de aarde zowel het leven op de aarde beïnvloedt als ook omgekeerd. Als wij deel daarvan zijn, kunnen wij een groot gedeelte van de invloeden van de aarde ontvangen, indien wij daar maar een beetje gevoelig voor willen zijn. Dat betekent in feite openstaan. Voorbeeld. Wanneer een uitbarsting van een vulkaan, een aardbeving, een bijzonder zware storm etc. opkomt is dan zult u zien dat de gevaarlijke gebieden soms reeds dagen, maar in ieder geval uren voordat het gebeuren plaatsvindt, worden ontruimd door de dierlijke bewoners daarvan. Waarom? Zij voelen aan wat er gaat gebeuren. Een mens voelt diezelfde tekens ook aan, alleen weet hij ze niet meer te interpreteren.

In de tweede plaats moeten we dan stellen, er zijn kosmische werkingen die de aarde beroeren zowel vanuit de kern van het Melkwegstelsel als ook vanuit andere sferen, werelden of dimensies. Deze invloeden hebben gewoonlijk voornamelijk betrekking op wat men het mentale of geestelijke leven of het Welbehagen van de mens noemt. Het gaat hier om invloeden die niet direct stoffelijk schadelijk zijn, maar die wel indirect, door inwerking op uw bewustzijn, veranderingen in uw stoffelijke status tot stand kunnen brengen. De bronnen daarvan zijn zo ver verwijderd en zo sterk dat een reactie onzerzijds daarop geen enkele tegenreactie kan veroorzaken. Ten aanzien van de aarde is dit wel mogelijk.

Een voorbeeld. Wanneer u wordt getroffen door - laat ons zeggen - de rode straal, dan zult u in die rode straal een zekere mate van vitaliteit ervaren. U zult daarbij echter wat gejaagd zijn. U zult in vele gevallen ook strijdlustiger zijn dan normaal. Als u dit alles bij uzelf ontdekt, dan kunt u die invloed niet ongedaan maken. Maar u kunt haar wel voor een deel van uw bestaan neutraliseren door daaraan een bestemming te geven. Wie probeert een dergelijke rood-invloed om te zetten in arbeidsvermogen, zal moeten kiezen voornamelijk voor lichamelijke arbeid, dat is duidelijk. Hij zal dan meer presteren dan normaal. Hij zal ook in die

inspanning zelfs een zekere ontspannenheid vinden zodat de strijd lustigheid, de gejaagdheid enz. vanzelf op de achtergrond komen.

Dan hebben wij bij de beïnvloedingen van de aarde ook nog te maken met, wat men noemt de grote cycli. Grote cycli zijn voor een deel astronomisch of astrologisch aantoonbare ritmen die in het Al bestaan. De meest bekende cyclus loopt 2172 jaar. Er zijn er ook die 3 jaar, 9 jaar lopen. Dergelijke ritmen herhalen zich. De invloed van de ritmen op zichzelf varieert niet.

Het is een heel belangrijk gegeven. Als wij weten, we zitten nu in een 9-jarige zonnecyclus, dan kunnen we zeggen, negen jaar geleden hebben zich soortgelijke verschijnselen voorgedaan. Het wordt pas gevaarlijk of onberekenbaar wanneer er meer cycli samenvallen, want dan zou men precies de intensiteit daarvan moeten kennen om uit te rekenen welke feitelijke resultante ze opleveren, wat er werkelijk op aarde daardoor gaat gebeuren. Dit is niet zo gemakkelijk te doen. Ik wil daarover dus niet al te veel zeggen. Voor een mens geldt echter wel het volgende.

In uw eigen leven kent u een levenscyclus. Die kan uiteenlopen bij sommigen van de 5-jarige tot maximaal de 9-jarige. De meest voorkomende ligt tussen de 6 en de 7 jaar.

Elke keer dat u, gerekend vanaf uw geboorte, een dergelijke periode heeft volbracht, komen er in uw leven veranderingen. Die veranderingen hebben een bepaald karakter. Dit karakter wordt in zijn resultaten mede bepaald door de kosmische werkingen van het ogenblik. Toch kunt u aannemen dat in uw leven deze tendens altijd vergelijkbaar zal optreden. U kunt dus, op grond van een verleden, berekenen wat u in het heden of in de nabije toekomst eventueel aan invloed te wachten staat.

Elke invloed, die bewust wordt erkend, kan worden afgebogen. Dat wil zeggen, ze kan niet ongedaan worden gemaakt, maar ze kan worden gericht op een bepaald doel. Daarmee bereikt u dat het doel gemakkelijker wordt bereikt en verwezenlijkt en tevens dat de spanningen, die in een dergelijke cyclus het ik gewoonlijk ondergaat, afnemen. Dit zijn een paar punten waarmee u als mens op aarde rekening moet houden.

Hoe kunnen we nu de aarde ongeveer bekijken. De hele wereld heeft zich altijd ontwikkeld vanuit een bestaand punt. Dat zijn in een heel ver verleden een soort robachtige wezens geweest. Daarna hebben we gekregen de eerste, bijna simiaanse bewoners, de voorvaderen van aap en mens. Vervolgens de eerste mensachtigen (the missing link) en dan krijgen we de verschillende soorten mensen.

Kijken wij naar de manier waarop elk van deze soorten leeft, dan blijkt dat elk ras, elke soort die ontstaat, begint men met een eenvoudig samenlevingsverband dat voert tot taakverdeling. In deze taakverdeling spelen over het algemeen geestelijke (ook wel ideëel genoemde) elementen een rol. Is de taakverdeling eenmaal voldoende tot stand gekomen, dan zal op grond hiervan een prestatiecyclus volgen. De soort gaat bepaalde dingen uitvinden, ze gaat dus voortbrengen. Ze gaat haar milieu voor een deel aan zich onderwerpen. Dan is de vraag alleen maar, hoe ver gaat dit?

Nu blijkt, dat elke opeenvolgende soort het verder heeft gebracht in de beheersing van het milieu, maar dat gelijktijdig de samenlevingsbanden, bij een al te grote beheersing van het milieu, sterk lijden. Dat wil zeggen, de eensgezindheid, de eendracht, de samenwerkingen, zelfs de indeling van de gemeenschap, lijden daar onder.

Als we verder kijken, dan zien we dat er altijd wisselende zwaartepunten zijn. Er is een tijd geweest dat er een zwaartepunt was in Byzantium. Dat was in het begin van het christendom. Voor die tijd lag er een zwaartepunt in Rome. Maar al ver voor die tijd heeft er een zwaartepunt gelegen in India, in China. Gaan we nog verdere, dan blijkt dat er ook in Zuid-Afrika

bepaalde, tamelijk hoge beschavingen zijn voorgekomen, zo goed als in Zuid-Amerika. Hieruit kunnen we afleiden dat er dus altijd weer toppen van beschaving ontstaan.

Wat is het kenmerkende van een gemeenschap die haar directe samenhang begint te verliezen en dus gaat zoeken naar een ander patroon? Want daar komt het eigenlijk op neer.

De inwerking van de brandpunten wisselt steeds sneller. De invloeden werden in het begin altijd bepaald door de Palastijnse heuvel in Rome gedurende het Romeinse rijk. Later werd een groot gedeelte van deze macht overgebracht naar o.a. Capri en verschillende andere delen van het toenmalige gebied. Er is zelfs een tijd geweest dat de werkelijke invloed in Rome voor een groot gedeelte kwam van een klein Grieks eilandje.

Als we dus zien dat die zwaartepunten zich steeds sneller gaan verplaatsen op de wereld, dan kunnen we op grond daarvan aannemen dat er gelijktijdig een nieuwe tendens ontstaat. Deze heeft altijd magische of pseudo-magische tendensen. Zoals het begin van de gemeenschap ligt in een magisch besef, zo ligt het einde van een gemeenschap doorgaans eveneens in een zoeken naar een magische oplossing.

Magie, dat weten we allemaal, is niet alleen maar wat je met een geest kunt doen. Het is doorgewoond een soort wetenschap. Het is als het ware de mathematica waarin de onbekende werelden mede betrokken worden bij de werkingen op de eigen wereld.

Stel u nu voor dat u op dit ogenblik uw wereld bekijkt. Wat kunnen we vaststellen?

1. De werkelijke machtsbrandpunten wisselen betrekkelijk snel. Ook als ze voor de grote massa nog steeds gefixeerd zijn onder meer in Washington en Moskou.
2. Het magisch denken neemt hand over hand toe. Er wordt niet meer vanuit feiten en werkelijke maatschappelijke verhoudingen gereageerd. Er wordt gereageerd op een basis van allerlei idealen, geloofsartikelen of eventueel stellingen die men niet wil prijs geven. Dat betekent dat het zogenaamde onwerkelijke element op het ogenblik in uw wereld dominant is.

Wie in die onwerkelijkheid gevangen wordt, bevindt zich in een tuin vol illusies. Je weet niet meer wat echt is en wat niet. Om dat te ontdekken moet je je onttrekken aan de uiterlijke verschijningsvorm. Dan heb je dus inderdaad een vorm van helderziendheid of helderhorendheid nodig om voor jezelf uit te zoeken wat wel en wat niet echt is. Kun je dit niet, dan word je meegesleept in een soort droomleven. En dan zie je als vanzelf de ondergang van een maatschappij waartoe je behoort en mogelijk zelfs van het ras waartoe je behoort, zich rond je voltrekken.

Wat hebben we nodig?

In de eerste plaats. In de wereld van vandaag hebben we een mate van kennis nodig. Zonder kennis is er geen mogelijkheid tot communicatie. Als wij niet kunnen communiceren, we kunnen geen contact krijgen met de wereld om ons heen, dan is elk erkennen van de werkelijkheid op zichzelf zinloos geworden.

In de tweede plaats hebben we nodig openstaan of gevoeligheid. Openstaan of gevoeligheid begint bij de gewone mens doorgaans met meer aandacht te geven aan meer inspiratieve of instinctieve reacties. Het is namelijk zo, dat men gevoelsmatig heel vaak schijn als zodanig erkent, maar verstandelijk niet in staat is de sprong te maken naar een bewust verwerpen van een illusie.

Gaat u uit van uw instincten, dan komt u langzaam maar zeker tot een nieuwe benadering van het bestaan, van het eigen leven maar ook van de gemeenschap. Daarmee komt u vanzelf ook terecht op een punt waarop de signalen die u van buitenaf bereiken, vooral de niet-stoffelijke,

een veel intensere kwaliteit hebben en daardoor voor u een grotere betekenis verkrijgen. Die betekenis moet u nooit overdrijven.

De werkelijkheid kan wel zeggen dat iedereen blind is. Maar als iedereen denkt dat hij kan zien, dan moet je nooit zeggen dat hij blind is. Je moet alleen proberen net iets duidelijker de waarheid te zien en daar net iets duidelijker op te reageren dan de anderen in hun verblindheid, maar menend dat ze ziende zijn, zullen doen. Op deze manier kan men vooruit lopen op de ontwikkeling.

In de derde plaats. Als je krachten in jezelf erkent, kun je die krachten met anderen delen. Het maakt weinig verschil uit of je je brood met een ander deelt of het licht dat in je leeft. Dat lijkt in het begin een heel eigenaardig geloofsartikel, maar het heeft wel degelijk zin.

Kijk, in uzelf heeft u een zekere kracht. Die kracht kunt u met anderen delen. Kunt u dat bewust doen, dan gaat u genezen of u gaat waarnemen. U kunt dat ook doen op een minder spectaculaire manier door de werkelijkheid in een ander aan te voelen en niet op de voorstelling van de ander, maar op de werkelijkheid te reageren. Daar u kennis genoeg moet bezitten om een omschrijving te vinden die nog net past bij de eigen voorstelling van de medemens, kunt u hem zo helpen om dichterbij de waarheid te komen.

Dan hebben we ook nog de kwestie van de kosmische krachten die voor een deel voor een mens bruikbaar zijn.

U heeft allen wel eens gehoord van od-kracht, van prana e.d. Het zijn in feite ladingen, die je vanuit de omgeving, meestal de atmosfeer, kunt opnemen in je zenuwstelsel. Daarnaast zijn er bepaalde geestelijke krachten die je zelf kunt opslaan. Als je deze krachten wilt opnemen, ben je altijd beperkt door je mogelijkheid om die kracht op te nemen. Op het ogenblik echter dat je die kracht gebruikt, gebeuren er twee dingen. In de eerste plaats kun je veel meer kracht uitstralen dan je zelf ooit bezeten hebt. In de tweede plaats, doordat voortdurend deze stroming in je op gang komt, kun je ook te gelegentijd meer energie in jezelf opslaan. Je vergroot dus je eigen vermogen en tevens de mogelijkheid die je hebt ten aanzien van anderen.

Hiervoor is een zekere instelling nodig. U moet een beetje geloven. Geloven is iets wat in weten niet uitdrukbaar is. Als u gelooft, dan geeft het ook niet hoe u dat geloof formuleert. Of u nu denkt in de termen van de oude goden, in de termen van de moderne religie, danwel in de termen van er is wel een God, maar we kennen hem toch niet, dat maakt niets uit. Er is gewoon een punt van concentratie nodig waardoor u het gevoel van verbondenheid met de kracht in uzelf kunt opwekken. Bent u zover dat u het gevoel heeft dat deze in of rond u werkzaam is, dan begint de tweede fase.

Wij kunnen die kracht alleen gebruiken buiten ons. Wij moeten nooit die kracht direct op onszelf richten. Wanneer we buiten ons werken, dan zal in ons als vanzelf een grotere hoeveelheid energie ontstaan en als we ons werk hebben beëindigd, blijft die in ons behouden. We zijn er rijker door geworden en daarmee kunnen we dan iets voor onszelf doen.

U moet nooit denken dat u een mens kunt genezen van een kwaal die anders dan zuiver lichamelijk is. Elke kwaal, die een geestelijke bron heeft, vergt eerst het ontstaan van een geestelijke harmonie of een terugkeer tot een bepaalde geestelijke evenwichtigheid voordat een stoffelijke genezing werkelijk volledig bereikbaar is.

Ditzelfde geldt ook voor mensen die bezig zijn met problemen die schijnbaar niets met lichamelijkheid te maken hebben. Als u te maken heeft met economen, politici, wetenschapsmensen, managers, directeuren, vakbondsleiders of met wie dan ook, dan is het heel vaak mogelijk die mensen te helpen. Zij functioneren namelijk voor een groot deel uit een zekere geestelijke onevenwichtigheid. Geef hun de evenwichtigheid terug en u zult zien dat

hun denken, dat voor een deel irrationeel leek, opeens terugkeert tot een rationaliteit, dat er opeens weer gereageerd wordt op werkelijke feiten en niet alleen op grond van veronderstellingen. Ook daarvoor kunt u de kracht gebruiken. Maar u kunt haar niet gebruiken om alle economen, alle politici of alle managers etc. te helpen. U kunt het alleen doen, indien u zich richt op een persoon.

In de ontwikkeling van de wereld schijnt meermalen iets dergelijks gebeurd te zijn. Het klinkt misschien een beetje vreemd, als ik u wijs op Alexander de Grote. Men zegt dat deze man voor het merendeel van zijn mogelijkheden feitelijk afhankelijk is geweest van een hem bijna vergoddelijkend volk dat hem niet alleen aanvaardde, maar eigenlijk boven de massa en boven de norm heeft uitgeheven.

In uw tijd heeft u, zij het op beperkter schaal, een soortgelijk effect kunnen zien. Als u kijkt naar Juliana, eens koningin der Nederlanden, en u ziet hoe haar ontwikkeling is verlopen, dan zult u met verbazing zien dat juist de gevoelens die de mensen, volkomen onredelijk, haar als het ware hebben toegestraald een snellere en veel betere vorming hebben mogelijk gemaakt voor haar dan anders in haar positie ooit bereikbaar zou zijn geweest.

Een tweede voorbeeld is uw huidige koningin. Deze wordt in veel mindere mate aanvaard en aanbeden. Hierdoor heeft zij, zowel in haar particuliere sfeer als anderszins, veel grotere moeilijkheden te overwinnen en kan zij voor zich veel minder gemakkelijk als het ware de oplossingen vinden die in haarzelf nog niet leven. Zo is dit de gehele historie van de mensheid door gegaan.

Op het ogenblik, dat een mens een soort god wordt en anderen die mens gaan vereren, wordt ook de feitelijke potentie van die mens verhoogd tot het meervoud van de norm. Daardoor is er een groot aantal mensen dat eigenlijk helemaal niet op grond van hun verstandelijke of technische gaven, maar op grond van hun zuiver menselijke gaven voortdurend zijn geslaagd.

Het maakt bijvoorbeeld duidelijk waarom Gen. Montgomery in zijn verschillende campagnes meermalen heeft gefaald. Hij faalde, omdat hij niet werd gezien als de man die voorging. Dat hebben ze later geprobeerd van hem te maken, maar het is nooit gelukt. Daarentegen waren anderen zoals Gen. Patten, die strategisch gezien ongetwijfeld de mindere is geweest van Montgomery, maar die bepaalde zaken met goed gevolg heeft weten te volbrengen waaraan Monty ongetwijfeld zeer veel troepen zou hebben opgeofferd, zonder een feitelijk resultaat te behalen. Patton was voor zijn mannen in die tijd een soort godheid, een lichtend voorbeeld. Iemand waar je onwillekeurig aan dacht bij alles wat je deed en die je daardoor eigenlijk voedde met alle gegevens die je bezat, maar ook met een deel van de kracht die toch door je pulseert. Zo werd het die man mogelijk gemaakt om juist op ogenblikken, dat een ander geen oplossing meer wist, instinctief de juiste houding te kiezen en instinctief precies die risico's te nemen die elke verstandige strateeg in zijn geval vermeden zou hebben.

Dit zijn zeer typische voorbeelden. De hele historie van de mensheid wemelt van dit soort typen. Wij zien het zelfs op het gebied van wetenschappers. Er zijn wetenschapsmensen bij die zich nooit kunnen doorzetten, totdat er opeens een deel van een volk hen begint te vereren.

Neem eens Pasteur. Pasteur had verscheidene ontdekkingen op zijn naam staan. Hij werd niet gewaardeerd. Hij werd zelfs wetenschappelijk niet aanvaard, totdat hij iets kon doen aan de wiegedood, de besmetting waaraan kraamvrouwen en hun borelingen ten onder gingen. Vanaf dat moment werd hij - en voornamelijk door het gewone volk en niet door de medische stand en de wetenschap - vereerd. Het is deze verering die hem de mogelijkheid gaf om zich verder te manifesteren, erkenning af te dwingen, maar gelijktijdig ook een aantal processen in werking te zetten die tot op deze dagen, door de geneeskunde, hun stempel drukken op de praktijk.

Ik weet het, het zijn voorbeelden. Misschien heeft u meer dan genoeg van dergelijke voorbeelden gehoord in de loop der tijd. Maar u bevindt zich toch eigenlijk in precies dezelfde positie. Ook u, of u nu paranormaal bewust of niet bewust bent, begaafd bent u allemaal, maar de een is zich daarvan bewust en de ander niet.

U heeft in u deze kracht. Kunt u komen tot een aanvaarding door anderen, tot een betekenis voor anderen, dan zult u zien dat uw eigen ik, uw levenskracht, sterker en groter wordt. Dat u opeens meer dingen juist gaat zien, dat u beter gaat reageren en dat u steeds zorgvuldiger selecteert tussen de illusies die de hele wereld om u heen vertoont en de feiten die voor de meeste mensen daar achter schuil gaan.

Doordringen in de werkelijkheid. Dat betekent, dat je ook kunt doordringen in de werkelijkheid van je eigen wezen. Iemand die zichzelf volledig kent, is in staat alle kosmische krachten die hem beroeren - onverschillig tot welke cyclus ze behoren of uit welke bron ze stammen - in zich te erkennen, juist te richten en te gebruiken en daardoor gelijktijdig zichzelf aan een te sterk emotionele of andere beïnvloeding te onttrekken.

Paranormale gaven ontwikkelen is natuurlijk heel mooi en ik gun het u allen van harte. Maar met paranormale gaven alleen komt u er niet. Als er niet deze harmonie is, deze innerlijke waarheid waardoor u op de waarheid om u heen kunt reageren.

Ik wil er verder nog op wijzen dat deze wereld voor een groot deel medebepalend is voor de manier waarop men zijn medemens benadert. Een typisch voorbeeld.

In een tijd dat medici en staatslieden veel minder presteerden dan degenen die vandaag de dag aan het werk zijn, hadden zij toch vaak meer mogelijkheden. Zij waren een afzonderlijke stand geworden en hadden als het ware een magisch aureool. De onaantastbaarheid stelde hen enerzijds in staat om hun stommiteiten voort te zetten in een mate die tegenwoordig ondenkbaar is, maar gaf hun anderzijds ook het vermogen om dingen tot stand te brengen die op het ogenblik niemand zich meer zou kunnen voorstellen. Zij konden dingen bereiken.

In deze dagen is de medische stand langzaam maar zeker aan het terugvallen op een soort mecanicienstatus. Degenen die bloed komen verversen en eventueel foute onderdelen een beetje komen bijstellen.

De politici en bestuurders zijn langzamerhand teruggevallen op een klasse apart die eigenlijk wordt gezien als egoïstisch (wat ze meestal ook zijn) en daarnaast ook als onbetrouwbaar. Dat wil zeggen, dat hun mogelijkheden minder worden, maar ook dat hun scherpte van inzicht aanmerkelijk achterblijft bij, vergelijkenderwijs, wat in het verleden dergelijke staatslieden bezaten. Mensen als een Richelieu of Bismarck zijn heden ten dage niet meer denkbaar. Ze zijn ontluisterd, ontdaan van die extra bijdrage die ze nodig hadden en die ze verkregen door te behoren tot een afzonderlijk gebied in het leven dat als het ware ontvankelijk was voor alles wat de mensen gaven.

Ook dit beseffen is belangrijk. Want waar die samenhang, dit absolute voelen, dit vertrouwen en het daaruit voortvloeiende gezag niet meer feitelijk aanwezig zijn, daar ontstaat een ontbindingsverschijnsel in elke gemeenschap en maatschappij. Dit betekent, dat eenvoudiger groepen waarin een dergelijke discipline, een dergelijke aanvaarding, aanbidding enz. wél bestaan, daardoor de boventoon gaan voeren. Dan kun je over alle technische middelen beschikken die je je maar kunt voorstellen, je bent niet in staat om die anderen werkelijk te onderdrukken. Een typisch voorbeeld.

Het conflict in Vietnam waarin de Verenigde Staten met alle technische meerderheid tenslotte kon kiezen, een nederlaag lijden of terugtrekken. Daar kwam het op neer.

Wij zullen nog heel wat van dergelijke situaties zien. Maar laten we ons daar niet teveel mee bezighouden, want wij hebben te maken met onszelf, met ons eigen ego, met de krachten die in deze fase van de maatschappij moeten worden gebruikt.

Wat is op het ogenblik het cyclisch geheel. Wij zitten in de top van een 11-jaar cyclus met een aankomende top van een 9-jaar cyclus, terwijl we aan het eind van het volgende jaar bovendien een vaak minder gunstige, grote 330-jaar cyclus kunnen verwachten. Daar deze invloeden gewoonlijk langlopend zijn (de 7-jaars, de 9-jaarcyclus lopen nog een maand of vijf, de 330-jaars cyclus loopt over het algemeen in haar gehele werking bijna 12 jaar), mogen we aannemen dat zeer grote spanningen in de mensheid zullen ontstaan.

Laten wij ons daarin meesleuren, dan zullen we het slachtoffer worden van het geheel van de invloeden die ons treffen. De verschillende illusies die er om ons heen bestaan, worden sterker, we zijn steeds meer gebonden, we worden steeds machtelozer. Indien we daarentegen leren open te staan, al is het maar op instinctief vlak, voor deze beïnvloedingen en op grond hiervan onze keuze maken met een zo groot mogelijke kennis van wat we zelf zijn en wat we eigenlijk willen, dan zullen we die invloeden voor onszelf grotendeels ten gunste kunnen ombuigen. Daarnaast zullen we de grote cycli met hun langere duur vaak kunnen gebruiken om te ontkomen aan de gevolgen daarvan, die zich op sommige plaatsen ongetwijfeld zullen manifesteren, en gelijk tijdig gebruik te maken van de heersende tendens om voor onszelf meer kracht, meer energie en eventueel een betere taak te verwerven. Het is erg belangrijk dat wij dat doen.

In het geheel van de wereldontwikkeling kom je ontzettend veel dingen tegen. Het is duidelijk, dat die in deze cursus lang niet allemaal aan bod zijn geweest. Ik heb geprobeerd in dit afsluitende betoog nog enig inzicht te geven in zaken die op het ogenblik vooral spelen.

Wat moet u op dit ogenblik verwachten? Er is op dit moment een invloed die tijdelijk voor de meesten van u aangenaam is. Ze zal echter al zeer snel overgaan in een soort zenuwspanning, een soort ongedurigheid. Voor de meeste mensen zijn conflicten op allerlei gebied te verwachten of zijn reeds in ontwikkeling. Dit is een korte termijn diagnose. Wat te doen?

In de eerste plaats. Spaar uw krachten. Probeer alleen die dingen te doen die u werkelijk prettig vindt. En voor zover het uw taak betreft, zorg dat u die taak van tevoren nauwkeurig afbakent en dat u haar nauwkeurig indeelt. Juist door deze indeling en de begrenzing van hetgeen u moet doen, zult u meer zekerheid verwerven. Hierdoor kunt u zich aan allerlei onzekerheden en beïnvloedingen onttrekken.

Heeft u het gevoel dat uw medemensen u niet erkennen, trek u op dit moment daar niet teveel van aan. Probeer ook niet uw gelijk te krijgen. Ga rustig verder. Door rustig verder te gaan krijgt u in uzelf iets van de kracht van deze tendens en deze zal u later dan (al zal het voor de meesten van u wel een kwestie zijn van 6 à 7 weken) in een positie brengen waardoor u werkelijk iets kunt bereiken.

In de tweede plaats. De algemene beïnvloeding van de wereld op dit ogenblik (ik heb dat al enigszins aangestipt) houdt in, dat er een groot aantal spanningen zullen zijn. Hierbij zal ook de aarde zelf gaan reageren. Wij moeten, zoals u bekend zal zijn, rekening houden met een aantal onverwachte natuurverschijnselen. Niet alle daarvan zijn even prettig en gunstig. Stel u hiervoor open. Wees niet bang voor iets. Verwacht niets. Probeer blank te zijn.

Wanneer u echter een gevoel van onrust krijgt, probeer niet die onrust te verklaren, maar vraag u af op welke manier die onrust het eenvoudigst kan worden opgelost. U zult merken, dat u dan bijna op instinctief vlak beslissingen gaat nemen die in deze tijd juist zijn. Houdt u deze manier van werken de eerst komende 2 maanden maar aan. U zult er veel voordeel van hebben.

In de derde plaats. Tegen het einde van dit jaar begint de invloed van een bepaalde zonne-cyclus. Daarnaast speelt een oude aarde-cyclus een rol. Dan hebben we nog een aankomende kosmische cyclus die zich al heel voorzichtig gaat manifesteren.

Hier is het schijnbaar een kwestie van strijden, een oplossing vinden door anderen als het ware te dwingen om jouw denken, jouw manier van reageren en redeneren te volgen. U zult daarmee zeker tot mei volgend jaar (1984) geen succes kunnen hebben. Realiseer u dit. U kunt geen plotselinge veranderingen tot stand brengen. U kunt ook niet anderen tijdelijk dwingen om juist te handelen. Het enige dat u kunt doen, is uw eigen handelen aan te passen aan al datgene wat u rond u ziet. Probeer hierbij steeds weer, wanneer in u een probleem oprijst dat door de buitenwereld wordt veroorzaakt, u af te vragen wat is de werkelijkheid hier achter? Stel u die vraag intens en ga over tot de orde van de dag. Wanneer een antwoord in u opkomt, bijna instinctief, noteer het, ga nog enige tijd verder volgens de orde van de dag en als u een rusttijd kunt inlassen, beschouw het antwoord dat u heeft gekregen niet op grond van waarschijnlijkheid, maar op grond van de handelwijze die voor u - indien dit waar zou zijn - de meest raadzame is. Kies deze richting van handelen nu zover u kunt zonder anderen tot slachtoffer te maken.

Doet u dit, dan zult u merken dat u in de meeste gevallen in deze lang lopende periode uzelf eveneens kunt ontdoen van allerlei hinderpalen, allerlei remmingen. Aan de andere kant kunt u voor uzelf juist die discipline en evenwichtigheid opbrengen die nodig zijn om toch in de wereld geestelijk resultaten te boeken.

In de vierde plaats. Er is op het ogenblik een invloed gaande van geestelijke aard waarvan wij eveneens moeten aannemen dat ze tenminste tot mei volgend jaar, waarschijnlijk langer, zal aanhouden.

Deze invloed wordt grotendeel veroorzaakt door entiteiten die proberen deze wereld te benaderen. Daaronder zijn zeker ook enkele hogere. Wanneer deze invloeden u benaderen, kunt u dit aanvoelen als een soort prikkeling. Heel vaak gaat het gepaard met schijnbaar helderziende waarnemingen of plotseling ruiken van vreemde geuren, vaak bijzonder lekkere. Als u daar dus "last" van heeft, dan kunt u de volgende procedure toepassen.

Ontspan u volledig, ook lichamelijk. Probeer niet te denken. Er ontstaan fantasieën. Laat die fantasiebeelden door u heen razen. Geef er niet bijzondere aandacht aan. Probeer ze zeker niet in een speciale richting te leiden. Het einde van deze beelden is meestal een conclusie. Deze conclusie zult u zich gewoonlijk heel goed herinneren, vaak nog dagen nadien.

Deze conclusie is de aanwijzing voor een persoonlijke verbetering van contacten met geestelijke sferen en een persoonlijk juister gebruik van geestelijke kracht en eventueel ook geestelijke hulp.

Als u ook met dit punt rekening houdt, zult u in de wereld van vandaag geestelijke hulp steeds meer ervaren. U zult ontdekken dat ze het u steeds prettiger maakt om te leven en gelijktijdig uw leven meer betekenis geeft voor anderen.

Indien u daarin slaagt, zult u zeggen, ik heb in dit deel van de wereldontwikkelingen in ieder geval mijn eigen geestelijke ontwikkeling niet verwaarloosd. Ik heb in mij een zekere mate van inwijding ondergaan en ik zal, als ik later ooit nog op aarde moet terugkeren, beter in staat zijn om met behulp van geestelijke sferen en krachten zowel als met erkenning van stoffelijk bestaande beïnvloedingen mijn leven tot een volmaaktheid te voeren die verdere incarnatie overbodig maakt. Hiermee zou ik deze cursus willen beëindigen.

Wij hopen dat u in de cursus zo hier en daar aanwijzingen heeft gevonden die u in staat zullen stellen om zelf verder te gaan zowel met de ontwikkeling van paranormale kwaliteiten als ook met een beter begrip ten aanzien van de wereld waarin u leeft.

❖ *Wat u heeft gezegd van die personen, die beïnvloed zijn door krachten om hen heen, kunnen daartoe ook Hitler en Napoleon gerekend worden?*

De mensen, die beïnvloed zijn door de krachten om hen heen, zeer zeker. Hitler had zonder de aanbidding, die hij bij zijn gehoor wist te wekken, nooit de status bereikt die hij heeft bereikt. Maar hij zou ook aan die monomanie zijn ontkomen, die nu voor hem en voor het Duitse Rijk de ondergang is geweest. Voor Napoleon zou het precies hetzelfde zijn geweest. Het is de aanbidding, de verering van een groot gedeelte van zijn volk waardoor hij zijn eigen beperkingen over het hoofd zag, maar ook prestaties kon leveren die ver lagen boven datgene wat de oorspronkelijke 2^e luitenant in zich had.

GODSDIENST

Als wij de hele wereld bekijken door alle tijden heen, dan blijken de mensen allemaal een soort godsdienst te hebben. Soms met onbestemde goden, soms met de verering van de natuur, soms met oppergoden en tenslotte zo hier en daar ook met een God.

Waarom eigenlijk? Je kunt natuurlijk redeneren dat de mens het nodig vindt om het onbekende te verklaren en daardoor een God postuleert. Maar ja, je kunt er geen spinazie van maken tot ergernis van Popeye ongetwijfeld.

Als je kijkt naar de wijze waarop men gelooft, dan komen we tot een heel andere conclusie. De godsdienst is altijd een kader geweest, een soort filosofie, een soort verklaring voor het magisch denken en handelen van de mens.

De goden, ach, die konden nogal eens wisselen. Met God kun je ook in deze tijd nog heel aardig marchanderen. Maar je hebt behoefte aan de gebruiken die erbij zijn. Het is alsof de mens, naarmate hij verder komt af te staan van de natuur en van de werkelijkheid die hij rond zich ziet, meer behoefte heeft aan dit eigenaardige magische denken, waarbij krachten kunnen worden ingeschakeld om de mens bij te staan, om hem alles te vergeven of hem eventueel te belonen.

Naarmate de maatschappij complexer wordt, zien we ook meer het denkbeeld van een hiernamaals oprijzen. Ook dat is opvallend. In het begin is het hiernamaals iets belangrijks voor een enkeling. Maar wanneer de maatschappij ingewikkelder wordt, zijn er zoveel mensen die menen dat ze in dit leven tekort komen dat ze behoefte hebben aan een tegenwicht. Dit tegenwicht kun je geven door een hiernamaals te beloven dat niets te maken heeft met het werkelijke voortbestaan, maar dat een soort symbolische uitbetaling, van al hetgeen je op aarde zou hebben gedaan, pleegt in te houden.

Als we dat zo bekijken, dan is het ook begrijpelijk dat naast een hemel er natuurlijk ook een hel moet bestaan. Er moet een straf zijn. Onderwerelden hebben we altijd wel gehad. Maar in de eenvoudige geloofssoorten is die onderwereld eigenlijk alleen een minder prettige omgeving. Zoiets als je zegt, je kunt natuurlijk emigreren, maar als je braaf bent, mag je naar Wight toe. Als je niet braaf bent, dan ga je naar Groenland, maar dan in de winter natuurlijk. Op die manier ontstaat het machtsmiddel Godsdienst.

Godsdienst doet een beroep op de onzekerheid van de mens ten aanzien van zijn eigen voortbestaan. De magische rituelen hebben niet alleen maar ten doel om de maatschappelijke of de lichamelijke toestand te veranderen of te verbeteren. Neen, ze hebben nu direct te maken met het lot in het hiernamaals. Het is allemaal heel aardig opgezet, maar het houdt ontzettend weinig werkelijke waarde in, als u het mij vraagt.

Dan kom je op het punt waar de godsdienst een machtsapparaat is geworden. Als je de mensen kunt beheersen door hun angst voor een hel en hun verlangen naar een hemel, dan kun je iemand die bang is voor de hel misschien wel tot een nalatenschap bewegen in de hoop dat daar een beetje hemel bij zit. Je kunt natuurlijk ook iemand, die eigenlijk met zijn lot erg ontevreden zou moeten zijn, een hele tijd rustig houden door te zeggen, je krijgt het later terug. Dan kun je ook als een politieke macht gaan werken. Denkt u nu niet dat het specifiek iets is wat voor het christendom geldt. Als we nu eens kijken naar de boeddhisten. Een heel andere leer waarin veel minder onderwereld bij te pas komt en ook geen directe hemel, maar alleen een persoonlijke bereiking als doel geldt. Dan zien we toch dat de monikken gaan optreden als leiders van allerlei politieke bewegingen, dat kloosters ook brandpunten worden van machtsbeluste groeperingen. Op die manier wordt eigenlijk de godsdienst langzaam maar zeker een politieke zaak, welke wordt goedgepraat door de wil des Heren. En daar staan we dan voor de vraag, wat doet de mens ermee?

Het blijkt dan dat die mens eigenlijk aan de ene kant een beetje onzelfstandig is. Hij wil graag leiding hebben. En of hij die nu krijgt in de preek van de een of in het heilige boek van de ander, dat doet weinig ter zake. Hij moet een gezag boven zich hebben. Waarom. Omdat hij niet bereid is de volledige verantwoordelijkheid voor zijn eigen daden en zijn eigen wezen te dragen. Dat is een logisch antwoord vind ik.

Hij heeft bovendien behoefte aan allerlei rituelen waardoor zijn eenheid met het andere of met God, met het hogere in het bijzonder, wordt benadrukt. Het is een beetje een 'Prinsjesdag' mentaliteit. Wij gaan kijken naar de Gouden Koets en dan weten we weer het is Oranje Boven. Op dezelfde manier drommen de mensen naar plaatsen als fatima Lourdes, Kevelaer en andere dergelijke oorden. Zij werken zichzelf op tot een bijna hysterische geloofsbeleving alleen maar bij de gedachte dat hier eens de H. Maagd aanwezig is geweest en dat ze misschien nog wel terug zou kunnen komen. Het is allemaal bijna zielig.

Ik wil niet zeggen dat er geen God is, dat is dwaasheid. Het onbekende is er. Daaraan kan niemand zich onttrekken. En dat er een voortbestaan is, heb ik ook geleerd, zij het uit eigen ervaring nu. Dus ik heb helemaal niets te maken met al die sprookjes en ik kan toch zeggen, er zijn een paar dingen die wel waar zijn. Maar ze zijn niet waar zoals ze worden verteld. Kijk, en daar zit nu juist het wringende punt.

Als iemand u belooft een perfecte vliegenmepper te leveren, mits u daarvoor zoveel overmaakt op postrekening, dan verwacht u inderdaad dat het iets is waarmee u iets kunt doen. Dan krijgt u na twee weken een pakje thuis. Daar zit een plankje in en er zit een houten hamertje bij. De gebruiksaanwijzing luidt, leg de vlieg op het plankje en sla er met het hamertje op. Het werkt altijd gegarandeerd perfect.

U lacht erom. Maar neem mij niet kwalijk, van u wordt verwacht dat u uw gehele leven gaat wijden, in volledige gehoorzaamheid als het even kan, aan deze of gene geestelijke leider, Goeroe, Baghwan of wat er toevallig voorhanden is. Van u wordt verwacht dat u dan in absolute gehoorzaamheid de innerlijke zaligheid zult ervaren van het gehoorzaam zijn. Want dit alles brengt u, zo zegt men u, tot de bevrijding, de inwijding. Het is als het ware uw entreebiljet voor het koninkrijk der hemelen. Maar wat krijgt u daarvoor?

Als u de prijs heeft betaald, dan gaat u, net als ieder ander, dood. En als u dood bent, dan gaat een groot deel van uw ik, zoals u het op aarde kent, verder. Niet plotseling klapwiekend met een harp en in swingende heerlijkheid of van horens en puntstaart voorziene ellende naar al te tropische onderaardse gewelven. Neen, u gaat gewoon verder zoals u zelf dacht te zijn. En alle ellende waarvan u meende dat u er nu toch van verlost zou worden, neemt u met u mee die moet u nog steeds zelf oplossen. Is het voorbeeld van het plankje en het hamertje wel zo gek?

Als ik de hele wereldgeschiedenis beschouw, dan kom ik tot de wat treurige conclusie, dat er altijd mensen zijn geweest die gelovig, of misschien willende geloven, zich omhoog hebben gewerkt in de gemeenschap tot een gezagspositie. En vanaf dat ogenblik vanuit hun standpunt de wereld hebben gedecreteerd wat de mens, wat de maatschappij zou moeten doen. Ik kom dan tot de nog treuriger conclusie, dat vele van deze heren meer doden veroorzaken, meer menselijk lijden, meer menselijke ellende dan menig generaal. Dan zeg ik, deze godsdienst kan nooit goed zijn.

Mensen, die langzaam maar zeker wakker worden, zullen dat gaan begrijpen. Je kunt niet met een beroep op de hoogste kracht, menselijkheid verwisselen voor gelijkhebberij. Dan moet er een nieuw geloof komen. Want zoals gezegd, zonder een geloof en ook zonder de rituelen van een geloof heeft de mensheid tot nu toe niet kunnen leven. Het is niet aan te nemen dat ze dat binnen een paar jaren plotseling wel zou kunnen.

Laten we dan eens proberen om de godsdienst van de toekomst onder ogen te zien. God heeft alle dingen geschapen, ook mijn naaste. Als ik God wil eren, moet ik dus ook mijn naaste eren. Als ik wil dat God mij goed doet, moet ik ook tegenover Hem een zekere mate van goedheid manifesteren. Zijn werkelijke Wezen kan ik niet bereiken, maar zijn uitingen zijn rond mij. Laat ik mij dan daar maar mee bezighouden.

Hier zit al een magisch denken in. Een soort overdracht als het ware. Wat wij hier op aarde doen, zal in de hemelen geschieden. Maar er zit meer bij. Het hindert niet hoe iemand God eert, mits hij zijn medemens niet verloochent.

Dan zie ik de nieuwe rituelen ontstaan als rituelen die in de eerste plaats verbondenheid en broederschap uitdrukken. Dan zie ik de magie van de nieuwe godsdienst niet liggen in de een of andere hokus pokus. Ik zie haar liggen in het naar elkaar willen luisteren, met elkaar willen spreken. En dan zie ik de kracht van de nieuwe godsdienst, voor zover ze magisch is, eerder ontstaan in de zin van een innerlijke kracht die je met anderen deelt en waar je samen mee werkt, dan in een elkaar plechtig zegenen of voor elkaar bidden.

Neemt u mij niet kwalijk, ik vind dat zo zielig. De mensen zitten zo druk voor elkaar te bidden dat ze geen tijd overhouden om elkaar echt te helpen. Dat komt heel vaak voor en dat lijkt mij helemaal niet aanvaardbaar. Gelukkig groeit men in uw tijd daar meer en meer uit.

Goed leven lijkt mij het enige juiste gebed. Luister, wat je tegen God zegt, is een verhaaltje dat je jezelf vertelt. Maar wat je bent, is iets wat je in de hele kosmos waar maakt, ook ten aanzien van die onbekende kracht.

Ik denk dan ook, dat het samenkomen een uitdrukking zal zijn van gezamenlijkheid, van een te samen willen bereiken, van te samen willen doen. En dat elk religieus denken en werken in de toekomst ook een praktische kant zal hebben. De kant van wat kan ik zijn voor een ander?

Ik heb het gevoel, dat men minder dan voorheen boodschappen zal willen uitdragen. Er is weinig behoefte aan predikanten op deze wereld. Zelfs de wijze waarop u naar mij luistert op het ogenblik maakt mij dit weer eens duidelijk. Zelfs Jezus heeft dat kennelijk ook een beetje anders bekeken, want hij zei niet tegen zijn leerlingen, jongens, ga nu maar vertellen dat ik het in orde heb gemaakt. Hij zei, verkondig de waarheid aan alle volkeren. Maar hij zei ook, drijf de duivelen uit en genees de zieken in mijn naam en in de naam des Vaders. Met andere woorden, het praktische werk met geestelijke en magische krachten was voor hem een inherent deel van een verkondiging.

Ik denk, dat in de toekomst deze eis meer en meer zal worden gesteld aan een ieder die werkelijk een godsdienst wil uitdragen. Dat hij zijn God bewijst door hetgeen hij is en volbrengt.

Ik zie een magische gloed in de nieuwe tijd van hulp. Het wonderbaarlijke gebeuren dat niets meer heeft te maken met verstandelijkheid en menselijk denken alleen, maar dat voortkomt uit een innerlijke verbondenheid van de mensen onderling en van de mensheid met God.

Dan denk ik, dat er geen bezwaar meer zal zijn om in elkanders kerken te komen en de eenheid daar te beleven. Dan denk ik, dat er geen vraag meer zal zijn van, gelooft gij dit? Maar van, kunt gij mijn innerlijk aanvaarden van God met mij delen?

De godsdienst zal nog heel wat vreemde klappen krijgen. Ik geloof dat, als er dan een godsdienst moet bestaan, er geen stoffelijke mens aan het hoofd daarvan moet staan. Niet in naam of op grond van studie en wijsheid of misschien uitverkiezing. Een moderamen is om in te lijsten. Ook de Paus kun je er naast hangen. En al die andere geestelijke leiders hang je er ook maar bij in de buurt. Een Ayatollah misschien als een nieuw religieus mopje. Want deze leiders zijn het die de verdeeldheid in stand houden. Zij zijn het die het geloof van de mens maken tot een farce. Zij zijn het die de illusies prediken zonder te beantwoorden aan de werkelijke eisen van de leer waarop zij hun gezag en uitverkiezing in feite baseren.

Ik denk, dat er heel wat zal gaan gebeuren. Ik kan medelijden hebben met al degenen die daaronder zullen lijden. Zelfs met een Simonis. Maar ik kan gelijktijdig mij verheugen, want eerst wanneer de mens vrij wordt van de mens, kan hij vrij zijn voor God.

Eerst de mens die vrij is voor God, kan het onbekende in zich belevend ervaren, door zich uiten en zo de waarlijk menselijke mens worden die waardig is om in te gaan tot een koninkrijk dat niet alleen in de hemelen bestaat, maar die door de mensen, levend uit de kracht, op aarde wordt gemanifesteerd en hen zo in staat stelt om de grootste harmonieën in het geestelijke bestaan te beleven. Zo zie ik godsdienst. Misschien bent u daar niet van gediend. Wat mij betreft is het onderwerp hiermee afgesloten.

Beste vrienden, dank voor alle aandacht op alle avonden en ook voor al de andere sprekers, ook de paar die het niet zo goed deden. Het ga u goed. Verwacht niet teveel zon, want er komt ook regen. Verwacht niet teveel regen, want er komt ook zon. Pas u aan de omstandigheden aan. Weest gelukkig en probeer in uzelf de kracht te vinden waardoor u het geluk rond u uitbreidt en alle onaangenaamheden langzaam maar zeker in het vergeetboek brengt.